

உ-7. 8065

மருதவாணசுவாமி துணை.

மத்தியார்ச்சுன மான்மிபமென்னும்

மருதவனபுரானம்.

இஃது

கொட்டையூர்

மஹாவித்துவான்

சிவக்கொழுந்து தேசிகரியற்றியது.

திருவிடைமருதூர்

கந்தசாமி தேசிகரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திருப்பணிப்பேட்டை

கோவிந்தசாமிப் பிள்ளை முதலிய

பின்வரும் சைவாபிமானிகளின் பொருளுதவியைக்கொண்டு

திருவிடைமருதூர்

ஸ்ரீ குமாரபூசை மகோத்ஸவம்

நடத்திவரும்

கி. சாமிராவ்காடே அவர்களால்

கும்பகோணம்

“ லார்ட் ரிப்பன் அச்சுயந்திரசாலையிற் ”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நாருதியாயா ழியினமுதைச் சேண்புவலர்க்கீந்திமொல் போலி
கெய்தித், திருமருவு மிடைமருதின் வடசொலுறு மாண்மிய
தைத் தென்சொ லாக்கிக், கருதுபுவி தனிற்புலவர் செவிக்க
சுதா மெனப்பருகிக் களிக்க மேலா, மருதிதைசந் நிதியினரங்
கேற்றினான் சிவக்கொழுநது வள்ளன் மாதோ.

இந்த நூல் அச்சிடுவதற்குப் பொருளுதவிசெய்த
கனவார்களின் பெயர்.

ஊர் பெயர்.

கனவார்களின் பெயர்.

ருவிடைமருதூர் சாமிநாததேசிகர் .. . ரூ. 15.
அம்மாபேட்டை கந்தசாமி செட்டியார் ரூ. 10.
கிருமாந்தலை சபாபதி பிள்ளை ரூ. 10.
யெலையூர் முத்தைய பிள்ளை..... ரூ. 15.
திருவிசுவூர் சாமிநாத பிள்ளை... . ரூ. 15.
திருப்பணிப்பேட்டை கோவிந்தராஜ பிள்ளை. ரூ. 15.
செய்யூர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை.. ரூ. 10.
கோமல் கொத்தங்குடி ச. கோலிந்த பிள்ளை... ரூ. 10.
செய்யூர் கணபதியாபிள்ளை..... ரூ. 5.
யெலையூர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை.. ரூ. 15.
பொன்னூர் சிங்காரம் பிள்ளை..... ரூ. 15.
கும்பகோணம் புஸ்தகக்கடை கோவிந்தசாமி நாயுடு... ரூ. 5.

பருத வனபுராணச் சருக்கவகராதி.

பாட	சருக் வகராதி	பாட மேல் பாடம் செய்
	முதலாம் பாகம்.	
1	உருக்கம்.	
51	உருக்கம்.	
71	கருக்கம்.	24
73	கருக்கம்.	10
65	கருக்கம்.	11
25	கருக்கம்.	45
60	கருக்கம்.	31
40	கருக்கம்.	42
35	கருக்கம்.	12
6	கருக்கம்.	38
12	கருக்கம்.	55
20	கருக்கம்.	51
63	கருக்கம்.	31
	3-வது பாகம்	14
35	கருக்கம்.	34
2	கருக்கம்.	17
3	கருக்கம்.	18
58	கருக்கம்.	14
60	கருக்கம்.	41
40	கருக்கம்.	42
45	கருக்கம்.	20
20	கருக்கம்.	11
48	கருக்கம்.	30
54	கருக்கம்.	30
25	கருக்கம்.	72
22	கருக்கம்.	25
63	கருக்கம்.	11
7	கருக்கம்.	55
6	கருக்கம்.	14
1	கருக்கம்.	20

கடவுள் வாழ்த்து.

குடித்துறைவண் டினங்களுமோ திடைமருதின் மருதீசர் கோ
வு, படித்துறைக்குஞ் சரத்தின்மலர்ப்பதத் துணையெய்துணை
த்து வாழ்வாம். (க)

குமார்க்கடவுள்.

யினையுள்ளி காந்தனைகந் தலைபசுரர் தம்மைவென்ற
தனை யுறுமலர்க்கைத் தலத்தனையன் போர்கடமி தயமாம் பங்க[னே
த்தினை யிடைமருதூர்க் குமாணநெஞ் சேபணியென் றன்பான்மன்
த்தினை யவனுக்கின் னருளெனக்குத் தகும்துன் சகாயமாமால். (ங)

திருநந்திதேவர்.

பலகு நிறைபிரமம் பரமனே யெனமறைகண் மொழியு் தன்மை
தியின்பான்முதுகிலடி படுபொழுதிக்கணமுந்து மயங்குவோர்க்குக்
பூவுறுமால்விஞ்சன்முதல்வானவர்மேற் கைப்பிரம்பு கொண்டொக்கிச்
சமுமணித் தண்கயிலையின்பாற் றெளிவிக்கு மவன்மலர்த்தான் சிரத்திற்
கொள்வாம். (ஐ)

நாமகள்.

[ண்
எழுத்தசைசொற் பொருளுதவு மணிகளிரு வகைபெறுபா வினங்கள் கொ
மழுத்தடக்கைக் கடவுளிடை மருதவன வடசொலுறு மான்மி யத்தை
முத்திடத்தென் றமிழ்தினு மினிதுபுரிந் திடுகவென மகிழ்ந்து வண்டின்
முத்த மைப்போற் றிடுதவள பங்கயத்தி லுறைந்திடுபூங் கோதைதானே.

தமிழாசிரியர்.

யினகத் திருளொதுக்கி வானெய்தி யறியவுறு பொருள்கள் காட்டிச்
மருவிப் பொலிபரித்த தமிழினிது தோன்றுகுண சயிலந் தன்னைக்
யினாத்தன் பெருங்கடலை நெடுக்கிரியை யடக்குகிறு குடங்கையான
யமெடுத்திடுபொனுக் டிரியவனைப் பண்குவதே நமக்கு வேலை. (ஐ)

திருஞாநசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

நானக் கடலருந்திக் கருமைகொடு திசைகொள்குந் தெரிய மின்னித்
னஞ்சூழ்ந் திடவுலக முணரவிடித் தமன் கோடை தணப்ப வோங்கு
மதிற் சைலெடும் பயிர் தழைப்பப் பரங்கருணைப் பொருட்பின்மீது
ழைகள் சொரிபுறவக் கவுணியக்கொண் டலைநாளுந் கருத்துன் வை
ப்பாம். (ஐ)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

நவு தென்னிழலிற் கருணைவடி வாய்விளங்கு வரதன் போல
ரித் மெனப்பருகிச் சூலந்தோண் மிசையேற்று விடைமேற்கொ

சு

மருதவனப் புராணம்

தடம்ருவு தரணியிடைத் திகழ்ந்திடுவா ழீசர்பத சரேர ருகத்தைத்
கிடமுறுமன் பொடுதினமுஞ் சிந்திப்போர் துயர்களுல்லாஞ் சிந்த
[மால்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முதலைவன ராறாறு தந்திடவை யாறெய்தி முடிவில் லா
முதலைநெடுந் தமிழொடுசெந் தமிழ்க்கவிதை யாற்றுதித்து மொழியு.
முதலையொரு மகவுதரச் செய்துந் தமுன்னோன் முகிழ்மென் கொங்
முதலையிதழ்ப் பரவைமனா ளினவணங்க நமதெண்ண முற்றுந் தானே.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வந்தினிச் சிவலோகம் பெறவழுதி பவநீங்க மனத்தி னீடார்
வந்தினிக் கொம்மைமுலை யுமையவன்பால் வைத்தபரன் மகிழ்விலு
வந்திதம்பெற் றிடப்பல்லோர் வைகையின்பாற்கண்டிடச்செய் மறை
வந்திதக வுறமனமே நந்தமைமெய் யன்பரிடைவைக்கு மன்றே. [ன்றே

சண்டேசநாயனார்.

நேசமுறு தாதைபுரி தவறுமவன் றுணைப்பதமு நீக்கி நீடு
பாசமகற் றிடுபரம பதத்தினொடு சண்டேச பதமும் பெற் றான்
வாசமலர்ப் பதந்தனையாம் வணங்கிடுது மனையதனி வணக்க வாகும்
பேசரிய பேரினப் மருவுதற்கோர் பதமென்னப் பெரிதுமன்னே. (ம.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

வினம்புகாரொனுமிடற்று மருதிறைவன் நிருவருளின் மெய்ம்மைநோக்
களம்புகார் வின்மதன்றன் படைமகளிர் புலியாசை கருதுங்காத
வனம்புகா ராகிவெறுத் தணைந்தொருமும் மணிக்கோவை யுகந்து நல்
வனம்புகார்ப் பட்டினத்துப் பிள்ளையொரு பெரியவர்தான் மனத்துள்
[வைப்பாம். (பு

கடவுள் வாழ்த்து.

முற்றிற்று.

அவையடக்கம்

ஈற் குன்றமூர் துலிங்கு
 ற்றின்முன் முயல்களும் வயங்கும்
 கடவுண்முன் னுடீக்களும் பயிலீ
 மதயூர் கவிதைமுன் னிலங்கு மென் கவியும். (௨௦)

முின் மலரொடு பயில்கட வுளர்தஞ்
 ற்றிடு திறமெனச் சிறியனேன் பனுவன்
 னகுழைப் பிறைச்சடை மருதநா யகன்றன்
 ன்கலந் தறிஞர்தஞ் செவிக்களம் புகுமால் (௨௧)

நாயிறு சிறியனேன் விளம்பிய கவிதை
 ண்முகை யறிந்தநீ டருளினோர் கருத்து
 மேவழுக் காற்றினோர் நெஞ்சக மலர்ந்த
 முடர்த முறுமனங் குறித்திடு கருங்கல். (௨௨)

நற்ற வத்தினோர் தொழுமிடை மருதிறை நாம
 முற்ற விக்கதை யானெடுத் துரைத்திடு கின்றேன்
 ற்ற்று சீருறு தென்றமி ழிலக்கண் முழுதுங்
 வ ளார்தமைப் புவினோர் புகழ்ந்திடக் கருதி. (௨௩)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

அக திருவிருத்தம் ௨௩.

உ

சிவமய

திருநாட்செ

விருத்தம்.

பொன்னி லத்துறை சுரர்களும் விருப்புறும் பொலிவு
துன்னி யீசர்வாழ் பதிகளுந் துதைந்திசை தாணி
தன்னி லோங்குநா டெவற்றிறகுந் தலைமைய தாகிச்
சென்னி நாடெனத் திகழுறு நாட்டணி தெரிப்பாம்.

திங்க ளொண்கதைக் கதிரின துருவெனச் சென்று
மங்கு லின்வழித் தண்கடற் றெண்டினை வாரி
பங்க மின்றுயர் பரிமுகத் தெரியினிற் பருகிப்
பொங்கு நள்ளிருள் வடிவுபெற் றெழுந்தன புயல்கள்.

எழுந்த தண்புய லிடைமரு திறையவ னிபத்தின்
முழங்கி யாங்கத னோடையின் மின்னியோர் மூன்று
செழுங்க னானுட னுமைதிகழ் சிறப்பின்விற் கோட்டித்
பொழிந்த சைபமேற் சுரரமு துகுத்தன போல.

மாலெனப் புகல் பெயருறு மாயனு முகிலும்
வேலை வாய்க்கடைந் தெடுத்தமு துதவினும் விளங்கு
மேலை வானவர் தமக்கரி யுதவினன் விசர்பு
ஞால மீதுறு சராசர வுயிர்க்கெலா நல்கும்.

ஒங்கி டம்பல சிகரங்கொள் சிலமபின்மே லுதகந்
தாங்கு தண்புயல் சொரிதர விராவணன் றன்மேற்
றேங்கொள் பூந்தொடைத் தசரதப் பெயரினோன் சூ
வாங்கு விற்கொடு சொரிந்திடு சரங்களை மானும்.

துங்க வெற்பினிற் கருமுகில் சிலையொடுந் துன்னிப்
பொங்கு தீம்புனல் சொரிதரல் புணாயுநீ டெழிலா
பொங்கள் காளத்தி யிடத்திலோ ரன்பன்வா யிடுநீர்
சங்க ரன்றிரு முடிமிசை யுமிழ்ந்திடுந் தன்மை.

கூறு வானிடை மிடைதரு பயோதரங் குளிர்நூ
ளாறு வெற்பினிள் சீனசொரி நறும்புனற் றுரை

னி மகவன்னை யன்னதன் செவ்வா

ஓர் பிரிவிடுத் தூட்டுவ தொக்கும்.

(௭)

றிடையிடை கதிர்வெள்

ழித் திழிகுவ தாங்காந்

னில வுங்குறுத் தணிவகுத் திலங்கப்

வவல்வதற் கெத்தொதிர் நிற்பது பொருவுந்.

(௮)

வெற்பி டத்துறு தரளங்க ளுடன்றிரா வேலை

யிற்பி றங்குறித் திலங்களு மிடையிடை யிசைத்துப்

பொர்பு வின்பெனெஹும வணிகனேர் நோக்குதல் புரையும

விற்பரப்பு நித்தி லங்களோ டாலிகண் மிடைதல்.

(௯)

வேறு.

அலைகொடு திரிவான் ஈறி யம்புக றாச்சின் மாவுந்

கொலைபுரி யிபமுந் தேருங் குலமணி வில்லு மம்பு

மலையெனும் பெயருங் கெழுண்டு வளர்சைய வேந்து வரளா

கூவுற நின்றி டங்கொல் கோபமுழ கொண்ட தம்மா.

(10)

வேறு.

னேதவத் தொருவனை வலுவினிற் கொண்டு

பாசரீத் தரனிடை விடுததிடு திறத்தி

தண்கடற் புனன்முகந் துவர்கெடுத் துலகம

நீன்புயல் விடுத்தது பொன்னியின் பாங்கர்

(11)

வேறு.

ராகுறு தரள மூரற் கடமுலை வண்கைக் காந்தண்

மகமென் கூந்தற சைய வெற்பணங் ககத்தி யனறன்

மாகமண் டலமென் றோதும வயிற்றினின் றுதித்த உன்னி

யாகிய பொன்னி நீத்த மருவியைத் தழீஇய தன்றே.

(12)

வேறு.

அருவி பொற்கதிர்ப் போரிழுத் தாங்கிழி

யருவி வச்சிர மீனென வார்ட்டெழுந்

குருவி யின்கலங் கூட்டர மந்திகள

குருவி யன்மணி கொண்டெறிந் தோட்டுமால்.

(13)

சிந்து வாரஞ் செறிவெதிர் நித்திலஞ்

சிந்து வாரத் தசோகஞ் சிதைத்துநி

வந்து வாரத் திறைஞ்சிட மண்ணுளோர

வந்து வாரங் கடந்தது வாரியே.

(14)

மற்க டத்தடங் கோடு மருவுமா
மற்க டத்தடங் கோடு மருவொடு
சொற்க டத்தலர் துன்னிடு தன்
சொற்க டற்செல வென்னத்

மாத னந்தன் வயினுற வாய்ந்துதன்.
போத னந்தன் மிடைக்கொடு போதலிற
போத னந்தம் புரைதரு மென்பராற
போத னந்தம் வளைபுலில் பொன்னியே. (௨௬)

காம னாந்தின் கரைபொரு காவிரி
காம னாமலர் கன்னல் பரித்தலின்
மாம னாக மலைவன மேவியே
மாம னாக மணுளனு மேய்க்குமால். (௨௭)

வேறு.

புன்ன கம்மறு கம்பு பொருந்தலை
மன்ன வுமிழும மகிசு டிறையைப்
புன்ன கம்மறு கம்பு பொருந்தலை
மன்ன தரவோ டேகிடு மாரீர். (௨௮)

வேறு.

செல்புனல் குறிஞ்சி யிற்கொள் செறிகதிர் ரோமி வாளி
வில்லுட னணைந்து முல்லை விளங்கிடங் கெவையுங் கொண்டு
மெல்லிடை மகளி ராய ரிரங்கநோய் விளைத்திட டோடி
மல்லலம் புவனத் தோர்க்கு மறவர்பாற் பயிற்சி காட்டும்.

குலவறு புறவினின்று கொடியிடை துடங்க வங்க
ணிலகுவெண் டயிர்பால் வெண்ணெ யினிதுறு தாழி பற்றி
வலுவொடு தலைமேற் கொண்டு வனமுலை குலுங்கச் சென்ற
தலசில்லீர் மருத நோக்கி யாயர்த மடந்தை யென்ன.

இன்னலம் படரும் பொன்னி யிலங்கிடு பொழிற்சூங் கோதைக்
கன்னலென் னெழிற்றோ! பைம்பூ கதமிடற் றரம்பை யென்னு
மன்னுமென் கவான்வண் டேமார் தளிரியன் மருதப் பாடவ
தன்னெழிற் றோழி யாகத் தழீஇவினை யாடி நின்று.

தடமுறு மருதங் கொண்ட தமனக முதலசுடித்
திடமுறு வனச மென்னுந் திருமுக மலர்வுற் றன்ன
மடநடை கொடுசென் றங்கே தகைமண மருவ லுற்ற
கடலிறை யவன்முன் னெய்தல் கண்டெதிர் கலந்த தன்றே.

திருநாட்டிச்சிறப்பு.

ஏலம்வன் மிளகு மஞ்சள் குங்கும மிலவங் கந்தன்
நீலறு செம்பொன் ல்கிப் பணிவரை விடக்கொண் டோங்கு
நீலறு கூற்பா லெய்து கெடும்புணல் வயங்கு மோர்பெண்
கோலறு தாயினின்று கொழுந்நிற் கேக லொத்தே.

சொற்றிடு குறிஞ்சி தன்னிற் றேன்றுதன் பொருளே காட்டி
மற்றுள திணைகூடமமில் வரைபடு பொருள்க ளாதி
பற்றிய முறையிற் காட்டல் பகர்தரு பொன்னி நீரா
ஹற்றிடென் றாகி யோரைந் தறிவுறு முயிர்கள போலும்.

நகமதிற் கதழ்விற் றேய்க்கு நறியகுங் குமத்தி னாலு
மிகுநில டி ல்பி னாலுங் கலங்கிப்பின் னியங்கு நீத்தந்
நீத்த தாங்கோர் சார்பினிற் கலக்குந் றாலுந்
நீதிற் றுமே தெளிவரே சிறந்த நீரார்.

வேறு.

தத் தமிழ்முனி சதமக னவனறன்
நிடு கமண்டல மமிர்தவண் கலசந்
ரவிரிப் புனல்பீவந் தொலைத்திடு மமிர்தம்
மேலது பெற்றவர் வானவர் கணங்கள்.

மாலப டிந்திடு சையமே வானுல் கதனிற்
சால்பு கொண்டெழு பொன்னிநீள் கற்பகத் தாரு
பால்பி ரிந்திடு நதிக்குல மாங்கதன் பணைகள்
கால்கள் யாவையுஞ் சிறியகொம பினங்களைக் கடுக்கும்.

கூறு கால்வழிப் படர்புனல் வயலிடைக் கூட்டிக்
கீறு சால்வழி மணிக்ஞலங் கிளர்தர வுழுது
சேறு செய்துவண் டழைவிராய்ச் சொன்முனை சிதறி
நாறு செய்குவர் களமர்க ணலம்புனை மருதம்.

பெருகு காவிரிப் புனலன்றிப் பிறங்குநாற் றினைத்தன்
னருகு வாழ்பொழிற் பலவொடு சூதநீ டரம்பை
தருக னித்திர ளிரதமுந் தகையலர்த் தேனூந்
திருகு றுலையின் சாறதூஉம் வளர்த்திடுஞ் சென்று.

பூட்டு நாஞ்சில்வெங் கொழுப்படை யூர்தரப் புலம்பு
கோட்டி னோசையுங் கரும்பொடித் துழுவர்கள் ருலவே
றோட்டு மோசையு முழத்தியர் நடும்பொழு துரைக்கும்
பாட்டி னோசையும் பரந்திடும் பழனங்க ளெங்கும்.

வள்ள வாய்ச்செழுஞ் சலசமுங் குமுத மென் மலருங்
கள்ளு லாமலர்க் குவனையு மதிமுகங் கனிவாய்
தள்ளு சேல்விழிப் பகையெனத் துரப்புவர் போலப்
பள்ள நீர்வயற் கடைசியர் களைந்தனர் பரவி.

(கக)

வேறு.

மள்ளர்தம் விழியின் சாயல் கயலென மறிக்கக் கையாற்
மெள்ளுநீர் வயலு ணின்று செறிகளை களையு நல்வா
ரள்ள வனையும் பற்றிக் குழிசியி னடைப்பர் காணிற்
கவனை விடுவர் கொல்லோ வலகினிற் களைக டிப்போர்.

(கஉ)

அலவனே ராக நாள மார்தரு கமலப் போதிற்
கலனையி னுழுது கொம்மைக் கமடத்திற் பரம்பின் செய்ன்
யிலருந் செய்வர் மள்ள ரின்சிறு புதல்வர் செய்யுள்
வலசிறு மகளிர் பைம்பு னடுவர்கண் மகிழ்வுற் றோர்பால்.

நெடியநீர் கொடுவந் தூட்டு நெடுவனா யிரூவின் நேனு
படிமலர்ப் புறவத் தாவின் பாலுமல் லாது பானற்
கீழ்க்கீழ் வனசத் தேனுங் கயலினம் பாய மேதி
மடிசொரி பாலு முண்டு வளர்ந்தன சாலி யெல்லாம்.

குக்குமை யாதி மூன்று தொழில்களுட் பட்டுக் கண்ட
மேக்கெழு சொல்லிற் சாலி வினைகருக் கொண்டு பினனர்த்
தேக்குரு வொழுங்கு பெற்றுத் தெரியவுள் விம்ம லுறறு
மாக்கவி னுறமேற் றோன்றிற் றன்னதூஉம் வளர்சொல் லன்றோ.

(கரு)

கதயமால் விலங்க றன்னி லுதித்தெழுங் கதினோ டென்ன
கதியுல குவகை நீட வண்பயி ரொழுந்து செந்நெல்
சிறுநற வுச்சி நின்று முதிர்ந்துழிற் சாயந்து தானுங்
கதிருருக் கொண்ட தன்மை காட்டிய தெவர்க்கு மன்றோ.

(கக)

வினைவுகண் டரிவாள் கொண்டு மேவின ரரியும் போது
கனையினிற் பிழைத்த செங்கட் கமலமொண் குமுத மென்னுங்
கினையுறு மலருங் கூட வரிபட்டுக் கிடந்த வம்ம
தளர்வுறி லடுத்தோர் தாமுந் தளர்வுறு மறிஞர் போல.

(கௌ)

அரிந்தவா விசித்துத் தூக்கி யடுத்திடு களத்திற் றோர்த்துத்
திருந்தவான் நீண்ட ப் பல்போர் செய்துபின் பிரித்து விட்டுப்
பரந்திடு பகட்டி னூர்ந்து படிந்தவை யுதறித் தூற்றிப்
பொருந்துபொற் குன்றி னீட்டம் போன்மெனப் பொலிக ளாக்கி.

(கஅ)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

முன்னிசைத் தனவூர்த் தெய்வ மந்தணர் முதலோர்க் கீந்து
முன்னளர் தரசர்க் ளுள்ள தளர்ததன் பிறகு நெல்லும்
புன்னிலு விளைவுந் தங்கள் மனைகளிற் பொருந்த வழ்த்தாங்
கன்னமும் பிறவு மன்பா லருந்துவோர்க் கருத்தி யுண்பார்.

மின்னிய லெழிலி யூர்தி வேந்தனென் றிசைத்த லாலும்
பன்னிசை யாழைப மாதர் ப்யிலுற வினிதி னெங்கு
மன்னிய தாலும் வெள்ளை வாரணஞ் சூழ்த லாலும்
பொன்னிசூழ் மருதந் தன்னைப் பொன்னுல கென்ன லாகும்

பொய்வதை முதலாஞ் சேனைப் பொருபவப் பகையை மோதி
ய்யெனுஞ் செங்கோ லோச்சி விளங்கிசைத் தரும மென்றும்
கவையமேத் திடத்தண் பொன்னி மருதநன் னிலமென் றோதுஞ்
செய்ய சிங்காத னத்திற் சிறந்திருந் தரசு செய்யும்.

வேறு.

தேசறு மருத நாடெலாநகர்கள் சிறந்திடந் நகரொலா மிலங்கும்
வாசநீ டியதா மணாச்செழுந் தடமும் வளம்பெரு செந்நெல்கூழ்வ
முசுவண் டிணாக்குஞ் சேலையுங்கமுகு மொழிதரு சூதமுங் கரும
பாசிலைக்கதலி தெங்குடன் பலவும் பரமனா லயமுநல் விழாவும்.

வேறு.

மலரின் மின்னெனப் பணவைமே லெயினர்த மகளி
ரிலக ரின்றுதே னிறைத்தலி னாலொல மெனலு
நிலவு செந்தினைக் கதிர்கொள ரெடுஞ்சினை வேங்கை
குலவு பைங்கிளிக் குலமெதிர் கூவிடுங் குறிஞ்சி. (ச)

அனை - வன்னிலத் தெயினர்கள் வெறியினி தாற்ற
வனைத ருங்களன் டணபபர்செங் காந்முன் மணக்குந்
தினையி னெண்புனங் காத்திடு சிறுமியர் சென்று
சினையி னுடுவ ரவார்முனந் தோகைக ளாடும். (ச)

கருந்து ணர்ச்செழும் பூவைவீழ் கடுக்கயந் துணர்போர்த்
திருந்தி டுந்திற மத்தினைத் தெய்வத மெவரும்
பொருந்து றத்தனை யறிந்திடப் பொலங்கலை யுடனே
திருந்த நிற்படை யுழந்திடுஞ் சிறந்திடு முல்லை. (ச)

கான்கு திக்குமப் புறவிடை யிடைச்சியர் கவின்கெய்
தேன்கு திக்குமென் கூந்தலை நோக்கிமுன் சேர

வான்கு திக்குமற் றவர்கடம் வரிவிழி நோக்கி
நான்கு திக்கினுங் குதித்திடு நவ்வியென் றிரலை. (சக)

நீள்க ருஞ்சினைப் புண்ணைநன் னீழலுப் பறலுள்
வானை மீண்டு வுரால்களும் பொருந்துழி மதனன்
கோளி ரும்படைக் கேதகை குருகெனத் தீதான்றி
மீள லுற்றொளித் திடச்செயும் விளங்கிடு நெய்தல். (சக)

ஒங்கு வேலையிற் பரதர்க ளோட்டுவர் தோணி
பாங்கு வேலையிற் பரத்திய ரோட்டுவர் பறவை
யாங்க ளத்தவர் குவிப்பர்க ளமைத்த வென் ளுப்பு
தேங்க ளத்தியர் குவிப்பர்க டினாயெறி துப்பு. (சஅ)

மன்னு மால்பரை முல்லைதண் மருதநன் னெய்த
லென்னு நானிலங் களிற்றனி யியல்பிவை நிற்கச்
சொன்ன மென்மலர் கடுக்கைசெங் காந்தண்மேற் சொரியத்
துன்னு முல்லையுங் குறிஞ்சியுந் தொடரிடஞ் சிலவே. (சக)

ஆயர் வேய்க்குழ லிசையொலி யகஞ்செலிக் கொண்டு
தூய சோலையி லோதிமந் துயிலவும் விழவின்
மேய வோதையின் மான்குல மருளவும் விரிசீர்
பாய முல்லையு மருதமும் புணரிடம பலவே. (சுரு)

செந்நென் மேய்த்தெழு படர்மருப் பெருமைகள் சென்று
புண்ணீ றீழலின் மறியவும் புணரிவால் வளைகள்
பன்னு புகதப் பாளைமீ தெறிபவும் பாங்கின்
மன்னு நெய்தலு மருதமு மயங்கலு முரிய. (சுரு)

திசழ்க ளங்கனிக் கத்துணை டெய்வவொண் பவன
நிகரில் பட்டினத் தவறெந்நீர் புறவிடை நேந்து
தகவி னெய்துவர் பொதுவியர் பட்டினஞ் சார்ந்து
பகர்வர் நித்தில மொருபடி தனக்கொரு படிபால். (சுரு)

ஆன வெற்பிடை மண் சொரி டருவியின் சிலைப்புங்
காளி டைச்சியர் நறுந்தயிர் கடைந்திடு கலிப்பு
மான முற்றிடு மருதவொண் மணமுர சகிரிப்புங்
வானு றங்கடற் கணைப்புநீண் மாலையிற் றொடரும். (சுரு)

வைய கம்புகழ் பொன்னினன் னாட்டுறு வளத்தைத்
தையல் பாகநீ டிறையவன் றுனெதிர் நோக்கி

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

யையர் சூழ்மணி மன்றுணின் றுனந்த நடனஞ்
செய்யு மென்றிடி லதனையார் தெரிப்பதற் கெளிதோ. (ருச)

பொன்னி ஓட்டினிற் சிறந்திடு பொன்னிநாட் டியல்பு
தன்னி லிங்ஙனஞ் சிறிதிசைத் திட்டனஞ் சாற்றி
டன்ன நாட்டுனுந் தனிமக ளாணிநுதற் றிலக
மென்ன நீடுநூற் திருநகர் வளமினி யிசைப்பாம். (ருரு)

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம் எய அ.

உ

சிவமயம்.

திருநகரச்சிறப்பு.

பொற்பு மிக்கவிந் நாட்டிடைப் பொன்னிதன் நென்பாற்
ற்ப காலத்து மழிவின்றிக் கடவுளர் போற்றச்
ற்ப ரன்பொ யுடன்மகிழ்ந் துறைந்திடத் திகழு
மற்பு தத்திரு விடைமரு தெனும்பதி யம்ம. (க)

கொண்ட லூர்தியீம் விரிஞ்சனுங் கோடுறு கரணும்
பண்ட ரங்கனை நணுகியே வலரொடும் பணிபோ
தெண்ட ரும்புகழ்வர்பதி யென்னவு மெழிற்பே
ரண்ட மென்னவு மிலங்கிடு மனையநீள் பதியே. (உ)

அனைய மாநக ரொருதனிப் பூந்தட மதன்கண்
வனைத லுற்றொளிர் மாளிகை மண்டப மெவையும்
புனை யெழிற்கருங் குவளையுந் பலம்புகல் ருமுத
னைகொள் ஸங்கயக் செழுமலர் நாயகன் கோயில். (ஈ)

மேரு வாமரு திசையவன் மேவுபொற் கோயில்
சேரு லாமணி மறுகெழு கடல்களுந் தீவுஞ்
சாரு மந்நகர்ப் புடைமதி நேமியஞ் சயிலங்
காரு லாமதன் புறத்தகழ் புறத்தடங் கடலே. (ச)

சுருதி யோங்கிநான் முகனெனத் துலங்குமந் நகருண்
மருவ ஞாங்கரும் மொளிர்தரு மணிமதில் வலைய
மிரவி மண்டில மெனத்திகழ்ந் திடுமதைத் சூழ
விரவு தெண்டிணா யகழ்பரி வேடமொத் திலங்கும் (டு)

சந்த மாரிடை மருதெனு நகரமே டலதி
யிந்தி ராதியர் சூழ்ந்திடக் கோயில்கூழ்ந் திலங்கு
மந்த வான்மதில் வாசகி யெனும்பெய ராவ
மந்த ராசலம் போன்றது வயங்குகோ புரமே. (சு)

நீடு பொன்மதி லிடந்தொறு நிகழ்ந்திடு மிடபக்
கோடு பட்டுடல் கிழிந்துசெல் கொண்டலைத் தாவிப்
பீடு தங்கிய கவிக்குலம் பிடித்ததன் புனலை
மாடு சித்திரச் சாதக வாயிடைப் பிழியும். (எ)

விண்ணி னோங்கலிற் காவல்பெற் றிருப்பதின் விரிசீர்க்
கண்ண னொக்குநல் விதிமுறை புரிந்திடு கவினா
னண்ணு நாற்றிசை முகத்தினா னெறிப்பினா னளினத்
தண்ண லொக்குமக் கோயில்கூழ்ந் தமர்ந்திடு மதிலே. (அ)

சிகர கோபுர வாயிலிற் செறிந்திடு மிமையோர்
மகுட கோழி க ளொன்றொடொன் றுரிஞ்சிடு மாண்பா^{ரச்}பா^{வி}
நிகழு நந்திகைப் பிரம்படி தேக்கலா னுதிர்ந்த
புகரின் மாமணிக் குலத்தொடு பொற்பொடி யிறையும்

மாக நாயக னுலகெலாம் படைப்பவன் மலர்மின்
னாக நாயகன் சித்தர்விச் சாதர ரமரர்
நாக நாயகன் போற்றுபொற் கோயிலு ணடுவே
யேக நாயக னுமையுட னினிதுவீற் றிருக்கும். (இ)

பன்ன கத்தனிப் பேருல கெங்கும்வோர் பரப்பித்
துன்றி மீதல மட்டர் கலு முலவையாற ழார்த்துப்
பொன்னி நாட்டொடந் நகருக்குந் தன்பெயர் பூட்டி
மன்னி நின்றிடு மொருமரு திறையவன் மருங்கு. (ஐக)

பேசு மம்மரு தலர்கடைய் பிறைகொள்வே ணியனைப்
பூசை செய்துதன் பெயர்முத லிடைகளாற் புறஞ்சூழ்
கேச ரங்களை வருவியாக் கிளர்முத லீறு
வீசி நல்லிசை பயில்விக்கும் விமலனுண் மகிழ. (ஐஉ)

இலகு மத்தருப் புலிபுகழ் கயிலையென் றிசைக்குந்
கிலக மான்மிய மொன்றுகொல் சிலேடையி னுலு
மலந்த ருந்தனி வெண்மையுங் கோடுமார்ந் தருகு
நிலவ ணிந்திடு வோனுமுற் றன்னதாய் நிலவும். (௧௧)

நெற்றி நாட்டத்து நிஞ்சத்தன்முன் நெடியதோர் தாரு
வற்றி நிற்குமெப் போதுமம மாண்பின தேனு
முற்றி மெப்பசர் தழைமல ருலாந்திடா ததனைச்
சுற்றி வந்தவார்க் களித்திடு பலன்களோ தொகையில். (௧௨)

எங்கு மண்டப மெங்கணுந் தேவர்த மிருக்கை
யங்குஞ் சித்திர விதானங்க ளெங்குநற் தீப
மங்கு மின்னிசைத் தூரிய மெங்குநாட் டியங்க
எங்குந் தோத்திர மிடைமரு திறையவன் கோயில். (௧௩)

மன்னு சீர்மரு திறையவன் கோயிலும் வகுத்தி
டன்ன தன்புற நாற்றிசை யாலய நாணி
மின்னு செஞ்சடைக் கண்ணுதல் விமலன்றன் முகங்க
என்ன தூலறி புலவர்கள் புகலவுற் றிலங்கும். (௧௪)

வேறு.

பொற் றசும்பி னிலகு கோபுரத்தி னுறுதுகிற் கொடிகளி னீட்ட
ரு விசும்பி னவிருத்திரனை யடித்துதிர்த் திகுகின்ற தென்னப்
புறு மதியுண் ணடுங்கியக் கொடியிற் படிதுகிலடிவழிப் படருந்
சைப் பரிதி யதுவுமுட் கொள்ளான் சிகரபந்திகளடிச் செல்லும். (1)

மணிக் குவையா லலங்கலைமருவும் பண்பினுற் படர்ந்திடுங் காலாற்
புகழுறுங் கலன்க ளுந்நிடுந் திறத்தாற் சிறக்கநாற் றிசையுமுற்றிடலான்
மகமுற் றிடுவண் டணைநூநீடிலங்கு மாண்பின லிசையொலி யதனை
சகரர்க ளமைத்த பெருங்கடலென்னத் தயங்கிடுநெடியபொன் வீதி. (2)

தாரணி யதனைப் பழித்துவாம்பரியுஞ் சகடமுங் கொடிஞ்சியும் புணந்து
மேருவந்தது போற்றுகிளர் மணிநெடுந் தேர்மிசை யிறையுலாட மவ்வீதி
நாரணன் பிரம னிந்திர னிமையோர் நவில்கிவ கணங்கள்பா ரிடங்கள்
சீருறு மியக்கர் முனிவர்குழந் திடலாற்றிகழ்சிவ லோகமும் பொருவும். (3)

விடஞ்செறி மிடற்றெம் பிரானறினம் பவனி மேவலி னருகுநின்றிரட்டு
மடந்தையர் கவரிக் காற்றுமோங்கால வட்டமா ருதமும்வெங் களிற்றின்
றடஞ்செவி மருத்தும் பொருகிடத் தென்றல் சாளரந்தொழும்புகுந் தொ

ளிக்து, மிடம்பெறுவீதித் தோரண நினாயா விரவிகாண் பரியதெப் போ
தும். (உ௨)

காலையிற்கடைநீட்டித் குவிக்குறித் திலமும் கதிர்மணித் தோரணத்தவழிற்
மாலைமுமாலைப் பொழுதினிற் புலவி மகளிர்க ளெடுத்தெறி கலனு
மாலைவிற் சொற்பூங் கணையமுகளி ரணிமலர்க் கைசொரி வளையுஞ்
சோலையுந் திடுங்கால் பறித்துவந்திறைக்குந் துணருமவ் வீதியிற் குப்பை

[டென்

வனமுலைத் தடங்க ளைசந்திடி லொடியு மருங்குன்மெல் லெனநடந்திடு
றினமணிச் சிலம்பு காலில்வீழ்ந் திசைப்ப வெதிர்ப்படு காடாகநயக்கு
மனமுமன் மதனுந் தொடர்ந்திடக்கயற்கண் மடந்தையர் மறுகிடை
லனமவர் பின்னர் நடந்திடுங்கிளிக ளந்தரத் தருகுறச் சுழலும் [உ

கணிதரு விசம்பி னுறமிமிர்ந் தெழுந்த கதிர்மணி மேடைமுற் றத்து
நணுகிவிற் றொடிக்கைக் காந்தள்கீழாட நயனமைக் குவளைமீ தாட
விணையிலம் மனைக ளிடையினின்றாட விடையிரு பந்தெடுத்தாட
வணியிழை மகளி ராடல்பொன்னுலகி லரம்பைய ராடலிற் றோன்.

தொண்டையங் கணிவாய் மாதர்பொன்மேடைச் சுடர்மணித் தொ
டியில் உள்ளத்த, தண்டளிர்ந்த தளவப்பசங்கொடி கவின்கொள் சாள்
ந்நெலார் தவழ்ந்து, வெண்டுகிற் கொடியிற் பற்றிமீச்சென்று வெய்ய
மணிமுடி யிமையோர், கொண்டகற் பகப்பூங் கொம்பிற் படர்க்
கொடி யுடனினிதுநீற் திருக்கும். (உ௩)

விண்படுபளிங்கி னரமியத் கலத்து மேல்வினை யாடுமங் கையர்
பண்படுநறுஞ்சொ லரம்பைய ரணிதம் பணியொடு தொடையுமபுனை
சண்பகத் தொடையோ டவர்கடம்பணியுந் தார்கொடு தரித்துவான்
வர், நண்புறு மவரு மிருதிற் தளையு நவிலும்வான் விழிகளா நெளிப.

மஞ்சினை நிகர்த்த மலர்க்குழன் மகளிர் வடமொழிக் கவியெளி து
ணர்ந்து விஞ்சையர் மகளிர்க் கெதிரிசைப் பதிகம் விளம்பலு மவர்முழு
துணரா, தஞ்சகத் தொடுவண் பூவையுந் தம்மி லறைதல்கேட் டதியிப் ப
வர்போற், பஞ்சரத் தருகு கிரிவர் விண்டொடு பொன்பயி லரமியங்களி
ன்மாதோ. (உ௪)

சுந்தர மிகுந்த பளிங்கின லமைத்த துங்கமண் டபயிசை யொருபாற்
சுந்தர மணவுற் நிலங்கிடு காட்சி கவுரியோர் புறத்தனைப் பொருவு
மிந்திர நீலத் திலங்குமா ளிகைதன் னிடையொன்செம் மணியொடு மொ
ளிர்தல், செந்திரு மடமான் மருவுறு மருமத் திருநெடு மாலினை நிகர்க்
கும். (உ௫)

உச்சியிற் கதிரோ னடைந்திங் காலெ யொளிர்தரு பொண்ணிறஞ் சிவப்
பு, பச்சைய னுருவுற் றிலங்கிடு முயர்ந்த பளிங்கினி வியற்றா மியங்கண்
மெச்சிடு தூங்கத் தோற்றுதன் வடிவை விளங்குபீல் லெனவெதிர் தாவு
மச்சுறு நெடுந்தேர் வலவனத் திறங்கண் டணிக்கரம் லுளந்தவோட் டு
மூல். (உஅ)

குழிமதக் கவுட்குஞ் சரங்களி னெவீயுங் கொய்யுளைப் புரவியி னெ
வியு, மெழின்மணித் தடந்தே ரூந்திடு மொலியு மிலங்குபல் வியக்குழாத்
தொலியு, பொழியிசைச் சுருதி முதலியவொலியும் பொலிந்தினிதெங்கு
மோங் குதலான், மொழியுமந் நகரிற் கடலொலித் திடலு முகிலொலித்
டுவதுங் கேளா. (உக)

ஆலையி னிடத்திற் கிளர்நதும் புகையு மந்தணர் புரிந்திடு வேள்விச்
சாலையி னெழுந்த புகையுமொண் கூந்தல் சார்ந்திடு சுரும்பின மகல வே
லையிற் கணலி னிற் புகையும விசம்பினமேற் சுழல்வது நோக்கிச்,
சோலையிற் று ய் திறந்திடா தொளிக் குந் தோகையின் குழாமெதிர்
நடிக்கும். (கஉ)

விளங்கிடு மறையோர் மாடநீள்வீதி வெண்குதத் தண்கதிர் பரப்பி
ளங்கெழு கலைகண மருவிமீ தெழுந்து மகத்தொடும் பயின்றோந் கண்
—, ருளங்களிகூரப் புலவர்கொண்டாடு முயர்ச்சிபெற் றிலங்கிடுந் திற
நாற், க ங்கமின் மதிக ணினையொரு கோடி கலந்துவீற்றிருப்பது கடுக்
ம். (கக)

வா டிகாலிக் கடல்குழ் புவிபுரந் தருளு மன்னவ ரியாவரு மீண்டித்
தாரக் குறற்றிடுமவீ றோடுமனைந்திருக்குந் தகைமையொத் தரசர்வாழ்வீதி
பாங்கலிற் றோன்றிச்செம்மணிக் கதிர்கொண டிலவுகா ரிருட்முறா மொ
துக்கிப், பாய்குறுமாட மாளிகைக் குலங்கள் பரிதியின் கணங்களொத்
திருங்கும். (கஉ)

புகழொடு தனமுந் தருமமும் பொறையும் போற்றிடு வணிகர்தம் வீதித்
திகழுறு சிகரத்தணிநவ மணிகள் செறிந்தொளி புரிந்திட னோக்கி
மகிதலத் தீனைய னாதிமண டலத்தின் மருவுறு கோளின மயங்குந்
தகவுற மனைக ளலகில்செல் வத்தாற் றனித்தனி யளகையின் வளங்கும்.

ன்னவர் தமக்கு மணிமுடி சூட்டும் வளங்கொன்வே ளாளர்தம் வீதித்
ன்னிய செல்வக் கதிர்மணி மாடத் தொருநினை யிந்திரன் றனக்கு
முன்னவர் முன்காத் கியற்றிடு முதவி முன்னின னுளங்களி துளும்ப
தன்னெழில் விமான மெனப்பல வமைத்துத் தந்தனவிருப்பது போலும்.

கண்ணுபுறஞ்சிகர வரைபடு பொருளுங் கானிடைப் படுபொருட் குலனுந்
தண்ணுறு மருதத் திணைபடு பொருளுஞ் சலதியின்பர்ப்படு பொருளு
நண்ணுறுஞ் சலதி யிடைப்போலிந் தோங்குநகர்படு பொருள்களு மேனை
விண்ணுறு பொருளுங் கவின்கூடி யிருக்கும் வீதியில் வயின்றொறும் வி
ளங்கும். (கரு)

வானவர் மகுட முரிஞ்சுபொற் றுகளு மற்றவர் புனைமலர்த் துகளு
மாரிலந் தனைவிட் டெழுந்திடா துடக்கு மாளிகைக் கொடிபடிந் துதறு
மேனதித் துளியுஞ் சண்பகத் தருக்கள் விரித்திடு மலர்மதுத் துளியுங்
காணமுற் நிலங்குஞ் சிவிறிநீர்த் துளியும் விழவருக் கண்ணசன் மறுகின்.

வேறு.

மாந்தளி ரஞ்சி லோதி மடந்தையர் வடிவு காட்டு
மேந்தெழிற் கமுக மன்னா ரிழையணி மிடறு காட்டுப்
வாய்ந்திடு மூருவின் றன் வணப்பினைக் கடலி காட்டிந்
தேந்துளி யிலவின் போது சேய்தழ் காட்டு மெங்கும். (கரு)

மிகவிரி பாளை போர்த்து விளங்குதெங் கினரீ ரன்னார்
துகிலொரு புறமேற் கொண்ட துணைமுலை காட்டிங் காவிற்
றகுகொடி யிடைசன் காட்டிந் தடமுறு நளிநம யாவும்
முகமலர் காட்டும் லண்டு முகத்துறு கண்கள் காட்டிம.

பன்
(கொருத்
(ருஉ)

வேறு.

மந்த மாருதம் பயின்றிடை மருதினெம மருங்குஞ்
சந்த முறறொளிர் சண்பக முதலிய தழைந்து
கந்த மார்தரு பொழிலெழில் கண்டவர் மகவா
னந்த னந்தன தெழிலினை நவிலநா னுறுவார். (கரு)

எண்ட ரும்புக மூலகெலாம மெய்திடை மருகில்
வெண்டணிக் கலை மதிச்சடை விமலர்தம் விழாவிற்
பண்டருங் கனி மொடியெழிற் பாவைய யாடல்
கலாடிலா தவர் திலோத்தமை யாடலிற் களிப்பார். (சுரு)

எங்க ளீசர்வீற் றிருப்பது உமாலயத் தெழிலும்
பொங்கு தண்டுக ழினை மரு தெனுநகர்ப் பொலிவுந்
தங்கி வாழ்பவர் மகிழ்ச்சியுஞ் சார்த்தெதிர் கண்டோ
ரங்க ணர்சிவ னுலகினை யகத்தினில் விரும்பார். (சுக)

வேறு.

மொழிநரு மொருமை தன்னோ டிருமைசெய் முத்தி வேட்டுச்
செழுமறை நான்கு நன்றாய்த் தெளிந்துமற் றையந் தீயி
பழுதக லங்க மாறும் பயின்றம னிடத்தி லன்பு
மெழுதரும் பிழலி யெட்டா திபற்றிநான் கழிப்பர் சில்லோர். (சீஉ)

பத்தியிற் காமி காதி பகருமா கமங்க ளாய்ந்து
நிபயப் பொருளென் றோது நிமலனைப் பூசித் துற்றோர்
சத்திரி டாத மோர்ந்து சார்ந்திடு கலைக னீந்துஞ்
சத்திசெய் திகலும் பாசந் தொலைத்தகற் றுவர்நான் சில்லோர். (சக)

கல்வனை கணைய மாதி கரங்கொடு சுழற்றி யுங்கை
மல்லொடு வடிவா ளாதி மறறொழில் பயின்றுத் தான
வல்லிப் துரங்க மூர்ந்தும் வருததிடு கலைக ளாய்ந்துஞ்
சில்லியந் தடந்தே ரூர்ந்துஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். (சச)

விரிபொரு டமபா லுள்ள வேண்டினர்க் கினிதி னீந்தும்
புரிதரு மவர்தஞ் செங்கைப் பொருளெதிர் முறையி னேற்றும்
வரிமலர்ச் சேலை பாத்தும வயலுறு வளமை பார்ச்துந்
தெரிவுறு கேள்வி யுற்றுஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். (சடு)

துலங்கா விரியிற் பூசத் துறைப்புன லாடல் செயது
நல்ம்பெறு ியம முற்ற நடாத்தியுங் கலைக டேர்ந்தும்
பலன்ற டு மருத வாணன் பணிவிடை புரிந்து மன்னோன்
சிலம்பணி பதம் பணிந்துஞ் சிலர்க்குறு பொழுது போமால். (சசு)

வேறு.

கொடிபடு நெடிய மாளிகை வீதி குலவுறு மனையபொற் பதியி
லடிபடன் மணிவார் செறிந்திடு முரசே யமைவடுப் படுவன மாவே
கடம்து வருந்தல்சிறைகொள் வண்டினமே கட்புன லுக்குத்தல்பைமபொ
ழிலே, படியுறு குளனே யலைபடல் சிறுமைபு பட்டெழிற் பாவைய ரிடை
யே. (சஎ)

காரண மின்றிச் சினத்துட னெதிர்த்துக் கடுஞ்சமர் விளைத்தல்செஞ்சூட்டு
வாரண மதவே திரித்திடு கோட்டு வளம்பெறு பெருமையும் விளைக்கு
மேரண வருவ மதனனே தன்னோ டெதிர்த்திடா திருப்பவர் தம்மேற்
றாரண முறநீ டம்புக ரெக்குந் தடித்துறு முகம்த் துதகைத்தால். (சஅ)

திரிதரு டறவைக் குலங்களே யன்றிச் சிறைப்படு முயிர்க ளங்கில்லை
விரிதரு பயமும் றொளித்திருந் திதென் மீனினை மன்றிவே நில்லை
வரிதரு மகளிர் கடைக்கணை யன்றி வளைநெறி கடப்பன வில்லை
யுரிமையுற் றொருவர்க் குதவிசெய் யாத தோவிய மன்றிமற்றில்லை. (சக)

வேறு.

அணியருவு மிடைமருதி சருக்கு நந்தி
யாவடுதண் டிறைசோமாக் கந்த ராரூர்
கிணியுகழா லங்குடியிற் குருமூர்த் தியானைத்
திருமுகத்தோன் வலஞ்சுழியே ரகத்திற் செவ்பேன்
கணிதருமாப் பாடியிறசண் டசன் நில்லைக்
கதிர்ப்பொதுவி னடக்கடவுள் வடுகன் காழி
பிணைமருவு மாந்தூறையி னிரவி யாகும
பரமனெழிற பதமலருக் கன்பு மிக்கீர். (ரு0)

அன்னதனித் தலத்தினுறு மெழில நோக்கு
மாதரங்கொண் டுந்திரனா யிரங்கண் பெற்றான
பன்னகநா யகனுமந்தத் தலத்தின் மாட்சி
பகர்வதற்கே யனையதொகை முகங்க னுற்றான்
றுன்னுபிற சுரர்களுமன் னதனோர் டோக்கத்
துலங்கிகுண் ணிடையாம லிமையோ ரான
ஒன்னவுரைத் திடத்தகுமர் நகரின் பொற்பை
யாமெடுத்திங் கிசைப்ப தனுக்கிசையு மன்றே. (ருக)

திருநகரச்சிறப்பு முற்றுப்பெற்றது.

அ. திருவிருத்தம். கஉ-க.

உ

சிவமயம்.

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

முன்னமோர் காலந் தன்னின்மா தவத்து முனிவர்க ளியாவருஞ் சென்று
நன்னர்செய் வனசப் பொருட்டின்வீற் றிருக்கு நான்முகக் கடவுள்பா ல
டைந்து, பொன்னடி வணங்கிக் கருணையங் கடலே புவியிடை யாங்களு
ண் மகிழ்ந்து, தன்னுந் தவஞ்செய் தருப்பல னடையச் சொல்கவோ ரி
டமினி தென்றார். (ச)

மற்றவர் மொழியுட் கொண்டவர் மிசையோன் மருங்குறு மீமீருத
ருப்பையினைப், பற்றியோர் நேமி யாக்கியங் கதனைப் பார்மிசை யுருட்டி
முன் னீவீ, ருற்றிடு மிதன்பின் னடந்திடு மிதுசென் றுறைந்திடுங் கூனாக
மதீதான், குற்றமில் குணத்தீர் நல்வழியென்னக் குறித்திடு மூதுணா கொ
டுத்தான். (௨)

இரவிலீற் றிருக்கு மெழுபரித் தடந்தே னோற்றிடு நேமிசென் றிடுத
லெருவியப் பலவென் றுணாத்திடத் தனித்தாங் கூர்ந்திடு நேமியின் பின்
ன, ரிருடிக ளெவரு மயன்விடை மேற்கொண் டேகின ரதுபகீ ரதியார்,
திருநதிப் டாங்கர்க் காசியின் வடகீழ்த் திசையினிற் சென்றுதங் கிய
தார். (௩)

தாமரை யுருக்கொண் டேகுவசென்னத் தொடர்ந்திடு மாதவ முனி
வர், நேமியங் குறையக் கண்டனர் தாமும் நின்றனர் நிறைதவ மியற்றி
பமமுற் றிடுநற் றலமிதே யென்ன விலங்குமக் காணகந் தனக்கு, நாமமி
டு நேமி தங்கிய திறத்தா னைமிச மெனப் புராந் தியதால்.

மாயனை நிகர்க்கும் பூமணம் பெறலான் மயின்மிசை யிருப்பதா வெ
னையான், சேயினை நிகர்க்கும் கொண்டலூர்ந் திடலாற் றேவர்க ளிறைவ
னை நிகர்க்கும், பாபதா மனாதங் கலி ன்விதி நிகர்க்கும் பசமையூ லுலகி
னைற, தாயினை நிகர்க்குங் கலேநிறைந் திடலாற் றண்மதி நிகர்க்குமங்
டம. (௪)

வேறு.

னிதரு கோங்க மெங்கு மதனரு கோங்க மெங்குந்
னிதரு தமால மெங்குஞ் செநிரந் தமால மெங்குந்
னிவிலபைங் கோல மெங்குஞ் சாற்றுதற் கோல மெங்குங்
னியுடன் சால் மெங்குங் கலந்திடு விசால மெங்கும். (௫)

ளி ; வருக்க மெங்குந் தாதகி வருக்க மெங்கு
நில் சம்பகங்க ளெங்கு மலர்கொன்சம் பகங்க ளெங்குங்
ரு கடுக்கை யெங்குங் குருந்தில கடுக்கை யெங்குந்
வாளிர் சேர்தி யெங்குந் தழைந்தெதி ரிருத்தல் கண்டார். (௬)

வளருந் தேமா புளிமாநற் கருவினர் தண்
ர மருவுஞ் சீருங் குலவுகாய் கணியின் சீரும்
னிழலின் சீரும் புகலுநேர் நிரைய தாகிப்
று சீருமெங்கும் பார்த்தனர் மகிழ்ச்சி பெற்றார். (௭)

அன்னதில் வேள்விச் சாலை யருட்கதை கேள்விச் சாலை
துன்னிடு யோக சாலை சுவைதரு பாக சாலை
வண்ணை நவிறு சாலை வளர்தவ மியற்று சாலை
பின்னபல் சாலை செப்தங் கிருந்தனர் தவஞ்செய் கின்றார். (க)

வேறு.

கரங்கொடு பன்ன சாலைகள் புதுக்கக் கட்டினின் நிபக்குழாங் களிக்கு
முரங்கினர் கலைக ளிறந்திடு கலையி னுரிக்கொடு முனிவர்முன் விரிக்குங்
குரங்கினங் கிழங்கு தருப்பைமா விலைதேன் குறித்திடு சமீதை கொண்
டளிக்கு, மரங்களுந் தாமே வணக்கமுற் றருகே மலரொடு காய்கனிகுல
க்கும். ௧

நடனுறு மயில்கட் குலவுபச் சோந்தி நறுங்கனி பறித்தெகிர் நீட்டும்
படவர வதன்மேற் படும்வெயில் மயில்கள் படர்சிறை விரித்தினி தோ
டுங், கொடுவரிச் குலந்தம மடிசுரந்திடுமால் கோலினங் கன்றினுக் கூ
டும, வடுவறு மடங்கன் மறந்தருந் தொழிலை மறந்தருந் தவநெறிகாட்டிய

பொழுதினுற் றிறைஞ்சிக் கிள்ளையைத் தீஞ்சொற் பூவைமற்றிருடு
ன விருந்தாங், கெழுதுசித் திரத்தி னடங்குவாய் செவியா யெழிற்சி
கதையமு தருந்தி, முழுதுமுள் ளத்துள் விடாதமைத் தேக மொழிந்த
னேகிடுந் தெய்வந், தொழுது பைங்கிள்ளை முகமலர் துறைக்குந் தெ
தத னகத்தினிற் றொருந்த. ௨

வேறு.

௪)

இத்தகைப் பெருஞ் சிறப்புற விருந்திடு நாளி
லுய்த்திடுந் தவத் ததீசியிக் குயர்சதா னந்தர்
சித்தர் கண்ணுவ ரத்திரி திசடி யாதி
மெய்த்தவத் தினோர் கூடிநல் வேள்வியொன்றிழைத்தார். (௩௬)

அந்த வேள்விபார்த் திடும்பொருட் டருந்தவச் சூதன்
சந்த முற்றகண் மணியொடு தயங்குவெண் ணீறுஞ்
சந்த ரம்பெறத் தித்திடு மடந்தொழந் துலங்க
வந்த லேணந்தனை கண்டனர் மாதவத் தவர்சன். (௪௪)

உவகை யுற்றெழுந் தெகிர்கொடு முகமண் குறைத்தோர்
தவிசின் மீதுற விருத்தினர் தாங்களு மிருக்க
கவையில் சூதனு மவரவர்க் கிசைந்தன நவின்ரு
னவி யளித்திடு வேள்வியு முடிந்ததாங் கதன்பின். (௪௫)

மாதவத் தினோர் சூதனை நோக்கிதும் வதன
சீத பங்கய மலர்ந்தெகிர் செப்பினீ ரனந்தன்
கோனி லாதந் நலங்களுந் தீர்த்தமுங் சூலவு
மீதிவற் றரன், நலக்கதை விரும்பினோ மின்னம். (௧௬)

அத்தலங் ிலு பொழுதினி, கைத்தினிற் குறிக்கு
மெத்தகைப் பெரும் பியன்களு மெளிதினிற் கொடுக்கு
மித்தகைத்த தாய்க் கொடுவினை யெவையுமாற் றுவதாய்
ரித்த னென்புல மிடத்ததாய் நிலவிட வேண்டும். (௧௭)

வேத வாகம புராணமாம் விளங்கிருங் கடலை
யோது தும்மதி மந்தரங் கொடுகடைந் துதிக்குந்
திதிலத் தலக் கதையெனுந் தெளிவுறு மமிர்தை
யேதில் வாக்கெனுங் கரத்தினு லெந்தமக் கருள்வீர். (௧௮)

என்று னாத்தனர் சூதன்மற் றிகலுமைம் புலனும்
வென்ற மாதவ முனிவிரீர் விருப்புறு தலமு
மொன்று பாரிடை யுளதிடை மருதென வோதந்
துன்று சீரினை மருவிபு துதெனச் சொல்லி. (௧௯)

இரு மகிழ்ந்துறைந் திடுமிடை மருதினைச் செல்வ
மருத வூணனைப் பெருநல மாமுலைக் கொடியைக்
கருதி நீடெழு மானந்தக கடலிடை மூழ்கி
யொருமுகூர்த்தமங் கோவிய மொத்திருந் ததன்பின். (௨௦)

வெதிரி மாவனத் திருந்திரு வேதங்க ளெவையுஞ்
சதுர் விதப்படுத் திசைத்திடு வியாதனாந் தவத்தோன்
புதிய விண்ணமு தென்னவீ ரொன்பது புராணங்
கதி யுறும்படி யெமக்குமுன் கருணைவதீ துரைத்து. (௨௧)

விரவு மின்னவை தவத்துட னுருளுறு மேலோர்
பர்வு காதலின் வினாவிடிற் பகவொன்ற னவற்றனு
மருவு மீசன்மா லயன்பகல் வன் சிமற் றிரூர்க்கு
நிரல்கொள் பத்துநான் கிரண்டுட னிகழ்த்துமொவ் கொன்றும். (௨௨)

காமனைப் பொடி செய்தவற் குரியன காந்தம்
வாமனம் பிர மாண்டமொன் மார்க்கண்ட மிலிங்கங்
கூர்மமச் சம்வ ராகமே பவுடிகங் குறிக்கு
நேம முற்றிடு சைவமென் றிசைக்குமீ னார்தும். (௨௩)

ந..ரணன் றனக் குரியவை நாரதம் விண்டு
காருடந் திகழ் பாகவ தப்பெருங் காலை
யாரணந் கியல் பதுமமும பிரமமு மருணந்
கோரும் பிர்மமகை வாத்தமாக் கிணையந்திக் கோதும். (௨௪)

ஈசனீழ்சைக் கார்தமு மிலிங்கமு 'மிரவி'
மாசில் வண்கதைப் பிர்மமகை வர்த்தமு மருவி
வீச திண்புக ழிடைமரு தெனுமதன் பெருமை
பேச மன்னவை யுமக்குநாம பெரிதுரைத் திடுதும். (௨௫)

என்ன மாதவர் மகிழ்வுற வெநிர்விரித் துரைத்தா
னன்ன வன்றிருப் பதமல ரகத்தினுஞ் சிரத்து
மன்ன வைத்தவ னிசைத்தவா வடசொலா மதனை
யுன்னு தென்சொலிற் புகலுவாந தமிழிடுரு ருணர. (௨௬)

வேறு.

உரைதரு தலவி சேட முபதேச மகிமை யீசன்
நிருவினை யாடல் வெற்பின் சிறுவதன் றவததி னுற்றல்
பரன்றனைப் பூசை செய்த பரிசுவெங் கொடியொன் றுமு
விரவுபொன் னிறமாய்ப் பின்னர் வெள்ளிவெப் படைந்த வாறு.

உரோமசன் பூசை மற்றை யோதுமார்க் கண்டன் காலை
தராதலம் புகழ்சு கீர்த்தி மன்னவன் றன்மை மேன்மை
விராவுகா சிபுந றன் காலை வெற்றிவேற் குமர நெய்திப்
பராவல்செய் திறையோன் றன்னைப் பரிந்துபூ சித்த தன்மை.

வாணுத விமயச் செல்வி மன்னுகா ருணியத் தீர்த்தம்
பாணமா தீர்த்த மோங்கு பராசர தீர்த்த மேன்மை
நீணலச் சோம தீர்த்த நிகழுருத் திரமா தீர்த்த
நாண்மலர்ப் பதுமப் பேரா னண்ணிய புனித தீர்த்தம்.

மிக்கபாண் டவர்க டீர்த்தம் விண்புரந் திடுவோ னாதித்
திக்கிறை யவர்க டீர்த்தந் திருவுந் கண்ண தீர்த்தந்
தக்கீரீக் காக தீர்த்தஞ் ச"ற்றிடு ஁ங்கா கூபரு
சக்கர நருட தீர்த்த முதலிய சசதீர்த் தங்கள்.

கச்சப தீர்த்த நீடு கவுதம தீர்த்தம் யாரு
மெச்சுகல் யாண தீர்த்தம் விளங்கிடு சேட தீர்த்தம்
விச்சைகொள் கந்த தீர்த்தம் வெள்ளைவா ரணத்தின் தீர்த்த
மிச்சையி னியம்ப லுற்ற விவ்வகைத் தீர்த்தக் காலை.

தெரிதரு வீரதேவர திர கீர்தகி யெங்கும்
விரிதரு கீர்த்தி செவா த்திரன் கூடலுற்ற
வரகுணத் தன்னன காந்த வலனுறு நலு னனோத்தி
வருயுட லுஞ் சாநிதாபு தாதாப் பெற்ற பேறு. (கஉ)

பாசனு வக ளை சீர் வளரஞ்சத் துவசன் காதை
மீசுறு புகழ் புகழ் றீர்தனந் தகன்தன் வண்பை
புகழ் புகழ் புகழ் றீர்தனந் தகன்தன் வண்பை
புகழ் புகழ் புகழ் றீர்தனந் தகன்தன் வண்பை. (கங)

சுணககன்மா முததி யெய்தல் சொற்றிரி யம் பகன்சீ
ரிணங்கிடு மினைய யாவு மிருபததைத் திரன் டிரண்டின்
கணங்குலாஞ் சருக்க மாக்கிக் கருதிடு விருதந் மென்னு
மணங்குலாங் கவிதை தன்னல் வகைபட வுணர்நல் செய்வாம்.

தைநிராரணியச் சிறப்பு

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ திருவிருத்தம் கருந்.

மருதிசு. துணை.

தலவிசேடச் சருக்கம்.

பு வமை யாவையும.படைத்தவன் பொருந்தொரு காற்றேர்க்
கவன வாம்பரிநின்றினைப் பாறிடக் கருதிச்
சவி மணித்திரன் கொண்டுமுன் ஸரத்தே யென்னத்
தவ நிமிர்ந்திலங் கிடுவது செய்மாம் பொருப்பு. (க)

மொழிந்தி டம்மலை யிடத்துறு முதிர்ந்தருள் மந்திக்
செழுந்த வன்பொடு கடுவனீ டிரலெடுத் ததன்வாய்ப்
பிழிந்த தேன்வழிர் தருவியா யிடந்தொறும பெருகுஞ்
செழுந்தன் சாரலி னொருபகல் சிறந்துழி யிருந்து (உ)

சுத்த மாதவ் வகிட்டனே சுமந்தொடு விசுவா
பிததிரன் புகழ்க் கவுதமன் முதலிய மேலோர்
மெய்த வமமகந் தருமநகன் செயிற்பலன் மிகவு
மெத்த வந்தரும் வினாவினி லென்ன வாய்ந் தனரால். (ங)

ஒருவர் காசியென் றிசைத்தனர் தில்லையென் றுரைத்தா
ரொருவர் சோணமா சைலமென் றோதின ருயர்மற்
றொருவர் நீடெழிற் கலையோ வென்றன ருகந்தாங்
கொருவர் கூடலோ வெனப்புக லுற்றன ரொருவர். (ச)

உற்ற வேலையிற் குன்றுதோ ருதித் லுகந்த
கொற்ற வேற்படைச் சூர்ப்பகைச் சேவலங் கொடியோ
னெற்று தெணடிகைக் கடன்மிசை யிரவ்தோன் றுதல்போற்
சுற்றும் வானவர் சூழ்ந்திடக் தோகைமேல வநதான். (ரு)

கண்ணுற் றார்வமோ டெழுந்தனர் கதுமெனப் பணிந்து
பண்ணுற் றாந்துதி யரியணை யீந்தனர் பரனு
நண்ணுற் றுனெதிர் பூசனை விதிமுறை நவின்ரு
ரொண்ணுற் றார்தவ மென்செய்தோ மிவண்வர வென்றா (சு)

அங்கதன் பினர்ச் சிறுவரை தாழ்ந்தரு கணைவுற்
றிங்கு வேள்வியொன் றிழைத்திடக் கருதின மியாங்க
ளெங்க ளீசர்தம புதல்வமற் றியாவையு முணர்ந்தோய்
புங்க முற்றிடு மன்னது புரிந்திடு போதின். (எ)

மந்தி ரத்தினிற் கிரியையில் வளர்திர வியத்தில்
வந்து சேரினு மொருகுறை மருவிவா ளரங்கர்
சிந்தி டாவகை தனதுமான் மியத்தினைச் சிறப்ப
தெந்த மாதல மிகுபல னதுதரு மென்றார். (அ)

இததிறம் புரன் முனிவரை நோக்கிவே லினையோ
னுத்தமத் தனிப் புராணங்க ளுமையவட் கெங்க
ளத்த னோதுநான் மிகுவினை யாட்டொடு மவற்றை
யுய்த் துணர்ந்தன னவளிடத் திருந்தஃ துரைப்பேன். (ஈ)

நீவிர் கேண்மினீ மகிழ்ந்துறை தலனெது நிகழ்த்தென்
றாவ லுற்றனை வினவின ளஃசுமுன் னிசைத்தே
மேவு வாயையான் மறந்தனை விளமபுது மினனும்
பாவு சோதிநற றலங்களென் றிரண்டுள பகரின். (இ)

சோதி யென்பதோர் தானமென் றுரைத்தது தூய
வேத மாகமம் புராணமவண் மிருதிகள் குரவன்
நீதில் யோகிகண மந்நிரஞ் செங்கதிர் கனவி
யோது மந்தணர் விபூதியென றிவற்றினு முறைவோம். (ஊ)

தரணி ஸ்வயிற் நிகழ்ந்திடு தலங்களொன் றென்ற
கருணை காசிகா ளத்திகே தாராதென் னோநர்
கிருவ லஞ்சுழி யேரகட் தில்லைவெண் காடு
மருவு தன்பொழிற் குடந்தைபொன் வளரிடை மருது. (ஐ)

சிறுபிழை முத்திதன் னாபிழை நலங்க
 உதிட்டி னிழை நலம் வற்றினு முறைவோங்
 கை திவ்விய நலம் ததிகமாய்க் குலவும்
 யாதிவரு நலம் பிலங்கலி னென்னை. (௨௩)

அத்த லாநலம் நலமுஞ் சிறிதெடுத்தை நெற்தான்
 மெய் நலம் நலம் நலம் மேன்மைபே யாகு
 நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம்
 நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம் நலம். (௨௪)

சிறுபிழை முத்திதன் னாபிழை நலங்க
 உதிட்டி னிழை நலம் வற்றினு முறைவோங்
 கை திவ்விய நலம் ததிகமாய்க் குலவும்
 யாதிவரு நலம் பிலங்கலி னென்னை. (௨௫)

வேறு.

கமைபெறு முயர்ச்சம்ப காரணியஞ் சத்திபுரம் தபோவ னஞ்சீர்
 சுகழ்சோதி நகர்சருவ தீர்த்தபுரம் வில்வவனஞ் செல்வ நாளு
 மிகுதரும விருத்திபுர முத்திபுர மிடைமருது வீர சோழ
 நகரமெனப் புலியிடத்துச் சிவலோக மெனுமதன்ற னும மாகும். (௨௬)
 கருதுபுகழ்ப் பராசத்தி விமலமுறு தனியிதய கமல மென்னப்
 பொருலிலதாய்ப் பூரணசின மயானந்தத் தனிச்சோதி புவனம போற்ற
 விரவலுறு செழுங்கருணை யுடனிருக்கு மிடமாகி விளங்குந் தான
 மருதவனத் திடைமேவி யிடைமருதென் தறினாமம் உடங்கிற் றன்றே. ()
 கொத்துறுசண் பகவனத்தாற் புகல்சம்ப காரணியங் குலவு முன்னர்ச்
 சத்தியிணை துறைதலிணை சத்திபுர முயர்முத்தி தருத லாலே
 முத்திபுர மிறைசோதி பூரணதறை சோதிநகர் மொழியும் வில்வ
 மத்தமெனச் சூழ்ந்திடலால் வில்வவனம் பிறவுமங்காங் கறிய லாகும். ()

வேறு:

நற்ற வம்புகழ் தருமநல் விரதமெய்ஞ் ஞானஞ்
 சொற்றி மெத்திடம் பொறைநலந் தொகுபொரு டம்மை
 யுற்ற வேள்வியைச் சராசர வுயிர்த்தொகை தம்மைப்
 பெற்ற தாயென வார்ப்பது ஓ ரிடை மருது. (௨௭)

வேறு.

கோலமுறு மனையநக ரிடத்துற் றோர்கள்
 கோகனகன் விதித்தவிதி தனையும் வெல்வர்
 காலனச்சங் கனவினிலு மவர்கட் கிலலை
 கருதுமந்தப் பதியிடத்தி லவனும் வாரா

னேலுமவன் றூதருக்குத் தினமுஞ் சொல்வா
 னிடைமருதின் மறந்துமணைத் திடேன்மி னென்னப்
 பாலினவ்வு ரினர்களுதிர்ப் படினு மஞ்சம்
 பர்க்கினருங் குறள்கணத்தோர் வெகுள்வ றென்றே

பூதலத்தி லுயர்ந்தவிடை மருதின் மேவும்
 புண்ணியர்க்கு நவக்கிர கத் திடுக்க ணில்லை
 பூதமொடு பசாசுதான் வாரா வினான்
 பொருந்தாது வயிரவன்றன் ஞானதன் றுற
 பூதமுறு தவந்தான் மியோகமாதி
 புரிந்திங்கா லிடையூறு புணராநாமுற்
 பூதமுறு மினியபுகழ் ஞானநீங்கு
 புத்தியொடு முத்தியது மெளிதினுமே. (௨௧)

அந்தவளம் பதியிடத்தோர் சவளமன்ன
 மருந்திடநீ ரணுவளவு செம்பொன்றான
 மந்தணர்கட் களித்தவாண் கயிலேசேர்வா
 ரகஞ்சமைத்தீர் தவந்தினாகல் லாதிதுணை
 ணந்தமொரு துகட்கயுத யுகமீசன்பா
 லமர்ந்திருப்பார் வினைநிலனுக் கரன்போலாவ
 மந்தமுறு கன்னியரைத் தானமாக
 வளித்தவர்க ளரவீணையோன் பதவிசேர்வா (௨௨)

தருவுதவு கனிகனொடு காய்கணமூலஞ்
 சந்தனமவெள் ளிலைகமுகந் தயிலரெய்ப்பால்
 மருவுகலை கவிதைபா துகைநீள் கட்டிள்
 வழங்கினர்கள் வேண்டுமின்ப மருவிவாழ்வார்
 குருடரொடு செவிடர்பித்தர் மினியருமர்
 குறையுடையோர் முடவர்புது கிழவொன்னும
 பொருளிலர்க ளெவரோனு மவர்கட்கன்னம்
 புரிந்தளித்தோ ருலகமெல்லாம புரப்பர்தாமே. (௨௩)

விடத்தனியொண் மிடற்றிறைவ னடியார்க்கு
 விருப்பினெடு மடஞ்சமைத்தாங் களித்திட்டோர்க்
 ஞுதித்திடுமென் கலைகொடுத்தோர் சொன்னமன்ன
 முதவினோ ரிமமையிலுஞ் செல்வமின்ப
 மடுத்திருந்துமறுமையினு நெற்றிமேற்க
 ணமர்ந்திலங்கப் பாரிடங்கள் குழவாழ்வார்

செய்திடுமொட பொருபலன்மற் றெருவர்க்குண்டோ
கடவுள் முன்மற் றுதழையனரே (உசு)

புறநகறிற் பரிபுட வரசபேயம்.

புதலவ னிட் டோம மிராச ருயந்
நிறுத்தச் சய் திடுபவனுங் கங்கை யாதித்
தீர்த்தமெனாம படிநதுவரு பலனுந் தாய்
நெறியுதவு மிடைமருநில் வதிவோர் கட்டு
நேருமனு தினமுமங்க ணினிது செய்யு
மறமெனவயந் திலமளவு மேரு வாரு
மல்லதுவெற் பெள்ளளவு மாகாதனரே. (உரு)

சுருதியிழந் திடெறையோ னுங்கு மேவிச்
சோதிசனைப் பணிநதிடிற்ரு ரியனே ராவன்
மரணியிழந் திடவேநதன் மரணி சோவன்
மககபொரு ளிழிந்தவாகட் கதுவந் தெய்தும்
பொருபகைமை தவிரவெண்ணிற் றவிகு மோங்கு
புதலவருந் வேண்டினரோற் புதலவ ருண்டாம்
மருவுபிணி தீரவெணிற் றீரு முநதி
வழங்குநகர கிவைகளொரு வியப்போ வம்மா. (உசு)

வீசுபுசுழ் மருதீசர் தமக்கு நெய்பால்
வெண்டயிரதே னுதிகள்கொண்ட டாட்டு வோர்கள்
வாசுமொடு மலரளித்தோர தூப தீபம்
வகுத்திட்டோ ரனமாநி நிவேதித திட்டோர்
தேசபெறு சிவலோகத் தினிது வாழ்வர்
திசுழாடல் பாடலிவை செய்வித தோர்கள்
பேசுமெழிற் கயிலேழினி ழிழி காலம்
பிரியாது வாழ்வார்கள வ கணங்கள் போற்ற. (உ௭)

இடைமருதி சனைப்பணிதற் கொருவ ணெண்ணுற்
றெழுந்திடி லங்கவாவினையு மெழுந்து நிறகு
நடையுறிலவ் ழூர்நோககிழ்புறவூர் ழோக்கி
நடசுகுமது சொல்லாம லவர்க ளைகத்
திடமிலரா யுடனொருகாற் றிருமபி னாலுந்
திரும்பாது சென்றவினை சென்ற தேயாம்
புடவிபுகழ் காசியினுற் றிலகு கங்கைப்
புனல்படிந்து வருபலன்மற் றவருக் கெய்தம். (உ௮)

வேறு.

கொலுபுரி வினதிசய் தோர்கள் குலவிடை மருதர் செய்ய
மலரடி வணங்கம் கெய்தின் வாயிலின் புறத்தேய்மிக்க
மெவ்வொடு நிற்கு மன்னோர் வெளிவரிற் குளிராது கொள்ளுப்
வலியுர்தம் மருள்பெற றோரை மற்றையோர்செய்வ தென்னோ. (௨௯)

பாங்குயர் தலத்தோர் திங்கட் பட்டினி வீரத்த தின்பே
ராங்கொரு திங்கள் வாரத தாற்றிய வீரத நல்கும
பாங்குயர் தலத்திற் பல்லாண் டருந்தவம் பயின்ற தின்பே
ராங்கொரு கடிக்கை மூலத் தாற்றியு செபத்தி் னெய்தும் (௩௦)

அத்தலத் துமையா ளாதி யனேகர்மெய்த் தவஞ்செய் தானார்
தத்தனா தியர்பல்லோ ரொம் மத்தனை யிருச்சித் தாரொம
மத்தனூர் தன்னைத் தானே யருச்சினை புரிந்தான் மேலு
மத்தநாட் டிறைமுன் னாகப் பலர்பழி யகற்றி னார்கள். (௩௧)

ஆயிரம் வாயி னாலு மனந்தனோர் பணிய தாகி
யாயிர முகஞ்சொன் னாலு மணியிடை மருதின் மேன்மை
யூயிர மதனி லோர்கூ ராயினு மறைதன் முற்ற
தாயிரங் கதிரோ னன்ன வாய்மைசா லருந்த் வததீர். (௩௨)

என்றன்ன முனிவ ளாய வித்தல் மகிமை தம்மு
ளொன்றுமித்திவசங் காறு முணர்ந் தில முணர்ந் லுற்றே
மின்றுன தருளி னான்மற் றிசைதவ மிமைய மென்னுந்
தென்றனிப் பொருப்பின் செல்வி செய்கதென் னிமித்த மென்றார்.

என்றலு மகிழ்வுற் றந்த விருடியர் விருப்பந் தண்ணைக்
குன்றெறி வடிவே லண்ணல் குறித்ததுங் கருத்தி தாயி
னன்றதா உழுமுளைத்து மென்ன நவின்றன னவின்ற வாரே
துன்றமக் கறைது மென்னச் சூதமா முனிவன் சொல்வான். (௩௪)

தலவிசேடச்சருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆ. திருவிருத்தம் ௧௮௬.

நிலையம்

உயிற்செய்தல் சருக்கம்

பெற்ற நிலங்கிலாற் சுவேத
நூற்றிடுந் தவையினு லுடையவ ளொடுதீண்
சுருபுலகச் சேர், தனிமுதன மகிழ்ந்துறைந் திடலூற்
சுருபுலகச் சேர் மோன்றது கைலையஞ் சயிலம். (க)

மாலினை வீடுத்தொரு சிலுவனுண் டிடமுன்
னவக ளித்தீல்போற் றணையின்னு மளிததிடா தெவர்ககுந்
தயகீ வெற்புவிற் பரணைநைச் சுமந்துகொண டினிது
பொங்கு பாறகட விருப்பது. போலுமச் சயிலம். (உ)

அகில லோகமுங் கணத்திடை யழிததுட னாக்கு
மிகலுடைக் குறட் பூதங்க ளிலங்குபல் கோடி
பகரு மமமலைச் சாரலெங் கணுமுயர் பரம
னுந்ள பங்கயப் பதமபுகழ்ந் தாடிடு முலாவும். (ங)

அணைய சாசலின் மீதெழி லாயிரந்தோட்டு
நனைகொ டாமரை யோடையும் நறவமுண டளிகள்
கனைசெ யப்பொலிந் தாயிரம் யோசனை கமழும்
புனைம லாப்பொழிற் குலங்களுங் புடைதொறுஞ் சூழும். (ச)

ஓதி வீற்றினுட் கதிர்மணி யொளிதரு மலகில்
வீதி யுமபுக லமரரோ டிருத்திரர் மேவுஞ்
சோதி மளளிகை நிராகளுஞ் சூளிகைக் குலமு
மாத வத்தினே ருறையுளும் வயின்றோறும் விளங்கும். (ரு)

அலகின மங்கையி ரிஷசக்குமே ழிசையுட னார்வத்
திலகு துமபுரு நாரத ரிசைக்குமியா ழிசையும்
நிலவு வானமு தெனச்செவி நெறிப்புருந் துளத்தி
லுவல மெய்மறந் துறைவரீ சனைத்தொழ வுற்றோர் (ரௌ)

படக மாதியின் முழக்கமும பனைமுலை மகளி
ரழிக டாங்கிடு மணிச்சிலமீ போதையு மமர
ருட னருந்தவர் துதித்திடு மமலையுமொன்றோ
யிடியி னார்த்தலி னுணமுற் றிடியுட லிடியும் (எ)

இன்ன வீதிகள் சூழ்ந்திட நாப்பணுற் றிலங்கு
பொன்னின் மாயகி லேழினும் பொருந்துநாற் றிசையுந்
துன்னுகோபுந் துணைகொள் பொன் மலையெனத் தோன்ற
மன்னு கோவிலொன றம்மலை யுச்சியின் வயங்கும். (அ)

கோயி லெங்கு மமர்த்தங் குலமணி மகுடம்
மேய வொன்றொடொன றுரிஞ்சலின் வீழ் திங் பணியாற்
மாய மாமணி வொயென்ச் சொலுமபடி துலங்கும
வாயி லெங்குந் கண்டுதிப ரளவிலர் வதிகார் (க)

மணிய முததிய தமனியத் தூண்பல வகுத்தட்,
டிணையி ல்நதிர நீலவொண் போதிகை யியுறி
அணிசெ யுத்திர மரசதக தமைததுவண் கொடுங்கை
தாணிவி னீள்கதிர்ப் பதுமடா கததிற் சடைதது. (ஈ)

இந்து காந்தவுத் திரங்கணமீ திலங்கிடப் புரப்பி
சந்த நித்தில விதானங்கள் சாற்றிங் ளொயகுந்
தந்து மீதெழில் விமானமுந் தடங்கிடப் புரிந்த
வந்தண மண்டப மொனமுள தாலயீ நடுவில. (க)

அடுக்கும வச்சிரத் தமைததொளிரா விராமமீ த்ரத
தொடுக்கு மாணிக்கத தசுடபறு சேயியின முனனா
நடக்கு மோதின கரண்கதிர் ாடுண்டு தெற்கும
வடக்கு மாகவே திரிகுவன் வயங்குமப் பகலோன் (உ)

ஆங்கு மண்டபத் திடையினோ ருரகமா மணிக
டாங்கு வச்சிரத தகடெழின் படங்கலா துநதகிள
வாங்கு வெணபிறைச் செஞ்சடை வரதனவீற் திருநது
பாங்கு பெற்றிதி மமபிகைக காகபம்பகரு. (ய)

ஆலமார் மீடற் றிறைவனைப் பணிவதற் கணைநத
மால யன்புந் தரன்முதல் வானவர் கணங்கள்
சால் பெருமபுகழ் சிலாதரன றணை ளுங் கீது
கால மன்றென மீண்டகன் கடைததலை யிருப்ப. (யசு)

பானு கம்பனு தியர்சில பாரிடத் தலைவர்
மானமுற்றவர் சேய்மையி னிலங்குதூண் மறைவில
ஞ்நன நாயகன் பார்வையுஞ் சிறிதுமே னண்ண
தான மொன்றினிற் பொருந்திடா தனித்தனி நிற்ப. (யரு)

அயில்கொள் வேலவிழிக் கமலினி டாகியாஞ் சிலாகள்
பயிலுஞ் சேடிய ருகமயவஷ்பங்கயா னனத்தி
லியலு பன்பொடு நோக்கவைத் தினிதுசே ணிடையோர்
வெயின் மணிச்சவ ரருகிற்சித் தீரமென பேவ (யசு)

கூறி மும்முல கணைத்தையு மீன்றவன் குலவு
வேறொ ராதனத தருகெகிர மேவின ளிருந்து
மாறி லாதர முளத்திடை மருவிடக் கேட்குந்
தேறி மும்படி கேட்பவன் சிலவினுச் செய்வான். (யஎ)

தந்தியின் குழாமும் பாய்மாத் தானையு மருங்கு போத
மைந்தர்கண் முன்பு செல்ல வண்புகழ்த் தணிடி பின்னர்
வந்திட மறுகி னாடி மருவுபோ திரண்டும் வரினோர்
சுத்தர மலரின் மாரி சொரிந்திடப் பவ்னி யுற்று. (எய்கு)

மின்னுபொன் வரையினோரு வெயின்மணித் தேரி நேறிப்
பன்னிடி புனர்த நீர்ளிற். பீடொழிற் பவனி வந்து
மன்னிடி பூச நாளின் மால்விடை யேறி நீடு
பொன்னியுற் றினிவ கீர்த்தம் பொருந்திய வெவர்க்கு மீர்து. (அய)

௨

சுதிர்த்திமன் சுருக்கம்

மாதமா ருதஞ் சூழ்பொழி விடத்துறு மலர்கள்
சிந்து தேறவின் சிறுதுளிக் குலங்கொடு சிதறி
நந்தலில் வெழின் மாடவீ திகளெலா நறுத்தேன்
கத்த மோங்கிடி முயாமதிற் கச்சியி லுறைவோன். (க)

வசுற னிப்புலிக கொடியினான் மன்னவர் திலகன்
றுன்று தெனடிகை கடல்புனா சேனையன் சுகீர்த்தி
யெனறு னீர்த்திடி பெயரினா னிரவலாக். கென்ன
மன்ற தன்பொரு ளியாவையு மதித்துத விடுவோன். (உ)

காம னேயெனு ரெழிலினான் கலையெலா முணர்ந்தோ
ளும ஷேறகையான் மகளிர்தந் நயனவண் டுனமுற்
தாம மாராரு வரிகளுந் தயங்கிடி புயத்தோன
மாம திக்குடை நிழலினில் வையகம் புரப்போன். (ங)

அலலி னேருறு கணை—னு மவனடி யவருஞ்
சொல்ல மனனதன் பொருளுமென் றிறைஞ்சிடு தூயோன்
வல்ல வஞ்சகப் பதைவாதங் களுக்கெரு மறவே
னல்ல வர்க்கவர் புதல்வரி னொழுது நண்பன். (ஈ)

புன்க ணுற்றிடி. நெளியிவர் புவியிடைப் பொருந்தி
தன்க ணிற்கொடு நோயுறு மவனெனத் தளரும
வன்க ணுளதைத் தண்டனை மருவுவித் தீவரமே
னன்க ணுறறி— வியற்றுவோ னல்லறம் வளர்ப்பேன். (இ)

இந்த நீர்மையி னின்பமுற் றிருந்திடு நாளின்
மைந்த னின்பையாற் சிறியதோர் மனக்குறை யெய்தி.
யந்த ணுளர்தம் பூசனை விரதங்க ளாற்றி
முர்து தீர்த்தங்கள் படித்தசார் திகள்பல முயன்றான். (ஈ)

இனைய வாற்றியு மகவுதித் திடாமைகண டிரங்கி
யினைய நீடவை கிருவிடு மவனுயிர் போல்வார் ,
புனையு முத்தமிழ் முனிவரன் பொன்னடி வணங்கிற்
றினைய னீவனின் றேல்கழி சாற்றுவ னென்றார். (எ)

சந்த வெண்குடைச் சகீர்த்தியுந் தருவதா மிடென்
றந்த மாதவ நெங்குளா நெனவினி தாய்த்து
கந்த நெய்தலொண் மகளிர்கண் காட்டுவென் காட்டில்
வந்தம் மாதவ முனிவரன் டுலர்ப்பதம் பணிந்தான். (அ)

மிக்க தென்வரைச் சிசாமணி யாகிய மேலோன்
றக்க வாசிக னொடுபல முகமனுஞ் சாற்றி
மக்கண் மற்றுளார நிகழ்ச்சியும வினவலும வளவன்
விக்குற நென நின்றனன் விழுமயீ தூர. (க)

என்ன கத்திடைத் துயருனக் கென்றனன் முனிவன்
மன்னந் னொனக் களவிலா வளங்கணமற் றளித்தி
சன்ன வற்றினிற் பெருமகிழ் வெய்தின னவற்றோ
ரின்ன லுற்றனன் புதல்வர்க ணீர்திடா மையினால். (ஐ)

ஆலகில் புண்ணிய தீர்த்தங்க ளாடினே னாடி
யலகி லந்தணர்க் கிசைவுறு தானமு மளித்தே
னலகி னேனுபுக ளாற்றினேன் ஹவம்பல விழைத்தே
னலகில் சாந்திகள் செய்தன னாங்கும தருளால். (யக)

சிந்தி டப்பெரு தளகையோன் செல்வமு மதவே
ளந்த மும்விதி மகிமையு மனந்தநீ டறிவு
மிந்தி ரன்பெறு போகமு மெய்திவாழ்ந் திடினு
மைந்த ரினறெனின் மற்றதோர் வாழ்வெனப் படுமோ. (யஉ)

கருணை யுற்றினி யேனுமோர் காதல னுதவி
யிருமை தன்னினு மெளியனே னின்பமுற் றிடநீர்
புரிய வேண்டுமென் றுணைத்தனன் பெரிதுயரென் புறைவோன
வெருவ றோலுமை யிடத்தினே னருண்மென விளம்பும. (யக)

செநநெ லோங்கெழிற் கன்னலிற் செந்நிந்திடு மருநந்
துன்னு வேலயிற் சூழ்கமு கிலங்கிடை மருந
மன்னு செஞ்சடைச் சூசாகிபாந் வயங்குமோர் மருந
மன்ன திற்புகந் திசைத்திடு மளிக்குல மருநம். (யச)

கருமை யுற்றிடஞ் சிறைவரிக கணமிசைக் குறிஞ்சி
பரவு வர்ணிடைச் செலவுறு பருவரைக் குறிஞ்சி
கருவ தேனசொலார் கூந்தலை மானான் குறிஞ்சி
யுரவு தண்கடன் முகிற்குல முலவுமாங் குறிஞ்சி. (யடு)

சொற்றி டாய்டைத் தூயபொன் னிழையினு னெய்த
லுற்ற மென்கலை மாதரா ரொளிகொள்கண் னெய்தல்
பற்று மாடவா தங்கண்மேற் பார்வையி னெய்தல்
சுற்ற தாமூல குயிர்கண்மேற் சுணைமது னெய்தல்

(௮௬)

நலங்கொ ளிந்திரன் கலைமக ணையகன முல்லை
நிலங்கொண் டாதுவன் போற்றுமந் நெடும்பதி முல்லை
வலங்கொண் வேற்றடங் கட்பிறைவாணுதன் முல்லை
யிலங்கு மூரலா ரிடைக்குடி யிருந்திடு முல்லை.

(௮௭)

எகியங்குநீ விராவினி லிசைத்திழிம் பாலை
மேக மென்மொழிக் கூந்தலாள் விளங்கொரு பாலை
பாக்ஹற்றிடு பரம்னைப் பணிநதிடப் பாலை
யாகி லுன்மனத துயரொலா மடைந்திடும் பாலை.

(௮௮)

முன்புனிர்க்கதிர் குந்தன் பூசனை முடித்துத்
தென்பு லத்தவர் பூசையாளு சிராத்தமு மியற்றி
வீன்ப மைந்தனுந் நிறுமென்றா னிறைவனை யெவையு
பன்பி னீவனே பிதிர்க்களென் னெனறன னரசன்.

(௮௯)

வேறு

பகரெருகா ரணத்தாற்றுண்மரணமெய்திப்
பசாசபத்த திருந்திடுவோர் நரகினுற்றோ
நிகலுறுவெம் பசியதனி லுணவிலாம

வீடருறுங்காற் புவியிடைத்தம வருக்கத் தோர்க்கு
புகவிலையா குகவென்னச் சபித்தல் செய்வார்
மற்றவர்தங் களுக்கிறைவர் பிதிர்க்க ளாகும்
புகழ்வரைப் பூசித்தா லன்றோர் தம்மைப்

பொருபசிதீர்த் திவர்களுக்கும் புதல்வ ரீவர்.

(௯௦)

இந்தவகை பூதிகார மிவர்கட் கீச

வீந்ததுவே யிவர்பிடுத பிதிர்க்க ளாகும்.

முநீதற்குசெய்திறந்துகர நாயி னோர்க்கு

முதல்வர்கில ரவர்தேவ பிதிர்க்க ளாகும்

வந்தமுறை யிவ்விருவ ரிடத்திற் பூசை

வளரிரவி பூசையொடு மதியின் பூசை

சந்திரனம் பிகையிரவி யீச னுக்கு

சாற்றிதனூற் பிதிர்பூசை புறம்பன் னாமால்

(௯௧)

பரன்பூசை கொள்ளுமிட மநேக மாகும்

பகரவற்றுட் பிதிர்க்களுமோர் தான மாகும்

விரவுமவர் மகவருளிச் செய்த னுணம்

விதுபுனைவோ னருளேயா முறையீ தார்கு

மருவுமித்த வகைப்பூதை புறஞ்செய்தற்கு

மருதவனத் தனிவீபறற லதிக மாகுங்

கருதுபலன் விஹாவினுறு மிதங்கோ காழை

காலலகே ளெனமுனிவ னியரபு மன்றே. (௨௨)

நத்துலவும வயன்மருத வனத்தின் மேவு

நம்பனடி தொழப்பகுவர் சோர்ஜஞ் செல்லே

னித்தனுமாங் கென்வரவு நோக்கி முன்னர்

நிறையருளி நெடுநிறகுஞ் செல்பேர்தெல்லா

மித்தகையிற் செல்காலத தொருநாண் மார்க்கத

திலங்குபகற் போதிலிரு விசுடபு தன்னி

லத்தவென வயயவென வைபோ வென்ன

வபயமெனக் கதறுமொலி யெழுந்த தாரா. (௨௩)

அவைசெவியிற் புகலுமென்றே வவக மெல்லா

மல்லலுறு கின்றபென விரக்க மெய்திர்

சிவசிவவென் றனனின்டேர் கணத்தி லெனமுன்

சிவந்தநிறச் சூறையிர்க் குழிகட் பேழ்வாய்

நவிலுநெடுங் கழுத்தினரா யலகை பென்ன

ரண்ணினர்க ளநேகருட லீரததம பாயக

கவலையுறு ஞஞ்சினெடு பாசத் தன்னுற

சட்டுனெடு வெட்டுநெடு கண்ணீர் சோர. (௨௪)

ஒதுமவ ளெனத்துதித்தா ரகேகமாக

வுறறவரை நோக்யொ னீவீர் யாவர்

யாதுபவ மிழைத்திர்க ளென்றே னனஞர்

யாங்குபிற னில்விழைத லெளியோர்க் கின்னல்

வேதநிந்தை தெய்வநிந்தை மிககோர் நிந்தை

விளம்பிடுமே லவர்பசிக்க வுண்டல் பஞ்ச

பாநகங்க ளழிவழிக்கு முதல வாயப்

பாவங்க ளெண்ணிற்த வியற்றி னோர்கள் (௨௫)

எங்களைவந் துறப்பிடித்திவ் வருவ நல்கி

யெரிககண்ண ரிதழ்கடிக்கு மெயிற்றி னோர்கள்

பொங்குகடிஞ் சினத்தரிடிச் சூரலர் பாணம்

பொருந்துமிருள் வடிவினாக ளியம னேவு

கிங்கரர்க ளெண்ணிறத்தோர் பாசத் தார்த்துக்

கிளைத்திடுமே விலைச்சூலம் வேல்வா ளாகி

யுங்கைநெடும் படைகளினற் குத்தி வெட்டி

யாடித்தல் வலறீவிழுத் தேகி னார்கள். (௨௬)

வகியன் முளவிஞ்சுதா பவன்புறங்

னெங்கள்சிறந் தனிறகால தண்ட மேயிப்
பாருறநின் றியாங்களுரைத் தனவு நீடு

பரிவுறுதன கணக்கிசைத் தனவங் கேட்ட
வேகமுறு நரகினிடை யிலாக டபடை

விசித்தமுறைப் படிதண்ட மிபற்று கென்றா
னுகவெழுந் தனர்பின்னு படுக ரங்கே

டாலமென விளந்தனர்கள் கொண்டு சென்றா. (௨௭)

வேறு.

யென்று ஐசக நரகிடை பாருவற விடுத்திட்

டனன திற்பிறன் மனைவியை யணைத்தவெம பவததாற்
பன்னு செந்தழற் காயந்தசெப் பெழிலுறு பாவை ,
தன்னை பெய்யுறத் தழீஇக்கொடு துளந்திடச் செய்தார். (௨௮)

விருமப லுற்றய லாடனைப் பார்த்ததான் மேவு
பெருமப வத்தினைப் புகலத்தத் தமத்திடைப் பிறங்கு
மிருமபி னாக்கிய துண்டவெங் காக்கைக ளிகலுற்
றொருங்கு கண்களைக் கொத்தியீர்த் துலையிட விடுத்தார் (௨௯)

விண்டி டிந்துவு மிரவியு மேவுநாள் பிறர்வீட்
டுண்ட பாதகத் தோங்குதுற் கடத்திடை யுற்று
மல்கு சூககைக ளழலிடை ஸவத்தக ரிருப்புத
துண்டமிட்டுநா ல்னை, துணித திடவெதிர் தொடுத்தார். (௩௦)
தீந்தை தரீயர்களு மூத்தவர் சாற்றிடு மொழியை
மூத்து கேளுமா மதத்தினன் மூண்டவல் வினையின்
வெந்த ழிற்கொடுந் செக்கிலிட் டரைத்திட மெலிந்து
சுந்தை நொந்தறி வழிந்திடச் செய்தனர் பலநாள். (௩௧)

தனையா தந்தைதாய் மூதிர்ந்துளேர் சாரந்திடு கிளைஞ
ரீனையா வெம்பசி யறிநகிருந் தினிதுறப் பிசுத்த
வினையி னாற்புகல் செம்பினை யுருக்கியாய் விடுத்தப்
புணைகொள் பாசத்தி னடித்தனர் பொருந்துறப் பலநாள். (௩௨)

பெரியர் தங்களை நித்தனை பேசிய வாய்ப்பற
சரிய நீள்கவு ளடியுமென மடித்தனர் சரித்தோர்
தெரியு மும்பிறர் பொருள்களைக் கவர்ந்திடு திண்கை
யரியு மெனறநிந் திட்டன ரபயமிட் டலற. (௩௩)

உன்னு மீசர்தம் மடியவ ரெளியவர்க் குதவா
தின்னல் செய்திடு தனுக்களா மிவைகளைப் பிடுங்கித்
தின்னு மென் றநாய் நரிபுலி கழுக்கொடு தீயி
பன்ன கங்களை விடுத்தனர் பதைபதைத் திரங்க. (௩௪)

கால சூத்திரங் கண்டகோ லாகலங் கராணை
மால்செய் கூடசான் மலியொடு வளர்கும்பி பாகங்
கோலிடுந் தழற் பிராணரோ தம்படர் கோர
மோலீழின்னவை யுதிய நரகெலா முழன்றோம். (௩௫)

இலகு மொவ்வொரு நான்களி னென்மொடு மியற்றும்
வலிய தண்டனை தன்னொடு மனமுறு டேகத்
துள்க மிபாவையுங் கணத்திடை யுலாவியங் குறுவார்
சுலவி யேகுதற் கின்றுமத் திறமிவண சூழ்ந்தார். (௩௬)

வேறு.

இன்னமுமென் செய்வர்களோ வறிந்தி லேமே
லிவ்வுழிநீர் சிவசிவவென் றுறாத்த சத்த
மன்னவர்கா தினிற்புகலு மும்மை நோக்கி
புகன்றனர்க ளெமைவிடுத்து நாங்க ளிங்குத்
துன்னினமும் றுமதருளா லினிமற் றன்றா
தொடர்ந்தெம்மை வருத்தாமற் போற்று கென்னப்
பன்னினனி யானவர்களை யஞ்சேன்மி னென்று
பரவு மவருடனு மிடைமருதி னெய்தி. (௩௭)

முக்கணுறு பரஞ்சுடனா வணங்கச் செய்து
முதியபுகழ்ப் பொன்னியிடை ழுழங்கு வித்துத்
தொக்கவர் கோத்திர முணாத்துப் பிதிர்களுக்குத்
துயதில தர்ப்பணமுஞ் செய்வித் தேன்மே
லக்கணத்தி னலகை யருவாகி னோர்க
ளமரர்களா யெழின்மருவி விமான மேறி
மிக்கசுர தந்துபிகண் முழங்க வானோர்
வியன்மலர் மாடிகள் சொரியத் துறக்கம்புக்கார் (௩௮)

அனையதல மான்மியமும் பிதிர்பூசை தன்றா
லாகியது முணர்ந்தனையே யனேக ரின்னு
மினையவகை யத்தலத்திற் கதியுற் றோர்க
ளிலங்கிலவேற் சுகிர்த்தி மன்னநீயு மெய்திக்
கனைகடனஞ் சருந்திறையோன் பதம் பணிந்து
கட்டுணாத்த படியியற்றி லுலகம்போற்றுந்
சுனையனு தித்திடு மதன்பினிறையோன் கோயிற்
றயங்குநீருப் பணியாதி செய்தி யென்றான். (௩௯)

வேறு

மன்னவன் குறுமுனுவனை வணங்கினன் லிடைகொண்
டன்னம் வாழ்மலர்ப் பொழில்குலா மணியிடை மருது
தன்னை மெய்தினன் பொன்னியிற் படிந்தனன் சடைமேற்
பன்னிளம் பிணைகுடி தன்பதயுகம் பணிந்தான். (௪0)

மதித்திடும் புகழாதிதூல் வகுத்திடு முறையே
பிதிர்க்கள் பூசையும் புரிந்தனன் பிறங்குவே னென்ன
வுதித்தனன் றனிப்புதல்வன றன்னுளத்திடை புகிழ்ச்சி
கதித்தனன் சொரிந்தான் முகிலென வெரளிர் கனகம். (சுக)

காற்றுமென் சருகறல் பெட்சித்தெண்ணுங் தாலஞ்
சாற்றுமைங் கணலிடைக் கடந்தனிற் றலைகீழா
நோற்றிடுந் தவப்பேரெருந் நொடியினிற் பெரியோர்,
மாற்றமொன்றினி லெளிதினிற் கிடைத்திடு மன்னே. (சஉ)

என்ப துண்மையே யேன மகிழ்ந்திறைவ னுலயத்துட்
பொன் பிறங்கிழ் திருப்பணி யலகில பொலிவித்
தன்பி'தேனங்கிடு பூசண் யணிவீழா நடத்தி
மன்பெரும் பதிநிதிக்குவை வழங்கினன மிகவும். (சரு)

ஒதுவேதியர் தமக்கு நன்னிலம் பலவுதவி
மீதிலங்கு பல்கால நீள் வீருப்பொடி வாழ்ந்து
காதன் மைந்தனிப் பூதலங்காத்திடப் பின்னர்ச்
சோதிதன் மலர்ச்சரோருகத் துணைப்பத மடைந்தான. (சச)

எண்ணரும் புகழ்ச்சுகித்தி'மனிடைமருதெய்தி
யண்ணலைப்பணிந தெண்ணியதடைந்தவா றிசைத்தேம்
புண்ணியத்தனிக் காசிபுனருந் தவம் புரிந்து
கண்ணனெய்திடப் பணிந்திடு காசைமே லிசைப்பாம். (சசி)

சுகீர்த்திமன்சருக்கம் முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம்-ருடக

காசிபச் சருக்கம்.

எழிலுறு பிரமர் பதின்மரி லொருவனெனப் புகழ்காசிப முனிவ
னழலுயிற் திகிளிப் பொருபடை முருந்தையர்தஞ் சேரியிற் சிறிய
குழலியின் வடிவத் துடன் விலையாடுங்கோதில்சர்க் கோலமுன் னேக்கித்
தொழுதிடவேண்டுமெனவொருகருத்துதொடர்ந்திடப்பற்பகல்கழித்தது.()

கனத்திடு தவஞ்செய் தன்றியவ்வுருவங் காண்பரிதாரு மத்தவமு
மினதடைம்பொழில்குழிடைமருதிடத்தினியற்றிடினெல்லையிறேன்று
மெனக்குறித்தனைய தலத்தினுற் றெருசிற்றினைப் பெருநலநீலையென்னு
மனத்துடன்மருதரிழுவறையிறையோனடி மலர்ப்போற்றினுன் பணிந்து.

பெருமகிழ் வெய்தி யானருட்செல்வம் பெற்றகன் றெருசிறு குறித்துக்
கருதியியற்றத் திணாமணி கொழிக்குங் காவிரித்தண் புனலாடி
யுரிமையினியதி முடிப்பனமுடித்தாங் குறைந்தன வெழுதுயிலகற்றி
யிரவுந் பகலுங்கண்ணனைமனத்தி லிருத்தினோற்றிட்டனன்சின்னன். ()

வண்ணதாபுரம் பட்டிகை யொளிந்தரள மாலிகை மகா குண்டலமேற்
றண்மணிசகடிகை ஊடர்த்தொடி முதலாய்த் தரித்தொரு குழவியினுருவா
யொன்மதி வதன விளரில வெறிப்ப வுலிடை யசைத்தவ னாகக்
கண்ணனம் முனிவன் கருதியபடியே சண்ணுறத் தேனின்னின்மனதே.

கண்டனன் முனிவன் பணிந்தன செழுந்தான் கருத்தினி லடங்கிடாம்
கிழ்ச்சி, கொண்டனனெளிபென் றனைப்பொரு் பொருளாக் கொண்டெழுந்
தருளினீன் பென்னப், பண்டருசுருதி கொடுபலத்துதித்தான் பங்கயக்கண்
ணனுன் றவத்தால், விண்டிடுது தியானக மிக்மகிழ்ந்தேம் வேண்டி பவர
ங்கள் கேளென்றான். (௬)

நந்தந் தனதா மோதர முருத்த நவிலுமிப் பதியுணீ யுறைந்
வந்துனைக்கண்டு பணிந்துளோர் துதித்தோர் மனத்திடைக் குறித்தவ் றொ
வர்க்குந், சிந்தையிலவர்க ணினைத்திடு வரங்கள் சிறந்திடமகிழ்ந்திடவுட
னே, தந்திட வேண்டிமென்றனன் முனிவன் சதுமுகன் றுடைய துணைப்
பான். (௭)

மெய்த்தவமுனிவ நாமுமீண்டுறைது மேலுளவரங்களு மளத்தே
மித்தலம் போலவதிசைத்திடு முருகத்திலலைப் துண்டையாமறிவோம
நித்தனுண் மகிழ்வுற்றிருக்கு மீண்டவனை நிறைக்கு முன்னினைத்தனவுறுமீ
துய்த்துணர்வோர்க்குப் புகலுதிநீயு முற்றருச்சினை புரிகென்றான். (௮)

முனிவர னிவ்வா றருளிவீற்றிருக்கு முருந்தனைப் பணிந்தருச்சினைசெய்
தனையவனுரைந்த தன் பிறை றொவாக்கு மறைந்தெழின் றருநாயகனைக்
கனிவுறு மன்பினுலாகெலா மிறைஞ்சிக் கதியுறத்தானு மாச்சனைசெய்
தினிதுறுவரம பெற்றிருக்க னன் பன்னாளிசைக்குமததலத்தின்மாதவத்தீர்.

நீவருமனைய விடைமருதடைந்து நிகழ்த்திடு மகப்பயிரியற்றின்
மேவுறு பலனமற ரெலலையின் மிகவும விளையுமின் பெய்தலாமென்னச
சேவலக்கொடியோன் முனிவா களெவருந்தெளிவுறவுணாத் தனன் முனிவர்
யாவருமகிழ்ந்தித்தலத்தினுக்கினை வேறெங்கு மின்றென்ப்பணிந் திசை
த்தார். (௯)

மையறு குணத்துச் செழுந்தவ முனிவீர் மறநினிச் சூரும பிளந்த
செய்யவேற்றடக்கைச் சரவணபவனுந் திகழ்வசிடடாதி மாதவருந்
சையமால் லளையினின் நீடைமருதிற் சார்ந்து செஞ்சுடையிலிந்துடனே
பையரூப்பினைந்த மருதநாயகனைப் பணிந்தருச் சித்தவரநிசைப்பாம். (௧௦)

காசிபசச்சருக்கம முற்றும்.

ஆதிருவிருத்தம் ருந்.

உ

குமாரபூசைச் சருக்கம்.

மாக நாடவர் போற்றிடை மருதடைந்து வளந்தரு மகம்புரி வதனுக்
கேதமாதவத்தோர்தன்விடைமேற்கொண்டெழுதலு மிலங்குவேற் குகனூர்
தோகை மேற்கொண் டாங்கெழுந்து விண்ணெறியாய்த் தொடரு மாதவ
ர்களுஞ்சூழ, நாக மென்பணி யோலுறை பதியிடையி'னண்ணினர் பணிந்
தகன்றேகி. (க)

தனதெனப் புலவர் துதிபரங் குன்று தாவிலாவினன் குடிசெந்தூ
ரினமுகில் வதியும் பழமுதிர் சோலை யேரகப்பதி முதலான
கனமுறு தலங்க ளியாவையு மணைந்து காட்டமுன் பணிந்தினி தேத்தி
மனமகிழ் முனிவோர்க் கிட்டமுரு தெதீரோ லுயங்கிடல் காண்மினென் றி
சைத்தான். (உ)

கண்டனர் சேணினேயிமால் வரை போற்கதித் செழுபுரிசையி னழகுங்
கொண்டலூர் பொழிலு மாடநீ ணிரையுங் கோபுரத் தெழிலு மாலயமு
மண்டு பேருவகை வாரியிற் படிந்தார் ஊணங்கிணீர் ப்ரவச மடைந்தார்
விண்டனர் துதிகள்தண்டனாவரைவிடா துகொண்டிடைமருதணைந்தான்.

சங்குலா மருதஞ் சூழிடை மருதிற் சார்ந்திறை பதாம் புயம்புணிந்து
கங்கையைக் குறித்தான் குறித்திடுமுன்னர்க் கதழ்வினி லெய்தினளவழித்
கிங்கன்கு டிறையோற்காட்டுதற்பொருட்டுந் திளைப்பவந் பவந்தவிர்பொரு
ட்டு, மிங்குறைந் திடுக வென்றனனவளுமீ சனுக்கிசுதிக் கமர்ந்தான்.

அறைதரு மினிய புரிகநீ றெடுத்தாங் காரபிடேசமு மியற்றி
நடைவிரித்திடுபோ தீர்தியாலமலனலந்தரு சிவாகம விதியான்
முறையுயர் பூசைபுரிந்துளம்ஆழந்தான் முனிவர்களிலங்கெழிற் பொன்னித்
துறையினுங் கங்கைப் புனலினு மற்றைப் தூயதீர்த்தத்தினுமாடி. (௫)

சுற்பனை கடந்தருணைவாரிதியைக் கண்ணுதற்பொருப் பினைப்பொருப்பு
விற்பிடித் திடுநாட் பங்கயச் செங்கை விமலனை மருத நாயகனை
யற்புதச் சொடக்கைச் பெரு நலமுலையை யைங்கரக் கடவுளைப்பணிகது
சொற்படு மலரா வருச்சனை புரிந்து துதித்தன ராவிலாடி துதிகள். (௬)

வெயில்விரி மணிப்பொற் சிங்கவா தனத்தின் மீது வீற்றிருந் திடுமெங்க
ளியிலுறு தடக்கைக் குமரநாயகன் றனடிமலர் பணிந் தருச்சித்தார்
பயிலுமஞ் செழுததைச் செபித்தனர் விதியிற் பரிவொடு மறறதன் பின்
னோர், வயினுறைந் செவரும் வேண்டுவ கொண்டு மகமினி திபற்றினா
மன்னே. (௭)

பன்னகம் புனைவோ றெல்லையிலியப்பாபையி னுடனடவ் விடைமல
முனைந் நின்றனன் கண்டி னைஞ்சினர் நீவிமுன் வரங்கேண்மி நென்றி
சைத்தான், நின்னடித் துணையை மறந்திடா சென்றும் நியதிபாயருச்சனை
செயவு, முன்னிப்பெறவு மருள்கெனப் பணிந்தார் முன்னவ னீர்தனை
கரத்தான். (௮)

இவ்வரமேற்று மகிழ்ந்து மாபவர களிப்பவரு முமையொரு புரத்தது
ரவ்வியங்கரத்தோன் பிதசரோரு கத்தினுடொறு மருச்சனையிற்றி
யவ்வியற் தலத்தை யகன்றிடா துறைந்தா ரததலத் தனைந்திடப் பெற்ற
செவ்வியோர்கருதது மற்றொரு தலத்துச் சென்றிடக்குறிககுமோவம்மா.

இருந்திடுங் காலே மருதநாயகன் முன்னீர்தருள் வரத்தினுற்றங்கன்
வருத்தத் வின்றிச்சித்தி போடொட்டு மனத்தினிற் குறித்தவை பிறவும்
பொருத்தினர்சமேவந் தடைந்துனோர் தயக்கும்புகமுறவுதவின னென்னத்
திருந்துறு தலத்து முனிவரர் தமக்குச் செப்பினன் சூதமா முனிவன். (௯)

மாசறு தவததீர் முனிவரர் சூழ வானவர் மீடையிடை மருதுற்
நீசனை மருத நீழலினுறையு, மிறைவனை யிலங்குவே லமலன்
பூசனை புரிந்த திறமிது மீதுபுக லன்மயரு ளருவாகித்
தேசறு புகழ்க்கா ருண்ணிய தீர்த்தச் சிறப்பெடுத்திடு திசைத்திடுவாம்.

குமாரபூசைச்சருக்கம் முறறும்

ஆட்கிருவிருத்தம். ௫௪௪.

உ
சிவமயம்.

காருண்ணியாமிர்த்ச்சுருக்கம்.

நவையறு தவத்துச் சூதமாமுனிவ னகைமுகப் பங்கய நோக்கிச்
சவுனகர் மொழிவார் + சையமால் விலங்கறன்னி னின்றங் கண்ணுனிவர்
பவமறு பொண்ணி கங்கைபொன் கூபம் பரவு காருண்ணியதீர்த்த
மலைகளின் மூழ்கி மேனையதீர்த்த மெவற்றினு மாடினனென்றீர். (சு)

இன்னுமத்தலத்தி லெத்துணைத் தீர்த்த மிலங்கிடு மவற்றிட மியாவை
யன்னவை மமைத்தோரியாவ ரங்கவற்றினாடி யின்புற்றவரியாவர்
பன்னுத வெனவே வணங்கலுஞ் சூதன்பகரு நல்லிடை மருதினுக்கு
முன்னுகத் தெல்லை நான்கியோசனை மேன்மூன்றிற்கு மொவ்வொன்று
குறைவே. (உ)

திகழுறு மிருழுப்பத்து முக்கோடி தீர்த்தமு முறையுமத் தலத்திற்
பகரு டின்னவற்றுட் சில வெடுத்துரைப்பாம் பரவுகாருண்ணிய வமிர்தம்
புகழுறு மவைகளெவற்றினு மேலாய்ப் பொலிவுறு மதிர்க்கி ரிரணி
தகொனுமிராசு பொருந்து முற்பகலிற் றனிப்பகல் படிவது விசேடம். (ஓ)

மருமலர் தலையோன் றிருமகள் கொழுநன் வயங்குருத்திர னெனுமுவ
ருநவ மாமச்ச வத்தமத் தீர்த்தத் தோங்கு மீசானிக் கிலங்கும்
பொருவிலன் னதையத்தீர்த்த முறபடிந்து புகழ்மதிவாரத்திற்காலே
வீரு*தரிசத்திலேழ் வலம்புரியினுல செலாம் வலம் புரிபலனாம். (சு)

பன்னுநான் மறைபை விடுத்திடுபனவர் பரகதி யருளி லிங்கத்தைக்
கன்னியர்தமை விற்வார் மதுவுண்டார் கருதிடு சிரார்த்தம் விட்டவர்கள்
பொன்முதற் களவுகொலை புரித்திட்டோர் போற்றிடு குரூணா யிகழ்ந்தோர்
துன்னுமிக் கொடியோரியாரு மத்தீர்த்தந் தோய்ந்திடின முத்தராகுவரால்
அறைந்திடு பதினான்காய வித்தைகளு மகத்தினில விருறா மின்னும்
புறந்திகழ் செல்வ முதலவா மைசுவரியமும் குறித்திடிற் பொருந்து
மறந்தரு புகையும் பிணிகளுநீங்கு முறிலா னுனுரு வெய்துஞ்
சிறந்தகாருணிய வமிர்தமா மதனிற் சென்றினி தாடினர் தமக்கே. (சு)

+சுகியம் என்பது-தென்மொழியில் சையம் என்றாயிற்று..

*தரிசம்—அமர்வாசை. இத்திதியில் சூரிய சந்திரர்கள் ஒருங்கு
கூடிவரக் காணப் பெறுதலின், அதற் சிப்பெயர் போந்த வாறுகாண்க.
[திருச்சு—காண், பார்.]

மங்கல முறுகா ருண்ணிய வமிர்த வாவியிற் படிந்திடி னொருகாற்
 றுங்கமா மினிய தீர்த்தாழ்க ளினைத்துந் தோய்ந்திடு பேறுவந் தெய்து [ள்
 மங்கதி னொருகாற்றருப்பணஞ் செயினோ மாண்டினிற் சார்மிதிர் தின்னங்
 பங்கமி றொண்ணுற் றுறிற்செய் சிரார்த்து பலன்கொடுபிதிர்களுண் மங்
 ழ்வார். (எ)

அங்கதிற் படிந்து துயர்தொலைத் தின்ப மனைந்துளோர் தமிழ்சில ரிசை
 கங்கைநல் யமுனை தாமிர பன்னி காத்தியா யனிதகழ் வாணி [ப்பாங்
 துங்கபத் தினாகோ தாவிரி பவானி சோணையா தியநதி மின்னார்
 ிங்கள்கூழ் சிகரக் கைலையங் கிரியிற் சென்றெதி ரிறையனைப் பணிந்து.

அங்கனா கைலை யிறைவவிய் வுலகோ ராற்றிடு பவமெலாம் படிவுந்
 நெங்கன்பல் விடுசதுச் சேறலா லியாங்க ளெழில்குலைத் துடலெலாங் க
 றுத்தே, மிங்கெமை யினைய கொடியதீ வீணவிட் டேருமா நருள்புரி
 கென்றார், *சங்கர நெனுந்தன் பேரினுக் கிசையத் தறபர னுளமகிழ் ந்தி
 சைக்கும். (க)

பொன்னியின் நென்சார் வளரிடை மருதிற் போற்றுமா ருண்ணிய வமி
 ர்தந், தன்னிடை மேட மதிமுத னுளிற் சாற்றுந் கடகமெய் திடுங்காந்
 றுன்னின் ரொருகாற் றொய்ந்தெழு நதிமுன் றொல்வனைத் துடக்கெலா
 மகலும், வன்னிமேற் படிந்த பஞ்சபோற் கதிரோன் வருமுனந் டொலை
 யிருட் கணமபோல். (க0)

நீயிரும ணைந்து படியினத் தினத்தி னீங்கிடும் பவக்குல மனைத்துந்
 துயரா குவினென் றுணாத்தன னவாக டொழுதுறு விடைகொடு மீண்டு
 மாயிருட் குலங்க ளெனப்படர்ந் தனைய மாதலத் திலங்குமத் தீர்த்த
 மேயினார் படிந்தார் படியுமுற் படிந்த வினைக்குல மனைத்துமாய் தனவே
 இரும்பினுக் கிரத குளிகையின் றுடக்க மெய்திடப் பசும்பொனா மது
 போற், பெரும்புன லதனிற் படிதலும் வினைபோய் பேரொழி லடைந்தது
 நோக்கி, யரும்புகழ்த் தீர்த்த மடந்தையர் மகிழ்வுந் தணியிடை மருதிந்
 வீற் றிருக்குஞ், சுரும்புறு கடுக்கை புனைபாஞ் சுடரைத் தொழுதுதோத்
 திரம்பல விசைத்து. (கஉ)

அவரவ ரிருக்கு மிடங்களி னனைவுந் தன்றுதொட் டாண்டினுக் கொரு
 கா, னவிலுறு மேட மதிமுதற் பகவி னண்ணியான் டனையதீர்த் தத்தி
 னுவகையினோடும் படிந்தது காறு முற்றிடு கொடியதீ வீனையுந்
 கவலையு மகற்றி வருவரின் வாறு களிப்புறப் பயின்றிடுங் காலே (கங)

* சங்கரன் = சிவன், நன்னை வழிபட்ட ஆன்மாக்களுக்குச் சுகத்
 தைச் செய்பவன். [சம = சுகம், கரன் = செய்பவன்.]

வேறு.

வட்ட வார்த்தை லகழியும் வான்றெழுதினது
கூட்டு லாமலர்ப் பொழிலுஞ்சூழ் மிதிவையில வாழ்வோ
னட்ட மூர்த்திபா லன்பினே னுலகினி தாள்வோ
னிட்ட ரோமுனென் றிசைத்திடு மியற்பெய் ருடையோன் (கச)

அரிய கேள்விய னுளனெரு காவல் னவனுக்
குரிய காதலி பெயரினைச் சுகேசியென் றுரைப்பர்
தெரியு மன்னவன் வனப்பினிற் றிருவினிற சிறந்தான்
பரிவி னேன்குக் த பிசிலருந் ததியெனப் படுவான். (கரு)

அந்த மாதாட னீடுநா ளின்புறு மனையான்
மைந்த ரின்மையா னென்செய்வா மெனமனம் வருந்திச்
சந்த ரான்மறை யறைந்திடு தானங்க ளந்த
மூர்தி யற்றினான் பற்பல தருமமு முயனறான். (கசு)

மதங்க னிந்திடு களிற்றவ னிங்ஙனம் உளர்நா
ளுதங்க னென்றெரு முனிவா னவனிடத் துற்ற
னிதங்க லந்திடு மொழியவ னெழுந்தவன் கமல
மதங்க ளிறபணிந் தியான்செயும் பணியென யென்றான். (கது)

என்னு றும்பல தருமநீ யிழைத்தல் கேட்டுனனைக்
கண்ணி நோக்கிட வந்தனங் காதலி னீண்டுப்
பண்ணு கின்றன மொருமக மதற்குநின் பாங்கர்
நண்ணு றும்பொருள் களிற்சில நல்குக வேண்டின். (கஃ)

அறத்தின் மேலனீ யாதலி னவற்றையா மேற்றுத்
திறக்கி னாற்றமவ் வேள்வியிற் செலுத்துது மென்ன
மறத்தி னீங்கிய மாதவ னிசைத்தனன் மன்னன்
குறித்தி டம்பொரு ளலகில பரிவொடுங் கொடுத்து. (கக)

எளிய னென்றனை மகவிலாத் துயமொன் றெய்தித்
தளர்வு செய்கின்ற தன்னது தனக்கொரு தளர்வின்
டளிமி குந்திடு முனிவா விளைத்தியென் றறைந்தான்
களமி டற்றவன் றனைநனைந் தும்முனி கழறும். (உ௦)

அருணை வண்பதி திருவையா றணிநோள் மாயூர
மருள கற்றெழு முனித்தலம் வளரிடை மருதுற்
றுருவ நீடுயர் புனல்படிந் துருத்திரற் கிலக்கந்
தருண லில்வமூந் துரோணமும் பணிந்தெதிர் சாத்தில். (உ௧)

* துரோணம் = தும்பை, திறு-என்னும் முதனிலக்குக் கொல்,

சேயு தித்திடு மவறறினிற் றிருவிடை மருதி
னையும் வலையி னித்திற மத்தலத் தியற்றி
மேய கண்ணனுந் தசரத வேந்தனு முன்னாட்
யே மைந்திணைப் பயந்தனர் சோதிதன் னருளான். (உஉ)

அத்த லங்களி னீயுமுற் றுற்றி னிவ்வாறு
புத்தி ரற்றெ று குவையென் முனிவரன் போந்தான்
முத்த மூரலொண் மனையொடு முனையடு மரசன்
சுத்த நீடுறு மருணைமுன் னாண்கினுஞ் சூழ்ந்து. (உ௩)

இனிய திர்த்தங்கள் படிந்தரு ளீசனை யிறைஞ்சி
வினைய கற்றுறு சிவார்ச்சனை விதிப்படி யியற்றி
யினைய மாசலங் களிற்சில வைகனன் கமர்ந்து
தனைநி கர்த்திலங் கிடைமரு தெனும்பதி சார்ந்தான் (உ௪)

சார்ந்து காருணி யாமிரு தத்தடம் படிந்து
வாய்ந்த சிற்றிடை யுடைப்பெரு நலமுலை மனாள்
சூழ்ந்தி றைஞ்சினின் றருச்சனை துலங்கிடப் புரிவுற்
றேந்துநல்லெழின் மனையொன்றி லிருந்தனன்மகிழ்ந்து. (உ௫)

விருப்பிலே டங்குச் சிலபகல் மேவுமுன் 'மனைவி
கருப்ப மெய்தின ளினையதோர்ந் தகமிகக் களித்துப்
பொருப்ப வின்மரு தீசன்பான் மிகுமன்பு பூண்டான்
மருப்ப யின்றிடு கோதையும் மகவினைப் பயந்தான். (உ௬)

கருது மைந்தனைச் சாதன்மீ தூர்ந்திடக் கண்டான்
பிருது கீர்த்தியென் றொருதனிப் பெயரினி தளித்தே
மருத நாயகற் களவில்பொன் வழங்கிநற் கதிரோன்
மருதி னம்பல சென்றபின் சார்ந்தனன் மிதிலை. (உ௭)

ஹிம்சி என்னும் அர்த்தமுண்மையால் அம்முதனிலையினின்றும் தோன்றிய
துரோணம் என்னும் இப்பதத்திற்கு, இதன் இலை உராக கீடவிஷம், சிலே
ஷம் சந்ரி, வாதம், கபம், அக்கினிமந்தம், சிரசோய்களையும், இதன் புஷ்ப
ம்தாகரோகம், சந்ரிபாத சுரம், நேத்திர ரோகங்களையும் நீக்குதலான், நோ
ய்களை நீக்குவது என்பது பொருளாதல் அறிக. இன்னும், தும்பை தன்
பூவை எடுத்துச் சிவபிராணைப் பூசித், ஆன்மாக்களது பாபங்களை நீக்குத
லின் அப்பெயருடைத்தாயிற் றெனவும் உணர். வில-என்னும் முத
னிலைக்குப்பேதி, பிரி என்னும் அர்த்தமுண்மையான், அதினின்றும் தோ
ன்றிய வில்வம் என்னும் பதத்திற்குத் தன்னை யுண்டவர்களுடைய மேகம்
குட்டம் முசலாகிய நோயை அவரினின்றும் பிரித்துவிடுவது என்றும்,
தன்னைப்பூசித்தவருடைய பாவத்தை அல்லது தன்பத்திரத்தை எடுத்துச்
சிவபிராணைப் பூசித்தவருடைய பாபத்தை அவரினின்றும் பிரித்து விடு
வது என்றும் பொருளாதல் போல வெண்க.

மிதிலை யுற்றினி திருக்குகாள் விளங்கிளம் பிறைபோற்
புதல்வ னோங்கியெண் ணிரண்டெனம் பருவமுடி பொருந்த
மதிம மைச்சுனோ டொருகின் னுக் குழந்துதன் மகற்குக்
துமெனச்செய வேண்டெந் கடிமணயெின்ன. (உஅ)

தேறு முந்திரத் தலைவனு முளத்தினிற் றேர்ந்து
கூறு வானிந்த விரகிளங் குமரனுக் கேற்ப
வேறு கண்டிலன் சுபாங்கியெண் றொருகொடி மேவு
மாறில்லவன்புகழ்க் காசிமன் னவன்மகன் மனனோ. (உசு)

அனையங் கண்ணுருச் சயம்வரம் வரித்திடு மாங்குன்
றனய னோடுநீ யுறினவன் றனியெழி னோக்கிப்
புனைவன் பூந்தொடை மகிழ்ந்தெனப் புகன்றன னிருப
னினைய தேசெய லென்றவ்வா றேகின னனறே (௩௦)

காசி மன்னவ னிவன்வர வுணாந்தெதிர் காணு
வாச முற்றிட வசதியும் வரிசையு மளித்தான்
பேசி யுற்றதன் செயலவண் பெரிதிருந் திடுநான்
மாசில் செங்கதி றோறினான் மறியதன் மீது. (௩௧)

ஆய புண்ணிய தினத்தினிற் கங்கையி னாடிச்
சாயன் மன்னவன் சிலரொடுங் களாயிடைச் சார்ந்தான்
போயி னுங்கினன் றனிமையிற் பூவலன் புதல்வன்
மேய நற்பொழு தேகின்ற தென்றுபின் வினாந்து. (௩௨)

முந்து மன்பொடு மூழ்கினான் மூழ்கலங் கங்கை
பந்த பரசரீக் கிடைமரு தருட்புனல் படிவா
னந்தர் வாகினி யவ்வினாந் தவனொடுஞ் சென்ற
ளந்த வாவியி லெழுந்தன னாங்குமூழ் கினன்போல். (௩௩)

மிகவு நீடெழி லெய்தினன் களாயிடை மேவிச்
சகம ளந்திடு தவளமால் விடைமிசைத் தயங்கும்
* பகவ னின்னருட் டிருவடி பணிந்தவற் றுதித்து
மகிழ்வு நீடுயெதிர் நின்றனன் மண்ணவர் வியப்பு (௩௪)

* பகவன் = சிவன். ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறிற்கும் பகம் என்னும் பெயருண்மையின், அவ்வாறியையும் உடையன் என்பது அப்பகவன் என்னும் பெயருக்கு அர் த்தமாதல் அறிக.

காமனேயிவ் நெனச்சொல்வார் காமனா மென்னிற்
பூமன் வார்சீல கொளுமெ, தின்மையாற் போகின்
மாமனே யெனக் கூறுவா ரவனெனின் மலர்க்கை
நேமிபுற்றிடு மென்பர்மற் நியாரொன நீனவார் (௬௫)

இந்த நீர்மையிற் சிலருற் சிலரநு கெய்கி
பெந்த ஓருனக் கென்றன ரிலங்கும்ப் பதியின்
முந்து தித்ததூஉ மகன்றதூஉம் பகீரதி மூழ்கி
வந்துவாவியி னெழுந்ததூஉம் வகைப்படச்சொன்னான். (௬௬)

சென்னி யித்திற முணர்ந்துறு சிறுவனைக் கூவத்
தன்னி லுற்றிட விருத்தின னாங்கவன் ருதை
மன்னு கங்கையின் மூழ்கிய மகனெழுந் திலனென்
றினனல் வாரியின் மூழ்கின னிரங்கிமெய் பதைத்தி. (௬௭)

தேடி வான்விநாந் தநேகரை விடுதலுஞ் சென்று
நாடு மன்னவர் பாசலத் தளவுமுன் னாடி
வாடி வந்தன ரதுகண்டிம் மடுவிடை நானுங்
கூட வீழ்வனென் நெழுந்தனன் குறிக்கு மப்போது. (௬௮)

வேறு.

நீதுயர் தவிர்ந்தி மன்னநின் புதல்வ னிலவுசி நீடைமரு திடத்து
மாதனித் தீர்த்த மாடுதற் கேடும் வளர்புகழ்க் கங்கைதன் னுடனே
பாதல நெறிக்கொண் டேகின னாங்குப் படர்ந்திழற் காடலா மென்ன
மீதலத் திறையோ, னருளின லெவரும் வியப்புற வெழுந்ததோர் வாக்கு.
எழுதரு மொழிதன் செவிப்புருந் திடலு மிருகநர் குவித்துள மகிழ்ந்து
செழு நகர்க் காசிப் புரவலன் றனக்குச் சென்றுவந் திடுதுமென் றுரைத்
துத், தழுவுறுசேனை யொடுஞ்சில பகலிற் *சயிலுமா தியவெலாங் கடந்து
பொழில்புடை யோங்கு திருவிடை மருதிற் பொருந்தினன் புதல்வனை.
கண்டான். (௬௯)

தன்னெகி ரீணந்து பணீர்திடு மகனைத் தடக்கையா லெடுத்துமா பனை
த்து, வன்னியிற் படிந்த மெழுதினுள்ளருகி மற்றவன் றனைப்பிரிந் ததனாற்
றுன்னிய துயரு மவனிடத் தன்புந் துலங்கிட வெளிப்படு கின்ற
தென்னரீணயன பங்கயட்களினிற் றெழுந்திடுபுனலின்மூழ்குவித்தான். (௭௦)

வளவாறுந் கீணந்து தேற்றிடத் தெளிந்து மகிழ்ந்துபின் மகனொடு மேகி
யளவில்லி ருறுகா ருண்ணிய வமிர்த மீணந்துதோயர் தியற்றிகன்னியமங்
கிளர்வுறு பணிப்பொற் கோயிலு ளெய்திக் கீற்றினம்பிறை நறுங்கண்ணி
யொளரிச்சடை மருத நாயகன் பாத வுபயபங் கயம்பணிந் தெழுந்து. (௭௧)

வேறு

அன்றுனைப் பிரிந்த பின்னு நமபுய மலர்தசா டன்னை
யொன்றுசிறி நறிவு தன்ன லுன்னல னாகி யாங்கு
நின்றவென் னிலைமை கண்டு நினைவுதந் தருளாற் கூவி
யின்றெதிர் காட்சி தந்த வுடைமரு திறைவ போற்றி. (சுந).

மருவிடை மலர்த்தனை கொன்றை மதிவளர் சீடைய போற்றி
கருவிடைப் புகாம லென்னைக் காத்தருள் கடவுள் போற்றி
பொருவிடை யூதி போற்றி பூரண புராண போற்றி
திருவிடை மருதில் காழுஞ் செய்பபொற் சோதி போற்றி. (சுச)

என்னுநின் நேத்துங் காலே யீசனா காச வாகசான்
மின்னுவேன் மன்ன நம்பால் வேண்டுக வரங்க ளென்றான்
மன்னனின் பதத்தை யென்று மற்றுதிடா மனமு மன்புந்
துன்னுறத் தருக வென்றான் சோதியு மவற்க ளித்தான். (சுரு)

தகர்மதிப் பிறப்பி லீசனறன் க்கெழில் விழாவஞ் செயதாங்
ககமகிழ் மணிப்பூண் செம்பொ னளவில வுதவி செய்து
பகரருட் டிர்த்தஞ் சூழப் படித்துறை யமைத்துப் பின்னர்
மகனொடு மகிழ்ச்சி கூரு மன்னவன் மிதிலை யுற்றான். (சுக)

அங்கவன் வார ண்சி யடைந்தா ளவன்றன் மைந்தன்
பொங்கெழி வினிது கண்ட புவலன் புதல்வி யன்ன
னிங்குவந் துற்ற பின்ன ரியானவர் றனக்கே வேய்வன
கொங்கலர் தெரிய லென்னக கூறின ளிருந்தா ளன்றே. (சுஎ)

உற்றிடத் தீர்த்த மெய்கி யோங்கெழி லடைந்து கன்னல்
விற்றனிக் காளை யென்ன விளங்கிடு மகனோ டோங்கு
கொற்றவன் வந்த செய்தி சூலவுறு மொற்றர் கூறக்
கறறவர் புகழுங் காசிங் காவல னுவகை பெய்தி. (சுஅ)

கதுழெனப் புதல்விக கோதி முற்றவன் களிப்பு நோக்கிப்
புதுமண வோலை தீட்டிப் பொலிவுறு மிதிலைக் கேவி
விதுமுக மருகன் றன்னை மேவுந வழைந்து நன்கு
|| காமலர்க் கோதை மின்னை மணம்புரிந் தனித்தான் மன்னோ. (சுக)

இன்னுயித் திறமத் தீர்த்தத் திடைப்படித் தெண்ணி லார்கண் -
மன்னிய துயர நீக்கி மனுத்தினிற குறித்த வெல்லார்
துன்னினர் பெரிதும் மீது சொல்லுதும பாணதீர்த்த
மென்னவோர் தீர்த்த மாங்கே யிலங்கிடு மதன்றன் மேன்மை. (சுஓ)

காருண்ணியா மிர்தச்சருக்கம் ஸ்ரீ ஹம்.

பாணதீர்த்தச் சருக்கம்.

வாணி நர்யகன் முதலினோர் வணங்கிடை மருதத்
தாணு வின்வட கீழ்த்திசைத் தங்குமோர் தீர்த்த
கீண லந்தரு விற்கிடை நிகழ்த்துமீ றொட்டிற்
பாண தீர்த்தமென் றதன்பெய ருலகெலாம் பரவும். (க)

தெரிக்கு மப்பெரு வாவியின் றேவதை யிராமன்
விரிக்கு நீழலோ ரரசதன் றெனபுடை மேவும்
பரிக்கு மண்ணதைச் சூருரம் பிளந்தவேற் படையோன்
றரிக்கு மத்தடத் தருகினில் வசிட்டனா தவத்தோன். (உ)

தண்ட கத்தனி வனதகிடைச் சார்ந்தெழி லிராமன்
பண்டு சஞ்சரிப் பவனொரு பகலினாங் கடைநதான்
கண்டி லன்புன லுறுநிய மஞ்செடக கையின்
வண்டு தன்னைமன விடுத்தனன் மலர்ந்தாடு ட்பூமேல். (ங)

அங்க ணீடொரு வாவியா யதனிலை நின்றும
பொங்கு தன்புன லெழுந்தது பொருந்துமப் புனலின்
மங்க லமபெறப் படிந்தன னியமங்கண் மற்றும
பங்க மின்றினன் கியற்றினன் பரிந்தனன் பின்னர். (ச)

அரசு நீழலுற் றிருந்தன னிருந்திடு மமையத்
துணைசெ யுங்கலை வடிவதா யநாதியா யொளிரும்
பாசி வன்றனைக் கண்டனன் படுகரின் லட்டால்
வினாசெய் தண்மலர் மருவுற விளங்கொரு தருக்கீழ். (ரு)

எழுந்து சென்றனன் பரிவொடும் வினவொடு மெதிரோ
விழுந்து மெய்யுறுப் பணிந்தனன் விளம்புதன் கணைசெய்
யழுந்து நீர்கொடு மகிழ்வுட னாட்டினன் கிடைத்த
செழுந்தன் கூவிள மாதிகொண் டருச்சனை செய்தான். (ரூ)

மேற்றி னைத்திரு முகத்தினின் றித்திறம் விளைத்திட்
டேற்று வெல்கொடிப் பரமனே யிடைமரு திறைவ
தோற்றி யிங்கெனக் குணர்வுந் தனையெனத் துலங்கப்
போற்றி செய்தனன் செய்துமே லின்னை புகலும் (எ)

நீடு வாளியிற் செய்திடு நிமித்தினு னிதனுக்
கீடு மன்னுறப் பாணதீர்த் தப்பெய ரியையுங்
கூடு மன்புட னிதனைடைக் குறுகியா டினர்க
ளாட கத்திரு நாட்டினி லமரரா யவிர்வரீர்.

(அ)

இட்ப மாமதிப் பூரண யினீலினி னுழ்கிப்
படவ ராவினி யித்தனீப் புரீமனைப் பணிர்தோர்
கிடம தாயுறு மன்பினு லருசசீரே செய்தோர்
சுடமி யைந்திடு சிவபீத நண்ணியின் புறவார்.

(க)

என்று ழீடிய வங்ங்கொடுத் தெழிலருட் புனலிற்
சென்று ழுழ்கிமா மருதநன் னிழலிடைத் திகழுங்
கூன்ற வில்லியைப் பணிந்தவ னருளுநீ இக் டுலவு
மன்ற ழுஞ்சரோ ருகபத மனநிநீஇ யுகன்றன்.

(கரீ)

அணைப னாகிய பாணதீர்த் தந்தனி லாடி
யினிய பாறயிர் நெய்பசு வேதயர்க் கீர்தால்
வினைகள் யாவையு மகன்றிடும் விளங்கவங் கிருந்து
மனதி லஞ்செழுத் தெண்ணிடின கருவுந் டின்பம்.

(கக)

சாற்றி டன்னதிற் றிலங்கொடு தருப்பண மியற்றி
லாற்ற லுறறிடு சயைகனி லாற்றுமப் பனனும்
போற்றி டன்னதா மத்தடம் பொருந்கிய வேற்ற
மேற்ப ராசர தீர்த்தமான் மியமெடுத் திசைப்பாம்.

(கஉ)

பாணதீர்த்தச் சருக்க முற்றும்.

—):~:~:~:—

உ

சிவமயம்

பராசரத் சருக்கம்.

வசையில் காருணி யாமிரு தத்தினேர் வடகீழ்த்
திசையி னோர்கண வீழ்த்தி உசேய்த்துநெ ன்தீர்த்த
மிசை வளர்த்திடு பராசர தீர்த்தமென் றிலங்கும்
விசைகொள் வின்மீதி மூழ்குதல் விசேடமா மதனில்.

(க)

*சரோருகம்—தாமரை. [ஸரன்—தடாகம், ருக்—முனை, வளர்.] எனவே
தடாகத்தில் முளைப்பது என்க.

யாயு தேவன்மற் றதற்குறு தேவதை மருங்கின்
மீயு யர்ந்துநிர் நில்ல்குமோர் வேம்பெனுந் தாரு
மேய தன்புடைக் கண்ணுவ முனிவரன் விளங்குங்
காயுந் குற்படை வயிரவ னதைநிதங் காப்போன். (உ)

பொலியு மன்னதிற் படிந்தனர் பூசுரர் தமக்குத்
திலம ளித்திடிற் றுனமாய்த் தீவினை யகலுங்
ஞலவு சில்பக லதன்புடை வசுதித்திடிற் கூரு
மேலிவு நீங்கிடம் புனிதமெய் திடுமன மிகவும். (கூ)

அன்ன தாகுப தீர்த்தமா பூர்த்ததா பவிருந்
துன்ன திற்படிந் தநெகர்கள் பழவினை தொலைத்தோ
ருன்னு மற்றதைப் பரசர தீர்த்தமென் றுணாத்த
தென்ன காரணத் தாலெனி லல்தெடுத திசைப்பாம். (சு)

முச்ச கந்திரி புகழுறு பராசர முரிவன்
கச்ச கந்திகு ழினமுலைப் பணிமொழிக் கனிவாய்
மச்ச கந்தியைப் புணர்ந்ததின் வருந்தவ றகற்ற
நச்ச கந்தினம் விளைத்திட நாறாபல கழித்து. (இ)

ஓது மோர்பக லெதிர்ப்படு 'முரோமச முரிவன
பாந பங்கயம பணிநதெழுந் தன்பொடு பகரு
மாத வத்தனி மேருவே மறையினு கரமே
சோதி தன்னருட் கினியனே யெனப்பல துதித்து. (ஈ)

பன்னு தெண்டிளைப் பரவைகுழ் பாருலகிதனுண்
மன்னு புல்லறி வற்றிடு மணாளர்நெஞ் சென்னுந்
துன்னு மீனினங் களைக்கவர் தொடர்வலை யன்றோ
கன்னன் மென்மொழிப் போன்னனார் கதிர்முக வலயம். (எ)

*ஊழி னிற்பெரு வலியுள யாவைமற் றொன்று
குழி னுமமலி ததற்குமுன் றோன்றிடு மனநே
பேழை யேனெழின் மச்சகந தியிரிடத் தின்பம்
வீழ லுற்றன னதனைமுன் விலக்கில துள்ளம். (அ)

அன்ன தன்பினீன டதைக்குறித் தருவருப் பெய்தி
யினன லுற்றிடு கின்றதி யானுமத் துன்பந்
தன்னின் மூழ்கினேன் புகலுமிக் கொடுந்துயர் தவிர்தந்
கென்னை செய்குவ 'னென்றன் னுரோமச னியம்பும். (கூ)

*திருவள்ளுவர் குறள். கூஅ-ம் அதிகாரம்-ஊழ்.
ஊழிற் பெருவலி யாவன மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

வேறு.

தேறுபொற் பணிகளுந் திகழு மாதையு
மாறிடப் பிரித்திடின மாத னொன்றிடல்
கூறிடு மலப்புழுக் குரம்பை யேயலால்
வேறுறத் கண்டதென் விளம்பு காலையில். (௧௦)

தோலிது நரம்பிது சோரி நீரிது
கோலுறு தசையிது குடர்மற் றீதென
வேதுறச் சிலபக லெண்ணும் போதினின்
வேலிஒழி மீகளிப்பால் வேட்கை நீங்குமால். (௧௧)

திருவுறு மகளிப்பால் வேட்கை தீர்ந்திடின
மருவிடும் வீடனாற் மருவு போதினும்
பூசிவத் திடைமனம் பற்றி நிற்பினு
மிருவினை சமனுறு மென்னு மெய்திடும். (௧௨)

நிலைபெறு பரத்திடை நிலவு நெஞ்சுரை
யுலகினி ஸ்வர்செயும் வினைவந் திதான் திடா
வலியுறு மந்திர மருந்து வல்லரை
நலிவுசெய் திடுங்கொலோ நண்ணுந் தீவிடம். (௧௩)

தூயவ நின்மனந் தொடர்ந்து நின்றலிற்
றீயது நின்னையுஞ் சேர்ந்தி டாதினி
யாயினுஞ் சபலநீ யடைந்த தன்மையான்
மேயது போம்பழி விளம்பு வாமரோ. (௧௪)

இனிதரு ளிடைமரு தடைவுற் றேண்ணில் சிர்க்
கனகதீர்த் தத்தினிற் கலந்து மூழ்கியே
புனிதநீர் வேணியற் பணிந்து போற்றிடிற்
றுனிதவீர்த் துன்மனைஞ் சூத்தி யெய்திடும். (௧௫).

வன்றநீ டருளொடு மினிதி யம்பினு
னன்மென விடைகொடு ந்வில்ப ராசரன்
சென்றுயர் முனிவரர் சிலவர் குழறித்
துன்மெழி லிடைமீரு திடத்திறி றுன்னினை. (௧௬)

கலந்துறு வளமேலாங் கண்ணி னோக்கினு
னலந்தரு பொன்னியி னண்ணி யாடின
னிலங்கருள் வாவியு மெழில்கொள் பொன்னெனத்
துலங்குறு வாவியுந் தொடர்ந்து மூழ்கினான். (௧௭)

மருதிறை யவனடி வணங்கி யேத்தினான்
பெரிதுகந் தகிணை பிறங்கு மத்தடத்
தருகினிற் சிலபக லமர்ந்தி ருந்துதன்
கருதுநன் மனத்துறு கலக்கந் தீர்த்தனன். (கஅ)

வேறு.

கனகமா தீர்த்தந் தோய்ந்து கடுவின்தொலைத்தோம் வேளை
முனிபரற் பணிந்து மேலா மொழியவன், கருணை பெற்றோ
வினையசீர்த் தடத்தின் பரங்க ரிருந்தகத் தாய்மை யுற்றோ
மெனநினைத் தனைப் பின்னு மெழில்பெறுத் திருத்து வித்தான். (கக)

பகருமந் நிமித்தந் தர்னாற் பராசர தீர்த்த மென்னப்
புகழுறு மினிய நாமம் பொருந்திய தினிவெம் பாவத்
துகளறு சோம தீர்த்த மான்மியந் தொடங்கு கின்றோர்
திகழுறு முமையாள் பங்கன் சேவடிக்க கன்பு மிக்கீர். (உ௦)

பராசரச் சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்..

சோமதீர்த்தச் சருக்கம்.

இந்தி ரன்முதற் கடவுள ரிண்பெறு ராவன்
சந்தி ரன்றனை யடைந்தெதிர் தாழ்த்துகின் றேத்தித்
தந்தி ரஞ்சில வுணரநீ தருகெனக் கென்ன
முந்தி ரந்திட வினிதென விமாழிந்தி நாளில் (க)

காரா யந்தரத் தலைத்திடு கருங்குழற் டசும்பொற்
றேறா யச்சுறுத் தல்குலா டிகழுவன் மனைவி
தாரா பென்பவள் கன்னலந் தனுத்தனு வில்லோன்
போனா யாற்றிட வலியிலான மிகுமயல் பூண்டு (உ)

அனுதி னந்தரு பழக்கமு மிருந்திடு மழகு
மினிது மேவுசந் திரனிடத் திவன் றனைக் கொடுநா

*தது என்னும் பதங்களுள் முன்னது வில் எனவும், பின்னது சரீர
ம் எனவும், பாணங்களைப் போகிசலினும் உணவு முதலியவற்றாற் பெ
ருத்தலினும் வில்லிற்குஞ் சரீரத்திற்கும் அப்பெயர்கள் ஆயின எனவும்
உணர்க. [தது=எதிரில் வீச அல்லது போடு. தது=விஸ்தாரமாக்கு அல்
லது பரப்பு]

மனைய மாறனை வேறுமென் றவன்றனை யழைப்பான்
றுனிகொ ணெஞ்சினுக் கிசைத்துமுன் விடுத்தினை தே. (௩)

மேவு மஃபுறு தாதையே யாயினும் வீனம்புந்
தாவில் காதல ராயினுஞ் சகோதர ரெனினும்
யாகு ராயினு மிளமையு மெழிலுமெய் தினதோற்
பாவை மாரீமன மவரிடைப் படர்ந்திடு மன்றே. (௪)

விசுதி முன்னிடை நிலைமுத லவற்றொடு மேவப்
பஞ்சி யின்பொரு ளதனிடத் தவாவுறு பரிசிற்
றெகுதி யுற்றிடு பூண்முலை தொடர்ந்திட மயங்கி
மிகு திடத்தறு முளத்தசந் திரனுமே வினனே. (௫)

கலக வேல்விழி யவர்முகங் காணினு மவர்க
ளிலகு தீஞ்சொல்கேட் பினுமவர் தம்மையென் ணிடினு
முலகி லாடவர் மனமுரு கிடுமெனி லுமகோ
வலிமை செய்திழுத் திடினெவர் மறுத்திட வல்லார். (௬)

முத்த மூரலின் மயற்கடன் மூழ்கிரீ டின்பந்
துய்த்த னன்னுளந் தேறினான் குழந்துபின் னவனை
யுய்த்த காதலிற் கொண்டதன் னுலகினி லேகி
வைத்த ணன்னினி திருந்தனன் மருவினான் மகிழ்ச்சி. (௭)

அஞ்ஞ தோர்ந்தாட னெழுந்தரு ழுமரர்க ளோடு
பொன்னும் வெள்ளியுந் சதமகன் கொலுவினிற் போகி
மன்னு மித்திறம் புகன்றனர் மற்றவன் வெகுளந்
றென்னை செய்தன னவன்றனை யழைமினென் றிசைத்து. (௮)

தேவர் கூவிட வெகிருது திங்களை நோக்கி
யாவரும் பணிக் திடத்தகு குரவனுக் கிசைத்த
பாலை தன்னை நீ விரும்புதல் வான்மையோ விங்குன்
னவ றன்னையு மவனாயும் விடுகென ஈறைந்தான். (௯)

பற்று பாவமும் பகையொடு பழியுமக் களங்கன்
சற்று மோர்ந்திலன் செருக்கினற் றழிவெவங் காமன்
குற்ற மேற்றிடு முதுவினுங் கொடியனாத யன்றோ
மற்றே னக்கவ டனைவிட மன்மிகு பென்றான். (௧௦)

அந்த வாசகந் கேட்டலு மமரர்க ளெவரு
மிந்தி றன்றமக் கிசைத்திடு மேவனுஞ் சினமு
முந்து றப்படை கொடுசமர் செய்திட முன்னிச்
சந்தி றன்றனை வளைந்தனர் பரிதிபோற் சார்ந்து. (௧௧)

நின்ற சந்திரன் தன்புடை நிகழ்பரி சனமுந்
துன்று மற்றுள புடைகளுஞ் சூழ்ந்திடத் தானுன்
கன்றி முன்னுற வெதிர்த்தனன் கலந்திரு படையு
ளொன்று வானவ லீரரு மெதிரொதி நூற்று. (கஉ)

தேரி லேறியும் விமானமேற் நிகழுந் நின்றும்
வார்விலம்புவாள் வேல்கன்த மழுவெழுத் திகிரி
கூர்க்காண் முத்தலைச் சூலமா தியபடை கொண்டு
பேழரி யற்றின ரார்ப்பொடி டுணரியோ ரிரண்டின். (கங)

விண்ண திரந்தது திகாந்தமு மதிரந்தது விநங்கு
மண்ண திரந்தது பாதல மதிரந்தது மற்றும்
நண்ணு மித்திற மதிரந்திடு வேலையினைதிரு
டண்ண லுந்திரு மாலுநான் முகனுமர்ங் கணைந்தார். (கசு)

அரனரு ளேவ தன்னு லரவிந்த னருகி னெய்தி
யிருவர்தம் போரு மாற்றி யிந்துவைச் சினத்தி னோக்கி
வருதிவெண் மதியை நீயோர் மதியிலா திதனைச் செய்தாய்
குருவினில் லவண்மேற் காதல் கொள்வரோ வறிஞ ரன்றே. ()

அவடனை யினிமேலேனும் விடுதியென் றற்றந்தா னல்லோன்
சவலயீ தூர வந்தத் தானாதன காத லாலே
பவமொடு பழியும் வந்து பலித்தன பலித்த போலுங்
கவலையென் னினியோர்போதுங் கைவிடேனவனையென் றோர். ()

அந்தணன் பின்னூர் தக்க னாற்றிய வேள்வி தன்னின்
முந்தாநீ பட்ட பாடு முழுவது மறந்தாய் கொல்லோ
வந்தது நாமிங் குன்பால் வள்ளலே வலினு லன்றோ
தந்திடா யெனிலன் னானைச் சபிக்குது முன்னை ழியன்றான். ()

அயனிது கூறவஞ்சி விடுத்தன னவளை யல்லோன்
வயினுறு கருவினோடு நாடுநோடு வயங்கு மன்றூள்
பயிலுறு *குருவின் முன்போய் நின்றனன் பார்த்திட டன்னு
னியல்பிதோ மாதர்க்கென்னக் கொடுமொழி பலவு மீந்தான். ()

வெருளலும் பயந்து நாணி விதிர்ப்புற வொதுங்கி நின்றான்
மகவினை புயிர்த்தான் மற்றம் மகவினை மகிழ்வி னோடுந்
திகழுறு கலையி னானென் சிறுவனென் றெடுக்க வந்தான்
மகவுறு குருவு மென்றன் நயனென் றுறாத்துச் சார்த்தான். ()

*குரு=சுராசாரியன். [கிரு=சப்தி, பேசு.] எனவே, தேவர்கட்கு ஞான
த்தை உபதேசிப்பவன் என்பது பொருளாதல் அறிக.

இருவரு மதியி லாராய்ச் சமரினுக் கெழுந்திட டார்க
ளருமறைக கொடியி னான்மற் றனனைத் தறித்துத் தாளை
திருமுக நோக்கி யிர்தச் சேயினை யெவர்பாற் பெற்றாய்
வெருளுநே லுரைத்தி டென் றுனுரைத்திலன் வெள்ளி யென்றும்.

மைந்தனங் கதனை யோரது தாயறு வதன னோக்கிச்
சிறிதேழிற் கப்ட மிமன்றே செப்புதி யுள்ள தென்று
னந்தன நவனைச் செங்கை யமாத் தி யன்னுனை நோக்கித்
தந்தையா ரிவனுக்குண்மை சாற்றுதி வெள்க லென்றான். (உக)

விதுவென் னாணி னோடு மெல்லென விளம்ப லுற்றாள்
க்துமென மகிழ்ச்சி யோடு கலைமதி யோடி யந்த
மதலையைக் கெடுத்து வந்து மடிமிசை யிருத்தி யன்ன
னிதமுது மறிவை யோர்கது புதனென நாம மீந்தான். (உஉ)

அன்னதை யுணர்ந்த தேவ ரனைவரு மதியை யாசான்
பன்னியைப் புணர்ந்த பாவி யென்றுமுன் பழித்திட டார்கள்
பொன்னவ நெழுந்து சீறிப் பொருந்திடின் னழகு மங்கி
யின்னலங் கயமு மெய்தித் திடிதியென் றீந்தான் சாபம். (உங)

சோற்றிடு முன்ன ரந்தத் தூயவன் சாபம் வந்து
பற்றிய தல்தி னோடு பாவமு மருவித் திங்க
ளற்றளம் பதைத்துச் செவ்வர யுலர்ந்து தன்மேனி நீடு
பெண்பழி திறத்தி னோடு கயமுமேற் பொருந்தி மாழ்கி. (உச)

வேறு.

மெய்த்த வத்துரு லாசனோ டிவையெலாம் விளம்பி
யித்திகைப் பெருந் துயரினுக் கென்செய்கே னென்ற
னத்தவத்தினு னினைவகன்வெங் கொடுவினை யாரு
முய்த்தி டின்னவை தமக்குமீண் டொருமருந் துளது. (உடு)

அந்த மில்புக முடைமரு தடைந்துபொற் றீர்த்த
முந்து றப்படிந் தவனுறை முதலவன் றனை
வந்த னஞ்செயி னல்லதை மருவுமித் துன்ப
மெந்த வாறெவ னியற்றினு டோகிடா தென்றான். (உஎ)

நன்றெ னங் பதார் தவனுமத் தலத்தினை நண்ணித்
துன்று மன்புட னினையதீர்த் தந்தனிற் றேய்ந்து
மன்ற லொன்றுகொன் றைச்சடை வரதனைப் பணிந்தான்
கன்று வெவ்வினை யகன்றது கதிரின்ருன் னிருள்போல். (உள்)

பண்ணி நீடுபற் பலதுதி பகார்தனன் பரமன்
விண்ணின் மால்வீடை மீதுமை தன்னுடன் வெளிநின்
தெண்ணி லாவர மீகிழ்வுற வருளொடு மீந்தான்
வஞ்சன லென்மதி யரனீழ வணங்கிநின் நேத்தி. (௨௮)

*சுசன் மேனியென் வகையுளொன் றீய்விளங் கெழிலுந்
தேசு மிக்கவன் விழியினென் றுகிய சிறப்பும்
வாச நீடவன் வேணியில் வயங்கி வாழ்வும்
பேசு வண்கலை தேய்தலும் வளர்தலும் பெற்று. (௨௯)

மருத் வாணனைப் பின்னருஞ் சிலபகல் வணங்கக்
கருதி யத்தலத் திருந்தன னிருந்திடுங் காலை
பொருவில் சேருள் வாவியின் பூருவ கிசையி
லொஞ்ச ரம்படு சேய்மையி லொருதடிஞ் சமைத்தான். (௩௦)

சோம னாக்கிய திறத்தினுற் றுலங்குமல் வாவி
சோம தீர்த்தமென் றடம்பதைச் சூழ்ந்துநுந் தெய்வஞ்
சோமன் காவறன் டசஞங் கவுதமன் றுறவோன்
சோம வாரமான் தினத்ததிற் றேய்ந்திடல் விசேடம். (௩௧)

நூப வப்பெரும் புனலிடை யன்புடன் றேய்ந்து
சாயல் வாணுதற் கன்னிகை தன்னுட னினிட
பாய சங்கனி வகையிவை பணவர்கட் குதவிற்
றீய பஞ்சபா தகமுத வியாவை யுந்திரும். (௩௨)

அருத்தி தன்னுட னத்தடந் தனிலனைந் தாழ்
விரித்த தானமீந் திவ்வணம் வெவ்வினை தொலைத்துக்
கருத்த னீடரு ளெய்நினர் கணக்கில ரின்னுந்
திருத்த வன்புரி தீர்த்தமொன் றுளதனுந் தெரிப்பாம். (௩௩)

காக மின்புறு வாவியி னிருதியிற் கணையொன்
றேகி வீழ்ந்திடு சேய்மையி னினிதொரு தீர்த்த
மாக விற்கொடு சந்திரன் பெயரினால் வயங்கு
மாகு மங்கதின் முனிதுரு வாசனா மறவோன். (௩௪)

*சுசன் மேனி எட்டு பிந்திவிட அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்பனவாம். இதனை, “ஐம்பெரும் பூத மிருகடரான்மாவன் நிகேதலகிலை யவைதா, முன்பெரு வடிவ, மெனப்படுமன் றே யோர்ந்து னோர்க் கிங்கிது தன்னு, லெம்பிரானீயே நிறையதிட்டாதா வென்பதற் கையமு முளதோ, வம்பரா மூர்க்கப் பேய்கடா மயக்கான் மாறுபாடுறப் பிதற்றுவோ.” என்னுஞ் சிவதத்துவ விவேகச் செய்யுளான் உணர்க.

திங்கள் காஹல்ன் விருக்கமேர்ச் செழுந்துணர் வருளஞ்
சங்கு ரன்றனித் தேவதை சார்ந்தகிற்ப்படிவுற் ,
றங்கு ரெய்திலு ரெய்திடு கலையெழி லரிசி
கொங்கு லாமலர் சந்திவை யன்பொடுகொடுக்கின். (௧௫)

பூதை மிச்சில்மின் குலத்தினோர் புசித்திடு சேட
மாதை பூட்டி மடந்தைய ரயின்றிடு சேடம்
பேசு மின்னவை யருந்திய பெரும்பவ மகலுந்
நேசி கத்தரும் வன்மையுஞ் செல்வமும் பெருகும் (௧௬)

கன்றயு லாம்பனி மதியினர்ப் பலபகல் கடந்தோர்
மறமி யற்றியன் னதன்பெரு வலியினற் கலைகள்
குறைவடேயலா னிறைவுறாக் குணத்தினை ரோக்கி
யுழமி தற்கொரி பென்னியற் றிடுவதென் னுன்னி. (௧௭)

தருண பாணுவின் மாதாரர் தரித்திடு குழைக
ளிருண் மறைத்திடு மெழிலிடை மருதடைந் திறைவி
கருணை வராவியிற் படிநதுசென் றன்பொடு கவின்செய்
வருண மால்விடை மருதநா யகனடி வணங்கா. (௧௮)

இலகு பற்பல துதிகள்செய் தேகிமுன் னுரைசெய்
யலைந் ரும்புனற றடஞ்சமைத் தணியுறு கலைகள்
மலைகு டித்தவ னருளினால் வளர்தல்கண் கித்தான்
கலையி லென்னிலென் னிருக்கினுங் கவினமரு விடுமோ. (௧௯)

பண்டி வந்துவெம் பாதக மகற்றிய் பரிசுட்
கொண்டி வந்துபின் னருமுறு குறையதூஉ மகற்றி
விண்ட லத்தூறு தன்பதி மேவின னன்றி
மண்டி மாலுழந் தயருகோ மருந்துக கண்டோன். (௨௦)

மருத் துலங்கிய கடுக்கைபோ னடித்துணை வனசம்
விரித திலங்கிடு தடாகமாங் கருத்தினீர் விதுவின்
றிருத் தருந்தட மிடுண்டுறு சிறப்புமிங் கிசைத்தா
முருத் திரப்பெருந் தீர்த்தமான் மியமினி யுணாப்பாம. (௨௧)

உருத்திரதீர்த்தச் சருக்கம்

வன்ப ிரிக்குலம் பூண்டிடு மருதவாணனுக்குத்
தென்பி றத்திலெய் தவன்விழித் திருவருட் டிர்ந்த
மின்ப மீந்திடு முருத்திர தீர்த்தமென் றிலங்கும்
பின்ப ணைத்துமப் பெயரதற் கெய்திய பெருமை. (க)

கருட னன்னதைக் காத்திடு மீசனே கடவு
ளிருடி பிப்பிலன் றமாலமாங் கிலங்கிடு விருக்க
மொருதி னம்படிந் ததனிற்றேன் கம்புல முதவிற்
றிருகு வெம்பவத் தோடுதீப் பிணிகளுந் தீரும். (உ)

முன்னை நாளிடை நிமியென மொழிந்திடுந் திகிரி
மன்ன வன புரி தவறுதினால் வருதிட்ட கேது
வென்ட ட காவலன் மகவின்றித் தருமமிக் கியற்றிப்
பின்னெ டும்பகல் கடந்தொரு புதல்வனைப் பெற்றான். (ங)

மண்ட லமபெரு மகிழ்வுற வந்திடப் புதல்வ
னண்டர் நாயக னடியர்பா லன்புடனளித்த
வன் டலிப் பொருட் பயனென வளர்தரு நாளிற்
கண்ட மாலையென் றுணாக்குநோய் கண்டது களத்தில். (ச)

களம திற்பிணி யுறமகன் வருந்துதல் காணு
வளவ னேருறு மருநதொடு மந்திரச் செய்கை
யளவி லாவகை யாற்றலு மவற்றினீ வ் கிலதென்
றுளம திற்றுயர் கொண்டவ ணுறறன னன்றே. (ரு)

காத்தி யாயன முனிவனக் காலையங் சூற்றான்
பாத்தி யாசம் ஞர்க்கியங் கொடுத்தன னபணிவுற்
றாத்தி யாதுளத் திண்டென வவனுள துணாததான்
மாத்தி யானமுற் றான்றனை மாதவ னிசைக்கும். (ஈ)

மன்ன நின்மகன் பூருவந் தனிஹொரு வணிக
னன்ன வன்மனைப் புறத்தா னுலய் மொன்று
துன்னு மங்கதிற் சிதைவுறு சிலைகளைத் தொகுத்துப்
பொன்னத் தாமபடி விலைசெய்யாக் கவர்ந்தனன் போலாம். (ஏ)

பிரச மென்மல ரணிசடைப் பிரான்றனை யொருகாற்
றிரச னஞ்செயா வவனடி தலைக்கொளு மசுளு

லரச னாயின னாலயச் சிலைவிலை செயாவுன்

மெரிசி னாலனான் களத்தினைச் சூழ்ந்ததிக் கொடிதோய்.

(அ)

வேறு.

கீழைமிடற்றோன் பொருள்களினென் னளவுகொண்டோர் கடும்பினியுற்
றலைந்ததன்பி னிரயந்தன்னி, லுறைகுவர்கெங் கதிர்மதிய முள்ளகால
முடனுணர்ந்து கவர்தலுற்றி னெங்கியுள்ளம், பெறுபொருளி னாற்குணிக
முசவியேழை பிழைபெற்றுத்தி யெனப்பணியி லினையபாவ, மிறுதியுறு
குணர்கிலராய்க் கவர்தல்கெய்யி னிருகுணிரங் கொடுத்தினைஞ்சி னேகு
மன்னே. (க)

மறையுணர்ந்தோர் குரவர்பொருள் கவரினோர்ந்து மற்றதனுக் கிரட்டி
கோடுத் திறைஞ்சல்வேணடு, மறிவிலராய்க்கவரந்திடினும்பிற்பொருளைக்
கொளினு பந்திறயீர் திடவேண்டு மல்லல்வேண்டா, ருறுமிவர்கட் கோ
துபணி செய்தகண்ணு முறறபரி வர்த்தனைசெய் யிடத்துந்தக்க, முறை
மையிற் கொண்டலாகு மின்னோர்த்த முன்னமுகந் தளித்தனனோற்
கோடலாகும். (கௌ)

எப்பவமு மெப்பினியுந் தீருந்தெழுவ விடைமருதி னுருத்திரதீர்த் தத்து
மூழ்கி, னிப்பொழுதே நின்மகற்கொண் டேகுசென்ன விசைத்திட்டா
னிசைத்திடலு மவனுழவ்வா, றப்பொழுதே சென்றந்தப் பதியினெய்தி
யத்தீர்த்தத் தனின்மகனை யாட்டுவித்தான், செப்புவதென் னவன்மிடற்றுப்
பினியத்தீர்த்தஞ் சென்றுதோய்ந் திடுமுன்னர்த் தீர்த்ததன்றே. (கக)

வேறு.

பணங்கிள ரரவின்ன்கும் பனிமதி யென்னவன்னே
னணங்ககன் நிற்பமுற்றா னல்தறிந் தவனுமூழ்கி
மனங்குல விதழிகுடு மருதநா யகனைவந்து
வணங்கினுன் றுதிகள்கூறி மகனெடு மகிழ்ச்சி யுற்றே. (கஉ)

இன்னலெய் திழற்றம் மைந்தீர் தாமுமவ் வின்னலெய்கிப்
பின்னது தீருமாறு பேணலு மதனைத் தீர்த்து
மன்னவர் மகிழத் தாமு மகிழ்தலு மியல்பார் தந்தை
யண்ணையர் தமக்கு மைந்தர் புறத்துல வாவி டன்றே. (கங)

மகிழ்விற்பன் னுலகிற் பாதி மருதவாணனுக்கு நல்கித்
தகைமுடி சூட்டி மைந்தன் றினையவ னகருக் கேவிப்
புகழுமத் தலத்திற் பன்னாட் பொருந்தவீற் றிருந்து பின்னர்ப்
பகொழிந் மதியஞ்சூடும் பரனடி நீழல் சேர்ந்தான். (கச)

உருத்திரதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

பதுமதீர்த்தச் சருக்கம்.

மருவு பின்னிசைத் திடுமதி ஶ்ராவியின் நென்பா
லருகி னிற்பது மதீர்த்தமென் றென்றுள ததற்குப்
பரமன் நேவதை போற்றுதல் பணிமுகக் கணங்கள்
பிரமன் மாமுநி விருக்கமேர் பிறங்கெழில் வில்வம். (க)

ஒல்லு மன்னதிற்ப் படிந்துகார்ப் பாசமொப் பில்லா
வெல்ல முப்புரர் தானியம் விப்பிரர்க் குதவி
னல்ல னீங்கிடு மவாக்குறு பகைவர்க ளழிவர்
மல்ல லெய்திடு திருவரும் வளர்சரும் வாணன். (உ)

மா லித்தனிப் பெயருறு விரோசனன் மைந்தன்
மேவு மத்தடம் படிந்துமுன் வெம்பவ மகறற்
சேவு றுங்கொடிச் சேவகன் றிருவரு ளடைந்து
துவி னுர்த்தொலைத் தாண்டனன் ஶ்வர்க்கமும புவியும். (ங)

மருக் குலாவும்ப் பதுமநீள் ஶ்ராவீர் வடிவா
யிருக்கி னுந்தனிற் படிந்துளோ ரியற்றுவெம் பாவத்
தீருக்கெ னும்விற கினுக்கொரு தீயதா மதனிற்
நெரிக்கு மெண்ணிலர் வினைகளைப் பசுமமாச் செய்தோர். (ச)

ஆண்ட நாதியாய் விளக்கமுற் றழந்திடு பதுமத்
தேண்ட ரும்புகற்க் கதைசிறி திசைத்தன மினிது
பாண்டு மனைவன் புதல்வர்கள் பரணி பணிந்து
காண்ட ருத்தடஞ் சமைத்திடு காதைமேற் கலாவாம். (ரு)

பதுமதீர்த்தச் சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

பாண்டவதீர்த்தச்சருக்கம்.

*இருமனப்பெண் மருமதி ஶ்ரயக்கிடுதன் னரூவதுவு மிழைகுஞ் சூதுந்
சிருமகனிக் கிடப்பட்டார் தொடர்பென்றான் ஶ்ரேந்திறநெளிந்துமூழர்
றருமனுயர் வீழ்நருச் சன்னகூலன் சகதேவன் சாற்றமின்னோர்
சருதலுரோ நிறுகுநிற் புலியிழந்து கரந்துறையக் காலேதன்னின். (க)

*திருக்குறள், ௬௨-ம் அடி, இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார தொடர்பு.

கண்ணனிடையுடைய மருதடைந்து கண்ணுதலைத் தொழுமினெனக் கழற்குக் கேளா, வண்ணமுறு மனையதலத் தடைந்துமையாள் கருணையெழு வாவி மூழ்கித், தண்ணிலவா றணிசடிலத் தனிமருத வுண்ணடி தாழ்த்து பேரற்றி, யெண்ணருமெம் துயர்தீர்ப்ப தென்றெனநின் றிசைத்தனரீவ வேல்லைவ தன்னில். (௨)

இன்னவியை விடே துமி னினியின்னுந், சிலபகல்பின் எரிடனீர் சென்று, தன்னலர்க டமைததருமச் சமரதனிற் பொருகளத்திற் குலைத்துப் பன்னா, மன்னுபுவித் தலம்பூர்த்து பின்னுயர்நம பதத்தினிது மருவுநீர்க ளென்னமந் திறைவனருள் வககிலகு மிருவிகுபி னெழுந்ததனீறே. (1) அந்தமொழி செவிப்புகலு மைவர்களு மகழ் துபினு மன்பினோத்திச், சந்தமுறு மனையபதி யிடத்தினிறற் பெயரினெவ்வோர் தடங்கள் செய்து, முந்துறுதற் நடலிணந்து பனைவர் பெருங் குலமுழுது முருககிவைய, நந்தவில்டுப ருவகையொடும் புரந்ததனி னண்ணல்பத நண்ணினார்கள்.

பதுமமெனுந தீர்த்தமதன் நென்புறத்தி லவர்தீர்த்தம் பரத்துவாசர் முதுதவத்துச் சதுகர்ணர் கௌதமர்மாண்டலியிலர் முனிவர்நாவ லிதமுறுமா வாமலக மால்வேயுபு தருதெய்வ மீசனந்தி கதமுறுவேற் குகன்பிருங்கிசண் உச னின்னவனோ காப்பினோரும். (16)

மேதகமத் தடங்களிடைப் படிந்துபுநற் குடங்கவிகை விசிறியாடை பாதுகையந தணர்க்குதவி லெண்வகைச்செல் வழுமுளவாந பகைமை தீரு, மேதகமு பிணிதவிரு மிவந்நா, தடமுழ்கி யின்பமுற்றோர் பூசலத்தி லெண்ணிலாமே லிந்திரதீர்த்த சச்சிறப்புப் புகறல்செய்வாம். (௧7) பாண்டவதீர்த்தச் சுருக்கமுந்நம்.

உ

விவமமம

இந்திரதீர்த்தச்சுருக்கம்.

கொந்து றும்மலர்ச் சடையவன் குணதிகை யிடத்தி லீந்திரன்முனஞ் சமைத்திடு தீர்த்தமொன் றிலங்கு மந்த முன்னனே தேனதை யாமலன் முனிவன் இந்து குடிறை காப்பவன் றுருமுள் ளிலவு. (௧8)

ஒது மற்றதிற் படிந்திரும் புடனொளிர் வெள்ளி மேதி யின்சுவைப் பால்கனி வெள்ளிலை கமுகம் வேதி யர்க்கினி தளித்திடின் வெவ்வியை யதனோ டீதஞ் செய்பிணி யகன்றிடு மின்பமே லெய்தும். (௨)

ஆற்று மக்கினிட் டோமத்தி னரும்பல னடையு
மேற்றி கழந்தி மதிற்படிந் தல்லனைய் விடுத்துச்
சாற்றி டின்பமு மகிழையுஞ் சார்த்தன் றேகர்
தோற்ற வாழத் வியதிவீர் தூயமா தவத்தீர். (க)

என்று ருசமா முநிவர னிசைத்தலு முநிவர் ,
வென்றி வச்சிரத் தவனது வேண்டியத் தலத்திந்
சென்று ரைத்திடு தீர்த்தமாங் கியற்றினன் நெரிய
வின்றெ மக்குரை செய்திடு மெனவவ னிசைக்கும். (௮)

பூச லிற்பொரு களத்திடைத் தனதுயிர் பொன்றா
தீச னாடத் துறுவா மேற்றிடு திறலோன்
பேச மன்னவன் வலனெனும் பெயரின நெதிர்த்து
வாச வன்றோ டமர்செய மற்றவன் றோற்று. (௯)

இவனை வஞ்சகத் தலைத்திட வேண்டுமென் மெண்ணி
யவனை யுற்றுநீ பொருதிடு மாற்றல்கண் டமரி
லுவகை யுற்றன மிகுவர் முனக்களித் திடுவாங்
குவவு மால்வரைத் தோளினாய் வேண்டுவ கோடி. (௧௦)

என்ன வோதலு மவனகைத் நெனக்கெதிர் தோற்ற
வுன்னி டத்தினிற் பெறுவதோ வுனக்கிபான் றருவன்
மன்ன கேனென நானொரு மகமியற் றிடுகே
னன்ன தற்குறு பசுவதாய் வருகென வரைந்தான். (௧௧)

ஈவ தேபெரி தெனவல னெண்ணிநற் பசுவாய்த்
தாவி லாதவம் மகம்புரி சூலைவந் தடைந்தான்
மேவி யிந்திரன் சுருதிசொல் விதிமுறை ஷதைத்துத்
தேவர் தங்களுக் கூட்டிமேற் செய்தனன் வேள்வி. (௧௨)

வஞ்ச லைத்திறத் தலன்றனை வதைத்திடு பவமும்
வெஞ்சி னப்படைப் பகன்றனை வீட்டிய பவமும்
நஞ்செ னககொதத் தலைத்திட நாடொறு மலைவுந்
றஞ்சி யித்துயர்க் கென்னிழைத் திடுவதென் றாய்ந்து. (௧௩)

மன்னு சீரிடை மருதடைந் துமையருந் வாவி
தன்னின் மூழ்கிண மருதநன் னிழுவரை தானு
பொன்ன டிததுணை பணிந்துதன் பெயர்கொடு புகலத்
துன்னு சீர்த்தட மமைத்தரு வினைகளைத் துடைத்தான். (௧௪)

அனைய சோதியையருச்சனை புரிந்தவ னருளு
மனைய மால்வரங் களுங்கொடு பொன்னுல கடைவா

வினைய வாவியிற் படிந்திவை வேதியர்க்கு வோ
வினைய விக்கிமற் றிவைபெறு கெனவிசைத் தகழ்ஞன். (கக)

கத்த நாண்மலர் மலிதரு கற்பக நிழல்வா.
ழிந்தி ரன்றனித் தீர்த்தமாண் மியஞ்சிறி திசைத் தாம்
வெந்த முடிபெருங் கடவுடன் பெயர்கொடு விளங்குஞ்
சந்த முற்றிடு வாவினின் பெருமைசாற்றிடுகாம். (கஉ)

இந்நிதீர்த்தச்சருக்கமுற்றும்.

உ
சிவமயம்.

அக்கினிதீர்த்தச் சருக்கம்

சாலு மித்திர வாவினின் சார்ந்திடு நென்பாற
கோலி ரண்டுட னென்றுவிய் சேய்மையிற் குலவுஞ்
குல காநமொன் றெருசடந் தோன்றி மதன்றன்
பால னக்கினி சங்கரன் புகர்ந்திடு றெய்வம். (க)

மயன்மு தற்பகை மாற்றிடு மாதவன் கபிலன்
பயிலு றுந்தரு மெல்லியத் தடத்தினிற் படிந்து
தயிர்நெய் பாற்பசு மறையவர் தம்க்களித் தனளோ
லுயிர்வ தைத்திடும் பாநக மொழிந்திடுங் கணத்தில். (உ)

ஆதி யோர்பகல் வயிரவ னாகிய கடவு
ளோது மந்நகர் காவலி னுற்றுலா வருவான்
சோதி றுத்தலைக் கைப்படைச் சூலமு லத்தைப்
புத லத்தவ ணட்டிமே லெடுத்தனன போலும். (ங)

எடுத்த பன்னமோர் வூவியா யிலங்கிய தன்னோன்
விடித்த சூலமங் கமைத்ததாற் பேசுமந் நாம
மடுத்த தப்பெருந் தீர்த்தமா லதனிடைத் தோய்ந்து
தொடுத்த பாவநீத் தலகிலந் தூயரா கினரால். (ஈ)

பாண்டு வின்மகன் பற்குணன் பரிவுட னுதவு
காண்டி வப்பெரு வனத்தினைப் புசித்திடு சோலை
யாண்டி ருந்தபீஸ் லுயிர்களெவர் தவிந்தலெம் பாவம
பூண்ட *பாவகன் மற்றது போக்கிடக் கருதி. (ஊ)

*பாவகன் = அக்கினிதேவன், சுத்தப்படுத்தவேண் னபது பொருள்.
[பூ—சுத்தப்படுத்து.]

வனந்த ரும்புக முத்தலிமீ இவைவீரவன்செய்
குளந்த னிற்பழந் தப்பெருங் கொலைப்பவ மதற்றி
யுளங்கொ ளோகையி னத்தட மொளிபெறப் புதுக்கிக்
களவ்வொன் கண்டனைப் பணிந்துதன் கவினுலகடைந்தான். (க)

அனைய னோர்பெறப் புதுக்கலா லக்கினி தீர்த்த
மெனவ தற்கொரு நாமமே லெய்திய திப்பா
லினம லர்க்குலம் பொலிதரு மியமதீர்த் தத்தின்
சுனமு லுந்தனி மான்மியங் கட்டுரைத் திடுவாம். (எ)

அக்கினிதீர்த்திசருங்கு முற்றும்.

௨

சிவமயம்.

இயமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பாவக தீர்த்த மேல்பாற் பகழிபேழ் படுதா ரத்தின்
மேவுறு மியம தீர்த்தம் விளம்பிய மன்றவத் தோன்
தேலதை யகோரமூர்த்தி பாதிரி திகழுந் தாரு
காவல்செய் திடுவா ரங்ங னிரிரிடர் கணங்கள்கும். (க)

திருக்கரு மதனின்மூழ்கித் திலமுட னிரும்பு செமபொன்
பருத்திகம் பளங்கார் மேதி பகடிவை பனவர் தங்கட்
கருத்தியி னுதவுவேர்கட் கறைதரு மியமன் றன்னால்
வருத்தமி தின்றாமீண்டும் வளர்ந்திடு மவர்தும் வாணன். (உ)

வேறு.

துன்பி னுதவிடு குட்டநோய் பித்தநோய் ஈலை
யென்பு ருக்கிடு மேகநோயாதிய விரியு
மின்பு கல்விசெல் வம்புக டெழினனி யெய்தும்
வன்பு கைத்திறம் விளைப்பவர் வணங்குவர் வநது. (ங)

சயலை நேர்விழி யுமைதவம் புரிந்திடு காலே
மியலு மத்தவச் சாலேதன னாதரோ டியமன்
பயிலுங் காவல்செய் திட்டநாட் பகருமவு வாவி
வியலுந் சமைத னாகினி திருந்தனன் மேவி. (ச)

(வேறு)

அத்தகைய நெடுந்தீர்த்தத் தென்களையிற் சிலபகல்பின் னகன்றபின்னர்
முத்தமிழ் தென் மலயமுதி மருதநிழ விடத்தொளிரு மூர்த்திதன்னைப்
பத்திவலை யிடைப்படுமெம் பரசிவனை யன்பிடுவோம் பணிவுற்றேத்தி
மெய்த்தவர்கூழ்ந் திலங்கிடந் டருந்தவஞ்செய் திடுவதற்கு மேவுற்றானால்.

வினாடகற்ற பெண்ணிறை கண்ணிய முடர்முழுதும் வினங்கத்
தாவகச், சிவவியெழு மைமபுலனு முள்ளடக்கி திரிமலமுஞ் சிறைத் து
நீடு, கணமுரவு சாண்டா தனாதிருந்த னுடனுக்ககவ கடித்து டேரக
கா, தலைமுக்கித்தல யிசுதெரு வெருதி. து நாசினுனி சரங்கசெய
து. (க)

இடைபடுகுதி விவதலயி லிடைபி வககால் வரவுபோக கிலங்கி
டாது, "திவினுதி சமுமுன்னயிற் ரமப ிசைய சயிசுமீராய் நடந்து
டைகுரு, சுடரிசை சகன் முடர் கு திவி டபரிவ பகல வ ஷிச நா
சதோதி, முடிவ மில க கடவுமெனா தோறறினு னமோ ர மூததயி யி.

அங்கு ௧. தபனககோ ரிடர் மு ச கொனாச ராதிமலர்,
வேணி, லிபயிமு மிர பிறைப ரெ முகபய விழிமுண்ட நிகுசெய்
வ ி, கலமருவ பிறமெழ வக கட்டு-கு ப மகிழவினா நடிதத முன
னாய், பலமுனி வந தலகுசெட்டது கட்டுமுடித மலமமுதி பரவதா
ருள. (க)

அகர் ௨ முடைபோனு யரநச கண்ணனு மறிமொ ணுச
துணைல ச ச வடி ரிடு ர காணமெழுக் குளபுநத சோகபோற
தி, யினைமி டென யி நிபுனை வேண்ட ரி நட மதி னெனைபோ
நதி, பனாமுலைமி ர கெரிமருவு மிடபாத கிடையபாக பரமபோ
ரதி (ச)

எனது கிசுதி வர னருச்சவமு திருதாதிபு டெதுகெஞ்சுரு,
துன்றி திதது வர சசெய சனவு நகது மேலாவரு தொலகவென
க, குறாபுனை கிளசகமிரா னினை ச ராம முரி பூழ்ந்த குலவுநிபா,
லென நலுறு முட முசதி டவனமென வுனா திடா னுனாகதுமிசன.

வேறு

தெனரமிழ்முனரி முகதி மேணடுமேற் ரெ ரிகுமனான
துளானக கரிட கறுமே ிதர மெனனு டா வகல
சென்றவ லுறைகிரமுரு கிலபகலகழி ரத்த ட தச
குளறிடை டினைதது கட்டி கொடுகசனாக தருதுமென்ற. (கக)

பெரிதுள மெழிபுரந்தப பிறபகலசெ ன டுணா நானனனே
னரிடாற கரி உண்ண டொட பீரு நகுகெடு
தெரிபுற வினனு மாககே டிகழு வுளபு ம
விரிசுரு முலகினோச கு மேண்டிய வரவகளீஷான். (கஉ)

அத்தம படிவுறந்த மூததயை மருச்சிசுரோரு
முய்தகிடு பூசைமறற குரிபன வதயி டோரு
பததியிற பணிநிட்டுடோரும பரினு மினிதுவாழ்தது
கிததா யவனருனீழ னீடுவ ரிதுவாய்மை. (கஃ)

வேறு.

தருமனாக் கியதனித் தடீத்தின் மேன்மையும்
பாசிவ னுண்டீர் திலங்கு பான்மையு
மொருவுகை பேசினு முமக்கு நாமினி
நிருதிதீர்த தத்துறு நிகழ்ச்சி கூறுவ-ம்.

(௧௪)

இயமநீரீந்தச்சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

நிருதிதீர்த் தச்சருக்கம்

இயமநீர்த் தத்தினுக் கிலங்கு மேற்றிசை
வயினிரண் டோடொரு வானி கிழிடைப்
பயிலுறு நிருதியின் தீர்த்தம் பாங்குறும்
மயலறு மாதவன் வசிட்ட னென்பவன்.

(௧)

நேத்திர துதல்வளர் நிமலன் றேவதை
கூடர்ச்சுமி நிருதியே குலவு மன்னதைக்
காததயி ின்கருங் காலி யென்றிசை
செர்த்திபெற் திரொரு திசுமு மாயிடை.

(௨)

மேயதின் மூழ்கிமேல் விளங்கு புகினிக்
காயுளுந் தென்னெனெயட் கலந்த போனகந்
தூயவே திபர்க்கிழற் சுமமுன் னுகிய
நோயகன் திநொரு நொடிப்ப தத்தினே.

(௩)

அரக்கரி னலகையி னணுகு மின்னன்மே
னெருக்குற வினபமே தீய நொடொழந்
தருககுறு மத்தடந் தன்னின் மூழ்கிமுன்
கருக்குநோய் நவிர்த துவம் களிபு ளு வார்பலர்.

(௪)

தரணியி லெளரியூரைக் காக்கத் தானவ
ரரசனத் தடஞ்சமைந் ததற்கு முன்னிசை
வரீனுமீந் திட்டனன் மகிழ்ந்து மற்றினி
வருணநீர்த் தம்பெறு வளமை யோதுவாம்.

(௫)

நிருதிதீர்த் தச்சருக்க முற்றும்.

வருணதீர்த்தச்சருக்கம்

மருத நாயகன் னனக்குநீந் நிசையினில் வானி
யொருப னீந்தவீ மெல்லையி னுறையுமேர் தித்தம்
வருண னைக்கிப தல்தவன் பெபரினால் வயங்கு
மிருத திண்பரத் துவாசனா மிசைநரு வகுளம். (க)

திர்த்த பாலனைக் கர தனோன் நெரிசுமெவ் வுயர்க்குஞ்
சாததி ழுப்பொரு ளாயுறு சத்தியோ சாத
மூர்த்தி தேவதை மஹதின் மூழ்கிவென் ளடைகா
பேர்த்து ராகமே ஹதவிடந் கொடுவினை யேகும. (உ)

பொன்னி ரும்பிர சரங்களிற் பொலிந்திரு விசம்பு
தன்னி ஷைத்திரி திரிபுரங் களின்று சருவர்
முன்ன வன்றத் தாமபெறு வரத்துறு மொய்ப்பாற்
முன்னுவானவர்க் கருதினந் துபரமே வீளைத்தார். (ங)

வான நாடக ரவரெயுந் துயரினல் வருந்
மாநி லம்புக ழிடைமரு தெனும்பதி மருவி
மேனை லமபெறக் காகமூழ் கியசட மேவி
நீனஞ் செய்துமை யருளின ரத்தினும படிந்து. (ச)

பொன்னி சூழிடை மூருதிறை யவனடி போற்றி
யன்ன வன்மல ரடினையே யகத்தியிற் குறியாச்
சொன்ன விருணத் தடத்தினுந் தேரீய்த்ததன் கணமேற்
பகிணு மெய்நடுக் குற்றிடப் பரிந்தன ரிருந்தார். (ஐ)

முந்து சத்தியோ சாதமா மூர்த்தியா யிறையோன்
வந்து நின்றெதி ரவனாநீ ரஞ்சன்மின் வலிசெ
யந்த வன்கணர்க் கழிவுந் ளடுத்ததா மென்னச்
சிந்தை தன்னோடி மெய்யுறு நடுக்கமுந் திர்த்து. (ஈ)

சேச வன்றிரி புரத்துறு கேடற்பாற் கிடைத்தான்
சேசன் மாலய னிறைவோன் றியம்பல்பொய் யென்றவ்
வாசை நீங்கிடப் பலபல மாயஞ்செய் தவஞ்செய்
பூசை யஞ்சிவ பத்தியும் போக்கிமுந் வந்து. (ஏ)

நாந நின்பதம் விதித்திலர் மூவார்மற் றிமாரு
நீசராயினர் திரிபுரத் தினை - பென லிசழ்பத
வாசு சிப்பெரும் பணியினை நானென மாட்டித்
தேசு மிக்கபொன் மேருவைச் சிலையாக் கோட்டி. (௨)

மாய னைக்களை யாக்கியங் கைக்கெ மெந்தே
டேய செர்க்குந் திகிரிபா யி னசமறை பரியாத
நூய நான்முகன வலவரைத் துணறுமே தினியா
மேய சேரி லின் நெருதலிச் சிறுகை விசேது. (௩)

அந்த மென்னகை மெழுந்தீப பொறிகளி னுங்கு
மூத்து முப்புரங் தீயவு பொழியுமுந் தவரும்
வந்து நன்னடி உணங்கரு செய்தபின் வ நோர்
சுந்த ரத்தி ம லியநகர் துன்னப ன் செய்தான். (௪)

தாரி லங்கணி முடிச்சுரா தலிமுதற் போர்நிப்
பாரி லீடுமித் தலர் திடைப் பகர்புனற் கிறைசெய்
நீரின் மூழ்கின மிகவினோர் நெடுப்புமூழ் கினரென்
நேரி னேவகதைப் புசுழ்த்துத மிருக்கையெய் கனரால். (௫)

கடுக்க வினபெறு காதரம் கண்ணுந் தினைமபா
நெக்க ணிகமெ திறந்தினு லின்னுதத் தலத்தி
னடுக்கத் தாததவ நெனச்சொலு நாமமேற் கொணரி
வடுக்கண் மாத்நோ டமர்ந்திடும் உணங்கழு வுலகு. (௬)

தருண வின்மதி மிலைந்திடை மருதுறை தலைவன்
கருணை புற்றருள் வரமபெறு நெஞ்சகங் களிபுது
வருண னாகிப வாவியின் மான்மிப மிதுமே
வருண வாகனன் நீராததான் மியமினி தறைஞாம். (௭)

வருணநீர்நீந்திருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம

வாயுதீர்த்தச்சருக்கம்.

மேய வாருணர் தடவட மேற்றிசை யிடத்தோர்
சாய கமவீரு செய்மையிற் றடங் தமோர் தீர்த்தம்
வாயு தீர்த்தமென் றதமகிளை வாயுவே செய்வஞ்
சேய தைப்புரந் திடுமுரி நிறங்கொள்கண் ணுவனம் (௮)

கேச ரத்தனித் தருவொன்னு செழுமலர் கொண்டு
வாசஞ் செய்திடு மாவயின் மற்றகினை மூழ்கி
யாதிஸ் கண்ணிகைகவினைபொன் னெண்ணர்க்குதவிற்
பேசும் வாயுநொ யகலுமே லின்பமும் பெருகும்.

(௨)

ஒன்றி மத்தடங் தீன்றபடிந் துரோகதி யடைந்தோ
ரளவி லாரவர் சயிலொரு வனறனை யறைதங்
கிளிரும் விப்பிர குலத்தினே ன கிருகலபெயரோன்
களவு கைத்வம் பிறிவை யளவில் கற்றோன்.

(௩)

அந்த ணுளர்பாற் பயிலுற னருமறை யறையான்
மந்தி ரப்பெரு மயலினும் வடிவகிர் நெடுவட
கந்த மென்மல ரோகியர் காமவே லையினுஞ்
சந்த நயபிடி மனத்தொடு சரிப்பவ னொருவன்.

(௪)

வந்து சததமா முறித்தலத் திடைநனி மதியி
லிந்து வாரநா னிரவிரி லீச மயி நிலங்குஞ்
சந்த நீன்புனி கவர்ந்திடச் சார்ந்தது தெரிவா
னந்து திபத்தைத் துண்டிழ்மற் கொண்டன னைந்தான்.

(௫)

நடக்கும் போதினி லியமகிங் கரங்கிலந் நன்னி
யடுத்தி டங்கொரு பணியெயிற் றமத்தருங் கொடிய
விடத்து வனறனைக் கொண்டுபோப் பினங்குகற் றுவன்பல்
விடுத்தி நின்றன னன்னவ ஞயந்திது விளம்பும்.

(௬)

தராத லத்திடைப் பனவநீ யழைத்தபா தகத்தாற
கிராத னாவுதித் தெழுமுதிதலத்தினிற் கிடைத்தங்
கிராவி ல்த்தாநா ளீசன்முன் னிருந் திடு சுடர்வில்
விராது நீட்டலா லிடைமரு தெனுமபதி மேவி:

(௭)

அனில னாக்கிய வாவியிற் படிந்துமற் றனைப
புனித வாவியிற் படிந்திடு புண்ணிய உகத்தாற்
பனிம திச்சடை துதல்விழிப் பம்மெரு ஞலத்த்
தினிதி ருஞ்சுக மெய்துவான் பிறத்திபோ வென்றான்.

(௮)

அவனு மத்திறற் கூற்றுவ னறைந்தவா றீண்டுச்
சவர னாவுதித் திடைமரு தெனுமபதி சார்ந்து
தவல மூமபுகழ் மருத்தெழிற றடத்தினிற் றேய்ந்து
கிவப ரன்றனி யுலகிடைச் சென்றுவீற் றிருந்தான்.

(௯)

தன்மி குந்திடு மலர்பொலி *சமீரண தீர்த்த
வளமை மற்றிடு தாமீனி மகிழ்வுறு சுவத்தீர்
களமி டற்றவுன் றுணைவனார் கட்டுணைத் திடுதென்
னன்கை மன்னவ னை மதததீர்த்த தப்புக ழிறைவாம.
வாயுதீர்த்தீசருக்க முற்றும்.

(௪௦)

உ

சிவமயம்.

குபேரதீர்த்தச் சருக்கம்.

தீர்க்க முற்றிடும் வாயுவின் தீர்த்தமென் றதற்கே
கூர்க்க டிங்கணை பைந்துசெல் சேடமையிற் குணபாற்
றார்க்க வின்முடி நிதிபதி சமைத்திடு தீர்த்த
மார்க்க டேயன முரிவரன் மறபு கற் கிருடி.

(௧)

கொண்ட புட்பக வூர்தியே குலவதின் றெய்வங்
கண்டை யுற்றகண் டாகர்ண னன்னடைக் காப்போன்
வண்டு னாமலர்ச் சன்பக மதிவூறு விருக்க
மண்டு வெள்வளை யுலவுமவ் வாய்வின் முழ்கி.

(௨)

வேத மாகம மாதிப வுணர்ந்தவிப் பிரர்க்கு
மோத கங்கழை சருக்கரை மொழிதரு சுகந்தங்
கோது மைக்குலங் கொடுத்திடிற் குலவுமன னவர்க்
ளோது தீவினை குறைத்திடு முயர்ந்திடுஞ் செல்வம.

(௩)

அத்த டத்தினை யமைத்துவெவ் லீனைதவி ரருத்த
னித்தி றப்பெருஞ் செல்வமுற றிடவிடை மருதி
னித்த நைப்பணிச துறுவர் மேற்றான் லீர்தோய்
மெய்த்த வர்க்குத வெவ்வதற் குதவினன் மேனான்.

(௪)

மேவு மத்தடந் தனிப்படிந் தித்திறம் வெய்ய
பாவ நீக்கிந் செல்வமேற் பற்றின ரநேகர்
சேவு கைத்திடு சானனார் தேவனார் மைந்த
வாவ யின்றனிச் சிறப்பினி வழுத்துது மன்னே.

குபேரதீர்த்தீசருக்க முற்றும்.

(௫)

*சமீரண = வாயு. நனையச்செல்கின்றவன் என்பது பொருள்.
[சம் = நன்றாக, ஈர் = போ, செல்.]

வ
சிவமயம்.

ஈசானதீர்த்தச்சுருக்கம்

இமீர்கர் நாயக னீமைத்திடவ் விலஞ்சியின் கீழ்ப் ப்
புபக டுங்களை பிரண்டிலீ சானன்முன் வகுத்த
வியக்கு றுந்தலீய பொற்றீட மேவுறு மிருந்
மபககின் மாதவ வசிட்டனும் வார்தரு விளவே. (க)

மாணி பத்திர னென்பவன் மற்றதைப் பீரப்போன்
முணு வென்றுல் னைசத்திடு சங்கரன நெய்வங்
தாண திற்படிந் துருத்திரச் கண்மணி கலைகள்
சேனை ளிதழின் மகவுறும் ஞானமுஞ் சேரும். (உ)

மேலை டன்னதிற் படிநதெழில் மிருகண்டு மைந்தன்
சூல பாணியை யணையபொற் பதியிடைத சொழுது
கால னென்பவன் றனைப்புக்ந் கடவையில் வென்று
சால வுன்பு வாழுநா னெயதினன் றலிபுது. (ங)

உரிய வனபினம் மறையவ னிதற்படிந் தலகிற்
பெரிது வாழ்பக லெய்தின னென்பது பெரிதோ
வரிய ஞானமொன் றெய்திடு மெனச்சொலி னதனற்
கரிய கந்தரன் றிருவருள கலந்திடு மன்றே. (ச)

இன்னு மரசுடந் தனிற்படிந் திடையரு திறையோன்
பொன்ன டிதுணை பணிந்தரு ளெய்தியிப புடவி
தன்னி டைப்பல யுகமுறச் சித்திசார்ந் தவரு
மன்னு விகபெற் றவாகளும் வரையில ரன்றே. (ஊ)

ஈச ஞாற்றிய வாலியின் மாண்மிய மிதுவாம்
மாசி லந்தணி ரீனியவன் மலரடி வணங்கி
வாகு தேவனென் றுரைத்திடு மாதவ னமைத்த்
தேச மிக்கதர்த் தககதை சிறிதெடுத திசைப்பாம். (ஈ)

ஈசானதீர்த்தச்சுருக்க முற்றும்.

கிருஷ்ணகூபச்சருக்கம்.

ஆசுயத்தினிலீசதிக்கதஸிமடக்கண்ணன்
மேலையததலத் தெதிநதநாள் விளைத்தேதார் திர்த்தங்
கோலமுற்றினி திலகநிங் கூபுரீ நுருவாய்ப்
பாலி னட்டமி தனிலதிற் பமதலுத் தமமால்.

(க)

தரிக்கு மன்னதிற் பரிவொடு தானமுன் னிபற்றிற்
தெரிக்கும் வெவ்வினைக் கணத்தூட னிரணமுற் தீரும்.
வரிக்கண் மானுதும் மகவுறு மதியின நிலவு
விரிக்கு மின்சடைத் தனிமுரல் கருணைபு டாவும்.

(உ)

தான வாக்கிறை பாகிய மாவலி ஸன்பாற்
ருண மூன்ம சருகெனத் தனையரி வேள்வித்
தான மெய்திரின் திரந்திடப் பார்க்கவன் றனித்தத்
தான வற்கியற் ருரவனாக் தன்மையாற் சார்ந்து.

(ங)

மேவு வஞ்சமி தெனக்கொடா வகையெழிர் விலக்க
மாவலிப்பெடர் மானவன் வந்திரந் தவர்கட்
கீவ தேபெரி தெனவுநாத தளிப்பதா கிசையக்
† காலியன்பினர் மேனெறி யாதெனக் கருதி.

(ச)

பொழிச ருர்புனற் கமண்டலச் சிறுதுளை புருந்துள்
புழிப டைத்தன் வாமனன் மூற்றை யறிந்தவ்
புழியி னோர்பசுத் தருப்பையிற் குத்திட வொளியோன்
விழியி னென்றிடைப் பட்டது வியன்மணி சிறு.

(ஊ)

ஆவா வன்றுய கொடுமுகம் பெயர்த்தன னதனிற்
நாங்கு தனபுரால் வந்ததவன சொன்னவா றளித்தான்
வாங்கி மாயவா ற் லைக்கொள் மலர்ப்பதங் கொடுத்தா
னீங்கு வெள்ளியின் னேகரேத் திரத்தொடு நின்றான்.

(ஈ)

நாதல் வேண்டும் வந்திரந்தவர்க்கிசைந்தன விலையே
லோதல் வேண்டும் றொடுவருக் குதவமா நின்றேல்
யது மோதுறு திருந்திட வேண்டிமன் நீதல்
பேத முற்றிடச் செய்பவர் பிணிபுறல் வியப்போ.

(ஏ)

* பார்க்கவன் = சுக்கிரன். பிருகுவின் சந்ததியிற் பிறத்தோன்.

† காலியன் = சுக்கிரன். கவினது புத்திரன்.

கொடுக்கு மானவ னின்பமேற் கூடிடு முன்ன
ரிடுக்க னெய்தினு மதனொடு புகழுமொன் றெய்துந்
தடுக்கி னூர்க்கொரு புன்கணுஞ் சாற்றிடு வசையு
மடுக்கு மென்பதம் மாவலி சவிகள்பா வறிந்தும்.

(அ)

வீன்ற விவள்ளிபொன் னிடைமீரு தெனும்பதி நேர்ந்து
துன்று சிருஹக் கூவனீர் தோய்ந்துடன் பெற்றான்
சென்ற கண்மணி பிறர்க்கிவ னீதலைச் சிதைத்தோ
னென்று காட்டிலைச் சிவையின்முன் போலவே யிலங்கும்.

(ஆ)

பாவு மோன்கயி னுமையொடு மருதுறு பாங்கின்
மேவு சோதியைத் தன்னீரு விழியினு நோக்கித்
தூவி மொண்மலர் பணிந்தெதிர் தூதிபல விசைத்துத்
தேவர் தங்களுக் கின்னல்செய் தீவ்வினை தீர்ந்து.

(இ)

தன தெழிற்றனி யுலகிடைச் சார்ந்தனன் றயங்கு
மனைய தீர்த்தமான் மியஞ்சொலற் கநேகமுண் டின்னுஞ்
சினவு மால்விடைத் தாணுவின் றிருவிழி யமைத்த
கனக தீர்த்தமான் மியமினிக் கட்டுணைத் திடுவாம்.

(ஈ)

கிருஷ்ணகூபதிசருக்க முற்றும்.

உ

சிவமீயம்.

கனகதீர்த்தச் சருக்கம்.

மாக லின்மதி சூடிகண் வந்தபொற் றீர்த்தங்
காக தீர்த்தமென்றாயது காகமுன் மூழ்கி
யேக நாயகன் றிருவரு ளெய்திய துணைக்கிற்
பாகு றன்னதை நோக்கிடிற் பழ்வினை பறியும்.

(க)

அங்கு பாலதைத் தொடினவினை யாவையு மகலந்
தங்கி டன்னதி லொருதுளி ஈலையிசைத் தெளிப்பிற்
பொங்கு வேள்வியைந் திரட்டியா யிரப்பலன் பொருந்து
மங்கு வெம்பிணி நோலைவுறு முதுவுறுஞ் செல்வம்.

(உ)

துங்க முற்றிடு மூசுநிடைத் தோய்ந்திடு மவர்க
ளிங்கி தம்பெறக் குறித்தவை யாவையு மெய்தித்
திங்கள் சூடிய சிவனுருப் பெறுவர்மேற் றெரிக்கும்
பங்கு னிக்கண்முன் னுளதிற படிந்திடல் விசேடம்.

(ஈ)

கொடிய தாகிய பொருசொடி குலவதி நெய்திப்
படிதல் செய்துபொன்னுருவதாய்ப் பரனுரு வாகி
நெடிய பொற்குவட் டிரசத நிலவுவென் கயிலை
குடிபு ஞந்ததாம் பிறர்நிலர் கொடுமைதீர்ந் ததுவும். (௪)

முன்னர் நீவிர்நன் குணர்த்திட மொழிதலும் நனமா
லின்னு மன்னதி லெண்ணிலர் படிந்துநீ டின்டந்
துன்னி னுர்களைச் செய்கையுந் தோன்றுழி யறைதும்
பின்ன ரீண்டினிக் கங்கையின் பெருமைபே சிடுவாம். (௫)

கனகதீர்த்தீசருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

கங்கா கூபச் சருக்கம்

கந்தவே ளருளாற் கூபம தாகிக் கண்ணுதற் சேசிக் கிலங்குஞ்
சந்தரத் தீர்த்த மதனிடையிறையோ னருளினுற் றாயநீர்க் கங்கை
சந்தத முறையு மதனேநோக் கிடினுந் தடங்கையிற பரிசனஞ் செயினு
முந்திய கோடி கொடுவின மூழ்கு மூழ்கிடின் வினெடெலா முடியும். (௧)

மருவிடு மதனின் மூழ்கியந் தணர்க்கு வளர்சிவ லிங்கநீள் சிவிவக
யிரதம் வெண்கவிகை யிரசதங் கனக மிசைந்தவ வுதவின னொன்னிற்
பரவுமிய் வலகிற் பகைகளை யொடுக்கிப் பகருமெவ் வினபமு மனைந்து
விரிபசங் கதிர்வெண் பிறைகொள்செஞ் சடிவ விமலனெஞ் பதமுமே
வுறுவார். (௨)

உத்தம மாகு மனையதீர்த் தத்தி னுத்தர திக்கினி லுறையு
மத்தநா ரீசன் விபண்டக முனிவ னனலிதன் றிசையுறுங் குணபான்
முத்தலைப் படைக்கை வயிரவ னுறையு மொழிதரு நிருதிதன் றிசையின்
மெய்த்தகைப் பிரமன் காவலாய் வதியும் மேற்றிசை யிடைமருதிலங்கும்.

சாற்றதன் மருங்கு பிதிர்களுக் கொருகாற் நருப்பவ மிழைத்திட
னைதத்தொண் ணூற்றறு தினத்துங் காசியென் றினிது நுவல்டெரும்
பதிக்கன்ற நியதா, டோற்றுக மகிழ்வ ரணையன் னைதன்பா விருந்துதூற்
றைந்தெழுத் தோகிற், பாற்றிகழ் பதிக்க னுயிரங் கோடி பரிந்திசைத்
திடுபலன் மேவும். (௪)

அத்தகைத் தீர்த்தத் தனையெடுத்த தாடி யலகிலர் கொடுவின தொலை
த்து, நித்தனீ டருளு மடைந்தன ரணைய நிகழ்ச்சியு மளவினிற் சொலு
து, மெய்த்தவத் தீரிங் குறுதியாய்க் கேண்மின் விளங்குடு கருடநீர்த் தா
திப், பத்துவண் டர்த்தத் திடங்களுஞ் சிறப்பும் பகருவன் ரொகைப்பட
வினிது. கங்கா கூபச்சருக்க முற்றும். (௫)

கருடதீர்த்தாதிச் சருக்கம்.

இரு டருங்கள மருதீநா யகன்றனக் கெதிரோ
மரு டீவிர்த்தினி தொருதடஞ் சேய்மையின் மன்னுந்
தெரு டருந்தனி யத்தலத தநாநியாய்த் திகழுங்
கருட னன்னதின் மூழ்கிமேற் கருதிய தடைந்தான். (க)

பின்னு மெண்ணிலர் மூழ்கிமுன் பெரிதுறு நோய்க
ளின்னல் யாவையு நீக்கிமே லின்பநீ டுற்ற
ரன்ன வன்பெருஞ் சிறப்பினு லவன்பெய ரடைந்த
தென்ன டைந்தனன் மூழ்கிமற் றவனெனி னிசைப்பாம். (உ)

தக்க னீன்றருள் புதல்விய றெண்ணிலர் தம்முண்
மிக்க காசிபன் மணந்திடு விரதை கத்துருவார
தொக்க பேருறு மிருவருந் துலங்குமோ ரிடத்தி
லொக்க வுறறிருந் துலகியல் பேசிடங் காலை. (ங)

கனகநாட்டின னிவுளிவால் வெளிதெனக் கவின்கொள்
விரதை யோர்ந்தன ஞ்ஞாத்திட மேலது கரிய
தென கிணாத்தனள் கத்துரு விதற்கு மாறாகி
னினிதி னேவல்செய்திடுவதீண் டினைத்தவ றென்றார். (ஈ)

அந்த வஞ்சினம் புதல்வராம் பணிகளுக் கறைந்தான்
முந்து கத்துரு பணிகளி றென்றுபோய் முடுகிச்
சிந்தி னில்விட மன்னதைக் கரியதாச் செய்து
வந்த தன்னவள் விரதையைக் வருதிகாணென்றாள். (ஐ)

சென்று பார்த்தனர் கரியதா யிருந்தது தினகத்து
நின்ற வாணுதல் விரதையை மற்றவ ணீமேற்
றுன்று மேவல்செய்திடுகெனச் சொல்லின னிசைவுந்
தன்று தொட்டவட் கேவல்செய்தொழிலினி னமர்ந்தாள். (அ)

அறவு மெய்யினோத் திட்டதை யணையன்கா தலனும்
பறவை நாயக னென்னென வினவினன் பணிசெய்
குறையி லென்றதன் வகையெலாங் கூறிளள் குறுகிச்
சீறிய தாயினக் கருடனென் பவனிது தெரிக்கும். (ஏ)

முன்னு தித்தவ னேவல்செய் திடுவது முறையன்
மென்ன வோகின னவளிது பணிகளுக் கிசைத்தாள்
பூன்ன கங்கள்வா னமிர்மெமந் குதவிடிற் பரிவி
னன்னே யேவல்செய் வனையினை விடுகென உறைந்த, (௮)

ஒல்லு மவ்வனா கருடனுக் கன்னவ ஞ்ஞை
நல்ல தென்தவ னிசைந்தீவந் தகத்திண னுடிச்
செல்வ மோங்கிய விடைமரு தெனும்பதி னேர்ந்து
சொல்லி டத்தனிச் சிறப்புறு வாவியிற் றேய்த்து. (௯)

பணைமு லைக்கொடிப் பாகனை வலங்கொடு பணிந்து
தணிவி லன்பெய்தி துதித்துவா னுலகினைச் சார்ந்து
துணிவொ டியாவரு மணுகுரு வகையெதிர் சுழலுந்
தினிய சக்கரத் தகப்படா தணுவெனச் சென்று. (௧௦)

உண்ணு ழைத்துமெல் லெனவவ ணுறைந்திடு மமிர்த
வண்ண வொண்மணிக் குடந்தனைக் கைக்கொடு வருங்கால்
விண்ணு ளாரழித் தெதிருந் வெஞ்சமர் விளைக்க
வெண்ணு மன்னவர் தம்மைவென் கண்டன னேக. (௧௧)

துன்னி மற்றவர் சூழ்த்துயின் றுதித்திட மூன்னர்ப்
பன்ன கங்களுக் கிசைத்தசொற் பழுதுறு துதவி
யன்னே யேவலை மாற்றுவ னாங்குநீ ரடைவுந்
நின்ன டைக்கொடு சென்மினென் றிசைத்தவ னெய்தி.

ஓத ராவினங் கட்டுமக் கழுதுகொண் டிற்றேன்
சீத நீர்படஇத் தொடுகெனத் தெரித்தொரு தருப்பை
மீது வைத்தனை யேவலை மீட்டனன் சென்ற
ஓத ரத்தவை மூழ்குமுன் சுரர்கள்கொண் டுகன்றார். (௧௩)

வந்து பாந்தன திகைத்தன மீணிக்ஞட மிருந்த
நந்த லில்ல்தோர் தருப்பைய நக்கின விருப்பான்
முந்து நாவிரு பிளவுறப் பிளந்தன முழுதுஞ்
சிறதை நொந்தன சென்றன சீறுமப் பணிகள். (௧௪)

பொருந்து மித்திறமுரி வீரர்கள் பூருவ ஸூமக்குந்
தெரிந்த தேயமிர் தெய்த்தவன் வந்திடு திறனும்
வருந்து தாயினை மீட்டனா மருவூ மனைய
பரந்த ஞாவியிற் படிந்திடு பயனென லாகும். (௧௫)

இசைக்குந் தென்றிசைக் கோணுறு தீர்த்தத்தி னீச
நிசைக் கணலிரு வசுக்களின் றீர்த்தமொன் றினிது

வசிக்கு மற்றதின் வளர்பிறை யட்டமி மருவி
யசைசகு மனபொடு படிந்தவர் வேண்டிய தடைவார். (௧௬)

விரவுறும் வசுதீர்த்தத்தின் விளம்பு முத்த ரத்தி
னிரவி தீர்த்த மொன்றிலங்கிடு மிதனின் மற்றனையோன்
பரவு வார நாளவனெழு கலையிற் படியின்
மருவு தீப்பிணி யாவவயு மாய்நகிடு மன்றே. (௧௭)

மன்னு மாதவன் றடத்தயன் மருத்து கடித்த
மன்னு தேரங்கிடு வாதனோ யகற்றிடு மதனின்
முன்ன ரமமருத் துக்கள் போய் மூழ்கிநீள் கருவிற்
பொன்னி லத்திறை குறையுடல் பூரண முற்றார். (௧௮)

வட்ட வரூண வாவியின் றென்புடை வயங்குஞ்
சிட்டுப் போற்றிடு நரசிங்க தீர்த்தமொன் றதனைத்
தொட்டு வந்துடன் குட்டனோய் தொலைத்தன ரநேகர்
கட்டு னைப்பதென் மூழ்கினோர் கலந்த பேரின் பம. (௧௯)

அந்த வாருண வாவியின் குணதிசை யமர்ந்து
நந்தி தீர்த்தம வந்தாடினோர்க் களித்திடு ஞானஞ்
சந்த நீடதின குடக்கினிற் றுரோணன் செய்தடாகம
முத்த வன்றினக் கீர்த்து மொழிந்திடு மதலை. (௨௦)

இராவீ ணன்றன் மீதேகு நாளிராகவக் குரிசில்
விராவு மன்புட னுமையவள் மேவுசந் நிதிக்கீட்
டரா தலம் பணிந்தேத்திடச் சமைத்ததோர் கூபம்
பராவு தன்வயிற் படிந்தவர் பகைமை தீர்த்திலங்கும். (௨௧)

வருண தீர்த்த வுத்தரத்தனில் வாளிமூ வாரில்
வரமுறுஞ் சுரதீர்த்த மொன் றிஷங்கிடு மருதப்
பாமன் றென்புடை யுலகேலாம் பகர்முனி தீர்த்தம்
விரவு மொன்றிவை யிரண்டுமேல் விமலன் றுருந்தவும். (௨௨)

கூழிடும் முரகாரி தீர்த்தாதி யாக் குலவு
மோறு நாலும்வெம் புவத்தொடு துயரமு முகற்றும்
மாறில செல்வமீண் டிதவிடு மன்னியா டினர்கட்
கீறில் சீருறுகிச் சபதீர்த்த கேலிசைப் பாம். (௨௩)

கருடதீர்த்தாதிச்சுருக்க முற்றும்,

கச்சபதீர்த்தச் சருக்கம்.

விலையிலா மணிக்குல முறுசைய மால் வெற்பின்
மலைய மாதவன கமண்டல வயிற்றினின் நெழிற்
வலைய மேற்குண திசைக்கொடு மகரநீ டிலவு
மலையி னுற்ற பொன்னியிற் சிலதீர்த்த முண்டாங்கு. (க)

சந்த முற்றிடக் காவிரி வாரணந் தாங்கிச்
சந்தரந் திகழ ரம்பைகள் சூழ்வுறப் புலவோர்
வந்திறைஞ்ச வச்சிர மெடுத்தே கவின் வாளுட்
டிந்திரன் நனக்கிணை யெனப்புவி யிடையி லங்கும். (உ)

பெருமை மேவித்தென் கீழ்த்திசை யடைந்து மேற்பிறங்கல்
விரவு சோதி கண்ணுற்றொரு பூதமாய் வெந்தீப்
பொருவுந் தன்னிடத் தடைந்துளோர் கொடுவினை போக்கி
யுரமுறும் பகரீரந்தி கலியமனை யுறமும். (ஈ)

பொருவில் காருருக்கொடு நிசியலை யுறப் போந்து
நிருதிடாகி மீனிடந்து வாருண முறநிலவி
மருவுபாசி யெனறிடல் கொடு வருணனும் மண்மே
லருண மூர்ந்துயிர்க் குயிரதாய நிலமா யோங்கும். (ச)

ஈசன்றன் பதிமருங்கி னுற்றுயர் தன மெய்திர்
பேசலுற்றிடு மளகையோன் புறாதரும பெரிது
வாச நீடபு கணிந்து காமதகன் நிரப்பித்
தேசின் மிக்கவீ சானனிற் சிறந்திடு மன்றோ. (ரு)

துன்னினார் தமக்க சோகத்தோ டஞ்சகந் தோன்ற
மன்னிவேங்கை நீடிபங்கொடு குறிஞ்சியாய் வழிக்கோள்
பன்னிமெ பொருள் பறித்து டிமல்விடலையும் பறித்துக்
கண்ணியுர் தரித்தோதிடு பாலையைக் கடுக்கும். (சு)

மால ஷடந்துசிற் றிடைச்சியர் பயின்றுமான் மருவிக்
கோல முற்றிடு கலுழியும் பூவையுங் கூடி
யேலு முல்லைதா மனாவயல் வஞ்சிநீ டிலஞ்சி
பாலி சைந்தருச் சுனமுற மருதமாப் படரும். (ஏ)

கடல ணைந்தும்த் தரும்பிடு கடிமலர்ப் புன்னை
மடல் விரித்தெழு கேசகை பட்டின மருவித்
தடமி சைந்திடு நெய்தலாய்த் தயங்கிடு மிணைய்
புடவி மீதுளோர்க் கமுதமாய் விளங்கும்புப் பொன்னி, (அ)

கலை யறிந்தன மேற்கொடு கலைமக ளாகி
மல ரணைந்துவண் டிகிரிசுங் கேந்திமே லவன்முற்
றில கெழிற்றிரு வாகிவெற் பிடத்தினிற் றோன்றி
யல கினீடறம் விளக்கலி னமபிகை நிகர்க்கும். (ஆ)

புனைடி மண்மீண லியாவையும புகல்பர னுருவாய்த்
தனையொந் தோங்கிடு காவிரி தாழிற்றவழ் காற்றாங்
கெனையர் மேற்படிந் திடினுந்பட் டேகிடுங் காவை
யனையர் வென்பவ மனைத்து மேற்றகன்றிடு மன்றே. (ஈ)

போற்று காவிரி பொருந்துகால் பொருந்திவெம் பவங்கண்
மாற்று மேலதை நோக்கினோர் மலர்க்கைதீண் டினர்க
டோற்ற திற்படிந் துளோர்பவந் தொலைவுறு மென்னச்
சாற்ற வேண்டுமே பெவர் தரிசனத்தினுஞ் செலுமால். (ஊ)

பன்னு கங்ளையின் மூன்றுநாட் படிந்திட யமுனை
தன்னி லைந்துநாட் டோய்ந்திடத் தணந்திடும பாவ
முன்னு காவிரி யொருதின மூழ்கிடி லகற்றும்
பின்னு ழவ்வுட லளவுசெய் பிறங்குவெம் பவழீம். (ஊ)

வன்ப கைப்பிணி தவிர்த்திடு மருவுமெய் ஞ்ஞான
மின்ப மெய்திடுந் திலத்துட னப்புன லேற்றுத்
தென்பு லத்தவர்க் குதவிடிற் றிகழுவா மரபிற்
றுன்ப மயிரினா யத்துளோ ரடைகுவர் சுவர்க்கம். (கா)

இவ்வுகோள் சையமா தியவிட மெவற்றினு மிசைத்த
பயனு றத்தரு மவற்றினிற் றகருமா னைக்கா
மல லகற்றுமை யாறுதென் குடநனையொண் மருதார்
வியலு றும்புகழ் மயிலையா தியதலும் விசேடம். (கா)

கூறி டந்துலீர் மதியினிற் கூடிந் டறுபத
தாறு கோடிதீர்த் துங்களும் பொன்னியி னமரும்
மாறி லம்மதி யன்னதின் மருவிபா டினர்க
கூற வறறெலாஞ் சென்று தோய்பயனதூஉஞ் சேர்வர். (கா)

உந்த மார்தொடைக் கவெரன்றன் கன்னிகை யாகிச்
சிந்து மன்னவன் றனக்கொரு துணைவியாய்த் தெரிக்கு
மிந்த வையகத் துயிர்களுக் கன்னையா யிலங்கு
பந்த மடந்தி மான்மிய முநேகமுண் டின்னும். (௧௬)

மேவு மந்தி தனில்வட புறந்தனில் விளங்குந்,
தாவில் கச்சப தீர்த்தமார் தனித்துடை யதற்கு
மாவி லங்கி தருமுநி மருவுகச் சபனே
காவ லன்புகழ் வீரபத் திரடுனனுங் கடவுள். (௧௭)

வாம தேவனங் கதங்கிசை தேவதை வயங்கக்
காடர் வண்டுறை மூழ்கியெட் கலந்தபோ னகநற்
ரூம முற்றிடு சிவிகை தானியந்தரு தகையோர்
பூமி காவல்துசய் திடுவர்மேற் கொடுவினே போக்கி. (௧௮)

அவமில் சீருறு கச்சப னத்துறை மருங்குத்
தவமி யற்றினன் சிலபகல் பிறைமதிச் சடையோ
னுவமை யில்லதோர் வாமமே வததனி யுருவோ
டவ ணுதித்தன னோரிடத் தலகிலா தவரின். (௧௯)

ஆன்ற மாதவன் பணிந்தெழுந் தேத்தினு னமல
னென்ற நீபெறு வரங்களென் னெனறன னையோன்
வான் றயங்குனை யதுதினம வணங்கநா னிறைவ
தோன்று மிவ்விடங் கொண்டுறைந் தருள்கெனச் சொன்னான்.

தாது லாமலர்க் கூந்தன்மால் வரைக்கொடி தன்னோ
டாதி நாயக னத்திற னாண்டினி துறைந்தான்
மாத வத்தனு மனமகிழ்ந் துறைந்தனன் வைசு
மேது கொண்டவன் பெரியனா லத்துறை யிலங்கும். (௨௦)

பேசு மத்துறை பாடந்தவண் பெரிதுகந் துறையு
மீச ணைப்பணிந் தளவில ரின்பநீ டுற்றார்
மாசின் மாதவக் கவுதம முனிவரன் மகிழ்ந்து
வாச முற்றிடு தடந்துறை வளாரினிப் புகல்வாம். (௨௨)

கச்சபதீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

கௌதமதீர்த்தச்சுருக்கம்.

தோற்று கச்சப தீர்த்தத்துறைக்குமேற்
காற்றல் சாலு மகேணை யொன்றினிற்
தேற்றுங் கோதமீ தீர்த்தத்து றையொன்று
போற்றுமாங்கதைப் போற்றுசன டேசனே. (க)

கூட்டு னாத்த கவிதம னாகிய
கிட்ட னாங்குறுஞ் சென்றதி னாடியே
விட்டிடிழ்வுவி கோதனும் வேதியர்க்
கிட்ட மாமனத் தெண்ணிய வெய்துவார். (உ)

வடங்கொள் கொங்கை யகலிகை மற்றதிற்
படிந்த புண்ணியத் தாலோர் பவத்தினுற்
றிடங்கொள் சாப்ச் சிலையுருப் போக்கியுற்
றடைந்த னள்கண வன்றனை யாதிராள். (ங)

இன்னு மெண்ணில ரேந்துமப் பூந்துறை
தன்னின் மூழ்கித் தரணி புகழ்த்திட
மன்ன ராகி மகிழ்வோ டிருந்துபின்
பொன்னி லத்திற் புலவர்க ளாயினார். (ஊ)

ஆற்றல் சாலு மருந்தவக் கோதமன்
போற்றி னெத்துறை மாண்பு புகன்றனஞ்
சாற்றி டொண்புகழ் சாருல கெங்கணுந்
தோற்று பூசத்துறை வளங் கூறுவாம். (ஈ)

கௌதமதீர்த்தச்சுருக்க முற்றும்.

உ
சிவமயம்.

கல்யாணதீர்த்தச்சுருக்கம்.

காவிரித்தென் புறமதீனிற் கல்யாண தீர்த்தமதைக் காப்போ னந்தி
தேவதைநம் மருதீசன் மூனிவனுரோ மசனாக தெரிக்கு மூல [யென்ப
மேவிரண்டோ டொன்றுறுசேய்த் தத்துறையின் குணக்குமேற் கெல்லை
மேவதீனிற் படிவற்கு நினைந்தெழுமன் சிலவினைகள் விட்டுநீங்கும். (க)

பரவுமந்தத் துறையிலறிந் தேனுமறி யாதேனும் படியினோர்காற்
பிரமகத்தி முதலான கொடுவினைக ளுடனகலும் பிணிபினீங்குங்
கரமதனற் பசுவொடுபொன் முதலியவே தியர்க்களித்தோர் கயிலேசேர்வர்
நிரமுலுமஞ் செழுத்தினையங்கிருந்துவிதிப்படியுரைப்போர் சிவனேயாவர்

கின்னரர்கள் கிம்புருட் ரியக்கரிராக் கதரசுரர் கிளைகொள்வானோர்
பன்னகர்பா ரிபுத்தலைவர் கந்தருவர் சவமுனிவர் பயிலுஞ்சித்தர்
பின்னுமுறு மனிதரொடு பிறர்களுமத் துறைப்படிந்து பெரிதுமாங்கே
நன்னியம் முடிததிறையோன் புநம்பணிந்து மகிழ்வுறுவர் நாளுமன்றோ.

வளந்தருமத் துறைப்படிதற் கதுதினமும் விசேடமதா ம்தியின்வாச
மளந்திடுகின் னவற்றீதிக மதற்கதிக மதிமுதனா ளதற்குமேலாய்த்
தெளிந்ததுந் டமாவாசை யதற்கதிக மெனலாகுஞ் சீறுதீக்கொள்
வினங்குமிரு சுடர்தொடுநா ளெவற்றினுக்குந் தைப்பூசம் விசேடமாகும்.

பூசமதிற் படிந்திடுதல் விசேடமதா லத்துறைக்குப் புகலுநாமற்
தேசமுழு வதும்பூசத் துறையென்ன வெவ்வுயிருஞ் சென்றுமுழ்கி
மாசறுதீ வினையகற்றிப் பரனருளாற் பேரின்ப மருவலாலே
பேசலுறுங் கல்யாண தீர்த்தமென வொருநாமம் பெரிதுமன்றோ. (இ)

திடமுறுகார்க் கோடனெழிற் பரிச்சித்து தனைககடித்த ஸ்மையந்தத் தி
தடமுறுதீர்த் தீர்த்நனிற்றோயந தகன்றதுவெங் கலியலைக்கத்தளர்ச்சி செய்
யிடமுறுமே தினியிடத்தி னலைந்திடுநா ளத்துறையுற் றினிதுமூழ்கி
நிடதெடு நொடுமனை மீகவடைந்தா னளனென்னு நிருபனம்மா. (ஈ)

வந்துபெருஞ் சேனையுட னெதிரின்று நான்வணங்கா வயிரமேற்கொண்
மந்தநெடு நைமிசத்திற் றருப்பையின லெளியேனே யெறிதலுற்று
முந்துயிர்கொண் டிடுபாவம் புகல்பூசந் துறையினிடை. - மூழ்கியன்றே
யந்தமில்சீ ருற்றபல பத்திரன்வீ டிற்றின்புமடைந்தானிடு. (எ)

தண்ணிசுழிவேணியனுக் கன்புடையீர் பகிரதனற் தவத்தின்மீட்கொண்
விண்ணிலுறு கங்கையினைப் பூசலத்தின் வரவழைத்து மேலைநாறி
லண்ணலுறு தனதுகுலத் தறுபதினா யிரவர்கதி யடையுமாறு
பண்ணியதத் துறையினிடைத் தைப்பூசந் தனிந்புநத பயனோடுவோரு.

சிவநிசியிலொருகொடியோ னத்துறையிற் படிந்தெழுந்து சென்றுகோயி
லவனுதுசில் பொருளிரவிற் கவர்ந்துபுறத் தணைந்திடுங்கா லவனைத்தூதர்
கவனமுறக் கொண்டியமன் முன்விடலு மவயிறையோன் கங்குறன்னிற்
புவிபுசுழ்பூசத்துறையிற் படிந்திட்டாய்கயிலையிடைப் போவென்றுய்த்தான்.

வேறு.

முன்னொத்துணை யோர்களைத் துறையிடை மூழ்கி
யின்ன நீர்த்கின்ப முற்றன ரித்தனாக டோரு
மன்ன திற்புடிந் தெய்திய தறைதலுற் தீனமீண்
டின்னு முண்டிபல் கதையதற் கேய்ந்துழி யன்றதும்.

(கஃ)

• தூயரீண்தீர்த்தச்சருக்கம். முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஆடனாக மணிபகற் கன்பிசீர்
நாடு பூசத் துறையி னலத்தரு
பீடு சால்கதை பேசி னுமினிச்
சேட தீர்த்தச் சிறப்புப பகருவாம.

(க)

ஆதி காலத் தரவின் குலத் திறை
பூத லத்தைப் பொறுக்க வலியிலா
னேத முற்றுட லொல்கி யினிச்செயல்
யாதெ னப்பிறை சூடையெ யெண்ணி னான்.

(உ)

இன்ன செய்து மெனத்தொளி வெய்தினான்
மன்னு மிப்படி மீது மருவினான்
பொன்னி யங்கிடு பொன்னியி னத்தலத்
தன்ன தண்டிறை யாடின னாடினான்.

(ஈ)

மகித லத்தைப் பரிக்கும் வலியலா
தகில லோகமு மநற்றிடு மாற்றல்பெற்
றிகல்வின் மேரு.விடைமரு தீசனை
மகிழ்வு றிப்பணிந் தானெதிர் வாழ்த்தினான்.

(ச).

நந்தி, ஸ்சிவ ஞானத் திருவொடு
மற்று நீடு வரங்களு மின்புறப்
பெற்றி னன்விடை கொண்டு பெயர்ந்தன
னுற்ற னன்ற னிலகு மூலகிடை.

(ரு)

மன்னு சேடன் மருவிமுன் னாடிய
தன்மை யாலத் தடந்திரைப் பூந்துறை
யன்ன வன்றிரு நாம்ப மணிந்தது
துன்னு மெவ்வயி னோருந் துதித்திட

(சு)

சேடதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றும்.

கந்ததீர்த்தச் சருக்கம்.

அந்த மில்லவன் பெயரினே டுமர்ந்துதன் னிடத்தி
வந்து மூழ்கினோ பவந்துலைத் தெதிர்வலி வழங்குந்
சந்த முற்றிடு தீர்த்தத்தின றனிச்சிறப் புரைத்தங்
கந்த தீர்த்தமான் மியமினிக் கட்டுனாத்திடுவாம். (க)

கூறி டத்தகைச் சேடதீர்த் சந்துறைக் குணபாற்
றேறு சீர்பெறு கந்தமா தீர்த்தமொன் னுளது
மாரில் செல்வமும் விசயமும் தீர்த்தியும் வழங்கு
மாறு மூன்றெனுந் திதியின ளினிலணைந் தாடின. (உ)

ஆர மேருவைப் பறித்தெடுந் தம்மனை யாடும்
பாரி டங்குள ராயிர வெள்ளமும் பரவுங்
கூரி லங்குவச் சிரத்தனுங் குலவுபல் கரும
வீர வாருவே முதனவ வீரருந் சூழ. (ங)

வண்ண வேற்படை முருகவேள் கயிலைமால் வணாநின்
றெண்ண ரும்புகழ்ச் சேய்ஞ்ஞலா ரெய்திமுச் சுடர்க்க
ண்ணணல் பாசுப தாத்திர மனிததிடக் கொள்ளா
வுண்ம கிழ்ச்சிமிக் கிடைமரு தெனுமபதி யுற்று.
மன்னு றஞ்சர மருங்குதித் திலங்குமின் வளர்த்துக்
கொன்ன வின்றிடு மயில்கொடு தானெனக் குலவும்
பொன்னி மாநதித் தென்புடை புருந்தெழி லுறையு
முன்னி சைத்திடு துறையிடை மூழ்கினு ளிணிது. (ரு)

மருத வாணலைப் பணிந்தெதிர் வாஞ்சில வேற்றுக்
கருது தென்றிசை மயெந்திரங் கலந்துரு ரனைநேர்
பொருது வென்றவன் படைஞர்கள் போற்றிடு மிமையோ
நிருதி றத்தரும் விசும்பினிற் குடிபுக விழைத்தான். (ரூ)

அந்த வான்டியி லூர்திவந் தாடிய திறத்தாற்
கந்த தீர்த்தமென் றிசைப்பீர்கள் கருதுமத் துறையைச்
சந்த நீடயி ராவதஞ் சாற்றுமத் தலத்திலு
வந்து சோதியைப் பூசித்த வாறினி வகுப்பாம். (ஏ)

கந்ததீர்த்தச்சருக்க முற்றும்.

சிவமயம்.

$$\frac{a}{b} \cdot \frac{c}{d} = \frac{ac}{bd}$$

(5)

(2)

77-00000

(B)

•

(五)

வேறு.

தன்னுயிர் தனையும் புரந்துதற் சார்ந்தோர் தம்மையும் புரந்திடுங் கொற்ற
மன்னனைச் சேர்ந்து வாழ்வதே பெருமை வறுமையாற் பிறரினாற்றுபருந்
துள்ளிடு விதீர்ப்புந் தான்மிகமருவித் தொடர்புறத் தனைபடைந்தவரு
மின்னல்கூர்ந் திடக்கண் டிருக்குமே மையையச்சேர்ந் திருந்திடலேழமை
த்தன்றே. (எ)

வேறு

பூவலயத் தலைத்திடுநா னொருபகலோங் கிடைமருது பொருந்திக் கோடு
மேவிமீளி யுருக்கொண்டு துதிக்கைகொடு தனைப்போல, விளங்குநீடு
நாவிர்க்க ணுறுகத் தீர்த்தமதின மென்றிசையிற் கத்தீவினேரு .
மேவிரண்டின் வளர்மிக்கி னேசுரநீர்தத்தனைச்சென் மெய்திறம்ம, (அ)

சென்றபுனல் படிந்திடலு மணிமாசு கழுவுற்ற திறமேயென்னத்
தொன்றிலரு தனதுருவந் தோன்றிடக்கண் டெவகைமனந் துளம்புவுற்றுக்
கொன்றையறு கணிதருசெஞ் சடையவனை மருதடியிற் குடியுற்றோனைத்
தன்றிருக்கண் களிகூரக் கண்டுபணித் தேத்தியது தகைமைதோன்ற, (க)

வேறு.

கருவினிடைப் புகாதபடி யெளியேன்மீது
காத்தியென நின்றிரந்து கருத்துங்கண்ணு
மொருவகைமீன் டிடக்கொண்டு குணபாற்சென்றும்
கொருபதியை யுறைபதியாக் கருதிகவைகித்
திருமருவு நிறத்தன்முத லெவர்கீள்வாழ்வுந்
செஞ்சடைவா னவனடியைப் பூசைசெய்து
பொருவிலவன் றரப்பெற்ற தென்னத்தேறிப்
பூசிப்பான் றுனுமுறப் பொருந்தியேகி. (க0)

வைகலுறு முப்பொழுதுந் தனக்குத்தாய,
வடிவருள்கா விரித்துறையின் மருவிழங்கிக்
கைகலந்த பூனலினெடு நறுமென்பேரிதுந்
கருத்தில்வன ரன்பினெடு களிப்புங்கொண்டு
மைகலந்த தனிமிடற்று மருதவாணன்
மலாடியைப் பூசித்து வீணங்கிப்போற்றப்
பைகலந்த வரவினெடு மதியஞ்சூடு
பரன்சிலநா ளனைந்திடுமு நெதிரோதோன்றி. (கக)

ஈண்டிறுமெய் யன்பினெடு நமைப்பூசை
யியற்றியதான் மிகமகிழ்ந்தோ முனக்குகம்பால்
வேண்டுவதென் னிசைத்தியெனப் பணிவுற்றம்மா
வெய்யதுரு வாசமுரி கொடுத்தசாப

மாண்டதெழிற் பொன்னியிடைப் படியுமுன்னர்
மன்னிடுகின் னருளதனா லினியெந்நாளுங்
காண்டலுட னின்மலர்த்தாள் பூசித்தீண்டே
கலந்திருக்க வருங்கவென வுணத்தேத்தி.

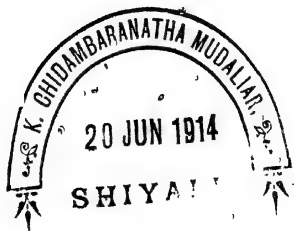
(கஉ)

இன்னணமக் கவிமுனாப்ப மருதவாண
னித்தலித்தின மையொருகா லருச்சித்தோர்கள்
மன்னுதனிச் சிவலோக மெய்துவார்கள்
வச்சிரத்தோ னமதிடத்தி லன்புகு
மன்னவன்பாற் சென்றிருநீ சின்னாள்பின்ன
ரணிமருவு சிவபுரியி னடையலாகு
மென்னவுணத் தானதுமா முனாப்பவஞ்சி
யிமையோர்கள் போற்றவின்னா டெற்றதன்மே,

(கங)

நினைவரிய புகழ்விக்கி நேசுரதீர்த தத்துறைமுன் னிலவுறற்கோட்
டனையகளி ருடுதிறத் தாலயிரா வணத்துறையென் றறையுராமம்
புனைதரலுற் றிட்டதஃ துறைபதியு மதன்பெயராற் பொலிந்ததம்ம
வினியினிய நெடுஞ்சீர்த்தி வீரசே னன்னுதையின் டெடுத்துச்சொல்வாம்.

ஐராவததீர்த்தச் சருக்க

உ
பிவமயம்

சருக்கவகராதி.

நெ.	சருக்கம்.	பக் கம்.	பாடற் றெகை.
1	அக்கினிதீர்த்தச்சருக்கம்	23	7
2	இந்திரதீர்த்தச்சருக்கம்	21	12
3	இயமதீர்த்தச்சருக்கம்	24	14
4	ஈசானதீர்த்தச்சருக்கம்	31	6
5	உருத்திரதீர்த்தச்சருக்கம்	18	14
6	ஐராவததீர்த்தச்சருக்கம்	45	14
7	கங்காகூபச்சருக்கம்	34	5
8	கச்சபதீர்த்தச்சருக்கம்	38	22
9	கருத்திரதீர்த்தச்சருக்கம்	44	7
10	கருடதீர்த்தாதிச்சருக்கம்	35	23
11	கலயாணதீர்த்தச்சருக்கம்	41	10
12	கனகதீர்த்தச்சருக்கம்	33	5
13	காருண்ணியாமிரதச்சருக்கம்.	1	10
14	கிருஷ்ணகூபச்சருக்கம்	32	11
15	குபேரதீர்த்தச்சருக்கம்	30	5
16	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்	41	5
17	சேடதீர்த்தச்சருக்கம்	43	6
18	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்	12	41
19	நிருதிதீர்த்தச்சருக்கம்	26	5
20	பதுமதீர்த்தச்சருக்கம்	20	5
21	பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்	9	20
22	பாணதீர்த்தச்சருக்கம்	8	12
23	பாண்டவதீர்த்தச்சருக்கம்	20	6
24	வருணதீர்த்தச்சருக்கம்	27	13
25	வசுதீர்த்தச்சருக்கம்	28	10

சருக்கவகராதி முற்றும்.

சிவமயம்

வீரசேனச் சருக்கம்.

மலைய முறுசந் தீதழிற்கோடு மலையு மதவார்ணக்கோடு
நிலைகொள் கடலின் பெருவயிறு நிறையத் தூர்க்குந் தண்பொருளை
நிலகு கரைமேற் பரிவேட மினிது சூழ வொளிருமதி
வலைய மெண்ணத் திளையகழி சூழவுறுமோர் வளம்பதியே. (ச)

வார முறுமல் வளம்பதிலீற் றிருந்து முறையிற் பார்ப்பார்ப்போன்
கூர்மை தோன்றி யெழிறழைத்து மதுகை மலர்ந்து கோபங்காய்த்
தாருங் கொடிய ஷௌலபழுத்திட் டிலகுநெடுவே லங்கையினான்
வீரசேனனெனும் பெயரா நெருவன் கணவியில் வேளெழிலான். (உ)

அன்ன நெருநா ளடவிபுகுந் தடல்வெஞ் சேனை தன்னோடுஞ்
செந்நாய் கவரி புலிகரடி திரிகோட் டிரை மனாகளிறு
முன்ன மிருகம் பலநாடி முடுகிவேட்டஞ் செயுங்காலை
மன்னன் மறையோன் வேட்டைவியப் பறிவா நெருவன் மருங்குந்
வருண னெனவே சூடதிசைநாட் டரசன் வண்கார் முகம்வளைத்திட்
டுரைசெய் யூப்பின் றுராமிக வய்க்குங் காலை யொருவாளி
பொருவில் விலங்கா மொருகேழல் வயிற்றுட் புகுந்து புறத்துருவி
யருகு விலங்கூ மறையவன்மேற் பட்டதவனும் பட்டானால். (சு)

வேந்த னைகண் டிளநடுங்கி வினாவி னெய்தி யருமறையோன்
சோர்ந்து கிடத்தல் கண்டிடலஞ் சோர்ந்து விழிநீர் சோர்ந்திடநின்
றார்ந்த விலங்கின் குழுமறவி லனையா னின்ற தறியாமே
கூர்ந்த கணவியுட் டிவன்மன்னைக் கொன்றே னந்தோ வென்செய்தேன்()

என்ன விரஞ்ஞற் றிடுங்காலை யெதிரோ பிரம கத்திதனி
மன்னுங் கரிய பெருவடிவும் வளைவன் னெயிறுஞ் செம்மயிரு
முன்னுங் கொடிய குரலுமிருப் புலக்கை யோங்கு நெடுங்காழந்
துன்ன வணைந்து பழிதருந்நெய்ந் தகசன் றீரீள்பற்றி. (சு)

வேறு.

என்ற போதிறை யேங்கினு னிலகுமெத் திசையு
நின்றி டவ்வுரு நோக்கின னீடுகண் முகிழ்த்தான்
றுன்று பேப்பிடித் திட்டினு மத்தர்கள் கைவக்கண்
மன்ற லம்பருந் தினனொ ளிளங்கினன் மாதோ. (எ)

அங்கி மன்னவன் சிலபக லுமுன்றிடு மேல்லை
பாங்க ருற்றிடு குரவரும் பனவரும் பாராத்
தாங்கு மிவ்வினின் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் சாரி
னீங்கு மன்றிமற் றெவற்றினு நீங்கரி தென்ன. (அ)

பார்த்தி பன்றனைச் சிவிகையிற் பரிவொடுங் கொண்டு
சூர்த்த வாட்படைப் பன்சில சூழற் வெய்திக்
கூர்த்த புண்ணியத் தலங்கள்சென் றவற்றிடைக் குலவு
தீர்த்த மானவை மூழ்குவிந் திங்ஙனஞ் செல்வார். (க)

நலங்கொள் செம்பிய னாடணைந் தன்னதி னாப்ப்
ணிலங்கு பேரிடை மருதெனு மெழிற்பதி மேலித்
துலங்கு காவிரிப் பூசநீர்த் துறையிடை விடுத்தா
ரலங்கல் ஷேவினா னெல்லெசென் மூடின னந்நீர். (க0)

முழுகி மேனிமிர்ந் திடுதலு மூழ்கின மூரிப்
பழவி னைக்குலம் பனவனைப் படுத்திய பழிமற்
றெழுத லுற்றொரு கருவணா யெனவெதிர் நின்ற
தெழில்கொள் பூந்தொடை ய்வன்சுமை யெறிந் தவ் னொத்தான்

காவன் மன்னவ னோடிமுன் பணித்தது காணா
யாவ ரும்வியப் பெய்துழிக் கொடும்பழி யெழுந்த
தாவி யோர்புறஞ் சென்றதூஉந் தார்பதி தெளிவு
மேவ னோக்கினர் மிகுமகிழ் வெய்தினர் மேலும். (க2)

வைய கத்தினித் தலநிகர் வளந்திகழ் சலனுந்
துய்ய பூசநீர்த் துறைநிகர் துறையும்வே நிலமென்
றுய்ய யாவருந் தெளிந்தென்க ணறிவித்த வுனக்குச்
செய்வ தென்னநா னீயுமித் தலத்திடைச் சேர்ந்தாய். (க௩)

வருதி யுலென வுடைத்தன னாலய முருவி
முருத வாணனைப் பணியவுள் புகுந்தன்ன வாட்கைத்
திருகு வெஞ்சினக கணைபர் தடைகொடு தியங்கி
விரவு மப்பழி நின்றது வாயிலின் வெளியே. (க4)

அன்னமென்னடைப் பணைநூல யம்பினைக் யகத்து
முன்னு மத்திறஞ் சோதியா யெழுந்தருண் மூர்த்தி
தன்னை நீள்பெருங் கயிலையாந் தனிமரு தோர்பான்
மன்னு தானுவைக் கண்டெதிர் மன்னவன் பணிந்து. (க5)

அகில காணை நிற்குண நிராமய வமல
தருநி மஞ்சன நித்திய தற்புரா னந்த

சகள் டிட்கள சங்கர சதாசிவ மருத
மிசுரி ழற்கண்வீற் றிருந்தருள் வித்தக சீரணம். (௧௬)

தரணி மீதுணர் விலாதுசெய் கொடும்பவந் தன்ன
னாகெ லாமுழன் றிடத்தகு நாயினன் நின்மேற்
கருணை வைத்துநின் னடிமையாக் கியபெருந் கடவுண்
மருத நாய்க் புணைமுலை மனாளனே சூரணம். (௧௭)

என்று நெஞ்சநெக் குருகிட விருகையந் தலைமேற்
றுன்று மஞ்சலி முகிழ்த்திட விழிகளீர் சொரியக்
குன்று ருதவன் புருவமாய் மொழிகளங் குழற
நின்று பற்பல துதித்தனை களித்தன னீடு. (௧௮)

பின்னு மித்தலத் திவ்வுட லீளவுநாள் பிறைகொண்
மன்னு விரீச்சுடப் பரமனை வணங்குவே னிருந்தென்
றுன்னி நேரிய னெடுமகிழ் துறைத்துபன் னுட்பின்
வன்னி குழதன் னருள்கொடு மருவினை கயிலை. (௧௯)

வீர சேனனென் றிசைபெறு பெருங்கிறல் வேந்தன்
கோர மாகிஉ பழிசொலைத் தரனருள் கூருந்
*தாந் நீடெழிற் றனிவ்வா சார்ந்தமை யுரைத்தேம்
பார சித்திர கீர்த்தின் காதைமேற் பகர்வாம். (௨௦)

வீரசேனச்சருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்

சித்திரகீர்த்திச்சருக்கம்

முத்தமிழ் மணக்குங் கூட்டங் ழீதுபதி யிடத்தில் வாழ்வோன்
கொத்துறு ழேம்பின் கண்ணி குலவுறு குவவுத் தோளான்
சித்திர கீர்த்தி யென்னத் தெரிக்குமோர் தென்ன னேரி
னித்திருஞ் சொரிவில் வேளை நேருமெய்க் கல்வி மிக்கான் (௧)

இன்னவ என்கின் பாங்கேர் ரொழிலுதுமலர்ப்பூஞ் சோலை
தன்னிடை யொருநா ளெய்தித் தனிமையி னுலாவுங் காலை
மன்னுறு தோழி மார்பின் வந்திட முந்து மேவித்
துன்னவர் பறித்திட டாண்டோர் துடியிடை மயிலைக் கண்டான். (௨)

*தாரம்=வெள்ளி.

கண்டுவ ளாங்கன் வாழ்வோ கமலமெல் வியலோ வீன்றி
யண்டர்கட் கின்ப நல்கு மழம்பையோ சசியோ விந்த
மண்டலத் தணங்கோ வென்ன மனத்தினோ றைய முற்றான்
கொண்டிடு மிமைப்பு நோக்கிக் குறிக்குமவ் வையந் தீர்ந்தான். (௩)

அன்னவன் சிறப்பு நோக்கி யகத்துறு வேட்கை நோக்கித்
துன்னுநம் மகூத்த வாவுஞ் சொற்றமிழங் கிவம்புகன் நெய்திப்
பின்னாரின் றணங்கென் னெஞ்சம் பேதுறத்ததைத்த தந்தக்
கன்னல்வே ளம்போ வுன்றன் கண்ணம்போ பார்த்தி டென்றான். (௪)

என்னே தனியே ழிற்ற விசுவையர் வரவு பார்த்தோ
மன்னுமென் வரவு பார்த்தோ வாய்மலர் தருளிக் வென்று
முன்னிலை யாக்க வெண்ணி மொழிந்தனன் மொழியு முன்ன
ரன்னமென் னடைப்பூங் கோதைப் பாங்கிய ரணுக வந்தார். (௫)

அன்னவர் தமிலோர் பாவை யாசனை நோக்கி யைய
வின்னருன் கிளைஞர் தம்மு ளின்னவர் புதல்வி யன்றோ
மன்னவ ரிடத்திற் பேசி மணம்புரிந் தினைய ளின்பந்
துன்னு கமுறையி னென்றான் செல்லவிய திசைவெண் டுற்றான். (௬)

துதுமென விருக்கை யெய்திக் காதன்மந் திரிகட் கோதி
முதுவரக் கிளைஞர்க் கோத மொழிதரு மனைய ரீந்த
மதுமலர்க் கோதை மின்னை மனமகிழ்ந் தினிது நல்கப்
புதுமணம் புரிந்து கூடிப் புகலுறு மின்ப மார்த்தான். (௭)

தறைபுக் ழனைய மாதின் நன்பெயர் சுருணை யன்றான்
பொறையினிற் புகல்பூ மாதும் பொற்பினிற் பூவின் மாது
முறழ்பவ ளவர்க ளாவி யொன்றுட லிரண்மன் வாழ்நா
ளறமிகப் புரிந்து மைந்தர்ப் பேறிலா தலக்க ணுற்றான். (௮)

நனிபகல் வருந்திப் பின்னர் நரபதிமதலை யெந்தத்
துனிதரு வினையா லின்றோ சொழுதுமுப் பொழுது மோர்ந்த
முனிவனா வினாது மென்ன மொய்குழ லணங்கி னோடுந்
தனிமுத லடியுட் கொண்ட சாபாவி யிடத்திற் சென்றான். (௯)

சென்றடி பணிந்து கையிற் செய்பவாய் புதைத்து முன்னர்
நின்றனர் கருணை கூர்ந்து றெடியேசான் மேரு விற்றொண்
டொன்றில ரிருக்கு மூன்று ரிருந்தழ லொருங்கு கூட
வென்றவன் தன்னை முன்னி மேலவ னினிது கூறும். (௧௦)

மன்னமுற் பவத்தி னீயோர் வணிகனின் றனக்கப் போது
மின்னளே யுரிய கீர்தை யீனையன்பு மடந்தை யாளு

என்னதாங் குணர்ந்து நீமா லாகிமற் றணைந்தின் புற்றாய்
துன்னுமப் பவத்தி னாலே தோன்றலிப் பவத்தி னில்லை, (கக)

திங்கடோ றினிது மேவுஞ் சிவநிசி விரத நோற்றாய்
பொங்குமத் தவத்தி னாலே புரவல னாகி வாழ்தி
விங்கென திடத்தி னீவி டொய்திய திதற்கு தும்பாற்
றங்கிடு துயரந் துண்ணி தகத்தனுப் புவன்கே ளீது. (கஉ)

இலங்குமந் திரங்க டம்மி லிசைக்குமஞ் செழுத்து நீடு
நலந்தரு தூல்க டம்மி னவின்நிடு மறையு மெண்ணும்
பலந்தரு தேவர் நம்மிற் பரமனு மதிக மென்னத்
தலங்களி லீதிக மர்குந் தனியிடை மருது மன்னே. (கங)

மின்னிடை யிவடன னோடும் விளங்கிடை மருதி னெய்திப்
பொன்னியல் லாவி பொன்னி புகழுமை கருணை வாரி
யின்னவை படிவுற் றீச னெழிற்பதம வணங்கிப் போற்றிற்
துன்னுது பவமு நீங்குந் தோன்றலும் வினாவிற் றோன்றும். (கச)

அங்கதன் பின்னர் மினத் தாதவன் புணரு நாளிற்
றிங்கள் சூழிறைக்கு நீடு திருவிழாப் புரிதி யென்றான்
செங்கதிர் வடிவேற் றென்னன் சென்றவன் விடைபெற் றுங்குத்
தங்குமத் தீர்த்த மெல்லாந் சார்ந்தான் மகிழ்ந்து மூழ்கி. (கௌ)

பெருநல முலையா-ளென்னப் பேசிடு வனிதை யோர்ப்பான்
மருவுறு மிவ றையோன் செய்ய மலரடி வணங்கி யந்தத்
திருநக ரிடத்திற் சின்னான் செலுத்தினன் செலுத்துங் காலைக்
கருதெடுங் கண்ணி னோளார் காதலந் பெற்றாண் மன்னே. (கசு)

அத்திற முணர்ந்த வேந்த னுனந்த வெள்ளத் தூடு
மெய்த்தவர் புகழும் பொன்னி வெள்ளத்து மூழ்கி வேத
வித்தகர் தமக்கு மியாரீக்கும் வெங்கன னயன மோங்கு
மத்தகன் றனக்கு மம்ம லுலையிலாப் பொருள்க ளீர்தான். (கஈ)

சித்திரத் துவச னென்னத் திரிந்திடு நாம மந்தப்
புத்திரந் களத்தன் னானும் புகழுறு மனையுஞ் சூழ்ச்
சத்திர நிபந்தத் தானை ததைவுறக் கூடல் சார்ந்தான்
பத்திர முறவீ சர்க்குப் பங்குனி விழாவுஞ் செய்து. (கஅ)

வே.று.

கைத்தி டந்தொடைச் சித்திர கீர்த்திதன் காளை
யித்த கைத்தினித் திகழொரு மறையவ னெய்தி
யத்த லத்திறை தலைப்பணிந் தருள்கொடு விசுவா
மித்தி ரப்பெருந் குரிசிலா கியகதை விரிப்பாம். (கக)

சித்திரகீர்த்திச்சருக்கம் முற்றும்.

விசுவாமித்திரச் சருக்கம்

பாவுதெண் டினாரீர்த் தூங்க பத்திரா தீர்த் தன்னித்
சுரங்குழச் சத்த கோடி சுராலய மென்னு வோரார்
திருவள ரணைய வூர்த் திகழுமோ ரந்த ணுளன்
தருமசித் தனையு மீசன் தன்னடிச் கன்பு மிக்கான். (க)

புலருமுன் னெழுந்து மூழ்கிப் புனிதநீ றணிந்து தும்பை
குல்வமல் லிகைவெண் முல்லை கோங்குமந தாரா சாதி
நலனுறு நீல மாதி நால்வகை மலரும் வில்வம்
பொலிதுள வாதி யுங்கொண் டசனை பூசிப் பானால். (உ)

காதலிற் பூசிப் போர்கள் கலந்திடு முலர்ந்த போது
கோதுறு சிலந்தி யெச்சங் குறையிதழ் சருங்கல் வாட
லோதிடு மயிர்ச்சிச் குண்ட ஹுபுழுக் கடிக ளாதி
சோதியா தருச்சிப் பாடுற் குருடராய்த் துலங்கு வார்கள். (ங)

பூசனைக் குரிய மற்றைப் பொருள்களு மினிது சோதித்
தாசுள தகற்றல் யேண்டு மனையவன் சோதி யாது
தேசுறு பூசை செய்தான் நெரித்திடு மலர்க டம்மி
லேசுறு புழுண்டெட் டெண்ட மலருமொன் றிருந்த தோர்நான். (ச)

விளம்புமக் குற்றந் தன்னால் விழிகளின் விடைய மேக
வுளம்பதைத திரங்கி யேங்கி யுற்றவா றிஃதென் றோரான்
வளந்தரு வகிட்டன் றனபான் மருவியங் கெளிய நேற்குக்
களந்தரு குருடு வந்த காரண டமன்ன வென்றான். (ரு)

மாதவ னீமயச் செல்கீ மீனாளனை யிதயித் தெண்ணி
யோதுவ னந்தனை வுறுபொருள் சோதி யாமற்
சோதியர்ச் சனைசெய் தாயத் துணரினோர் பழுது போந்த
தாதலி னை னாகி யாந்தையுந் திடுகின் றுயால். (சு)

வேற்று.

வாடன் மீதுநீ விழியொளி மருவூ மெழில்செய்
மாட மீதுறு கொடியினன் மதிமறுத் துடைக்கு
யீடு தங்கிய விடைமரு தெனும்பதி யெய்தி
யாட கப்புனீ லாடுறி னையமின் றைய. (ஞ)

ஆண்டு றைந்திடு மருதநா யகனினை யடியைக்
காண்டல் செய்துநீ டன்பொடு கைதொழு தேத்தில்
வேண்டு மியாவையு முதலிடம் வினாவினே கென்றான்
பூண்ட காதலின் விடைகொடு போயினன் மறையோன். (அ)

ஏய்ந்து சீரிடை மருதிடை யிலங்கிடை வாளை
பாய்ந்து டிக்களை யலைத்திடு பசும்பொனீர் வாவித்
தோய்ந்தெ முந்தனன் விழியொளி தோன்றிய தாங்கே
சூழ்ந்த காரிருள் நீங்கிடத் தோன்றுமா தவன்போல் (ஆ)

மனங்க ளித்தன னியாவரும் வியந்தனர் மதனை
யனங்க னாக்கிய விழியினு னடிமல ரிறைஞ்சி
யினங்கொ னுண்மலர் சொரிந்தருச் சனைமுறை யியற்றிக்
கனங்கு லாசூடில வரங்களுங் கரங்கொடு சென்றான். (க)

அத்த னுத்தனைச் சிலபக லகன்றின் னகற்றி
ரித்த னைப்பணிற் தருச்சனை நிரப்பின திறத்தா
லித்த லத்துமேற் பிறப்பினி விசைவெறு விசுவா
மித்தி ரத்தனிக் குரிசிலாய்த் தவத்தினு மிகுந்தான். (கக)

தவத்தின் மேலவ னாகிய காலையிற சலச
பவத்தி னானின் தியற்றிடு படைப்பினுக் கவன்முன்
புவிக்கண் மாறுறு விதிதனை புரிந்தன னிவையு
நவிக்காத்திடை மருதிறை வனைப்பணி நலனே. (கஉ)

சூருதி வல்லவ னொமொரு தூயவன் மேவி
மருத வாண்ணைப் பணிந்துமேன் மாதவத் துயர்ந்த
விரிவி னைப்புகள் றனமினி விளங்குதென் கூடல்
வரகு ணப்பெருந்தென்னவன் மாண்பெடுத் திசைப்பாம். (க)

விசுவாமித்திரச் சுருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்

வரகுணதேவச் சுருக்கம்

எழில்கொள்பங் கயமாந் தொட்டி லிடைத்திரி கயல்க ளாட்டப்
பொழிலுறு மலாப்பூந் தாது போர்த்துவண டிசைகேட் டானை
விழிதுயில் குளனுஞ் செந்நெல் வினைதரு வயனும் வைகைச்
சுழிதரு னாரீர் பாய்ந்து துலங்கிடுந் தென்னர் நாட்டில். (க)

தென்னர்நா டென்னு மங்கைந் திருதுதற் றிலக மாகிப்
பொன்னினி திருக்குங் கஞ்சப் புதுமலர் மாட மாகித்
துன்னுசீர்த் தொல்லை யண்ட புருடன்மா துவாத சாந்த
மென்னுநற் ருனமாகி யிலங்கிடு மதுரை தன்னில்.

(2-)

இகழ்மதித் குலத்தின் மேவு தென்னவ லொருஞ் செய்து
புகரில்சீர்த் தரும மியாவும் பொருந்தொரு வழவு பேரீல்வான்
பகர்தருஞ் சுந்த ரோச பாதசே கரன்றன் மைந்தன்
புகழ்வா றுணரா மத்தான் புரவல் னொருவ னன்றான்.

(ந)

வன்பகை யாச ரியார்க்கு மடங்கலாய் வறுமை கூர்ந்தோர்க்
கன்புந் வாசி விண்ணி லமர்ந்திடு தருவா னாகி
யின்புறு மடநல் லார்கட் கிகன்மணக் கோலஞ் செய்யு
முன்பின னாகி வைய முறைசெயு நாளி னோர்நான்.

(ச)

மேவிய கழற்கா லொற்றர் வினாவின ரிருவ டொய்திக்
காவத மனாயின் மேல்பாற் கடத்திடைக் கவரி யேனந்
தீவிழி புழுவை யெண்கு திரிமருப்பிரலை யாகி
மாவின் மிடைந்த தின்று வாய்த்திடும் வேட்டை யென்றார்.

(ரு)

என்றஹம் வேட்டஞ் செய்தற் கிசைவன செய்ய முன்னஞ்
சென்றிடு ஷோரை யேவிச் சிறந்தவரம் பர்மேற் ருனுந்
துன்றிருஞ் சேனை சூழத் தூரிய முழக்கங் கேட்டு
யின்றயங் கெழிலி யஞ்ச வெய்தெனச் சென்றான் மன்றோ.

(சு)

ஒற்றர்க ளுடன்முன் சென்றோ ருணர்சுவ டொதுங்குங் கீர்னிற்
பற்றயிர்க் கியமன் காட்டு முடலெனப் பார்வை வைத்து
மற்றவன் வீச பாச மானவார் விலைசூழ் போக்கிச்
சுற்றவன் றாத னென்ன நிறுத்தினா தொடக்கு நாய்கள்.

(எ)

மன்னனும் வேட்டைக் காணீ மருவவங் குற்றோர் வந்து
பன்னுதம் மூயற்கி யாவர் பணிந்தெதி ரிசைக்க நோக்கித்
துன்னுறு விலங்கி னிட்டந தொடர்ந்தினி யெழுப்பு மென்றார்
னன்னவ ருவகை துள்ள வுமைந்தன ரினைய தாழ்ந்.

(அ)

வேறு.

பம்பை தடாசி வலம்புரி பேரிகள் பாடுறு துடிநீடு
கொம்பின காதி கடந்திடு மோதைகள் கூவிளி தருமோதை
யம்புலி மாநிர மண்டக டாகமு மார்தா வெழலோடும்
வெம்புலி மான்மணா பன்றிரு டாவடி மேவின வெதிரிசிறி.

(ஈ)

கோலிச் சிலைமற வோர்விட் டனாடு கோலுய்த் தனர்வளை யதன்மீதே
காலம் றனசில வீரிட் டனசில காதற் றனசில மிகநீடார்
வாலம் றனசில வோடுற் றனசில வாடுற் றனசில குட்ர்சோர
மானுற் றனசில நாய்பற் றினசில மாய்வுற் றனசில விறன்மாலே. (௧௦)

விரவிய மறவர்க் ளெழுதரு படைகளின் மெலியுமு னாக மிகநீடுங்
கருணையின் வலைப் பவிடுபவ னெனவொரு கண்ணகொடு கணரிடை வெகு
மருவூற விடவுழை புலிமுத வியபல வாளிகள் சிலவேவி [தூர
நிருபனு நினைவினை நிறுவின்ன வனமதி னிலவின சோரியி னனியோடி.

இத்திற மச்செயன் முற்றிய தக்கண மெத்திசை விராடு மெதிராக
மொழ்த்தனர் மற்றவர் சுற்றிட மெச்சிடு முததமிழ் மூறனு மகிழ்ச்சி
யுத்தம நித்தில வட்டம திக்குடை யுற்றிடு நீள்கதிர் மிசைசூழ
நத்தலை யுற்றக முத்தியின் முற்றிடு நற்பதி சார்தா வருவேலை. (௧௨)

வேறு.

மதிவழி மன்ன னாற்று மாவியல் வேட்டஞ் செய்யக்
கதிரவ னோக்கித் தானுங் கலந்துநீள் குடரால் வெற்பி
லெதிறுறு மாக்க னொணு மிதலுமா வேட்டை யாடி
வதியுமத் திசையி னெங்குங் குருதியாய் வயங்கச் செய்தான். (௧௩)

மருநூற கமைத் தூர்த்து மதிக்குல மதனிற் றிழன்று
நிருபனா மிவனுக் கின்றோர் நெடும்பழி யெளிதி னீண்டு
வருதலைச் செய்து மேலம் மதிக்கியற் றியதா மென்று
கருதிவர் தனைய்த தென்னக காரிருள் சூழ்ந்த தன்றே. (௧௪)

இருளெதிர் கலக்கு மாலெ யெனச்சொலுங் காலெ தன்னிற்
குரகதற் தன்து மேற்கொள் கொற்றவன் றன்னோ டெய்யுஞ்
சரகதி கொண்டு சூழூர் தானைபின் றொடரத்தான் முன்
வினாவொடுஞ் சென்ற தந்த வியுனகாப் புறத்து மாதோ. (௧௫)

மன்னெறி யிடைக்கி டந்தோர் மறையவன் றுயின்றான் மாலுற்
றன்னவன் னுனககோர் கால னாமென வண்ணவுற் றம்மா
தன்னுழ யூரத்தின் வைப்பத் தளர்வுகொண் டிறந்தா னாக
வின்னதென் றறியான வேந்த னெழின்மனை புந்ந்தான் சென்று. (௧௬)

மித்திர னொடுநா னில்லா வேலையென் வழிதீ தாற்றச்
சித்திர மிழைத்தி டல்லைச் சிதறிடத் துணித்தல் செய்வே
னெத்திசை யவருங் காண வெனச்சிவந் தெழுந்தான் போல
வத்திமீதெழுந்தா னல்லோ னமர்தரு கரவாளி வீசி. (௧௭)

இதையவன் றேன்ற முன்ன ரிகலுறு குறும்பு செய்த
குறுநிலத் தவர்க ளோடுங் கோள்கையி னிருட்கு ழாஞ்சென்
றுறுமொளி யிலாது ன்வகு முழைதொறு மொளித்த தந்த
மறைபவன் இடக்கை பின்னர வந்தீணந் தவர்கள் கண்டார். (கங)

நம்புறு மவன்றன் கேளிர் நரபதிக் கதுசென் றேறதக்
கம்பமுற் றவன்பா னீது கண்டிலே னென்று வேண்டிந்
செம்பொனீர் திறந்தா னுக்குச் செய்வன செய்யினென்றான்
வெம்புழி தானும வந்து பிடித்தது விலக்கு வார் யார். (கக)

மட்டவிழ் வேம்பின் றாரோன் வன்புழி மருவி யெங்கு
நெட்டுயிற் பெறியும் வாளா நின்றிடு மார்க்கும் வண்கை
கொட்டிம்பற் கடிக்கு மாடுங் குலவுமப் புழிமுன் வந்து
கிட்டியச் சுறுத்த வஞ்சங் கிடைக்குநல் லறிவுஞ் சந்தே. (உ0)

பொருந்திடர் தீர்க்கப் பின்னர்ப் பூசரர்க் கம்பொ னுதித்
திருந்திடு தான மீந்துந் தேனுவிற் கறுகு கொய்தாங்
கருந்திடக் கொடுத்தா நீடு மகமரு டணத்தி னேமம்
புரிந்துமற் றதுநெய் பெய்த தழலின்மேற் பொலிந்த தன்மே. (உக)

பின்னும்பல் விதங்கள் செய்தும் பெயர்ந்திடா தொழிதல் கண்டு
நன்னெறிக் கலெவல் லோர்க ளுரபதி தன்னை கோககி
யின்னநான் மாடக் கூட லிறைவனை வணங்கிச் சின்னாள்
மன்னுற வலஞ்செய் தன்பின் வந்திடிற் றீரு மென்றார். (உஉ)

அங்கவ னவ்வா றெய்தி யத்திற் றெழுநூ நாளிற்
றுங்கமால் வலாவிற் சோம சுந்தரக் கடவுள் விண்ணின்
றிங்குவந் தார்த்தார் வேந்த னெதிர்த்துநின் னெடுபோ ராற்றிப்
பங்கமுற் றேடு வான்மேற் படர்குணவ தொடர்ந்து நீயும். (உ௩)

அவ்வழி நம்மை நாமே யருச்சினை புரிந்து வைகுஞ்
செவ்விய மருதூர் சேர்வரீய் சேர்தரு முனன ருன்றன்
வெவ்வினை யகலு மென்ன வினம்பினு னதுகேட் டன்னான்
றிவ்விய வருளை வாழ்த்தி யிருந்தனன் செங்கோன் மன்னன். (உ௪)

சிலபக லகன்ற பின்னர்ச் செம்பிய னையை வாரே
புலிவளர் துவசி மோங்கு பொருபடை கடலிற் குழ
விலகுதா ரியங்கள் வேனி லிடியென முழங்கச் சென்று
குலவுறு தென்னர் நாட்டிற் கூடலின் மருங்குற் றானால். (உ௫)

தென்னனு மதனை நோக்கிச் சேல்விழிக் கன்னி பாகன்
றன்னருள் கருகிப் போற்றித் தடங்கடற் சேனை சூழத்
துன்னுறவேம்பி னோடு தும்பைவேய்ந் தெழுந்து நீடு
பொன்னகர்ப் புறத்தி னுற்றான் பொன்னியரீ துறைவன் முன்னர். (௧௮௬)

வேறு.

உற்ற காஸியற் செம்பியனுறுபடைவீரா
வெற்றி வார்சிலை வளைத்தனர் விடுத்தனர் பகழி
யெற்று நேமிகள் செலுத்தின ரொறித்தனர் கவண்கல்
முற்ற நாளிலு கழித்திடச் சொரிதரு முகில்போலி. (௨௭)

முன்ன ராங்கவ ரடல்வினை தொடுத்தனு மூரிக்க
கன்னி நாடவன் சேனைசூழ் கடுஞ்சின மறவோர்
கொன்ன வீழ்நிடு சிலையொடு புருவமுங் கோட்டி
மினை தீப்பொறி விழிவிட வாளிகள் விடுத்தார். (௨௮)

சிகர மற்றன புலிக்கொடிச் சில்லியந் தடந்தோர்
புகர்மு கக்களி நலகில வருண்டன புவிமேற்
பகர் பரிக்குலந் திசைதொறும் பாய்ந்தன துணிந்து
தொகையில் வீரர்கள் புருந்தனர் துறக்கநன் னாடு. (௨௯)

மீனுகே தனைப் படைத்தனி மந்தரம் விரிதன்
சேனை பாந்தடக் கடலினைக் கலக்கலுஞ் சினந்து
மான மிக்கொள விடமென வெழுந்திசை வளவன்
முனு லங்கடு வேகத்தின் விடுத்தனன் சரங்கள். (௩௦)

உந்தும் வாளியி னளவையின் றோங்குதன் சேனை
முந்தும் வீரர்கண் முடிவது முடிநெடுந் தேர்கள்
கந்த டுங்கரி பரியிவை மடிவதுங் காண
வந்தன னுருத் திரனென வெழுந்தனன் வழுதி. (௩௧)

மேவு வெஞ்சினத் தெழுந்தவன் வீரனா நோக்கி
நீவி னஞ்சன்மின் சிதைப்பன்யா னீடுமப் ப்டையைத்
தேவர் மன்னவன் மணிமுடி சிதறீடு மெம்மு
னேவுந் நின்றுபோ னீழைத்தனர் விழைத்தன ரென்று. (௩௨)

வில்லை வாங்கிநா ணிசைத்தன னெறிந்தனன் விசம்பு
மல்லன் ஞாலமுந் துணுக்குற வளவனீள் கரத்திற்
புல்லும் வார்சிலைக் கொருகனை முந்துறப்போக்கி
வில்லதானமேற் செலுத்தின னலகில் வெவ்வாளி. (௩௩)

நீடு வெஞ்சராஞ் சென்றெதிர் நேரியன் படையி
லாடிமம்பரி மதக்கயம் வீரர்களங்கத்
னாடுபுக்குயிர் தேடியங்கோடி முயிர்ப்பி
னோடுஉற்றினி விடேழ்மனவும்பரி னளவும். (௩௪)

தலைமுறிந்தன மறவந்தோண் முறிந்தன தடக்கை
மலைமுறிந்தன பரிக்குலமுறிந்தன வடிவே
லிலைமுறிந்தன தூரியமுறிந்தன வெடுத்த
சிலைமுறிந்தன முறிந்தன செம்பியன் சேனை. (௩௫)

சின்னநீள்பிண மலைகள்புக் கொளிததனர் சிலரோ
பன்னுபல்படை வனத்தினிற் பதுங்கினா சிலரோ
முன்னரோடுதி ரத்திடை மூழ்கினார் சிலரோ
சென்னியோடுகால் சோர்ந்திட வேடாடனர் சிலரோ. (௩௬)

வாய்நத பொன்மதிற் கூடல்வாழ் வரகுணத் தென்னன்
சாய்ந்த தெவ்வாமேற் படாந்திடான் றடங்கடற பிறந்த
காந்துநஞ்சமர் மிடற்றினான் நிருவீருள் கருதி
வேய்நதுவாகைபின் மூர்த்தினான் மிகுபடையோடும். (௩௭)

தூரத்தினான் விசம்புல வியசுர நதிப்புனலைக்
கரத்தினாலெடுத்த சாமபலுண் வரைகளுங் காணுஞ்
சிரத்தினாமதி தரித்தவன் நிகழ்பல பதியு
முரத்தினுட்கடற் தெய்தின னுபுர்புன றாடு (௩௮)

திகழந் நாட்டினீட யிடைமரு நணிமையிற செலுங்காற்
ககனமுற்றெதிர் கதிராபொலி கவினமர் கனகச்
சிகரகோபுரங் கண்டனன் பேரினின் நிழிந்து
மகிதலத்துறப பணிந்தனன் மாற்றினன் விதிப்பு. (௩௯)

நீடுகோபுர சிகரத்து நிலவுவெண் கொடிந
ளாடநோக்கிநங் குலத்தினி லவதரித் திட்டோன்
உடுவெம்பழி தொலைந்தகின் றீண்டெனக் குறித்து
நாடுதண் பிறை நடித்தலொத்திடுமென நயந்தான். (௪௦)

மங்கலம் பொலி மாளிகைமண்டப மியாவும்
பொங்குதண் சுடர்க்கணகமாப்பி பொலிவின் நோக்கித்
தங்கு பென்னுருக காககீர்த்தத்தினுக் கென்றா
ரெங்குப் பொன்னுரு வங்கொலோ வெனத்தனி வியந்தான். (௪௧)

கஞ்சமேல்வளை யீன்றிடு கதிர்கொணித் திலத்தை
யஞ்சமென்மெய்தை முட்டையென் றடைகிடந் திடுநீர்

விஞ்சுவாவியும் வண்டுறை விரிமலர்ப் பொழிலு
மஞ்சலாவிய புரிசையும் பார்த்துள மகிழ்ந்தான். (சஉ)

குலவுதன்பொழில் கனிவனங் தொண்டுமுன் காட்ட
நிலவநாமயின் மாதரி னின்றெகிர் நடிப்ப
வலகில் பூவையுங் கிளிகளும் வருகென வழைப்பப்
புலவுவேல்விஞன் கண்டுசேட்டின்புறங் போநதான். (சங)

மறைமுழக்கமு மங்குல முழக்க மு மாற
மறுகினெய்தினன் வலங்கொடு சென்றுநான் மலரின்
பொன்றசுமந்திடு பொன்னியி னிலங்கெழிற பூசத்
துறைபடிந்து வேதியர்க்கிரு நிதிமழை சொரிநதான் (சச)

சென்றுசத்திசன் னருட்புனல் படிந்தனன் செம்பொற்
குன்றமொழ்தொளிர் குணதிசைக் கோபுரவாயி
லொன்றியுட் புகுந் தான் றொடர்கொடும் பழியொருபா
னின்ற சந்தகன் விழிகெட நிற்பது போல. (சடு)

துன்னிலிவ்விடை மருதினெவ் வினை்களுந் தொலையு
மென்னயாவரு மறிந்திடற் கிலகொரு கரியா
யன்னவெம்பழி சோர்ந் துநின் றிடுதலு மாங்குப்
பன்னுவேந்துவன்றன விடுபட்டவ னெத்தான். (சசு)

பின்னர் நோக்கினன் கண்டிலன் பழியினைப் பெரிதுந்
துன்னுமானந்தக் கடலிடை மூழ்கினான் சுருதி
யென்னீய் வண்டுசூழ் தொலித்திட மருதிடத்திருக்கு
மின்னுவார்சடைத தேனினைப்பருதினான் விழியால். (சஎ)

தொழுதெழுந்துள முருகிட விழிகணீர் துரும்பச்
செழுமலர்க் கரசரோருஞ்சென்னி மேற்குவிய
முழுதுமாய் கடவுட் னருளினை முன்னி
பெழுதுதித்திர மாமிஃதெனும்படி நின்றான். (சஅ)

பொன்னிசூழிடை மருதுறை பூரண புராண
பூணனொய்திய பவங்களின் மொழியுமீண் டெய்தி
யுன்னடித்துனைத் தாபரை யொளிர்மலர் தூண்டற
கென்னபுண்ணியுந் செய்தன னேழையே னம்ம. (சக)

வேறு.

ஒலிகடலெழுந்த நஞ்சை யொளிர்மிடற் றடக்கியானோர்
குலமுதல் புரந்ததென்னக் கூற்றினை யுதைத்தோர்பால

னிலகிடக் காத்ததென்ன வேழையன் றினயுமிந்நான்
வலியுறு பிழிதிர்ந்தாண்ட மருதநாயகனே போற்றி. (௫௦)

அளவுபெயன் றிசைப்பதாலு மரிமுதற் றேவராலுந்
தெளிவுற வுணர்வொண்ணச் சிவபரஞ் சுடரோதிங்கட்
பிளவுறு சடையீரய் வேற்கட் பெருநல முழையான் பாக
வளரிமை மருதின்மேவு மருதநாயகனே போற்றி. (௫௧)

தொல்லைவன் பிறவிபென்னுந் தொடுகட லிடையின் வீழ்வுந்
றல்லலி னழுந்துவேளை மீருளெனுந் தோணிதன்னில்
வல்லைவந் தேற்றிக்கொண்டின் மலரடித் துணைகளென்னு
மல்லலொண சூரையிற்சேர்த்த மருதநாயகனேபோற்றி (௫௨)

என்றெகிர் நின்றுபோற்று மிலங்கில வேலினுனைக்
குன்றினை வளைத்தோன் மன்றா குணதிசை வாகிலின்பா
னின்றது பிரமகததி நீயநத நெறியினேகல்
சென்றிடு மேலைவாயிற் சிறந்திடு நெறியா லென்றான். (௫௩)

விண்ணிலங் கிதனைக் கோர் மீனவன் மகிழ்ந்துமீண்டு
மண்ணுற வணங்கிப்போற்றி வலவயி னிமையச் செல்வி
நண்ணுபுந் கோயிலெய்தி நளினமெல் லடியில் வீழ்ந்தா
னெண்ணுள முருகினுன்மற நெழுநதிவை துதிசெய்வானால். (௫௪)

வேறு.

தெரித்திடு மளவிலண் டங்களீன்று திகழ்பெருங்கருணை மென்சிறகா
விரித்தனைத் தவறறைக் காத்தினி திலங்கும் வியலுறு பணிவனாமயிலே
பரித்திடு மினியபொருட் பிரணவமாம பஞ்சரத்துறை பசுங்கிளியே .
வரித்தட நெடுங்கட் பெருநலமுலையே வயங்குபெண்ணமுதமேபோற்றி

குருமணி விளக்கே யிசைதருவேதக் கொம்பரிற் பட்டரிளங்கொடியே
வரமுறு பலன்மிக் குதவுமாகமததே மாவிலவாழ்சிறு கருங்குயிலே
பாவிடு மிமையோர் மணிமுடி யுரிஞ்சு பதயிகத்தொரு சுணவக்கருகே
மருதிடத்திறையோன் மனத்தடதுலவுமடப்பெடையன்னமேபோற்றி

போற்றியென் றினைய வகைபல் துதித்துப் பூதநாயகனுரைப் படியே
மேற்றிசை வாயினெறிக் டோடுமறிகின் மேவிலின் விளம்புமத் தலத்தே
ஶ்ற்றிருப் பதனுக் குளதகின்மீதுரும்விருப்பின லுயர்நெடு மறுகின்
பாற்றினி வசுதிசெய் தினிதிருந்தான பார்த்திபர் திறைகொணர்ந்துதவ.)

இன்னவ னிலங்கு மிடைமரு தனுகி யிகலுறு பழிதொலைத் துவகை
மன்னியாங் கிருக்கும் வகையுணர்ந்தார்தார்வனைந்திடுவரைப்புய லுளவன்

றன்னுறு முதவந்தமை விடுத்தற வுசாற்றிமுன் னிசைவுற வடைந்து
கன்னியைமணஞ்செய்திடக்கொடுத்திடலுங் களிப்புற வதுவைசெய்தன
னல். (ருஅ)

படிபூர்த்திவ்வா றூங்கினிதிருக்கும் பஞ்சவனிலிங் கெழின்மருதக்
கடவுளைத் தினமுஞ் சதவலம் புரிந்து காலங்கடொழிப் பணிந்தேத்திக்
குடதிசை வாயிற்சூழ புர மியற்றிக் கூடல்சூழ ழிறையவண் றனக்கு
வடதிசை வயினோ ராலய மிழைத்து வணங்கிப்பி னரும்பணி செயுநாள்

பாகுறு கங்குல் பகலிற் பொழுதும் பயின்றிடு தவத்தினால் மெலிந்தி
டாகமுன் னோக்கி மருதிறை யொருநா ளரசனாங் கிறைஞ்சிடு வேலை
வாகுறு குமுதவாய் மலர்ந்தீண்டு வாகுறை வருகென மகிழ்வுற
நேகநாயகனே போற்றி யென்றிறைஞ்சி யிருகையுங் குவித்தெகிர் நின்
றன். (கூப)

மருதிறையவனை நோக்கிநங் கயிலை மணிதிகழ் கொடுமுடி கடுக்கு
மொரு மதில் வகுத்து நமதுரைப்படி நீயொரு வலம்புரியி னுள்ளஃது
பரவுமா யிரேரா மெனவுரைத்தான் பரவிழறறவன் சிலபகலில்
விரவுமத்திறஞ்செய் திறைஞ்சினு னரனுமீனவ கொண்டுநா மென்றான். ()

வேந்தனித்திறமீங்கென்னையெஞ்ஞான் றும்விமலநீபுரத்தியென்றிரந்தான்.
பாந்தளம் பணிபானத் திறம்புரக்கப் படுதியென் றிசைத்தனன் மகிழ்ந்து
தேந்தளித்திடு தண்கற்பகத் துணர்கள் சிந்தினர் தேவர்தங் கணங்கள்
வாய்ந்த பேருவகைக் கடலிடைத்தினைதது மன்னவன் றுதிபல புரிந்தான்
துட்டின மொருகள் வனைச்சிநர் துணிப்பான் றுனைப்புயமிணைப் புறக்
கட்டிக்

கட்டுனகர் காவலர்கொடுசெலுங் காற்கரீவடன்றிருவெனீறணியப்
பட்டிடுமினைய திறனறிந்தவனைப் பரிந்தழைத்தனைய கட்டவிழ்த்துச்
•சிட்டர்போற்றிறையோனடியனீனொன்றுசிலநிதிக்கொடுத்தனன் விடுத்தான்.

ஒடிடு நரியினுளை கேட்டொளிரு முடிபதி தொடுமதில் சூழ்ந்த
கூடலங்கயற் றுணுமையிடத் திறையைக் கூவினுவெனவெழுந்திரவீற்
நேடிமற்றவற்றைக் கொடுவர வுரைத்துத்தெரிக்குமன்னவற்றி றுக்கிலகு
மாடைசூருத்து விடுத்தன னெமைத்த ஷடிமையாக் கொண்ட தென்ன
வர்கோன். (கூச)

குவளையும் பொலியுஞ்சைமு றிறைந்த குளிர்புனற் றடத்தொரு பகலிற்
றவளைகளற்று மோதை கேட்டிமஞ் சூழ்தடவரைத் தோற்றுவேற்
கண்ண

ளவளையோர் புறத்திலிருந்து மெங்கோனை யரகர வென்றன வென்னத்
திவளையின் மணியுங் கனகமும் வாரிச்சிந்தினுன் பைந்தமிழிறைவன்,கூடு.

வழிபடு மொருவன் மஞ்சனத் குலரு மணிவினா யெள்ளினை துகர
விழிதனிற்கண்டீ பிடித்திதே தென்ன வினவிமற் றவனிடை மருதின்
மழுவலான் றனக்கே யடிமையாய்ப்பின்னும்வரதுதித்திடவெண்புகலத்
தழுவிநின்னாட்ப் பிறந்திடற கெளியேன் றருகென் னேற்றவ னெச்சி
னுகார்தான். (௬௬)

மறந்திகழ் சிறிய குலந்தனிற் பிறந்து மற்றொரு களவீனில் வெட்டுண்
டிற்றந்தவன் றனதூன் றவிந்தவெண்டலையையிடைமருதெல்லையோக்கி
யறந்திகழ் கரத்தா லெடுத்திழி விழிநீராட்டி பெனறலையு முன்றலை
போற்
சிறந்திழிப் பதியிற் கிடந்திடுங் கொல்லோ சீதைந்தொரு நாளெனப்
பகர்ந்தான். (௬௭)

பாலுறச் சிலர்கள் கருணையந்தடத்திற் படிந்துபோய் வலன்வரு போழ்நி
லாலயமுனறிற் கிடந்தநாய மலங்கண் டகற்றினோற் கிதனோம் முலகி
னாலிலொன் றிரணமுமுனெழுமி முழுதுநல்குவ மெனமுறை குறித்தாங்
கேலுநால்வலங் காறெடுத்திடக்காணு னெனது நாடெனக் கெனவெடுத்
தான். (௬௮)

தேம்பனுண் ணிடையா ரிசைத்திடுமிசைகள் செல்பவர் தமையெலா நிறு
[சது
மேம்படு மறுகின் வலன்வரு பொழுது வீழ்ந்தபொற் கணியுருக்கண்டு
பாம்பணி சடையோன் படிவமே முழுதும் பழுத்து நின்மன வெனப்ப
ணிந்து
வேம்பு கட்கெல்லாங் கதிருமிழ் மணிசூழ் விதானமேற சஹித்தனன்
மன்னே (௬௯)

மற்றொரு தினத்துக் கங்குலிற் கணிதர் வகுத்தநல் லோரையினூர்த் தார்க்
கொற்றவனளிங்கவதுவைமுன புரிச்ச டோமளப்புதுமலர்க்கொடியைச்
சிறிநிடை நெடுங்கட் சேடியர் செழியர் திருமக னினிதுவீற்றிருக்கும்
பொற்றிருமீனையிலய்த்துமிண்டனர் பூங்கோடி யெழில்சிற்தெடுத்திசை
ட்டாம். (௭௦)

கெண்டையங் கணிஞன் கந்தலுக்குவமை கிள்த்துதற் கியாதுளததுநீன்
கொண்டீவின் குழுவைக் காலினுலுதைத்துக் குலவிசுண் டுனத்தைநா
னுறுத்தித்
தண்டருபிசு மலர்க்கடுக்கையினைச் சைவலத்தினை வனத்தகற்றி
யண்டிறன் ளிருளியா னிகொனப் புலவோ ரல்லெனச் சொல்லிநின்றிடி
னே. (௭௧)

கனிதரு சீவையு மமீர்தமு நிகர்சொற் காரிகை யெழிற்றிரு வதனம்
பனிமதி யொளியுந் தருப்பணததெளிவும்பங்கயப்புதுமலர்ச்சியுங்கொண்
டினிதாரூன் முகத்தோன் கரத்திலுலன்றி யிலங்குப்பலகினட்கருத்தாற்
றனியிருந் தமைத்தா னெனிலதற் குவமை சீற்றுதற் கெளிதினெய் திடு
மோ. (எக)

மின்னுகுற்படை யோன் விரிசடைப்பிறையின் விளங்கெழிற்றிலத மொ
ன்றுளதே, லன்னவ ணுதலிற் குவமைபாம்புருவ் மதற்குநே ரணங்கிவன்
குனிக்குங், கன்னல்வெரு சிலையைக் கருதுமெம முள்ளங் கருத்தினிய
தோபிறிதோ, வின்னெழி ருசிக் கியைநீதிடா தன்றோ வெள்ளைரான
தென் டுலகோ. (எஉ)

கையினிற் பிறழ்ந்து குவனையின் மலர்ந்து கடுவினிற் கறுத்துநீண்டிரியுந்
றியமனைத் தரும னெனவுயிர் வாட்டி யிசைவரி களைச்சிறைப் படுத்தி
மயலுறுபிணையின் பார்வைகொண்டிலகு மடக்கொடி கூர்விழிக்குவமை
முயலுறு கணைவேல்வாளெனச்சிறிதுமொழிவதோ முன்னினும்பிழையே.

முத்தினத் தளவை வடிவின லன்றி மொழிநிறத் தாலுமொன் முறுவ
லொத்திடுந்தேனுறிதழினைத் துவொன்றினாக்கவவ் வுரையுமொவ்வாது
நத்தினைக்கமுனைக் கந்தரமுறமு நவில்வன் கந்தரமெனவே
யத்தகைச் சங்குங் கமுகும் வீற்றிருககு மவையித ரேதரமுறவே. (எஃ)

கணைகடற் பிறந்த வமிர்தனாள் வரிக்கட் கயல்பொருங்குழையெழிற் காது
தனையெதிர் நோக்கு மிளருரா வினைக்கத் தரித்திடு கருவியே யாகு
நனைமலர்ப் பசுழி தொடுசிலைக் காளை நளினபங் கயமலர் பூத்துப்
புனையெழிற் றெளிநீர் நிறைவுபெற் றினிதாய்ப் பொலிந்திடு வாவியேக
போலம். (எடு)

மீசெனூந் தடங்கட் பிறைதுதற் றிருவின்மென்மொழிதனைக் கரும்பிரதந்
தேனுயர் கனிபா லமிர்தமென் றுரைப்பர் சிலர்சில ரிவைசெவிக் கின்ப
மானதுற் றுதலுந் திறத்தவோ கலைப்பெ ணங்கையிற் பரித்திடு மியாழின்
கானமென் றுரைப்ப நாயினிவேறு கட்டுணைத் திடுவதென் னம்ம. (எசு)

கணங்குழை மீடந்தை யெழில்கனிந் தொழுநுங் கதிரிளந் தடமுலீ வரிவி
லனங்கடையின் மனம்வைத் திடுமணிச் செப்பு மவன்புனை மகுடமு நிகர்க்
கும், கீனங்கொன் புந்புதந்தோற் றுடன்குலை வதுவும் வனசமென்முனை
யுடைந் திடலு, மினங்கிளி ரவையிற் றுளமென்தன் றெடொன்றுந் திகல்வ
து மிதினுரு வினைவே. (எஐ)

கோலமுற் றிலகு வயினதற் குவமை குலவுமா லிலையெனச் சொல்லினவ்
வாலிலை யொருநீன் கருமயி ரொழுங்கு மடியிலோர் சுழியுமீற் றிலதா
வேறுறு பசுந்தோ ளிணையையுட் புணாகொளி வெதிரிகர்த் திடுங்கொல்

பைங்கன்ன, லேலுமென் நிடினெத் திடுமொரு வகைமற் றிருகையுங்
காந்தனை யேய்க்கும். (எஅ)

வடிநெடுங் கண்ணி யிடைக்குந் றொன்று வந்திடு நிமித்தினு லீனனாந்
துடியினம் பீலர்பா லடிபடுமென்னுந் தோற்றுமுன் னெனிக் குமெம் மன
துங், கொடியிழை மதவே னுடல்பணி மலர்ப்பூங் கொம்பிவைவ சிறப்பில
செங்கைப், பிடியென லதுஷோர் பிடிமடங் டுலினைப் டேசலா மறியமே
விரண்டுகி.

(எக)

பங்கயப் பரும வல்குலுக் குவமை படிசுமற் திடுமராப் . . . முஞ்
செங்கீதா மணிப்பொற் றேருமா மென்னத் தெரிக்கலாந் டிடிநித்திடப்
பெறினு, மிங்குவையிரண்டி டுயர்ந்துள சொன்றே யிலங்கவள்கவா னினை
நிகர்க்கு; மங்ரனிந் திடுந் டரம்பைக டுலகிழாகநின்றிடு மிடுதிலையே. (அ௦)

அன்னமென்னடைச் சிற்றிடைமலர்க்கோரை பணிமுழந்தாளினைநோங்கி
னின்னது முழந்தா ளலவனென பவற்று ளியாதுகொ லெனவரு டயம்
பொன்னியந்துறையிற் பயில்சினை வராலும் புகன்றிடு மிவள்களை காலும்
மன்னது தினமும விரோதமுந்நெதிர்த்து மல்லிழைத் திடுநிகராகி. (அ௧)

மயிலின மெவையும் பிணிமுக மாநி வொயிடைத் திரித்திட லவற்றி
னியல் கவர்ந்திடுமின் சீரடிச் சளிர்ந்தன் னெழிலெலாங் கவராததென் றன்
சீரு; பயிலுறு வனசம் பங்கமுற் றினனும் பன்னுதன் றிலைவனென் றிசை
க்கும், வெயில்விநி பகலோன முகனெதிர் நோக்கி மென்கணீர் துதுப்பறிந்
பதுவே. (அ௨)

இன்னண மியம்பு மடியவ மெவையு மிலக்கணத் திசையெழில் கனியப்
பொன்மணிச் சதந்கை சிலம்புமே கலைவிற் பொலிதொடி சூழைநலங்கடி
கை, வன்னவென் டரள வடமுத லணிகன் வனைந்துவந் தவனியி னூல
வோர் மின்னெனக கமலப் பொருட்டில் வீறறிருக்கு மெல்லிய லென்ன
முன் னின்றான். (அ௩)

கண்டன னரசுதன் கடலமு தனையாங் கச்சினைக்கிழித்தெழு தனமும்
வண்டமர் விழிபுங் கூந்தலிவ்வேழு மதிதனை மயக்கிடு முகமுந்
தொண்டையங் கனியிற் சிறந்தசெவ் வாயுந் துலங்கிடு பிறவுறுப்பெழினு
ங், கொண்ட னனிவன்மற் றிறையவன் றனக்கே கொடுத்திடத்தருவனெ
ன் றெண்ணம். (அ௪)

வேறு.

அன்னடைப்பெண் ணமுதை யுடனழைத்துக்கொண்டிபிறநிந்திடாது
சென்னிமதி தொடுமெழிற் றனமனையொடு வீதியுங்கடந்துசென்றுகோயி
ன், மன்னுக்கடைத் தலைநின்று மருதநா யகவென்றான் வல்லையாங்கே
யென்னிறைவன் மணிக்கதவி திறந்துவர குணவருதி யென்றான்மன்னோ.

வையைவள் நாடனெங்கண் மருதிதெய்வன் முன்னனுதி வணங்கினின்
முங், கையவுனக் கிவடகுமென் றுளத்தினிடைக் குறித்திட்டே னடியே
னிங்கு, ணய்யும் வகை கொண்டருனீ யின்றேன்மற் றுப்யேனென் றுரை
த்தானொர்முன், கையொழிந்த வருவனைத்துந் தனதுருவிற் கீந்திட்டென்
கருணை மூர்த்தி. (அசு)

அத்திறமீ ன்வேறாக்கி யிவ்வெனியேன் றெழுட்டென வகற்றி விட்ட.
கைத்தலங்கொ லென்றனைகண் ணுதலிதுவு முனதன்புங்காலப்போதின்
முத்தியிழோ யுலகறியக் கோடுமென்ற னவன்மகிழ்ந்து முன்றி லற்றான்
மொய்த்தமணிக் கதவமெலாங்கழதுகாப்பாயின வான்முன்புபொல. (அஎ)

மூதினையு மன்னையுங் கண்டிலராய் மனைக்கணுற்றோர் மருண்டு தேடிக்க
காதியல்வே லிறையைவந்து கண்டிதனித்தேவியெங்குங் கானோமென்றார்
சோதியிடத்தினி னென்ற னிதுவெனகொ லெனவவர்க டுணங்கி நின்றார்
ரோதிமெய் போதுபுலர் போதாகப் பூசிப்பா னுரியோர் சூழ்த்தார். (அஅ)

அன்னவர்பொற் கதவுதிறந் துன்புகுந்தா ரரசனைச்சூழந் தவருமநத
மன்னவன்ற னுடனபுகுந்தா ரியாருமிறை யோன்முடிமேன் மலர்க்கை
கண்டார், பன்னுடர னங்கதனைக் கரந்திட்டான் மகிழ்த்திட்டான் பார்த்து
வேருநன், னன்னுபிறர் விதிர்ப்புமிறும் பூதுமுற்றார் மலர்மாரி சொரிந்தார்
விண்ணோர். (அஇ)

*இஃதுபுனை வேணியினப் பணிந்தரச னினிப்பணியா தெனக்கீண்
டென்றான், கீந்தமலர்ப் பொழிப்புடைசூழ் மதுரைதனக் கேகிபுனீ கழி
றாங்குத், தந்திடுது நமபதமென் றுரைத்திட்டான் மருதிதெய்வன் றனக்கவ்
வேலே, செந்தமிழின் றொடை புனைநது தென்னன்விடை கொண்டபுறந்
சென்றானன்றே. (அஃ)

கனகமணிக் குலநெருங்கு சுவிகைநிழன் மிசைநெருங்கக் கனிந்தகாட்சி
மனமதனிற் புகழ்மருத் வாணன்மலர்ப் பதநெருங்க வாக்கிலோங்கு
புனிதனைசைத் திருநாம நெருங்கிவிழி முன்னவன்மன் பெரிருவில்கோல
மினிதுநெருங்கிடச்சேனை புடைநெருங்க மதுரைநக ரொய்தினுஞ். கக

பொங்குமொழி வீடனாங்கு வைகிடு நாளாகமுநீன் புராணமியாவுந்
திங்கண்முடிப்பரன்மகிழுஞ் சிவபுரியின் பெருமையுரை செய்யக்கேட்டுத்
தங்குமதைத் காண்பதற்குப் பெருவிருப்புக் கொண்டெனிக் சீருயிசன்
கங்குலினிற் றிருக்கோழி லடைந்துமையான் மணாளனைமுன் கண்டதாழ்
ந்து. (கஉ)

மண்டிபுக முன்பருட னுயர்சிவ லோ கத்திடைநீ வைகுங்காட்சி [முன்
கண்டபுணிக் திடற்கெளியேன் மனத்தினிடை யுதித்ததொரு காதலென்

வண்டவன மதிச்சடையோன் மகிழ்ந்தனையவுலகுபுவியருவாண்ண்ணங்
கொண்டன்னம்மீற் றதுகோடி மதிச்சடரி னொடுபுவியிற் குதித்ததாங்கே.()

அவ்வலகி னெழிலுநெடு மான்முதலா னவர்பதமு மதனிலன்பரீற்
செவ்விதினெம் பிரானருள்பிற் றிருப்பவர்கள் சிறப்புமையர் தேவர்போ
ற்று, நவ்வியங்கைப் பரமனுறை கோலமுமன் னுனருளா னந்திகாட்ட
வெவ்வினைத்தின் கடல்கடந்தான் கண்டபணிக் தானூந்த வெள்ளத்தாழ்ந்
தான். (கூச)

முன்னிறைஞ்சி நின்றிடுங்காற் சிவலோக மதுரையதாய் முன்புபோல்
மின்னிலைமா துடனிறையோன் வீற்றிருப்பக் கண்டுநீனி வியந்து வாழ்
த்திப், பின்னரும்பல் பகலசெங்கோல் செலுத்தியுல காண்டிருந்து பின்பு
மற்றைச், தென்னுலவு சிவபுரியுற் றரனுருவா யினிதிருந்தான நேவன்போ
ற்ற. (கூரு)

வரதுணச்சுருக்க முற்றும்.

உ.

சி வ ம ய ம் .

பிரதக் கிணமகிமைச் சருக்கம்.

சாந்த மாகிய வேலிகுழற் திடத்தவப் பயிநா

வாய்ந்த சீருற வளர்த்திடு மாமுனி வீர்தான்

காந்த மோதிப தோதின மீங்கிது காறு

மேந்தி மெபுகு ழிலிங்கமோ துவதினி யிசைப்பாழ். (க)

வேறு.

கருதத் திருவிடை மருதென் றிடுங்காக் கண்வாழ் வறுதுதற் கண்ணன்
மருதக் கடவுளை யிமையோர் முதலினர் மலர்நீ ரீணையடி பணிவுற்று
வருதக் கணமவை தமின்முன் மதிவினுண் மருவுற் றிடுதலுச் சுவமேதப்
பிரதக் கிணமென வெவரும் புகழுறு பெயரிற் பொலிவுறு மினிதம்ம. (உ-)

அதினூற் றிசைவலம் வருவோர் பெறுவார்க ளணிகீ டிலகிடுமுயர் செல்வம்
மதிநன் குறுவர்கண் மகவுற் றிடுவர்கள் மருவார்தமைவென் றிடுவார்கள்
சகிர்பெற் றிடுவர்கள் பிணியற்றிடுவர்கள் சகமெச் சறுவார்க ளிவைவன்றிப்
பதமொன் றீவணுறு மதனுக் கியலீபுறு பரிமேதப்பல னடைவார்கள். (கூ)

மகரா ல்யம்வனை தருமிப் புவிதனை வல்மவந் திடினூறு வதுமெய்தும்
புகழ்வா ரண்முக வினைவே லவன்மறை புகல்வோ ரதுமதி முனமெய்தி
மிசுமா தர்வொடு சென்னைய் திடுபயன வினாவெய் திடுவெங் கொலை
யாதி, யிகழ்பா தகீவினை பீவாரசெய் தனவுள யாவந் தெருமா லுடனேகும்.

வருநா னொருமண் டலமரை மண்டல மருவொரு கான்மண் டலவெயில்லை
பொருநா லிருபதின் மேலா றிருதொகை யோரோ மெனுமன் றினுனொன்
று, கருநா வவரவர் வன்மைக் கிசைதரு கணிதம் பெறவந் திடல்வேண்
டும், ஒருவா றதில்வல னுற்றோர் களைவந் துழிவந் துழியிறை கிற்பா
மால். (௬)

கையா மிணைமலர் சூவியா மனமொடு கருணைத் திருமுக லலர்வெய்த
மெய்யா லொருவலஞ் செய்வா ரதனிடை வினைநீத் துளமெண் ணியவெ
ய்தீப், பையா டரவணி யேம்மா னுறைதரு பதியுற் றுறைவர்கண் மகிழ்
வோடு, னையா மதியினில் விழவிற் புரிதரு தகையோர் பெறுபகண் புகல்
வார்யாந். வேறு. (௭)

இத்த கைத்தனிப்ப தக்கிணத் துள்ளுற விமையோர்
சித்தர் சகசுண ருரக்கந் தருவர்பா ரிடங்கள்
சுத்த மாதவர் முதலினோர் சூழ்ந்துவெண் கயிலை
யொத்தி லங்கிடுங் கொடுமுடிப் பதக்கிண மொன்று. (௮)

செரித ருங்கவின் மருவுமற் றசைவலஞ் செய்வோர்
விரித ரும்புணி வறுமைவெம் புவங்கனும் வெருளுந்
றிரித ரும்பொருள் புசுழொடு மசவுநன் கெய்தும்
புரித ருந்தனி யறிவுறும் பொலிவுறும் வாணன். (௯)

கயிலை மால்வரை தனைவலங் கனிந்திடன் போடு
செயிலை னைந்திடு பயனெவை யவையெலாஞ் சேரு
மியலி தென்னவே யுதவிடு மிசைபல னிதற்கூட்
பயில லுற்றிடும் புசுமுறு பதக்கிணம் பலவும். (௧௦)

இறைவன் முன்னரட் டாங்கமைங் காற்பணிந் தேத்தித்
துறையி னீடுமத் துதியொடு துணைக்கைமார் பனைத்து
† மறைமு தற்பத மனத்துற மெல்லென வருதன்
முறைநீம் யாமுறு வலமென மொழியுமா கமமும். (௧௧)

அன்னதன்மையி னோங்கிடு மணிவலஞ் செய்து
மன்ஓஓந்துயர் தீர்ந்தின்ப மருவலுற் றவர்க
பின்ன ரின்னொன் றியல்புற வெடுத்தமக்கினிது
பன்னு தஞ்சிலர் தனைப்பரன் பதமுறு மனத்தீர். (௧௨)

பிரதக்கிணமகிமைச்சருக்கம்

மு ற் று ம் .

உ
-சி வ ம ய ம் .

யுவஞ்சுவச் சருக்கம்

அறங் குலாவிய மனத்தினு னயோத்திமா நாரான்
மறங் குலாவிய பகைஞர்பான் மடங்கலே றனைபா
னிறங் குலாவுசெங் கதிர்வழி நிருபன்மற் றெருவன்
பிறங்கு கீர்த்தியான் புகல்புவ னசுவப் பெயரான்.

மைந்த னினமையான் வருந்துற வசிட்டனே யண்கி
யெந்தை யேயினி பெந்தநாண் மகவெனக் கெய்துஞ்
சுந்த ரககனி வாய்மலார் தருள்கெனத் தொழுதா
னந்த மாதவ னிசைககுதும வருந்தலென் றறையும்.

வெண்ண கைத்துவ ரிதழ்மனை மெல்லிய லுடனே
பண்ணி யம்பொலி யிடைமரு தெனும்பதி புருந்தாங்
கெண்ணு றந்தனி மகப்பெறு மகமினி தியற்றிற்
கண்ணு தற்பிரா னருள்செயுக் கடிதினே கென்றான்.

காயி ருங்கதிர வேலினுன் கருதுள மகிழாத்,
தூய மாதவ நீயுமவந் தருள்கெனத் துதிசெய
தேயு மன்னவன் றன்னொடு மில்லவ னுடனும்
பாய சேனையி னுடனுமுற் றெழுந்தனன படாந்தான்.

படரும் போதினி லெதிர்ப்படு பரனுயர் பதியுச்
தடமி குந்திடு நதிகளுந் தபோதன ருறையு
மிடனு மொண்புகழ்ச் சயிலஞ் மிலங்கமன் னவற்குத்
துடனு றந்தவ வசிட்டன முனிவரன் றெழிக்கும்.

தன்னி டத்திறந் திடுமுயிர் தனைவடு கேசன்.
மன்னு சூலம்வைத் துயர்சதி வழங்கிடுந் தலன்
தன்ன ஓந்தவம புரிபகீ ரதனுளத் துவகை
துன்ன மேலையிப் புவிவரு துறைய்து காண்டி.

இயமன் றன்னுட னுதித்ததா மிந்நதி சிலந்தி
யுயருங் காளனோ டத்தினின் றருச்சனை யுருற்றஞ்
செய்லி னுற்பெயர் பெற்றதிச் சயிலமச் சிலம்பு
பயிலு மாதவக் கழுகினுற் படித்திடும் பெயர்த்தால்.

முந்து சத்திசெய் பூசையை முடித்திட வெள்ளம்
வந்த வாறிஃ தல்தெழின் மாநிழ லிடத்து

நந்த் லில்லதோ தவமவன் புரிந்துளற நகர
மந்த நீளவரை யுரியய னுற்றன்மாற் றியதால்.

(அ)

இவ்விணை லங்குதல் பாதிரி மேற்புலி யிகை
நவமி சைப்பகர் நீதமார் நகரிய் நெதிர்த
குவளை வாள்விழிக் காளிதன் மகிமுகங் குனியத்
சுவர்கள் போற்றிடத் தனிமுத னடித்தித் தலனே.

(சு)

தொக்க வேலைவிண் டொடர்ந்திடத் தோணியாய் மிதந்த
மிக்க சீருறு புரமிது வெவ்வினை தொலைக்கு
முக்குளந் திசுப் பதியது மொழியுமை மயிலாய்த்
தக்க தண்புன லாடிய தனித்துறை யிவ்வூர்.

(க௦)

அன்ன தூங்குணை மரலிறை யடியடைந் திடுமூ
ரின்ன நானைன் னுரியிறைக் கீற்றவு ரிவ்வூர்
சொன்ன வாறுணா பரம்பொரு நிலங்குமூ தோன்று
முன்ன தாலயத தரசிருந் தரசுசெய் மூதூர்.

(க௧)

என்ன வேர்த்து டலங்கூம் பிறவுமாங் கிசைத்திட்
டன்ன வற்றிசை தலங்களுற் றரும்புன லாடிப்
பன்ன கம்புனை பரமனைப் பணிந்தனர் படர்ந்து
பொன்னி நீடுபு சதுறை டடித்தனர் பொருத்தி.

(க௨)

மீத லந்துறு மதிலிடை வினாலினிற் படருஞ்
சீத வண்முகின் மோதுநீத் திகைத்துநின் றலறு
மோதைகேளுறு தோங்கிய வெலிமறைத் திலங்கும்
பூத லம்புந் திடைமரு செனும்பதி புகுந்தார்.

(க௩)

புகுந்தி ளாரொடு மன்னவன் புகழ்மரு திடத்தி
னுசந்த சோதியை வணங்கின னுயர்மறு கிடத்து
மிகுந்த பொற்புறோர் வசதியுற னுறைந்தனன் வேதழ்
பகர்ந்த வாமக வேள்வியாங் கிழைத்தனன் பரிந்து.

(க௪)

அன்ன வேள்வியி லனையவன் மனைபவட் கருத்த
மன்னு புத்திர நிமித்தமா வைத்தபொற் கும்பந்
தின்னி லுற்றிடு புனலினைத் தாகமேற் கொள்ள
வுன்னி மோரிரா வெடுத்தனன் குடித்தனை னுற்று.

(க௫)

திங்கி டாலமுங் குடித்திடச் செய்திடுந் தாக
நீங்க லுற்றதென் செய்தன மெனத்தனி நின்ற
வேங்கி டங்கரு வயிற்றினி லுற்றதப் பொழுதே
பாங்கி னுற்றனோ ருணர்ந்திது பருவர லடைந்தார்.

(க௬)

உதித்தி டும்பதம் வரிந்கரு வொருகண மாங்கு
வதிக்கு மோவிசை வயிற்றினைக் கிழித்துமுன் வந்து
குதித்த னன்றனிக் காடலன் குவலய மீது
விதிர்ப்பு மின்னலு டுண்டத்துகீழ் விழுந்தனன் வேந்தன். (௧௭)

கருத்த ழிந்துகீழ் விழுந்திடுங் காவலன் றுனது
வருத்த மாறிடக் கிழிபடு வயிற்றினை யினிது
பொருத்தி மற்றதின் மருவுறு புண்ணினை யுலர்த்த
மருத்தி னங்கண்மேற் குவித்தனர் விரித்திடு மதியோர். (௧௮)

ஆய செப்கையி லணையபுண் ணாறிடா தோங்குது
துய மாதவ ருனிவர்கள் சோதியா லயததின்
மேய வான்பரி மகவல மேவிநீ யியற்றிற்
காயு மேலிடை யுலர்த்திடக் காணுமவே றென்றார். (௧௯)

வெற்றி வேந்தனாக் கவரொடு மெல்லெனச் சென்று
மறறை யோர்வலம் வந்தனன் வருமுனம் வயிற்றி
லுற்ற புண்ணுலர்ந் துயர்நிரி வினைகளு முலர்ந்த
கற்று ளோர்களை யிகழ்ந்துறை கயவாரசந் திருவின். (௨௦)

பின்னு மூவிரு பதக்கினம் போந்தனன் பெரிதுந்
தன்னு ளங்கொளா மகிழ்வொடுந் தவளமால் விடையோன்
பொன்ன டித்துணை பணிந்தனன் புவிமுதற பொருள்க
ளன்ன வற்குமவே தியர்க்குமாங் களித்தன னநேகம். (௨௧)

அந்த நீண்மனை யெய்தினு னருமருந் தனைய
மைந்தன் வாண்முக நோக்கினுன் மகிழ்ந்துபொன் வருட ன்
சிறதி னுனதி லிருந்தனன் சிலபகல் பின்னர்
வந்து ளோரொடு மகனொடு மருவினா ற்ன்னார். (௨௨)

சந்த தம்புக லிடைமரு திறையவன் றூள்கள்
சின்தை யுற்றிட விருந்துபின்பலபகல் செலுத்தி
யந்த மார்சிவ புரியடைந் தானவன் புதல்வன்
வந்து வெம்பழி போக்கிய வாறினி வகுப்பாம். (௨௩)

யுவுளுகவீசுநக்க முற்றும்.

சிவமயம்

மாந்தாதாச்சுருக்கம்

- வெழிலவ னிகரு மேனி விறல்யவ னுசுவன்றன்
வயினிடை ழிருந்து வந்த மைந்தன்மாந் தாதா வென்னு
மியலுது நம மெய்தி யெழிலினின் மதனை வென்று
புயிலுது கல்வி தன்னிற் பாராபரிப் பவனை வென்றான். (க)
- திடமதின் மேரு வென்னுந் தெய்வ தவனாயை வென்று
கொடையினிற் சலதி முற்றுங் குடித்தெழு முகிலை வென்று
வடித்தரு நெடிய வேலின மருவலர் தம்மை வென்று
சுடர்மணி மகுடஞ் சூடித் தொன்னிலம் புரக்கு ராவின். (உ)
- திறல்கெழு கலிங்க வெந்தன் நிறையெதிருதவா னாக
மறமலி சேனை யானை வாம்பரி நெடுந்தே றொன்ன
நிறைதரு வேலை தன்னி னின்றெழு துளி தன்னா
லறைத்திற் மறையச் சென்றான் கவனெடு மடுபோர் செய்தான். (ங)
- நவிலுது மலறு போங்கு நால்வகைச் சேனை போடு
முவகையோ டெதிர்த்து வெம்போ ருடன்றுசில் பகல்பின் னோர்நா
ளவழிமுற் றனிகத் தோடு மோடினா னதனை நோக்கி
யிலையான் திரிந்து மாநின் டியல்பல வென்று மீண்டான். (ச)
- அன்னவன் சேனை வீர ரடர்ந்துசெல் கலிங்க நாடன
றன்னேமுன் வளைந்து நீடு சமர்செய்தார் தானை யோடு
பன்னிடு மவனு மிர்தப் பாரிடை நிற்க வஞ்சிக்
கென்னுது கணிச்சிச் செங்கைக் கூற்றிலூர் புருந்தொ னித்தான். (ஞ)
- வன்படை வீர ஶாத்தி மலையினில் விதிர்ப்பு மேவி
வெங்கொடுத் தவனைக் கொன்ற வெம்பழி மாந்தா தானைத்
துன்பிறச் சூழ்ந்த தன்னுன் றெழுமுதிசை வசிட்டன் றனை
யன்பொடு நின்ற னன்ன னஞ்சலென் நிதினைக் கூறும். (க)
- பொருதினைக் கடல்குழ வையம் போறநிடு மன்னர் முன்ன
கருதலன் றனைநின் சேனை கலக்கநீ மருவு பாவஞ்
சுருதிசூழ் மருது ஶாய்தித் துதிபெறு புரவி மேதத்
தொருவலம் வருமு னம்ம வொருவலங் கணையு மன்றே. (ஏ)

மருதன் னீழன் மேவு வரதனைப் பணிந்து போற்றிக்
கருதிடு பணிக ளாற்றிக் கலந்திடு விசாக நாளிற்
நிருவுறு விழாவுஞ் செய்து திகழவ னருள்பெற் றீண்டு
வருதகிப் டொழுதே செல்குமருவுறு தானே யோடும்.

(௪௮)

என்றெதி ருரைத்தான் வேந்த னினிதென மகிழ்ச்சி யெய்தித்
துன்றிருஞ் சேனை சூழத் துலங்கிடை மருதி னீனய்திக்
சூன்றவில் லிறைவற் போற்றிக் குலவொரு வல்ஞ்செய் முன்னர்ச்
சென்றன தீமை யாவற் தீயுறு புஞ்சி யென்ன.

(௪௯)

ஆங்கதை யுணர்வுற் றெய்து மகமகிழ் வோடு பினனும்,
பாங்குறச் சூழ்ந்துள னேகிப பாமனைப் பணிந்து முற்பு
மீங்கெனைக் காத்தல் வேண்டு மிததிற டென்ன வேத்தி
யோங்கிடு மறுகி னெய்தி யுறைந்தனன் உசதி யொன்றின்.

(௫௦)

பற்றிடு சேனை யோரும் பகுத்திடு மிடங்க டமமி
ஹற்றனர் பின்ன றொண்ணி லுயர்வீடா நிலனுங் காசும்
பொற்றிருப் பணியு மீந்து புகன்றிடு மண்டபாதி
கற்றிருப் பணியுஞ் செய்தான் காவலாணிக காங்கே.

(௫௧)

திரும்பணி பலவுஞ் செய்து திகழ்ந்தா வினிது செய்வான்
விருப்புறு மனத்தி னோடு மேவினன மேவுங் கால
யருப்பிள முலைமென் மாத ரடுபடைத் தனனல் விற்கை
மருப்பயில் கலையா னோடும் வந்தது வசந்த காலம்.

(௫௨)

சலகியி னமுது நஞ்சல் தனித்தனி யன்றோ வந்த
மலையவெற் புதவு மந்த மருத்தொன்றே மணந்திட் டோர்கட்
கலகிலின் பமிர்த மாகித் தணந்தவுர்க கடனஞ் சாகி
யிலகிடு மினையோர் வைகு மிடநதுரீஇ டெழுந்த தனறே.

(௫௩)

மறுவறு கலைக ளாய்ந்தேர் மடனெனத் தருக்க ளியாவு
முறுபுழப் பிலைந் போக்கி யோதவ ருணாவு மர்னக்
குறைவுறத் தளிர்ந்தன் னோர்தங் குணப தின்மெல் லரும்பு தோற்றி
நிறைபுக முன்ன வெங்கு மலர்ந்தன நிறைபுஞ் சோலை.

(௫௪)

பத்திர முதவு பொன்னிப் புதுப்புனல் பாய்ந்து காவுஞ்
சித்திரத் தடமுற் தேமா முதுவிய பூத்த செய்கை
சத்திர மதிகொண் டோனுக் கவன்பரி கூறவக ளன்றா
னத்திரங் கலையுங் கங்கே யமர்செயற் கீட்ட லொக்கும்.

(௫௫)

வந்திடு வசந்தஞ் சோலைத் தருவொடு வல்லி கட்டு
மந்தளிர்ப் புதிய தூசு புனைந்தரும் பணிகள் பூட்டி

முந்திற வழகு செய்து முகமலர் வித்துக் கிள்ளை
மந்திர மிசைய நீடு மன்றல்செய் வித்த தம்ம.

(௧௬)

அன்னதண் பெழுழில்செய் மன்றல் காண்பதீற் கணைவா றெண்ண
மன்னுறு தானை வீரர் வளவனின் சேனை வீரர்.
மின்னிடை மகளிர் சில்லோர் வியன்பொழிற் போது கொய்து
நன்னர்நீ ராடலி செய்ய நயந்தன றொழுந்து செல்வார்.

(௧௭)

சிலொழிற் றுரங்கம் யானை தேர்மிசை யேக லுற்றார்
நலனுறு சிலிகை மீது நண்ணினர் சிலர்க்கின் சில்லோர்
பலனுட னேய்த வேதம் புதிகளாய் நடந்தார் நீடு
சலனுறக் குழுவிற் சில்லோர் தனித்தனி சில்லோர் சென்றார்.

(௧௮)

காரிகை யொழுதி கண்ணோர் காளையுற் றெவரு மியானை
தேரொடு சிலிகை மீது செல்கின்ற ரியானுஞ் சோலை
சேருநற் கொருதே றோனுந் திகழுநக் களிற் தேனு
மாரிவ ணுதவ வல்லா ரவனுட னேகவென்றான்.

(௧௯)

சுந்தர மகளிர் சில்லோர் தொடர்பி னோர் விடலை யெய்திப்
பைந்தொடி யவர்கட் கெட்டாப் பணிமலர் பறித்து நல்கி
முந்தவர் பணியு மாற்ற முன்னியிங் கெழுந்தே னந்த
நந்தன மறியேன் சற்றே காட்டி மி னல்லி றொன்றன்.

(௨௦)

வல்லவ னெருவ னங்கோர் மடந்தைமுன் னெனது நெஞ்ச
மல்லுநன் கூந்த லுற்றி சென்றன னவிழ்த்தான் கூந்தல்
வல்லுநன் தனத்த தென்றான் வணைதுகில சிறிது நீத்தான்
புல்லிய தல்கு லென்றான் போவென நடந்திட் டாளால்.

(௨௧)

அன்னமென் னடையோர் பாவை யணைந்திடு துகிலி னூடு
வன்முலை சிறிது தேரீன்ற நோக்கிபோர் மைந்தன் மாலாய்
மன்னவ ணிழ்கி னின்று செலிற்செல்வன் மற்று நோக்கான்
பிள்ளுற வருவோர் தள்ளவிழ்த்திடப் பெரிது நொந்தணை.

(௨௨)

சேதள முறு பூஞ்சோலை சேர்ந்தன ரசோகு முல்லை
தாதகி மயிலை குசஞ் சாதிமற் தாரங் கேட்குங்கு
பாதிகி செருந்தி புனை மல்லிகை பன்னி வெட்சி
மாதவி யாதி பூத்து நெருங்கிய வளமை கண்டார்.

(௨௩)

நீடின வேற்க ணல்லார் நேர்தலுஞ் சோலை தன்னு
ளாடின மயில்க ளீட்ட மகன்றன வெகின மெல்ல
வாடின மழையுண் போகின் மகிழ்த்தன குயில்க ளோடு
பாடின கிளிகள் பூவை பதுங்கின குடம்பை யுற்றே.

(௨௪)

தேகிழை யொருத்தி யங்கோர் செண்பக மலரைக் கொய்து
காசிமுன் ஸீட்டி மோப்ப ரவிலுறு காளை நோக்கி .
வாசநீ டவைகள் நேரோ மழ்நிதை நிகர்பா னென்றோ
ராசில்கோங் கரும்பைக் கொய்து நீட்டின னணுக வந்தே. (௨௮)

ஊடலுற் றவன்பின் காத லுயர்தலு மொருத்தி கேள்வன்
மாடுற நின்ற னோக்கி நோக்குந் தவன்பேரில் லூவி
நீடொலு மலர்ப்பூங் கொம்பை நேருறப் பறநீயிர்ததிட
டாடலு னொனிவிவ வேலை யறவனாத் திவ னென்றான். (௨௯)

விடையனா னொருவன் கொய்யு மென்மலர்க் தோட்டின் மீது
படிதருகொம்பின் மென்பூப் பறிக்கவோர் பாவை பின்வந்
திடையுறு துகின்றேற் கால்வைத் தேறித்தன் றேண்மே னின்றான்
கொடிகளோர் லொழுக்கொம பேறிக் குலனிமேற் பிடிச்சுல போலும். (௩௦)

ஒருவிடன் றேளின் மேனின் றொருத்திபூப் பறிக்க வோர்மா
துரியவ னெனையுஞ் சற்றே பரியென வுறுகின றானவ்
வரிவைமுன் குதித்ததுச் சென்ற ளவனொருமுற் சக்கனாள் பின்னுற
றிருவரு மிவர்மி னென்றாங் கின்னீலின மூர்தி நின்றான். (௩௧)

சுடர்த்தொடி மகளிர் சில்லோர் வளைத்திடோர் துணர்ப்பூங் கொம்பைப்
பிடித்தலு மொருத்தி மற்றோர் பெயர்ந்தனர் நிமிர்ந்தி டந்தக்
கடித்தடற் றினையை யன்னாள் கையிடை தஞ்சி நின்றா
ளடுத்தவன் கண்வன் கண்ணுற் றணங்கெனக் கருதிச் சென்றான். (௩௨)

உரமிசை பென்கொல் சொற்க முயரற மியற்றி னோர்கள்
பரிவிற் சேரிடமே யோங்கு பயோதர மின்பு மாரி
தருவதே தனமிங் கேழைத தனியீ னேற்கு தவலாமென்
றொருவிற லோனும் வாட்க னொருத்தியு மிசைத்து நின்றார். (௩௩)

மற்பொலி தொடிக்கை நீயார் மகனொவன் மனைமனை
னற்புறு மனையீ துண்மை டடியனென் மனைநே யான்
சொற்பயி லுனகருநானம் மனையென்றோர் சுடர்வே லோனாங்
கற்புறு மாதும் பேசிக் கலக்கமுற் றினையன் சென்றான். (௩௪)

வன்மதக்களீ மன்னோர் வயவவேனா வனிதை முன் போய்த்
தன்மை முன்னிலப் பேரியார்க்குத் தகுமே துணைக்க வேண்டு
மென்ன மற்றவ ளெனக்கு முனக்கு மீங்கிசையு மேன்றா
ளன்னவன் போதுமீ தென்மதத் திடையுவகை பூத்தான். (௩௫)

அருத்தி யோடுரி யாடன் பேரினி துறைத்தவனை யங்கோர்
திருத்தகு விறலோன் கூவத் தெரிக்கு ாப்பெயராண் மற்றோர்

முருத்தன மூரலாளுங் கேள்வி யின் முன் ஒருற்ற
 ளொருத்தி நாடுநோயினின்றொருத்திவெஞ் சினமேற்கொண்டாள்.

வெற்றியேற் றடக்கை பாடேவர் வீரனோர் கரிய வாட்கண்
 முற்றிழை சென்னி மீதோர் முல்லைமென் மலகாக் கொய்தாங்
 குற்றிட வெறிய வண்ண ஓடார்கழைச் சிலையெங் ென்றாள்
 பற்றதி னிசைநான் மற்றுநு னெனப் பற்றித் தென்றான். (௩௪)

மெல்லி யன்மக ளிராமமவிரவொரு மடந்தை கொங்கை
 புல்லுதற் சிலகிவ் காதல் பூண்டவ னெருங் றுங்கு
 வில்வமென் கனியி னென்று தொடுத்த னோக்கி மேவு
 மெல்லிகை முகையி னென்று மலரொன்று கொய்து ளின்றாள். (௩௫)

விருமபிண ளொருத்தி சேனோர் விற்றலின் விழியை மூடக்
 கருமபெறு மொழியோர் பாவை கண்டிகண் சிவந்து நின்று
 வரும்புறக் கேள்வன் முறஹற் றென்னென மலிரா ணுற்றுச்
 சுருட்டி கணலரின் மூழ்கித் தூற்றிய துகளை யென்றாள். (௩௬)

தென்னு சோலை யெங்குந் திரிந்தொரு மடந்தை நீடு
 நன்னா மாதவித் தண்ணீழ் னணுகலு மொருவ னெய்திப்
 பன்னி மென்மலர்க ளீண்டுப் பறித்சளித திடவோ வென்றா
 னன்ன வளியான் வணமுல்லை யலர்கொள் ளெனடந்தி டென்றாள். (௩௭)

செறிக் கயற்களுனோ சேயிழை மலர்கள் கொய்தாள்
 வீறுசெந் நீற நுதண் போதினென் றிசன் மென்கைக் கொண்டாங்
 சேனை கொழநன் முனன கொய்தலு மொருமின் னீன்றாள்
 ஷெடுருகு வநிதையின்றே வென்றனன் வெங்கி ளின்றாள். (௩௮)

இத்திற மயிலன் ஒரு மிளைரு மினிதி லீண்டிக்
 கொத்துறு முகையும போதுங் கொய்தனர் புனைந்தும் மோந்து
 மொத்திட ஷொருவராகத் தொருவர்க ளெறிந்தும் முன்னர்த்
 துய்த்தக மகிழ்ச்சி யுற்றார் தொகுமலர்க் காவினினபம். (௩௯)

மற்றரு மீவ நீவ்வாறு மருவலர் தம்மை பெல்லங்
 பற்றி முன் பிணைத்துக் கட்டிக் கொங்கி பின்பகரு நன்னூல்
 கற்றிலீர் மனம்போல் ஷைகுங் காவுறு ஷுறுமை நோக்கி
 யுற்றனர் குளனுமியாறு மொண் புனீ லாடல் கெய்வான். (௪௦)

வேறு.

வந்தியா வருந்துடி மெனக் குதித்தலும் வநநீ
 ருந்திநீர் துளிவிசும் பெழல் விசும்பினுக் கோடைக்

கந்தாஞ் சொரிவியப்ப தூஉம் வீழ்த்திடல் காரின்
றந்தாத்திடை மழை. சொரி வியப்பதூஉ மாறும். (௪௧)

செய்ய சண்ணமும் தேய்நையுஞ் செறிந்திடு மொருவர்
மெய்யினுற்றிட வொருவர் முன் வீசியும் விளங்கு
ஓகயினுற்றிடு சிவிறி நீர் கனமெனச் சொரிந்து
தாய் நீர்குடைந்தும் விளையிடவார் குழந்து. (௪௨)

வேறு.

அன்ன மென்னடைப் பூங்கோதை யரிவைய ரினியதாரீர்
முன்னு விருப்பின் மூழ்கி மூழ்கியங் கெழுதனோக்கிற்
அன்னு கருங்கொண்மூவிற் சுடர்விநித் தினிது காட்டு
மின்னினர் தோன்றி யாழ்ந்து மீளவுந் தோன்றல் போலும். (௪௩)

சிலைமத னளையனங் கோர்திற வினறொரு பூங்கோதை
முலைமிசைப் புனலைச் செங்கைமுகந்துகந் திறைத்தானீடு
கொலைமதத தடக்கைவேழங் குளித்திட வமைத்தபாக
னலைபுனல் வாரிவாரி யதன்மிசை யிறைத்தல்போலும். (௪௪)

தாக்கணங் களையனோர்மான் குளித்திடத் தன்பி மெய்கித்
தூக்கிடு மலர்மென் கூந்தற் சொருக்கின யவீழ்த்தோர் காளை
தேக்குறு புனலின் மூழ்கிச் சேணிடை யெழுந்தம்மாது
நோக்கியங் கயலோர்ச் சேற நோக்கிமுன் னகைகது நின்றான். (௪௫)

களித்தவ னொருத்தி யோர்பாற் கலங்கிடு மூடலோடு
குளித்திட வவடன் கேள்வன் குளிர்புன லிடைச்சேண்மூழ்கி
பொளித்துவர் தெழிற்றான் பற்றி யுள்ளு வர்ப்பக்கண்ணீர்
துளித்திட வலறி முன்னர்த் தேனறிடத் திகைத்து நின்றான். (௪௬)

ஆழ்ந்திடு புனலினங்கோர் வலவனோ ரரிவை பின்னர்த்
தாழ்த்தவ ளினியகால் கடன்கழுத் திடைத்தொன்னச்
குழ்த்திட நிமிர்வுற் றந்தத்துழியடை சேற்றோக்கி
வீழ்த்திட வெறிந்துநீரில் வீழுமுன் றடக்கையெற்றான். (௪௭)

பொற்றொடி பொருத்தி தெண்ணீர் புகுந்தொளித் திவெனீவந்
தற்றெனைப் பிடித்தியென்ன வழர்வரை யனையதோளான்
மற்றுனைக் குழாத்துட் காண்பான் வளைக்கைபீற் றிடுவனென்றான்
கற்புடன் பற்றிமூழ்கி யாண்மகன பிடித்தே நென்றான். (௪௮)

வீழிகொடு வேலைவென்ற மெல்லிய லொருத்தி கஞ்சத்
தெழிலுறு மரும்பொன்றமுத் திருத்தல்கண் டிதைக்கொய் கென்ன
வழிதரு மதவேளன்ன னொருமக னதுகொண்டெய்தி
மொழியுயிவ்வரும்பினோடு மூன்றெனைக் கரத்தி லீந்தான். (௪௯)

நிறமுது புனலி னின்று நீடெழில் வாவிபூடு
நதைவிரி மலர்கொய்வாரு ணவிலொரு திறலோனங்கோர்
மறமலி வேற்களுடன் வனமுலை தொடலுநோக்கி
யறணிதோ வென்றான் கஞ்சத் தரும்பெனத் தொட்டேனென்றான். (௧௦)

சமரவேற் கண்ணினோளார் தையல்வண் புனல்வாய்க் கொண்டங்
குமிழ் ளு மதனேநேரும் நெருவன் நன்வாயேற்றுண்டா
னமிர்தமொ வனையதென்று நெருவனங் கதனுக்கண்ணுன்
குமுதமென் மலரின் நீந்தேன் கைக்குமோ குடித்தாலென்றான். (௧௧)

மங்கைமற் றெருத்திபல்கால் மூழ்கலு முரியோன்வாரி
தங்குசெவ் வல்லிப்போது தனிலொன்று கைக்கொண்டிந்தப்
பங்கய் மலர்நின் கண்போற் பருத்ததைப் பார்த்திடென்று
னங்கவ ளனைய தெண்ணீ ரகந்தனா யேறினாள். (௧௨)

சேலன கருங்கண் சேப்பச் செய்யவாய் விளர்ப்பக்கூத்தல்
பாலுற வவிழ்ந்துலாவ நிற்குமோர் பாவைதன்னை
மாலனா வடன்காந்தன் வடிவிதேன் னெனவோர் சைய
லேலநீர் தோய்த்திட்டான்மற நெவ்வன மிருப்பதென்ன. (௧௩)

ஒதுது புலவியாளோ ரொண்ணுதல் புனைமெல்லாடை
சேநீர் நனைந்துமேனி தெரிசலு மனாழறகூவி
வாதனைந்ததி டென்றான் மனமிரங்கியதோவென்று
னாதமென் பட்டென்றான் பின்னாறு மெண்ணினனி தென்றான் (௧௪)

நண்ணுது மிவரில்வாறு நாடியிவ் வொருவராக
வண்ணநீன் கலையிலேறி மறுதுகில் புனைந்து சாந்துந்
தண்ணுது மலர்ப்பூந்தாருந் தழைக்கிற் கலனுந்தாங்கி
யுண்மகிழ் வெய்தித்தேடி லுண்பதற் கொருப்பட்டாரால். (௧௫)

கன்னிகை யொருத்தி யீரத் துகிலனோர் காதலோனை
மன்னுனி கலையென்றானை மாண்கொலென் றெழித்தீர்த்திட்டான்
றுன்னவன் கலவைவெய்நாடு கிலிப்புனைந் தனையே யென்று
ன்னவன் கலையென்ற ளனையனீ நல்லென்றான். (௧௬)

கஞ்சனவானில் வில்லுங் கணையுங் போகமு முண்டொண்டு
மஞ்சினஞ் சூழத் தோன்று மதியெழி னோக்கிச்சீசடி
வஞ்சியர் பளிங்கிற் பெரன்னின் னாகுத்திடு வன்னந்தன்னிலீ
விஞ்சுதேன் வாக்கிரலக் மென்கனி வாய்வைத்துண்டார். (௧௭)

மின்னிடை யொருத்தியுண்டு மிகுந்திடு நறவுட்டோன்றுந
தன்னெழிற் றணத்தை யிந்தச் சலசமென் முணைப்புவாத

தென்னென பொருத்தி யெய்தி யிருவர்த முகமுநோக்கி
யின்னவை மலருங்கொல்லோ விருமதி முன்னொன்றான். (௫௮)

தேறன்மிக் கருந்தி னுளோர் தெரிவைகஞ் சனத்தினாடு
கூறுதன் படிவநோக்கிக் கோற்றொடி யெனைப்போனென்னல்
காறுநன் கிருந்தா யின்றி கண்முகம வாய்மற்றெல்லா
மாறுபட் டிருத்தி யென்னே டீதுதுசுந் தனை யோவென்றான். (௫௯)

குடித்தவ ளொருத்தி வேரிக் குழிசியின் மதியை நோக்கிப்
படுத்திமுன் நெனையின்றி ண்டிப் பதுங்கிடில் விடுவனெவென்
றெடுத்தலைத் திடக்கையிட்டாள் காண்கில ளெதிர்வனெனக்கி
விடுத்ததிக் குழிசியென்ன வெகுண்டதைத் துடைத்திட்டாளால். (௬௦)

நீடியமைப லாளோர் நேரிழை தனது சாயை
யாடியுனோ கியானிங் கென்செய்தே னலக்க ணெய்த
வீடுறு மிதனிலென்னை யடைத்தவ ரியார்சொலென்றான்
கூடிமற் றவனே நீங்காக் கொழுநன்பார்த் தெனையுமென்றான். (௬௧)

மட்டள விளாதுதொண்டு மாதவி மியற்று மேலோர்
நிட்டையி விருப்பதெனன விருந்தன ணிகழோர் தையல்
கட்பூங் கோதையோர்மின் கணவனுநதானும்வைகு
மிட்டமுஞ் சினமுமற்று மெடுத்தெடுத்திசைத்தாண மன்றோ. (௬௨)

வரிகளோச் சிடுவோடாது வள்ளமொய்த் திடலுமுண்ணு
மரிவையங் கொருத்தி யின்ன தளிகட்கோ வெனக்கோ வென்னப்
பரிவுறு சேடி யுண்மின் பகுத்திரு வீருமென்றா
ளிருநிறத் தவர்க்கும் வேண்டா வென்றெடுத்தி துருத்துநக்காள். (௬௩)

ஒருமக னாடித்தன்பி னின்றிடு முரிய னென்றான்
கருகுறு மொருத்திக் கீதை யருந்தெனத் தானுண்டிடஞ்சு
முருகினை நீட்டவந்த மொய்குழல் ஈணவன்சிற
விருவரு யின்னனார்க ளிருவருஞ் சமரி னீனாராள். (௬௪)

ஆரமு தனைபதீம்பா லடிசிலுந் தயிர்விரய
மூரலு மிழுதின சோறு மூவகைக் கனியுந்தாய
நீருந் டருந்துவார்க ணிகழுமியா ழிசைப பார்மற்றை
யோர்தரு மிசைமுன் சேழுவொருவர் மேலொருவர் வீழ்வார் (௬௫)

வின்னுத லொருத்தி குத மென்கனி யருந்தென்றீயித்
தன்னூரி யவ்வீள் கொவ்வைத் தண்கனி தருகென் றானோர்
மின்னிடை யிளநீர் மன்னவேண்டுங்கொ லெனவோர் கில்லோ
னென்னதினிருக்கும் பாலோ வின்சுவைப் புனலோ வென்றான். (௬௬)

பன்னிடு மீருதோராழிற் படிந்திடு வசந்தமென்ப
தன்னிடு மதுவென்றோர் பேருற்றுவந் துவந்திவர்க்குமின்ப
மிந்நிலத் தொத்துவிக்கு மென்றிடி வினையகாலத்
தன்னதை யருந்தினோர்கள் களிப்பினுச்சுளவீண்டாமோ: (௬௭)

மருவுமில் வேனிதன்னின் மாதவ மெய்தலோர்ந்து •
நிருபனு மகிழ்ச்சியெய்தி நீணிலு வேந்தரியுநம்
வருகென முடங்கல் போக்கி யவர்கடம் வரவுநோக்கித்
திருவுறு நகரமெங்குஞ் சிறப்புமேற் சிறப்புசெய்து. (௬௮)

புகல்விடைத் கொடிமுன்னேற்றிப் பொருந்துமீ னாந்தூராளுந்
திருமுறு பூர்திமிதுந் தேரினும் பவனிபோந்து
தகவுநீ தீர்த்த நல்கித் தனிமுதல் மருதவாண
னகமகிழ் வெய்திச் செய்து சொழிந்தன னம்பொன்மாரி. (௬௯)

விரவுறு மீறுநான் வேந்தன் வீளங்குபொற் கோயிலெய்தி
யரனெதிர் பணியுங்காலை யரசின் பவங்களியாவு
மொருவின நீயுன்னுருந் துலகையான் முருபன்னாள் பின்
பரபத மெய்துகென்னப் பகர்ந்தன னரன்வின் வாக்கால். (௭௦)

அம்மொழிச் செவியெனய்த வ்கங்களி கூர்ந்துமன்னன்
கைமதவனாத்தோல் போர்த்த கடவுட னருளையெண்ணிச்
செம்மைநீ டன்பிற்போற்றி விடைகொடு சேனைபோடும்
வெம்முர ணத்திறங்காவல் வியனகர யோத்தியுற்றான். (௭௧)

பொலுன்குவ டனைய திண்டோட் புகலுறு மாந்தாதாழ்ந்
கலிங்கநாட் டிறையைக்கொன்ற கடுமபழி தொலைதெம்மீச
னிலங்கருள் பெற்ற வாநீ தினியெழில் வசமானெய்தி
வலங்கொடு தனதுநாடு மருவிய காதைசொல்வாம். (௭௨-)

மாந்தாதாசி சருக்கம் முற்றும்.

—

உ

சிவமயம்.

வசுமன்னவச்சிருக்கம்.

தினாமான மில்வகையுஞ் செழுந்திரு மெறிகடல்குழ்
தனாமானென் முகநிகருந் தண்பொழில்குழ் கச்சியினு
னுணாமானி கருமினைய வுலகுபுரந் தருளுவதில்
வனாமானும் புயமுடையான் வசமானென் றொருவேந்தன். (௭)

வேறு.

திருவளர் காசிக்கேகித் திகழ்கயாச் சிரத்தஞ்செய்யுக்
கருதியங்குற் றுனந்தக் காரியமுடித்துத் தன்னூர்
மருஷிமுன் இருவலார்கள் வல்லிகேடு மருவியநதப்
பெருநகர் தனைக்கொண் டார்கள் பெட்பொடு காலநோக்கி. (௩)

அத்திறம் வருபான்கேளா வநாமணி யிழந்திந் கொல்கி,
நித்திய ஞானனந்த நிருமலற குரிமை புற
முத்தனை யுயர்சாபாலி முனிவனை யடைநதுபோற்றிக்
கைத்தன் மலரிரண்டுங் கலந்தொரு முகையாச்செய்து. (௩)

ஆகிதன் பொருள்கொண்டேனோ வந்தணர் பொருள்கொண்டேனோ
மாதவர் பொருள்கொண்டேனோ வலிமையி னேழையோர்க்
கோதமுற் றிடச்செய்தேனோ வெனதெழி கைருநாடும்
பேறுறு தெவ்வ றெய்திக் கவந்ததென் பெரியோ யென்றான். (௪)

முற்பிறப் பிடைச் செல்வ முதிர்ந்தவன் புகல்டல் பண்டம்
விற்பவன் வணிக னுன்றன் வினங்கெழின் மனையின் பாங்கர்ப்
பொற்புறு மனையி னானோர் பூசுர ஞானநின்பாற்
சொற்பெறு தனடுலாதி வேண்டிவ தொடர்ந்துகொள்வான். (௫)

கொண்டவை திங்கட் கோர்காற் கூட்டியங் கவற்றிற்கெண்ணிற்
கண்டிடு பொருளமற்றீவான் கணக்கினி லீதநீட்டி
மண்மய வரவநீட்டா திருந்தனை வருடமைமபான்
விண்டிடு வனசத்தாரான விளிந்தனன் காலமெய்தி. (௬)

அன்னவன் மனையும் வித்தா ளவற்குநா லெத்தாமைந்தர்
பன்னிடு மிளமை யுற்றோர் பறநீர் யவர்கடம்மை
மன்னவ னவையின் முன்னர் வரவிலாக் கணக்குக்காட்டித்
துன்னிடு மவரவீடாதி தொகுபொரு ளியாவுங்கொண்டாய். (௭)

ஆதலா னினது நாட்டைக் கீவரந்தனாமரா ரிந்நா
ளோதுகில் பொருள்கண் முன்னி யொளிர்திச் சட்டயினற்குங்
கோதில் சீரடியார் கட்டுங் கொடுத்தனை யதனாலிந்தப்
புகலங் காவலசெய்தாய் புரவலனாகத்தோன்றி. (௮)

புரவின் மகழிப்பொது புரிந்தனை யாயினுன்றன்
நிருநகொய்துமென்னச் செப்பினன் முனிவன் வேந்தன்
மெரிதரு புடவியின்றி நிதியின்றிச் செய்வதெவ்வா
நிருநிதி யுனதே லியார்க்கு மெண்ணிய முடியுமென்றான். (௯)

பொருவில்சீர் முனிவன் வாவி புணரரி கமலப்போது
மரிவையர் முகமும் வேரூங் கறிவுறு துழலுஞ்செல்வத்
திருவிடை மருதினெய்தித் திகழ்பரி மகத்தின்பேறு
தருவலம் வரினுண் வையஞ் சார்ந்திடு மின்றே யென்றான்.

(௧௦)

வேந்தன்மிக் ருவகையெய்தி விடைகொடு தடத்தின்வாளே
பாய்ந்துசெவ் வீளநீர் சிந்தும் பீகரிடை மருதினமேவித்
தேயுநதுதண் பொன்னிழிசன் றுணையடி பணிநதுபோற்றி
வாய்ந்திட வலனுக்குற்றான் மனத்திலும் வலனுற்றானால்.

(௧௧)

அவ்விடை மருதினைகண்ணே தாரிருந் தமைச்சர் தம்மைத்
தெவ்வர்மேல் விடுத்தானன்றார் செனறவர் தமைப்போர் தன்னிற்
வெவ்வழற் படையால் வென்று மேவுதன் னாடையன்றிக்
கவ்வைசெய் தீவிரநாடும புற்றினர் கடிதுவந்தார்.

(௧௨)

சூரிசிலுண் மகிழ்ந் தமைச்சர் கொண்டிடு செவ்வர்நாட்டை
வருசிலை மேருவாங்கு மருதவாணனுக்கு நல்கித்
துரிசறு தனுவிற்செங்கை தொடர்விழா நடாத்திப்பின்னர்
முரசுதிர் தானெழுது முதுநகர்க்காஞ்சிறுபுற்றான்

(௧௩)

சத்திமு லிவ்வூனெனத் தவம்புரி காஞ்சிவேந்த
னித்தனி வலஞ்செய் தீசு னருளுந்தன் னெழில்கொண்டுஞ்
சித் தமின் புறக்கொண்டெய்து திறனிஓ துறநதைமன்னன்
மித்திரற் கொன்றபாவம் விலக்கியகதைமேற்சொல்வாம்.

(௧௪)

வசுமன்னவச் சநுக்கம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

அஞ்சத் துவசச்சருக்கம்

நஞ்சத்துணைவேல் விழிமடவார் நயந்துமட நீட்டெழில் வடிவான்
கஞ்சத்துவளை முத்தளிக்குங் கழனித் தென் காவிரிநாடன
வெஞ்சத் தருக்கட் கரியுனையான் மிருகல்வியினு னொருவளவ
னஞ்சத்துவச னெனும்பெய ரானனன னுறையு ருறையுராம்.

(௧)

வளைபொற் கழலான் வன்றனக்கு மறையோனொருவன் மித்திரன்மற்
றனையோன் பெபருமித்தி னயாகு மரசன் கூலகளிஞற்
களைவெண்டினா நீர்க்கங்கையின்மான்மியமோர்ந்தொருநாட்கண்போன்று
சனையோ தரவினற் பிரியாமறையோன் றன்றோ டித்கூடும்

(௨)

நித்தன் மகிழு மெழிற்காசி நிகழுங்கங்கைப் புனல்படியச்
சித்தமுடையேன் பிறர்நாட்டிற் சேறலெனக்குத் தகவன்று
மெய்த்தகிலை ஞாயீயாண்டு மேவிப்படிந்தப் பலன்நன்னைத்
தத்தமளித்தி யெனப்புக்ஞன் றீனிமா மறையோனையுணர்ந்தே. (௩)

புனைவிசிறியா ஞற்றதுணை மற்றுவேறின மெனவுரைத்தான்,
புனைவேற் றடக்கைச் செம்பிப் னீபோதிவா ளாவவ ளெளியேற்
கனையா மியான்மற் றவ்வனிதைக் கனைதன் னொடு தாதையுமாகு
நினைபல்வேறு புறநின்று காப்புனென்று நேர்ந்துரைத்தான். (௪)

அந்தணை னெதிரிசை வற்றள வினிதிகன் பெற்றேகிச்
சந்தமலைவிக கரசுணாத்த தகவுந் தானோதியது முரைத்
திந்துநுதலாய் சிலபகலி வியானிங் கனைவேனிரங்கலெனச்
செந்தண் சாலிமுதலியன வாங்கிக்கொடுத்தச் செல்லுற்றான். (௫)

அந்தமறையோன் சென்றவுட னாரசனகர் காவலரை மழைத்
திந்தமறுகில் வளர்மறை யோர்க்கிடையூ ரென்றுமணுகாது
முந்துதனிலும் பதின்மடங்கு மூயன்று காப்பீ றொனவுரைத்துச்
சிந்தைமகிழத் துகிலுதவி விடுத்தானவருஞ் சென்றனரால். (௬)

நாடிவடிவேற் புரவலனு நணுகிப்பாங்கன் மனைப்புலத்தி
னேமமுழுதுந் தளித்தகற்பி னெழிலார் மயிலைத்தி மயக்குங்
சாமருபிகளா விடையூறின்றிக் காத்துப் புலர்காலைத்
தாமமணிப்பெற் றசுமபினொளிர் தன்மாளினை கயற்றினி திருக்கும். (௭)

கங்கைபடிந்து புனல்கொண்டு கடுகநடந்து சிலநாளிற்
பொங்குடல்ற் பகல்குளிக்கும் போதினொருதன கனைந்து
திங்கட் கதிர்வெண் குடைவேந்ததச் சென்றுகாலை காண்டுமெனத்
தங்குமனையுற் றில்லினொடு மகிழ்வுற்றிருந்தான் சூர்மறையோன். (௮)

என்றுமடைந்து காப்பதுபோலின துண்டறையுந் தார்வேந்த
னன்றுமிரவின் மனைப்புறத்தி லடைந்தா'னகத்தினொரு காளை
துன்றுமுறை கண்மெல்லெனத் தன்றுலங்கு செவியிற் புருத்திடலுங்
கன்றுமனத் தன்மானத்த னின்றிங் கிணையகருகிடமால். (௯)

திரைப்பாற்கங்கை படிவதற்குச் சென்றான் வந்தானெ னிலதற்குந்
தரைப்பாலதுவோ நெடுந்தூரஞ் சூத்தலரிதித் துணைக்கதழ்வில்
வினைப்பூங் குழலான் கற்புடையாள் விரும்பான் பிரிணையாழிணங்
கரைப்பார் கனாக்கப் புருந்தனோற் கல்லுங்கறையு மெனுமுலகம். (௧௦)

காவல் பலவர் திகழ்கடையுங் கடந்து சிறிதும் பயமின்றி
மேவித்தனிவா ழிசுங்குயிலை விகாரப்படுத்தும் விடனிவனைத்

தூவன் வடிவாட் கிளையாகக் கொடுக்கவேண்டு மெனத்துணிந்து
பாவுசுவரின் மீதேறிக் குதித்துப் பையவுட் புகுந்தான். (௧௧)

வேறு.

மன்னுவேதியினைக் கண்டான்வழிவந்த துயரான்மேனி
துன்னுவேற்று மையினுந் தோற்றுமவ் வழியினு
மின்னொன் றுணராதோடு மென்றியா னொன்றுக்கேளான்
பின்னுறச் சென்றன்னுன் மேற்பிறங்குவா னெறிந்தான் மன்னே. (௧௨)

வீழ்ந்தனன், பனவன் பார்மேன் மின்னிடைய மடந்தைகண்டான்,
குழந்திடு கிண்ப்புட்பொற் றொழிக்கர நெரித்துவாய்விட்
டாழ்ந்திடு கங்கையாடி யணைபல மிதுவோவென்றா
ளையீந்திடு புறத்தேரர் கேட்ப வேங்கினுண் முறையோவென்றான். (௧௩)

கரவட னொருவனென்றன் கண்மணி யனையகாந்தன்
கிரமறத் துணித்தானையோ தெரிக்குமிந் நகரந்தன்னிற்
புரவல னிலையோமற்றும் புண்ணியமிலையோவென்று
மருள்கொடு விழிநீர்சோர விழுந்தனன் மணுளன்மீது. (௧௪)

தழுவின் னொளியேனிங்குத் தனியுறக் கங்கையென்னுள்
செழுநதீ யாடப்பன்னுள் சென்றனை யின்றுவந்தாய்
வழிவரு துயர்தீர்முன்னர் மறித்துமிப் போதுமெங்கு
நழுவினை மெல்லவையா நாளினித் தனியொலால் (௧௫)

புனைபுகழ்க் கங்கையாடிப் போந்தனை யிந்நாளேகல்
கண்கட லிடைத்தோய்தற் கோகவி னுறுதலங்கெய்தித்
தளிர்முத லினைக்காண்டற்கோ சார்ந்திடி லிவற்றிற்கியாரும்
மனைவியர் தம்மோடேகும் வழக்கநீ யறிந்திலாயோ. (௧௬)

தேரியர மகளிர்தம்மைச் சீசர்ந்திடற் கென்னைவ ள்கித்
திருவிசும் பணைவுற்றோயோ வெனையுனக் களித்தவென்றன்
குரவரான் டிருப்பதாலெங் கொம்புளுள் பிழையென்செய்தான்
மருவலென் னைவரை யிண்டு வந்தெளி லியாதுசொல்வாய். (௧௭)

என்னவெண் ணைகப்பூங் கோதை யிரங்கலு மிறைவறோந்து
தன்னுள் நடுங்கிவீழ்ந்தான் றமைமிசைப் புரண்டா னென்கிப்
பின்னரு மேழுந்தானந்தோ பிறங்குக்கண் ணறுவிசோர
வின்னுயிர் விடுத்தான் றன்னை பெடுத்தனைத் தினையசொல்வான். (௧௮)

வேறு.

வித்தகத் தண்குண நிதியே வேதியர்தங் குலமணியே வினையினேற்கு
மித்திரனா யிருந்தனைநீயா னுனதுதலை துணிக்கும் வெய்ய பாவிச்

சத்துரு வாயிருந்திட் டேனெனைப் போல மறுவேந்தர் தரணிமீதுன்
சித்தமறித்திட வுளரோ வென்செய்தே நெனசெய்தேன சிறியனேனே.

முத்திரினக் கிசைத்தபடி யுதுதினீழும் மனைப்புறத்தின் முயன்றுகங்குல்
வந்தினிது காத்திருந்து சென்றிடுவே னவ்வாறு வந்தேனின்னுஞ்
சுந்தமுறு மனையகத்துன்மென்மொழிபேட்டிங் கெவ்னோசார்ந்தானென்று
சிறந்தையுது வெகுளியினு வியானொனனு திவ்வானு செய்தேனையா. (௨௦)

பொன்னுலகி வியானுமென்றன் மரபினரும் புருந்திடுவான் பொருவில்
கங்கை, தன்னிலுநீப் படிந்தனைய பலன்றனைத் தருதிடுபினிற்சாரந்துவந்
தின, டென்னையறி யாதகத்திற் புருந்திருந்தென் கைவாளா லிற்றீத்திட்டி
யாரும், வென்றாகிற புகப்புரிந்தாய் நீயுமின்று வஞ்சனைதான் விளைத்திட்
டாயால். (௨௧)

என்றரசன் புலம்பலுமவ் வேந்திழைநீ டிரங்கிலும் பாங்கிருப்போர்க்கோ
மன்றதெரு மரலினுட னிறம்பூதுங் கொடுகதழ்வின் வந்துகூழ்ந்து
பொன்றமுறை யோன்றனையு மாகிணையுங் குரிசிலையும் பொருந்தநோக்கி
வென்றிவடி வேலவனைப் புவிபுரட்டுபோ யெவனரிந்த விளைவென்றார்கள். (௨)

வண்ணமதிக்குடைவேந்தன்கங்கைதனக்கந்தணன்செல்வகையுந்தான்வந்
தொண்ணுலைக் காத்ததுவு மன்றகத்தி னுற்றதுவு முலவுந்தன்னெஞ்
சென்னிபது முடித்ததுவு மொன்றொழியா தெடுத்திசைத் தானியாது
சொல்வார், தின்னமுறு மறையாரும் பிறர்களுமோர்ந் திதுதெய்வச்
செயலேயென்றார். (௨௩)

அனைபமறைக் குலத்தினுறுமுறவுனர் பின்மீடந்தைதனை யன்பிறேற்றிற்
கனைகடலிற் கதிர்பிறந்த பின்பிறந்தான் நனதுடலைக் கனலின்மாலே
புனைவித்துப் பிறவுமுள கடன்களுஞ் செய்வித்தனர்கள் புகழவ்வேந்தன்
றனையுனையா னினிப்பிரியே நெனப்பிரமுகத்தி லந்துதழீயுதென்றே. (௨௪)

வேறு.

நின்றிடு மெதினோ நகைத்திடுங் குறுகுநீப்பழிதாவென வுணாகும
வன்றளித்தடக்கை பிடித்திடு மிழுகு மடித்தித் தொயிற்றிலைதூக்குஞ்
சென்றியிற் திருப்பு மருகினி லிருக்குஞ் சென்னியுண்ணெடுங்கிவெய் துயிர்
ததுக், சூன்றுழிப் புயங்கண் மெலிநதுவெம்பணிவாய் கொண்டிடு தேனா
நெராணன். (௨௫)

ஆனினமருந்தத் துருவைகொய் தளித்தா னுனெடு விளைநில னுதி
தானமெண் ணிலவந் தணர்தமக் கீந்தா னென்றினுந் தாழ்வரு திறிந்து

தேனு கு வனசத் தொடையினோர் பலவாந் செய்வதீர்த்தங்களிற் பமந்து
மானுறு கரத்தான்றனைப் பலதலத்தின் வணங்கிடிப் போயிடுதென்றார். (1)

கொற்றவி னைனுக் கிசைந்கிரதாதி குழுவுறு தானையினோடு
தெற்றென வெழுந்து திரிசிராப்பாவு சிரகிரி யிடத்துநன் களிக்கு
முற்றுசீர்த் தீர்த்தம் படிந்துதாயான தாதையை முறைமை யின்வணங்கி
மற்றுள தலத்து மத்திறம் புரிந்து மருவினா னை—மரு தெல்லே. (2௪)

வாருண தீர்த்தக் களாயினுற் றிடுங்கால் வயங்குமாதவர் பலரீண்டிச்
சீருறு யிதளிற் புடியிலுன்னடுக்கத் தீர்த்திடு மென்றன ரீனைய
சாரணி புய்த்தா னைனினுட மூழ்கிச் சாற்றுமாந் கிலங்கிடு பரம
னேருறு பதங்கண் டிறைஞ்சினுனை றஞ்சியெழுமுனந் தீர்த்தந்நடுக்கம்.

சிறிதுள மகிழ்வூற் றங்குறிந் தேகிச் சிந்தாமாசவ ரொடும்பூசத், துறை
யினுமுயர் காருண்ணியத்தடத்துந்தோய்ந்துதன்னியதிக்கண் முடித்து, மறை
யவர் சமக்கு நிதிபல வுதவி மருதநன் னீழல் வாழ்முக்க, ணிளறவனை
யெதிர்கண் டிறைஞ்சினு னெழுந்தாங்கி லங்கு பொறகோயிலுட் புதுந்
தான் (2௬)

புகுந்திடு பொழுதினெடிய'கோபுரத்தின் புறத்திரைநின் றசன்னவன்பாற்
றிசுழந்தவன் பிரமகத்தி வல்லிருணேர்செலுங்கொலோசோ திதன் முன்னர்
மிகுந்திடு பொறைதீர்த்தவன் றனையொத்து வேந்தனுள்ளடைந்து +ண்ணி
தழி, யுகந்தசெஞ்சடிலக் கரும்பினை விழியாலுண்டு பேரின்ப முற்றன
னாள். (௩0)

ஆண்ணலே தனியே னறிவிலா திழைத்த வடுபழி தீர்த்தெனை யாண்ட
புண்ணியமலையே புகழருட் கடலே புனிதநீ சரணமுண்டகத்தின்
கண்ணுறு முனிவற் கண்ணினும்வாக்கைக்கண்ணுறு கனலியா யுணர்ந்தோ
ரொண்ணிடத் திருக்கு யிடைமரு திருக்கு மிருக்குமன்றாதனேசரணம். (௩௧)

விஷ்ணுந் கயிலை வரைதனை யெடுத்த விறலுடை யிலங்கையர் பெருமான்
வல்லுட னெரிந்துவாய்கொறு மிரக்கம் வாரந்தூற்றிடு மலர்ப்பபத்தேதார்
மெல்வி னுதுயான் மெல்லென வழுத்து விததகத் தலைவர் சரணஞ்
சொல்லுறு முமையான் புரிதவ நோக்கித் தோன்றிய சோதிநீசரணம். (௩௨)

சலந்தானுடலத் தடிந்திடக் கணத்தோர் தாளினிற் சமைத்த சக்கரத்தை
வலம்புரித் தடக்கை மால்விழியினைய மலரடி புனைந்திடு நோக்கித்
துலங்கிடு மவனுக் குவந்தினிதளித்த சுடர்மகிச் சடிலனே சரண
மிலங்குமிற் கொடிசென் றிரவிறேர்தடுக்குமிடை மருதினைவனே சரணம்.

எனரிரு கரமுஞ்சிரமிசைக் குவித்தாங் கிதைய்நெக்குருகநின்றேத்திக்
கனமுறு வரங்கன் பெற்றகன்றனைய கவின்பதியிடைச்சில் வைக
லின்முற விருந்துபின்பு தனன் கருற்றிரு நிலம் புரந்திருந்ததன் பின்
புனிதழைந்நயிலை மருவிவீற்றிருந்தான் புகழ்மரு திறைவனின்னருளால்.

அஞ்சத்துவச்சுருக்க முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

தேவவிரதச் சுருக்கம்

வேறு.

அவமதிக் குழுக் குழும்பெனு மடவின் கெறிந்து
சிவமெனும் பயிர் வளர்த்திடு செழுமனப் புனத்திர்
தவனனுகெனும் பிரமகைவர்த்தனம் தன்னிற்
புவனமுய்த்திடப் புகல்கதை நனியிளிப் புகல்வாம்.

(க)

மேவு முப்பதிற் நிரண்டிரட்டிய கலைவிரிவும்
யாவொண்ணமு முணர்ந்திடு முணர்ச்சியுமிமையாத்
தேவர்தம்முட னசுரர்க்கு முறவுறு திறனும்
பாவைபாகன் கணிகை யிசைத்திடலு நீள்பரிவும்.

(உ)

எவர்களா லுந்துன் புறமையு மறிந்தவை யிசையு
மவரிடத்திலுற் றுரைப்பது மருந்தவ வலியும்
புவன மெங்குமுற் றொரு நொடிப் போதில் லுந்திடலு
நவிலு மிபாவையு மெய்திய காரத முனிவன்.

(ங)

தாமரைத்தலை யுறைந்திடு சதுர்முகக் கடவுண்
மாமலர்ப் பதஞ் சென் றெ திரன் பெயும் வணங்கி
யேமவீல்வரைச் சிலையினினிதுறை தலங்க
ளாமவற்றின் முன்னலகில் வுரைத்தனை யையா.

(ச)

அன்னவற்றினு ஞாயந்தல மெத்துணை யவைக
ளின்னதின்தென் றுணர் வின்நெனக் கிவணநிறை
யென்னவோதின னேதிமத்திருப்பீ னிசைந்து
பன்னுமத்தலம் புகலுதுங் கேளெனப் புகரும்.

(ரு)

பூட்டி டெண்ணிலாப் பிறவிசெய் புண்ணியவசத்த
ஒட்டமுன்றினுன் கதையினைக் கேட்கவுண் னுடுங்

கேட்டமாணவ னூற்றொருதலை முறைகிளக்கும்
வீட்டினுற்றிடச் செய்யுமிடை விளங்கு தன்னுடனே. (சு)

ஆயதன்மையாந் சிவகதையா னுனக்கதையா
நீயுகந்துளங் கேட்பதி னீடனியானுந்
தூயனாகினேன் சுருட்டுவெண் டினாக்கடல் சூழ
மேயபாரிடைச் சிவத்தல் மெண்ணில விளங்கும். (எ)

எண்ண வற்றுவளேழா யிரத்தீருரு தூறு
நண்ணு மேன்மையன் னவற்றுளாயிரத்திருநான்கான்
டண்ண லெய்திடுதூறவற் றறுபத்தெட் டவற்று
ளொண்மை மேவுநாலாறவற் றுயர்ச்சியோ டொட்டும். (அ)

பேசிடன் னவைகைலை நீடருணையாம் பிறங்கல்
காசி காளத்திகூடல் வண்புலிச் சரங்கமலை
வாசமார் பொழிலிடை மருதவ்விடை மருது
மாசில் பூண்முலை யுமையவண் மனமெனத் திகழும். (க)

ஆதியிற்பர னுமையவட் களுதியா மனைய
மாதலத்தினைக் காட்டுவான் கைலையல் வனாநின்
முதரத்தோடு போந்தன ன்தன்முனவ் வசலம்
போதலுற்றவ ணிருந்தது புகழ்மரு தாகி. (கௌ)

வாச்சீடமம் மருத்தினை மணிவிழி நோக்கிற்
நேசிலங்கிடு கயிலையின் நெரிசனப் பலனு
மாசையால் வலமியற்றினு மிறைஞ்சி னுமதனைப்,
பூசைசெய்யினு மம்மலைக் கியற்றலே போலாம். (கக)

சிறக்குமவ்விடை மருதினிற் பிறக்குந் செயினு
மிறக்கினுங் கணமிருக்கினு மெதிர்ப்படிந் திடினு
நெறிக்கணேருற நோக்கினு நினைக்கினு மதனை
மறக்கொடுப்பவ மகன்றிடு மருவுந் டின்பம். (கஉ)

சாற்று மத்தலத்திறையவன் றந்தைதாய் குரவர்க்
காற்று வெவினைத்துரோகமு மகலுமோர் வளவன்
மாற்றில் சீரொருதென்னவன் மற்றொரு வேந்த
னேற்ற பாதகப் பிரமசக்திகளு மாங்கிரிந்த. (கங)

அன்னவண்பதி மருவுதீர்த்தங்கடோ ரளவு
துன்னிடாவவை யாவையுஞ்சுரந்தி பொருவு
மன்னுபுண்ணிய மணுவொரு மேருவின் வளரு
மென்னபாதக மியற்றினு மிலங்கிடாதமம். (கச)

அத்தல்ந்தனில் விபண்டக முனிவரனளவில்
சுத்தமாதவர் சூழ்ந்திடச் சூழிருநான்கா
யுய்த்திடுஞ் சதூயுகமினி துறைந்தனன் நவத்திற்
சத்திடுபார் புந்ந்தனிலுறு தாணுவைப்பணிந்து.

(கந்)

சொன்னமாதவ விபண்டகன் சோதிதாளடைந்த
பின்னெடும் பகலகன்றபின் னேகியப்பேரூர்
மன்னுமீசனைப் பூசைசெய்தெழிற் சுருமதியி
ன்னன்னொய்திடு முயர்விழா நடாத்தினோநாமும்.

(கங்)

வேறு.

அதிகவளந் தருமனைய விடைமருதி லெமைப்போல்வா ரளவிலாத்
விதிகளும்ன் னவர்களைத் தஞ்சதராகப்பெற்ற ருளச்சதரு மேவி [ந்ரூர்
மதிதரித்த செஞ்சடையோன்னைப் பணிந்து தாயவேண்டும் வரங்கள்பெ
ருதியனவாமவையனைத்துமெண்ணிறந்தவாயுடையோர்மொழியவேண்டும்.

வேறு.

நீடுமச்சுவ மேதமென் றொருவல நிகழுங் *
கூடியங்கதில் வலஞ்செயில் விழிபெறுங் குருடன்
வாடன்மேவுறு குட்டமும் வறுமையுங் கயமு
மோமூற்றுள துன்பமு மலகையு மோடும்.

(கஅ)

புவனமேத்திடை மருதுறை யிறையவன் பொருளைக்
கவர்தலுற்றிடி னோரணுக் கடைஞராய் தூறு
பவமடைந்துபின் னூறுருநாயினுற் பவீத்துத்
துவளலுற்றுமேற் புழுவ்தாம் பிறவியிற் றொடர்வார்.

(கக)

முந்திவ்வாறொரு மறையவன் முதல்வனாலயத்து
நந்துதிப நெய்கவரந்து மேற்புழுவதாய் நண்ணிச்
சுந்தரம்பெறு பூசநீர்தோய்ந்த வன்பதந்தோய்ந்
தந்தவானுல கடைந்தன னமரர்கள் போற்ற.

(உ௦)

மேவுபூசமு மித்தகை வியனுடைத் தென்றன்
பூவினான்றனைநாரதன்போற்றி மற்றன்னான்
யாவனாகவன் சரிதைகளியாவு மின்மெனக்குத்
தாழ்விலா வகைசாற்று கென்றன்விதி சாற்றும்.

(உ௧)

இயங்குமாதவன் சோலைவெள் ளிணர்த்துக் டோய்ந்து
தயங்குமிந்துவிற் றோன்றிடச் சரோருகங்குவிந்து
பயங்குலாவு சேதாம்பல்கள் பகலின்வாய் திறக்கு
நயங்கொள் சண்பகவதியெனத் திகழுமோர் நகரம்.

(உ௨)

கிளக்குமத் திருநகரினிற் கிளர்மறை யொலியுந்
துளக்குமொன் மனைத்துவசமுந் துதைந்துவிண் முகட்டை
யளக்குங் வேதியர் வீதிகள் பலவுள வயற்றோர்
வளக்கொள் வீதியில் வினதனென்றுள் ளொருமறையோன்.

(௨௩)

சொற்றிடத் தனிலேதியன் றனக்கொரு துணைவி
மற்றவட்குறு மியிற்பெயர் மாலினியென்ப
வெற்றிவேலை நீடிதுசத்தி யிலையெனவேலை
சுற்றுமாரிலஞ் சொலவறுதுணை மதவியியாள்.

(௨௪)

திருவின்கிண்கவன் வனப்பினி லிரதியிற் சிலவேண்
மருவுசுற்றிடை யிரதியுந்நணுமம் மடந்தை
பெருவின் முற்றிழை யொடுகை முகத்தொடும்போந்து
தெருவினுற்றிடு மடிக்கடி திகழ்கடை நிற்கும்.

(௨௫)

சேர்வையாதுதல் வசிகரதிலகத்தி னெனும்
போர்வையா மலர்க்கூந்தலினுனுமேற் பூட்டும்
வார்வையாமர் வெம்முலைத் துணையானு நீள்வாட்கண்
பார்வையானு டாதவனாயுந் கைவசப்படுத்தும்.

(௨௬)

அடுத்தகோமுகர் மகிழ்வுற வணிபெறு தனங்கள்
கொடுத்த வாக்கிடு வாணிகம் புரிந்திடுங் கூடித்
தடுத்தகாதல னிவசந்து தன்மொழி வழிசரிப்பத்
தொடுத்திடுந்நிர மருந்துகளிசைத்தனன் சூழ்ந்து.

(௨௭)

அந்தவாணுதல் வயிற்றினின் றவதரித்த வன்றான்
முந்துரைத்திடு மறையவ னினையவன் முளைத்து
நந்தலில்லதோர் பிறையென் நாடொழும் வளர்தான்
மைந்தன்வஞ்சகன் நுந்தைபான் மறையின் நிடுமால்.

(௨௮)

பேறு.

நேவவிரதனவனம் மொரு நாளுரைத்தல் சிந்தையினின்
மேவுற்றிலது கண்டதனி வெகுண்டான் றுரைப்பவன்றன்றைத்
தாவில்கம்பத்திடைப் பாசந்தன்னுற் பந்தித்தற நிறுத்திப்
போவதானான் புறநாட்டிற் பொருந்துங் கயவர்கணங்கொடும்.

(௨௯)

அங்கணிலகுபதி தொறுஞ்சென்றங் கங்கிசைந்த களவியுற்றித்
திங்கட்பிறை நீள்வணைத்தலையிற் றெரிவதெனத் தன்போரோரிச்
சங்கமிருந்த பிறைக்கிரிற்றரளஞ் சொரியும்வயற் பொன்னித்
துங்கவள நாடணந்த சலிற்றுலங்கு மருநாரிடைப் புஞ்சான்.

(௩௦)

அந்நாள் ல்கும்விழாவதன லந்நாட்டி லகுமணிதரோடும்
பொன்னாட்டி லையுஞ் சரர்குலமும் பூதகணமும் புடைசூழ
மின்னாட்சடையோன் பவனிவரும் வியப்புமோக்கி யவனெதினோ
துன்னாநின்றான் றண்புடைசூழ் சேரீரமுடர் தூர்த்தரோடும். (௧௩)

கண்டான் கதிர்செய்மணி முடியுங்கவினார் மகாகுண்டலமு
மெண்டானிசைமாக் கனகவிலை சியத்துந்தீரன் மணிவடமுந்
தண்டாவயீரக் கங்கணமுந் தயங்குமணிப் பொற்கவசமுமே
ஓண்டாமெவையும் பனிவணாமாதேன்கு மகுடமுதற்பணியும் (௧௪)

இந்தப்பணிமாத்திரங் கொடுநாமேகல் பெரிதன்றின்னுமுழி
மீமந்தப்பணியுங் கொளல்வேண்டு மிதற்காலயத்தி னதிகாரங்
குந்தத்தடக்கைப் புரவலன்பாற் கோடல்வேண்டு மெனத்தனைச்சு
முந்தப்பெரியோருடன் சூழந்தானவரு மதுதானெறியென்றார். (௧௫)

வேறு.

கிட்டினுரசன்றனை யிவ்வாலயத்திற் கிளர்தரு மெவர்களுந்தங்கட், கிட்
டமாம்படியே நடத்துகின்றனர்க னெனக்கதன் விசாரணையுதவிற், றிட்ட
மாவியற்றும் பூசையும் விழாவும் திருப்பணிபலவரான் செய்வேன், மட்ட
விழலங்கன் மன்னவென் றுறாத்தான் மன்னனு மிசைந்தது சொடுத்தான்.

அன்னவனிடையின் றுலயத்தடைந்தா னணிகளராலயமதனின்
முன்னுறு மெவருமன்னவனரசன் மொழிப்படி யணைந்தவாறுணர்ந்து
துன்னினார்குழத் தன்வரவவர்க்குச் சொல்வினன் கேட்பனகேட்டான்
றன்னுரை கடவாதடக்கினுண்சிலரைச்சிலர்தமைத்தமுவினன்மொழியால்.

வேறு.

சந்தமுறுமறுகிடத்தோர்மனையினிடைக்குடிபுகுந்தான்றணிப்பொற்கோயில்
வந்திறையோன் பரிசனமுந்தனையகலாத் துணைவர்களு மருங்கினீட்ச்
சின்னாதனிற்கரவடமுங் கரமதனிற்செபவடமுந் திகழநாளு
ந்தலிற்ன் னதிகாரமங்கொரு மண்டபத்திருந்து நடத்துகின்றான். (௧௬)

சிலபகலினிதியிருக்கு மிடத்திலேனு பணியிடமுந் தேர்த்தான் நேர்வுற்
றிலகுமணவயாறு மொருநிதியினிடைக்க லுந்தேகற்கிலக்கம் லாயா
சலகுபெறு பதநோக்கித் தனக்கயலோக்கி பதத்தினமருநாளில்
வலமருங்கி னுழ்வினையாற் பிளவையெனு மொருவிணை மருவிற்றம். ()

ஆயதனிலீயனுகா தாலயத்துளிருந்திடம்போ தருகார்தீப
நேயமதிலோரு துளிதொட்டதன் மீதுதடவினன்மே னீசிவந்துற்ற
நேயதனின் மனைக்குறுங்கா னெறிதனிலோர் பணிநீண்டிற்றேகலுற்றான்
யாழற்கட் பிறையெயிறுக் கிங்கரப்பின்னங்கு நின்றுகாலன்மன்னார், ()

தூண்டிசுடர் நெய்யதனிற் றுளிகவர்ந்து மருவுசிவத் துமோகந்தன்னு
லாண்டிருபத் தெண்ணோடி நரகிடத்தும் வீழ்த்தற்றியவனிமீது
மீண்டிழிஞ்ஞயுகித்து தூறுபவ தூறுபவம் வெய்யநாயாயச்
சேண்டிகழ் சீரிடைமருகிற் பின்புமலப்புழுவாடிச் சென்னஞ்செய்தான்(1)

ஆங்கனைய வடிவுகொடு கிடந்திடுநாட் பூசவிழாவணைந்ததந்நா
னோங்குபுகழ்ப் பொன்னிபழிந் தொருமறைநீபா நகர்க்கனைய வொதுங்
குங்காலை, நீங்கரிய நெருசுகதனிலொருவர் மிசையொருவா விழுகிழ்ச்சி
நோக்கிப், பாங்குசிறி தொதுங்கினன்மற் றொதுங்கலுமப் புழுவின்கிசை
ப்பதம்வைத்தானல். (சு0)

பொன்னிதனிற் பூசநாட்படி யீரப்பதம்படலாற் புழுவினாக்கை [கண்
தன்னிவிடுத்திமை யோர்சமுருவணைந்து புடைபிரண்டுஞ்சுமர் செய்வாட்
மின்னிடைப் பொன்னரமகளிர் துணைக்கவரி யிரட்டவெழிற் விமானமேறி
மன்னுசுரர் கணத்தினொடுமளவில்பெருமகிழ்ச்சியொடும வானொற்றான் (1)

வேறு.

இந்தவேதியன் முன்செய்ததீமையு மியமனூருந்
றந்தவெந்நக மெங்குமலைந்ததும் பின்னுமிண்டு
வந்ததும்வானுடற்ற வளமையமுணர்ந்தாயன்றே
நந்தகனென் னோர்மைந்த னவிலவன்கதைமேற சொல்வாம். (சஉ)

தேவவிரதச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

உ.

சிவமயம்.

நந்தகச் சுருக்கம்.

இழுமென்மெற் பருவிதன்னோ டிழிந்திடு முத்தும் பொன்னும்
பொழிமதக்களிற்றின் கோடுமபுணரிவால் வளையுமூர்ந்து
வழிமுடைமறிக்க நோக்கிமள்ளுந்தங் காலிற்முள்ளுங்
முனிசூழ் விதேக்கநாட்டிற் காபிலமென்னவோருர் (க)

அந்தவண்பதியில் வாழ்வோனந் தணனொருவன் னூர்த்த
னந்தகனென்னும் பேராளுந்தக முடையுடனேந்த
பைந்தொடிய ணங்கினோர்கள் பாலர்கள் சிலனாமாய்த்து
முந்தவர் பணிகள்கொண்டான் முற்பவந்தனிலும் வெய்யான். (உ)

அன்னவர் பணிகளிற் திட்டன்னமென் னடைப்புகோதைப்
பொன்னன னாவர்தம்மைப் புதுமணம் புரிந்தானம்

மன்னுமொவ் பொருவராக மற்றவன் மனைவியோனைக்
கொன்னுறு பட்டினூர்திக் கூற்றுவன் கொண்டு சென்றான். (௩)

பிறர்மனை கூற்பைமாய்த்தேவர் பிறைறுதலானாக் கொன்றோ
நிறையவர்க் கிட்நிழைத்தோ ரியல்சுவத் துரோகஞ்செய்தோ
சறைதருமிவர்கண் மீன்றலெத்தனை யாற்றினாலு
முறைபுட னூற்றவாற்ற முடிவரம் மகளிர்வல்லாம்.. (௪)

அவனுமிப்பவ மெலாமுன் னிழைத்தவனாதலாலக்
குவிமுலை மாதொல்லங் கூற்றினார் புகுந்தார்வல்லு
தவறுமீச் செய்கைநோக்கித் தளர்ந்திடு மன்னான் பின்னர்
நவிலுறேன் வதுவைமீது நானெனத் திரிதலுற்றான். (௫)

திரிதருகாலை ஞாங்கர் தெரித்திடு துவசீன்ற
வரிமதவேற் கணனோர் மாகினைநெறியினோக்கி
யரிவைநீ யெங்குற்ற யென்றதிறிற் பழகினுன்போல்
விரிசில கதைகளோதி மெல்லெனத் தொடிக்கை தொட்டான் (௬)

தொட்டலுஞ் சிறிது நாணந்தோன்றிட் பொதுங்கினுன்சற்
றொட்டினனாங்கு மெல்லவயர் மறைக்குலத்தோ னீயான்
மட்டுவிற் பவரிற்றோன்று மடந்தையா விசைவன்றென்னக்
கட்டுரைத் திட்டாளந்தக் காரிகையவனை நோக்கா. (௭)

கோற்றொடி மாகிவ்வாறு கூறலுமனையோன் கேளாச்
சாற்றிடு நளின்ஞ்சேற்றிற் சனித்ததன் குறைவேதேனு
மேற்றதோ நலனும்பொற்பு மிசைந்திடு பொருள்களெங்குத்
தோற்றிலென் னுயிளோயென்று தொடர்ந்திடு மாயைபூட்டி. (௮)

நம்புறுமவடன்னோடு நடந்துதன் மனையினுற்றான்
கம்பலுற்றிடச் சேர்ந்தின்ப மார்ந்தினி திருந்தான் சின்னாள்
பம்பிடு வசைக்குமியார்க்கும் பயந்திடானிருக்குங்காலை
வம்புறு மலர்ப்பூங்கோதை பயந்தனைண்மகவொன்றாங்கு. (௯)

சொல்லிடு மதலையின்ற தொடர்பினிற் றோடமென்னு
மல்லனோயுற்றான் பின்ன ராநிப மாகப்பற்றி
வல்லதன் தமர்கடேடி வந்துகீண்டிழுத்துக் கொண்டு
செல்லுமா, நென்னச்சென்றார் இதன்றிசைக் ழாலதாதர் (௧௦)

ஏற்றவளிறந்த பின்னையீவடன்னைக் கொல்லவந்த
கூற்றவனிதுவே யென்றக் குழுவியை யுடலிரண்டு
கீற்றற்க் காலப்பற்றிக் கிழித்துநீர் கடுகவோடு
மாற்றிடைத் தூவியிட்டா னல்லிடையனைய பாவி (௧௧)

கொன்றெறிந்த வன்பினில் லங்குறுகிடான் றுயரமெய்தி
யொன்றுநா மெண்ணத்தெய்வ மொன்றினை யெண்ணிற்றென்னுத்
தென்றினை நோக்கிச்சென்றான் சென்றிடில் லிடுமோபாவங்
கன்றின் மசுதநோவுங் கவனமும் நோவுஞ்சூழ்த்.

(கூஉ)

அந்தவெம் பிணிகளோர் பாலலைத்திட வலைவுற்றாங்கு
முத்துறுகு வடுங்காடு மொழிசில நாடுநீந்தித்
தந்திவெண் மருப்பும் பொன்னுந் தளரமுங் கார்த்தப்போது
முத்துநீர்ப் பொன்னினாடு ம்றொளிரிடை மருதுசேர்த்தான்.

(கூங)

சேர்ந்தொருவீதிதன்னிற் கிடந்தனன் மெரித்தநோயா
லார்த்திடத் தினந்தைப்பூசு மாதலினங்கோர் பார்ப்பா ,
னீர்த்துறைப் பொன்னியாடிச் செல்கின்ற னிவனைக்கண்டு
சார்த்தரு கிரக்கமெய்தி யெடுத்தான் நடக்கைதனனால்.

(கூச)

இன்னிசைப் பூசநீர் தோய்த்தீர மார்தடக்கை யின்னான்
றன்னுடற் பிணிகளோடு சார்த்திடு மிவன்றன்பாவ
மென்னவோ திடுதுண்பஞ்சி னிராசி கட்கிலுரும் வெய்ய
வன்னிபா யிருந்ததாங்கே மற்றினி யுரைப்பதென்னோ.

(கூரு)

தாங்கிய பிணிகளியாவுஞ் சரிதலுமுணர்வு தன்னோ
டோங்கிய மகிழ்வும் பொற்பு முற்றெழுந் திருந்தானன்னா
னீங்கியண் கிடந்தாய்முன்ன ஞாந்தலூர் யார்தீயென்றா
னாகவற் கெடுத்துச்சொன்னா னடுத்ததன் செயற்கைமுற்றும்.

(கூசு)

அம்மறையவனுஞ் சூழற்றவரு மவ்வுரையைக் கேட்டு
விம்மிதமடைந்து பூசமேன்மை யீதென்று சென்றா
ரிம்மறையவனும் பொன்னிக் கேகநீர் படிந்தேறுார்த
செம்மலை வணங்கலுறாந் நிகழ்கரு மலைபென்றேத்தி.

(கூஎ)

பின்னருஞ் சிலநாளந்தப்பெரும்பதி யிடத்திலின்ப
மன்னுறவிருந்திமீது மருத்தன் ஸீழல்வையும்
பொன்னலர் கடுக்கைவேணிப் புண்ணியனருளானீடு
நன்னர்செய் வெள்ளிவெற்பினண்ணி வீற்றிருப்பதானான்.

(கூஅ)

இத்தகையவரும் பூசத்திலங்கெழிற் பொன்னிதோய்த்தோர்
ரத்தமுங்காலுமேற்பட்ட டாருருளடைந்தா' பொன்னிற்
பத்தியிற் படருமாறு படர்ந்துமூழ் கினர்களிட்ட
சித்திபெற் றிடவொனைத் தெரித்திட வேண்டுங்கொல்லோ.

(கூக)

என்றிருக் கிறைவன்கூற காரதனிலங்கவ் லூர்க்குச்
சென்றிடு திறனுஞ்சென்று செய்கிடு திறனுமூழ்கித்

துன்றிடி பயனுந்ரு துலங்கிடச் சாற்றுகெனரு
னன்றிசைக் குதுங்கெனென்ன நவின்றிடுங் கலைமன்கேள்வன். (20)

ரந்தகச்சருக்கம் முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

புசமகிமைச்சருக்கம்.

ஆதிநாளினி லுரோமச னிடைமரு தமர்ந்த
சோதிநாயகன் மனுமகிழ் தூய்விழா புரிதற்
கியாதூநா னெனத்தேடி மற்றிது வெனதாட்டு
மாதிடத்தினை யுடையது மன்னுதைப் புசம. (க)

மருவுசித்திரை முதலிய மதிதொறு மினிய
திருவிழாவுற நடந்திடு மத்திறற் திகழெவ்
வொருவரி யாவரு மின்புறவு நூற்றுவித்களர்கள்
விரவுமன்னவற் றுயர்ந்தது மேவுதைப் புசம. (உ)

நத்தனாதியாங் கடவுளர் கணங்களு நவிலுந்
சித்தர்மாதவர் பூதர்கந்தருவருந் திணைக்கண்
மொய்த்த மாதவர் குலங்கருமுது, புசுழ்ப்புசு
மெத்தினத்துறு மெனத்தின மெண்ண லுற்றிருப்பார். (ங)

அந்தநாளாயர் தீர்த்தநல் கந்தநானாக
முந்தைமற்றதற கொருபதாய் மொழிநதிதினத்தி
னந்தலில் விடைக்கொடி யுயர்த்தெழில் விழாநடக்குந்
சந்தநீடு மவ்விழா நிகர்தரா தலத்தினன்றும். (ச)

பதியினெங்கணு மெழில்புரிந தியாவரும் பலவாம்
விதமுறுங்கலின் புனைநதுறுகினை யொடுமேவுக்
குதுநலத்துடன் றிரிவர்கள் குலமனையாவும்
புதுமணம் புரிந்திடுமனைபோ லினிசிலங்கும். (ரு)

ஏகநாயகன் மறுகிடைப் பவனியுற் றெய்து
மோதைகேட்கு முன்மைந்தரு மகளிருமோது
வாகுநீண் மனையவரவர் செய்தொழின் மறந்து
மோகமெய்தி மற்றெய்து வரவன்றிரு முன்னர். (ஈ)

வென்றியால் விடையாகிய லூர்திகண்மீது
துன்றுமியாவரு மகிழ்வுறநீடுலாத் தொடங்கும்

கன்றுமானுறுங் கரனெழிலவ மவங்களின்மு
னென்றுகண்டவர் கண்ணுறார் பெயர்த்துவேறென்று.

(எ)

மின்னுறுங் கருமுகிலொலித்திடு வதும்வேலை
முன்னுரேதையும் பல்லியமுழக்கினு ளடங்குந்
துன்னதென்பர்கள் போற்றிடு துதியினு ளடங்கு
மன்னபேரொலிய ஈகரவென்பது ளடங்கும.

(அ)

மண்டபத்தின் மீதினுடையின் மாளிகைமீதுங்
கொண்டன்மேலு கோபுரத்தினு மரத்தினுங்குலவு
வண்டலத்தினு மசைவற நிற்பர்கள் மகிழ்வா
லண்டர்நாயகன் நிருவெழிதேன்குறு மவர்கள்.

(ஊ)

அரக்கர்வானவர் மானுடரசுரர்ச ளியக்கர்
பெருத்தமெய் யுடைப்பூதர்கள் பிறரிவர்மகளிர்
வருக்கமியாவரும் விராவினர் மறுகிடைமிடைவார்
நெருக்கினு துலரிடித்திட நிற்பர் கணிநுபர்.

(க0)

அவ்வெழிற் நிருவிழாவினுக்கே கிடுமறிஞர்
திவ்வியந்தரு போனகஞ்செழு மறையவர்க்கும
நவ்வியங்கை யானடியர்க்கு நல்கிமேற்பஞ்ச
கவ்வியப்புறத் தடத்தினுங் கலந்திடச்செயது.

(கக)

நல்கியாத்திரா தானமு நான்மறைமவர்தஞ்
சொல்லுறும் விடையேற்றுமேற சுற்றமுடனையுஞ்
செவ்வமைந்தருந் துணைவருந் தொடர்ந்திடச் சிவன்றாள்
புல்லுநெஞ்சொடு மகிழ்வொடும் போந்திடவேண்டும்.

(க2)

போனபின்னரத் தலத்துறை புண்ணிய தீர்த்த
மானவற்றெல்லாம் படிந்தெழும் தங்குன முதவுந்
தானமுங் கொடுத்ததற்கு மேற்றனி மருதிடத்து
ஞானமூர்த்தியைப் பணிந்திட வேண்டுமு னெனுகி.

(க௩)

பணிந்து பொன்னெடு துகில்களும் பணிகளுமினிய
மணங்குலாவறு வில்வழு மலர்களும் பிறவு
மிணங்கு டன்பொடு தத்தமக்கியைந் தனவுதலி
யணங்கு பாகனைப் பூசனையாற்றிய வேண்டும்.

(க௪)

சிதவிடைக் கொடியேற்று நாண்முற் றசதினமு
மிதமளித்திடு பொன்னி தோய்ந்திடை மருதிடத்து

மதிதரித்தவற் பணிந்தெதிர்மௌனமாய் வலம்வந்
துத்வல்தேவன்மெய்யன்பர் கட்டுகோதனம் பிறவும். (௧௫)

அனுதினம் புகழறிஞர் பாலத்தல புராணம்
வினவியன் நவர்க்கிருநிதி வீசிட வேண்டும்
புனிதனன்புறு கூவிளத் தருமுதற் புனல்விட்
டனிதுகூழ்ந்தெதிர் போற்றியென் றிறைஞ்சிடல் வேண்டும். (௧௬)

பன்னுபூசநா ளாண்டுறை தீர்த்தங்கள் பலவு
முன்னர்மூழ்கிமேற் பொன்னியின் மூழ்கியந்தணர்க்குச்
சொன்னதானமு மளித்துமேற் றாய்விடை மீது
மன்னுமேக நாயகன்றனை வணங்கிடல் வேண்டும். (௧௭)

பத்துவைகலு முபவசித்திருந்து மேற்படு நா
ளத்தனன்பர் சூழிருந்தன மருந்திடல் வேண்கி
மித்திறத்து பவசித்திடற்க சததரா மென்னிற்
றுய்தகிடத் தகும்பால் பழந்துயருண் பிண்டி. (௧௮)

புகலுமித்தகை நோற்றிடிற் புவிமிசை யவர்க
ளகமதிருகுறித் தவையெலா மொல்லையி னடைந்து
சுகமூறப்பல நாளிருந்ததற்கு மேற்றாய
திகழ்மதிச் சடைப்பரன் பதமபெறுவது திண்ணம். (௧௯)

ஏகவாரமுன் போர்பல னெய்துவ ராவில்
வாகுமைநதர் வேண்டினே ருவர்வரைந் திடல் வேண்டு
மீகைவேண்டினேர் துயிலுடனென் னெய்மூழ் கிடுதல்
பாகுவெள்ளிலை விடுதமிழல் விரைவினிற் பூலிக்கும். (௨0)

மன்னுதம்பதிக் கேருநான் மருதநாய கன்றன்
முன்னருற்ற துமதிபெருச் செனறுமுற் குலத்தோர்க்
கன்னநல்கியவ் விடைமரு தண்ணலுக் கிணையப்
பன்னுமர்ப்பிதஞ் செய்திடிற் புரண பலனே. (௨௧)

இந்தவா றன்றித்தத்தமக் கிசைந்தவா நெய்திச்
சந்தநீன் விழானோக்கினேர் தாமுமேற் சூழ்நத
பந்த பாசமும் பணிகளும்பறறத் தொலைந்து
நந்துநீ ளிடைநின் புரநனுசுவர் கயிலை. (௨௨)

இததலக கதைபடிப்பவர் கேட்பவ றொவர்க்கும்
பத்துதாறு கன்னிகையரு மனைகளும் பசுவர்

தத்தஞ்செய்திடு பலன்களுஞ் சகத்திர வருடந்
துய்த்தலின்றி மாதவம் புரிபலன்களுந் துன்னும். (௨௬)

என்னநான் முகனிசைத்தலு நாரத னிறைவ
துன்னியானு மத்தலத் தெழிற பொண்ணிநீர் தோய்ந்து
மன்னுமீசனைப் பணிந்து சிலவாங்களு மடைந்தே
னின்ன மாண்பிய மறிகிலேனின்றி நன்கறிந்தேன். (௨௭)

இலங்கு பூசமு மணிமையினெய்திடு திறத்தா
னலவகொ ளந்நகர்க் கெய்துகேளுளை யென்றிறைஞ்சிச்
சலங்கொடும்ரை மேலினான் விடைகொடு சார்ந்தான்.
புலன்க ளோக்தையும் வென்றிடு புனிதர்களுடனும. (௨௮)

வேறு.

தன்னருந் தவர் துழமொடு
நண்ணியநகர் நாரதன்
விண்ணி னோங்கிசை மெய்விழாக்
கண்ணி னோக்கிக் ஈளித்தனன். (௨௯)

பொன்னி மாந்திப் பூசநீர்
தன்னி னும்புறஞ் சார்ந்திடு
தென்னி சைந்திடு தீர்த்தமும்
துன்னி யின்புறத் தோய்த்தனன். (௩௦)

மேய வச்சுவ மேதமாந்
தூய நீள்வலஞ் சூழ்த்தனன்
செயி னத்தன் நிருப்பத
நேயு மன்பொடி, றைஞ்சினான். (௩௧)

திறத்து றுந்துதி செய்தனன்
குறித்திடும வசவ கொண்டன்
செறித்தி டோகைதினை னத்தனன்
புறத்தி னெய்துழிப் போயினான். (௩௨)

வேறு.

இணங்கிடெழிற் பூசமான்மிய மிஃதாமிதகாறு மினிதுநீடு
வணங்குலவு பிரமகைவருத்தனத்திலுரைத் தனவாமன்னுமீது
குணங்குலவு மற்றுமுள புராணங்கள் புகல்காவத கூறவெண்ணி
யுணங்கிய மீனுவிர்தருவியு ருத்திராகிய கதையின் டோதுவாமால். (௩௩)

பூசமகிமைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

உண்ங்கள் மீனாயிர்பெற்றசருக்கம்.

உருத்திர புவனந்தன்னி லோதிடு மலகிலாத்
வுருத்திர ருளர்மற்றத வருத்திரர் தம்மிற்கோடி
யுருத்திரர் செயலொன்ற லங்கொருபுடை யிருநதார்தங்க
ருருத்திர நோக்கியெண்ணு தொருவரோ டொருவர்கொல்வார் (க)

பரமனை நிகர்வோ நடப்பரனும் வேறல்லனம்மி
லொருவனை யாகுமென்ன வுரைத்தன மீனோர்ந்தீசன்
மருவுமற்ற வனானோக்கி மதித்திடா தெமனைமீவீர்
கருகிய திறத்தான் மீனாய்க் கடலினுற்றலை வென்றான். (உ)

வாசமென் கடுக்கைகூடு மறைமுத லினையகூற
மாசுறுமவருமஞ்சி வணங்கினின்றுேத்தியெங்க
வீசனே மதுவுண்டோர் களியாறையு மதித்திடாமற்
பேசுமாறென்ன வீங்குபேசினோ மதமேற் கொண்டு (ங)

கருணைசெய் தெளியவெம்மைக் காத்தியென் றிரந்தாரீசன்
றிருவிடை ம்ருதினீவீர் தெரிதததாமென்று சென்றான்
பான்மொழிப் படிமறறன்னோர் பாவையிற் சிறுமீனாகித்
திரிதாலுற்றார் சென்று திகழொருகுழுவாய் மன்னோ. (ச)

சிலபகல் சென்றபின்னர் சிவபரனருளால் வேலை
யலைதரு கோடிமீனு மாங்கொரு திமிலனைகி
யிலகொரு வலைப்பற்றி மெய்த்துநன் குணக்கியோலை
பொலிதருபாயினாடி பொதிந்தொரு பொதிசெய் திட்டான். (ரு)

சாற்றிடு மதனையங்கோர் சிறுமகன் றுதையில்தான்
போற்றிடு சத்திமுத்தத் திருப்பவன்போந்து பொன்னீர்
தேற்றி யங்கிடுமோ ரேற்றினேற்றி மற்றதனைக்கொண்டு.
தோற்றுதற் போல்வார்தம்பின் றொடர்ந்தனன சென்றான்மன்னோ. (சு)

தெரித்திடு மொருநான் சாய்ந்து திகழுவான் பிறையும்வாழைக்
குருத்துமோர் கதலிபோலக் குலவிடை மருதினெய்தி
மருத்தங் கண்ணிமார் கன்மருவு மாலையத்தினென்பான்
உருத்திர தீர்த்த வாவிக்கொரு புடைதள்ளி யாங்கு. (எ)

உடனணைர் தவர்களோடு முறங்கின னவர்களியாருங்
கடன்மிசை யிரவிதோன்றுங் காலைமுன் னெழுந்துசென்றார்
திடமிலனா னவரசச் சிறியனும் விழித்தான் பார்த்தான்
குடவயினோடி நின்றுகூவினா னமுது மீண்டான்.

(அ)

ஆங்கீதிர் கண்டோர்தம்மை யழைத்தன னெவருநேரார்
நீங்குகின் றினியென்செய்வா னெழுதுளமருநங் காலை
மோங்கு ருத்திரர்க்குமுன் னாளுநாத்திடு முனையினாலே
வாங்குவின் மேருவாககு முருதநாயகன் மற்றெய்தம்.

(க)

வேறு

பின்னலொன்றினிற் சுற்றியமகுடமும் பெரிதுந்
துன்னுறப் புனைநீறு மேற்றுவள முந்தாலும்
பன்னுருல வெம்படையு மோர்வெண் பொடிப்பையும்
மன்னவந் தெதிர்நின்றனன் வயங்குகோ வணத்தான்.

(க௦)

தனியனாகிநீ யழுவதென் சாறறுக வென்றா
னனையன் சத்திமுத்தத் துறுபரநீவ னடியே
னெனைவிடுத்தன றோகினொன் னுடனணைந்தோ
ரினைய மீன்பொதி யேற்றுவார்க் காணென் வேறென்றான்.

(க௧)

கொன்றைபா னுனதேறுடன் குறுகுகின் னூருக்
கின் னுநாளே நினன்னையைக் கொணர்ந்து மீனிதனை
மன்றகோடி கண்ணுறப் பொதிவாய் திறவிப்போ
தென்றிசைத் தன்னனை யவன்றிறநதன னிசைந்து.

(க௨)

அகிலகாரணன் திருவிளையாடலி யாரறிவார்
புகலுமீனெலா முயிர்கொடு பொதியினின் றெழுந்து
தருமவ்வாவியிற் பாய்ந்தொரு கணத்திடைத் தம்மை
நிகரிலாச் சலசரங்களாய் நிலவிபாங்குடனே.

(க௩)

முண்டநாட்டீமீரிருபுய் முதலிப் வடிவங்
கொண்டு ருத்திரராகி யோர்வாவியிற் கோடி
யெண்டெழுத் துடராதவ றொழுதன்போ லெழுந்தான்
கண்டூர் போற்றிட விமானமுற்றர னுலக்டைந்த.

(க௪)

நீடு புண்ணியஞ் செய்திடுநீர்மைய ரேனுங்
கேடு வந்திடுங் கால மெய்திடின் கிகிகெடுவர்
நாடு வெம்பவ மலகில நவில்பவ ரேனுங்
பீடு பெற்றிடுங் காலமேற் பெறுவர் நன்மதியே.

(க௫)

திணைத்தடங் கடற்கயல்க ளாய்த்திரிந் துலார்தாங்கு
விரித்திடுந் தனிவாவி யாய்வினங்கு தன்னிடஞ்சே
ருருத்திரப் பெயரினங்கு முன்னுரு வுதவியதாற்
றெரித்திண்ணவர் பெயர்க்கிடு திகழு மத் தீர்த்தம்.

(க௬)

அன்ன தீர்த்தத்தினருகினி லமர்ந்திடு மீசன்
மன்னு நல்லுயிர் போயின வுனங்கலாமீன்கள்
துன்னு மடிவியுமுருவமுந் துலங்கிடும் வண்ணம்
நன்னர்செய் தாலினன்ம நாயகனை நவில்வர்.

(க௭)

ஈசனாந்தமை மதித்திடாது ருத்திர ரிசைத்த
காசினாற்கடன் மீனமாய்க் கீவினிடை மருதற்
ரூசிலாதீதம் வடிவுபெற் றிலங்கிட தறைநதேம
பேசுவா மினித்தமனிய வளவனீள் பெருமை.

(க௮)

உணங்கள் மீனாயிப்பெற்ற சூநக்கம் முற்றீற்று.

உ

சிவமயம்:

பொன்னுருவ்ச சோழன் சருக்கம்.

திறந்திடப்பொதி மீனெலா முயிப்பெருச் சென்ற
தறிந்துமீன் விலைச் சிறுமகனச் சமுழ்வியப்பும்
பிறந்த நெஞ்சின் செஞ்சடைப்பிராண முன்னோக்கி
யறைந்திடப்பதி விஞ்சையோ வையநீ செய்தாய்.

(க)

பாமுறஞ் சுமையிலையேற் பரித்திடு மிணைய
வெருது துள்ளுமாலிதாகியா நென்செய்வே னென்றான்
மருதவாணனிங் கிலகுமிட்டிகை டெலாம் வாரி
யுருவுறப் பொதியடக்கிநீ வரிந்திடென் றுரைத்தான்.

(உ)

வள்ளல் சொற்படி கற்களைவாரிமுன் முறியா
வுள்ளுறப் பொதித்தடக்கினு னேதுமெம் பிராண
மெள்ளவை தெடுத்தேற்றலும விமலனுங் கூடித்
துள்ளுறதெரு தேற்றியூர் துன்னிடே கென்றான்.

(ங)

அணையனேகல மீசனு மாலுயத் தண்டந்தா
னினைதலுற் றவன்னுனுறு மெழிற் பதிபுடைந்து
வினையினய்தியம் மனைக்கிடை மருதிடை யுற்ற
தனையுரைத்தனன் கேட்குமுன் னணையவ டளர்த்து.

(ச)

இறைவன் மாளிகை யடைவுற வெதிர்முறையிட்டா
ளறைகழற் றனியபையன் மற்றவடனை யழைத்துன்.
குறையெவன் புகலஞ்சலை யென்றனன் குலவு
சிழ்வடேடு மறநீனையநு மிறைஞ்சினா தெரிப்பார்.

(௫)

கூடுதண்புகழ்க் காவல் கூடியடை மருதி
னீடுசெஞ்சடை யொருதவ நேர்ந்துறு பெய்தியின்
வாடும்மீனெலா முயிர்பெற வாவியின் விடுத்து
மாடுதுன்னு செங்கலிற் பொதிவாயந்திடச் செய்து.

(௬)

வரவிடுத்தன னிறைநா ளென்றனர் மன்னன்
விரவுவிமமிதத் துடனநத விபன்பொதி தனனை
மருவீநோக்குவ மென்றவண் வந்துநோக்குறறு
னிருதிதிப் பொதியுநி நீடிவங்கிய தனறே.

(௭)

செங்கலியாவையும் பசும்பொருத்தி கழுவது நோக்கி
யங்கமேவுறு விதிப்பின னானறிரு விளையாட்
டிங்கதென றறிந்தவர்களுக்கது மருதினையோ
னுங்களுக் கருணைதிபமே கொண்மினென் றுரைத்தான்.

(௮)

ஆடையாதிய வரிசைகள் பின்னரு மளிததுப்
பாடல்வண்டு சூழிதழியும் பணியுமவெண் மதியுஞ்
சூடுமேம்பெரு தீசனைத் தொழுவனின் றெனைத
தேடுபொன்னெழின்மக வொடுஞ்சென றன்ன மருதார்.

(௯)

அனுகனம்புகுச் செய்யதான் னணிந்து நின்றைய
தனியனே னருட்டாதை மூதாதை யாதியர்க
ளுதைருட் டிசைத்தொண்ட ராயுறைத லுற்றதன
லெனையு நின்னடிக்கடிமை யா யிசைத்திட வேண்டிம.

(௧௦)

ஞாலமீதிலென் மரபின்னு நடத்திலங்கு சற்கோர்
காலிலாமையா லறமபல விடற்றியுங் காண
தேலவோர் நிதிமகவு செய்திவன் வளர்க்கின்றேன்
கோலுமன்னதற் கருளுதியால் நீ கொடுத்து.

(௧௧)

என்றிந்தனன் மற்றதற் கிடைமரு திறையோ
னென்றுமோதிடா திருத்தல்கண் டெனங்கன் மீனினத்தித்திற்
கின்றல்கினை யுயிரினிதெனது பொன் மதலை
யொன்றிடும்படி யருள்கலை யெனக்கசி வுற்றான்.

(௧௨)

இதழிவேணிய னருள்செயும் வளவனின் னீகை
மதலைபெற் றிடும்படி யுயிர்வழங்குது முனக்கின்

தெவிடாதென வளவனுஞ் சிறிதுள முகந்து
மதிதரித்தவ மீதுநின்மன மெனப் புகன்றான். (காந)

சென்னீயுண் மகிழ்ந்திட வயிர் தேவர் தங்கணங்கண்
பன்னுகற்பகச் செழுந்துணர் மலர்மழை சொரியச்
சன்னிதித்தலை மருவிய தமனிய மதலைக்
கெண்ணையாண்டிடம் மருதின்றபவ னுயிரீந்தான். (காச)

ஈசனாயி ரளித்தலு மிலங்குமம் மதலை
தேசுலாவுபொற் சோழனாய்த் திகழ்ந்தினி செழுந்தாங்
காசிலாலையஞ் சூழ்த்தா னடிமல ரிறைஞ்சி
மாசிலா மறைமொழி கொடுவழுத்தி முன்னின்றான். (காந)

முன்னிறைஞ்சி நின்றருமறை முழக்கிடுந் தனிப்பொற்
சென்னி சென்னைமே லெம்பிரான் றிருப்பாதம்வைத்திட்
டுன்னுமஞ் செழுத்தடை வந்தன்னுண்மையு முளாத்துப்
மன்னுமை வகைபாசத்தி னியல்பையும் பகாந்தான். (காச)

பகாந்துசோதியா யிலங்கலும் புரவுபொற் சோழன்
றிகழ்ந்திடத் தனிச்சோதியுட் புகுந்தன் றெறிந்தோர்
மகிழ்ந்துவாழ்த்தின ரிமைப்பிலோர் மலர்மழை சொரிந்தார்
சகந்தனிற் பணிந்தெழுந்து நின்றாசன் முன்சர்றும். (காச)

வித்திலாமலே வினைந்நிடச் செய்திடும் விமலா
கத்தனெனினை யன்றியார் துணைபிறி தறியே
னித்தராதலத் தென்வழி யிலங்கிடற் கினுமோர்
புத்திரன் றர வேண்டிநீ யருள்கெனப் புகன்றான். (காச)

வயவரிக் கொடியா யொருமக வளக்குதநீ
நயனுறும்படி நமதுபொற் கோயிலி னன்கு
செயவுறந் திருப்பணி யெலாஞ்செயப் புகுகென்ன
வியனுறந் திகழிப்படை விடையவ னி சைத்தான். (காச)

யாவர்கண்ணினு மெவற்றினும் மிருந்தினி திலங்குந்
தேவதேவநீ யசுதிறஞ் சேயுத வினையே
லேவுதற் கெளிதா மெனக்கென்ற னன்வளவன்
பாவைபங்குனோர் நந்தனனுத வினன்பரிந்து. (உ௦)

அந்தநந்தன் வெண்ணகைச் செய்யுவா யணிநீ
டிந்துவாணுதற் கொம்பன ளெழில்வயிற் றுதித்து
நந்தலில்லதோர் பிறையென நாடொறும் வளர்ந்து
வந்துமாமரு தின்றுமவன் மலாடி பணிந்தான். (உ௧)

பரவிநிற்கு மப்புதல்வனை நோக்கி யெம்பரம
னரசர்தம் பிரான்வருகென வழைத்து நற்கோயின்
மருவுகாவிரி சேணுற வடபுறத் தொதுக்கித்
திருவழியும் பணிபுல குயிற்றிடுகெனத் தெரித்தான்.

(௨௨)

தெரித்தமாற்றமு மனையவன் நிருவடி மலரும்
விரிதெழுந்திடு மகிழ்ச்சியு மூன்த்துற மீண்டு
பரித்திடும் புகழ்தந்தை முன்பகர்தலு மவனு
முரித்தினேதினான் பரமன் முன்னுரைத்ததுந் தனக்கு.

(௨௩)

காவன்மன்னவ னிசைத்ததுங் கேட்டனன் களிகூர்ந்
தேவியெண்ணில் வெம்பூதங்க டம்மையோ ரிரவின்
மாவியற்புகழ்ப் பொன்னியை வுடபுறத் தொதுக்கித்
தாவின்மிக்கநர் கொண்டிடக்கொள்ளிடஞ் சமைத்தான்.

(௨௪)

அற்பினோடியர் சிற்பதூலறிந்தவர் தமைக்க உயப்
பொற்பின் மேம்படு துகிலொடு பூண்களுமுதவி
விற்பொலிந்திட நகரீர் விதித்திடு மென்றான்
முற்பணிந்து சென்றன ரவர் பணிசெய முயன்று.

(௨௫)

நெடியவீதிகள் காவணநிகழ் சிறு வீதி
கொடி கொண் மாளிகை மூனிமதில் கோபுரதெற்றி
படியுயினறிந் மண்டபம் பாடல்செய் சாலை
நடநவின்நிடு மரங்கொடு நகைநிலா முற்றம்.

(௨௬)

தருமசாலைகள் சாளர முதலிய சமைத்துப்
பரமிலையது தமைதிருப பணிகளும் வகுத்தார்
மூலமலர்த் தொடைமன்னவர்க் கிறைவனுண் மகிழ்ந்து
திருமலிந்திடு நகர்க்குறு சாந்திமுன் செய்து.

(௨௭)

முறையினிற் குடியேற்றினான் முதலவன் றனக்கு
நிறைவிதிப்படி பூசையு நித்திய விழாவு
மறுவில் பக்கமுற்றிடலொடுமதியுறு விழாவும்
சுறுமையுற்றதைப் பூசநான் விழாவது நடாத்தி.

(௨௮)

முன்னிறைஞ்சிறின் தேத்தினான் முக்கணு வீண்டு
மன்னவுன் பணியாவையுங் கொண்டன மகிழ்வுந்
நென்னுனத்தினி நாநதரதி தருவர மென்றா
னனன மன்னனின் னடித்துணையாள் கெனவுரைத்தான்.

(௨௯)

இன்னுந் சிலபகல் புவியிடத்து வாழ்ந்திடுதி
பின்னளிக்குதும் பதமென்ப பின்னரவ்வகையே

தன்னடிக்கண் வைத்தன நவனுட நவன், உத்தை
யென்னு மன்னவன் றன்னையி மிடைமருதீசன்.

(௬௦)

கனகச்செம்பிய விருபர்தங் தாவலனிவர்
சனக்கும் புரவலனிவர் தங்களை வணங்கி
யனகனொமாரு முனிகளை யடுத்திடு ருமலி
பனகவேணிய னருள்பெறு காத்தமேற் பகர்வார்.

(௬௧)

பொன்னுருவச் சோழன் சருக்கம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சுணங்கன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

முன்புறு சென்மத்திடை நரனாகி முக்கண்ணை
னரன்புறு கோயிற்கண் ணதிகாடி மாறறுங்கால்
வம்புறு வெவ்வினை செய்திறுறவே மறுமைக்கட்
டுன்புறு வெம்பவமெண்ணில வெய்தித்தோன் றேரர்நாய்.

(௧)

சங்கமறைந் திடுவேலை யடுத்ததரை மீதி
லெங்குமலைந்து வருநாளெழி லிடைமரு தெய்தித்
திங்கண் முடித்தோனடி பணியங்கேள் சிவயோகி
தங்குமடத்துறு முன்பு கிடந்தது தளர்வோடும்.

(௨)

கண்டு பெருந்தவ னெஞ்சமிரங்கிக் கடைதோறு
மண்டி யிரந்தெதிர் கொண்டடையும் பலியதுதன்னி
லுண்டு மிகுந்தது செங்கையினல் குவனுணவூற்றுந்
தண்டரு மத்தலை யேயுறுமோர்புடை சாராதால்.

(௩)

மாத்வனல்கிய பிச்சை துகூந்த வலியாலே
போதுறு காவிரி கங்கையிலங்கு புகழ்காசிக்
கோதறு வென்றிக்கதிர் மணிவேற்றைக் குலமன்னன்
காதலியாக வுதித்தது மாதோ கவினீடி.

(௪)

அத்தனி வாணுதன் மின்னென மூன்னுறுமறிவோடு
நித்தமு முன்யதியென வளருறறு நிகழ்செய்தி
முத்த மதிக்குடை மன்னவனேக்கி முறைநோக்கிச்
சித்தமகிழ்த் துதவுற்றான் மணமுறை சென்னிக்கு.

(௫)

மடமயிலன்னுண் மணமிசை வுற்றவள வண்றன்
னுடனுட லோரிருவகை யொன்றுயிளொன வுரைசெய்யப்
படைமசவேளு மிரதியுமென்னப் பயில் காலே
யிடைமரு தீசனை வழிபடவோர் நாளெண்ணுற்று.

(சு)

கார்த்தன தனுமதிபெற்றோர் சிலிகையிற் கன்னியர்கணமோடு
நார்த்தகமொளிர்தரவேந்தியவீரரு நனுகின்ர் புடைகுழ
வாய்ந்திடு தூரியமேங்கு விரட்டுறவண் கவரிக்குலமுன்
னேந்திடுகிறுது காஞ்சியினின் ருங்கெழுந்தனன் செலவுற்றான்.

(எ)

புகழிடை மாமருந்தெல்லையணைநதிசை பொன்னியி ன்னிதாடித்
திகழுறுதியிதி முடித்தனன் கால்கொடு சென்றனன்மடமெய்தி
மகிழ்வொடு முனிவரனேருந்நோக்கிவணங்கி நெனையிங்கு
மிகுபுகழ் மரீதவீரோர்ந்தனைபோ வெனவின வினளெதிரின்னான்.

(அ)

.வேறு

முனிவனோர்ந்திலன மயிலனைய் மொழிந்திடு நீயே
யுனையறிந்திடும படியென வுணர்த்தன னைய
சினவுவேற் கணுளியான் முனாநின் பலிச்சேட
மினிதருந்தியிமமடத் தெதிர்கிடந்த நாயென்றான்.

(சு)

அதுசெவித் தலத்தனைத் தலமுனி வரனாகம்
பதறிவீழ்ந்தினிக்குலைகொன் பயிறவ மென்னே
திதிகொள் சாதனைபென் கொலோதேர் பலிச்சேட
முதவவுண்ட நாய்கொடும் பவமுற்றிடி நென்று.

(க௦)

நனைகொள் கொன்றையஞ் சடையினு னவில்பலியடிசில்
வினைசெய் வெம்பவ மறத்திடுமென்றன மிசைந்தே
னனைய்கட்டுரை மிச்சையென் றறிந்திலனையோ
வெனையிவண் கெடுத்திடுவதற் கிசைந்ததோ வென்றான்.

(க௧)

என்றநாளுடன் கோயில்புகக் கிடைமுரு திறையோன்
மன்றலந்துணைச் சரோருகமலர்ப் பதம்பணிந்து
மின்றயங் கிடைத்தடமுலை விளங்கொரு புறத்தோய்
துன்றுமண்டத்தங் களைகணஞ் சோதியே சரணம்.

(க௨)

அன்னிநீர் தழலநிலம் விண்ணாதவன் மதியம்
நவிலுமன் னுயிளொன வொளிரநாயக சரணம்
பவநிரஞ்சன நிநாமயு பராபர விமல
வுவமையில் புகழிடை மருதிறை சிவசரணம்.

(க௩)

ஏற்றிடும் பலியருந்தினர் தமக்குமே லெய்துந்
தோற்றமுண்டி கொவென்றன னிலையெனத் சொல்லி

மாற்றில் சோதியாய் விளங்கின பரனதின்மாதும்,
போற்றுமா முனிவரனும் புககிலங் கினர்பகழ்த்து.

(கச)

முந்துநீர்க்கிடி மன்னவர் முன்னவ நன்னைச்
சிந்தைகொண்டனர் நின்றனர் சிந்தினர் விழிநீர்
கந்தமென்மலர் சொரிந்தனர் கண்ணிமைத் திடீரே
ரந்தரத்தினை யெழுந்தன நாடினோ ராந்தும்.

(கரு)

போற்றுமா தவனுதலிய பிச்சையுண் புசித்திட்
டாற்றலா லொருசுணங்கன் மேல்ணங் கெனத்தோற்றி
யேற்றினார்தி தாளடைந்த வாறிசைத் தனமீது
சாற்றுவாக் திரியமபக முனிவரன் சரிதம.

(கச)

சுணங்கர் கதிபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று

உ
சிவமயம.

திரியம்பகச் சருக்கம்.

மருவியகவின் மென்கொங்கை உணக்கதுண் மருங்குலோங்கு
பொருவில் சீர்மணிப்பூண்டு புகழ்க்கலை நீதியொருக
ணருளுறு முகவனகல்வி யமைந்தநெஞ் சுதவிச்செங்கைத்
தருமமாத் தினிவாழ்வு தண்புனற் பொன்னிநாட்டில்.

(க)

பாங்குறு நகரமொன்றிற் பனவாதங் குலத்திற்றோன்றி
யோங்கிடி மொருவன்போலு முயர்திரி யம்பகனமற்
றங்கவனமனைன நருமறை முதனூல் யாவந்
தாங்கிடி மனத்தன்சோதி தாளிணைக் கன்புபூண்டோன்.

(ரு)

குலனுடனருளுந் செய்வங் கொங்கையு மேன்மைதானுங்
கலைபயி நெளிவினோடுங் களங்கறு பதங்கனாஞ்
நிலனமலை நிறைகோல்புவி நிலவுறு ஞானமன்பு
முலகிய லறிவுமவல்ல பொருதூரவனைக் கண்டேத்தி.

(ரு)

நனியுறுதூகமுற்றோர் நறியநீர் நாடுமாறுந்
துனிதரு பிணியினுந்நதோர் மருத்துவந் துருவுமாறுந்
தனிமுதர் வெயிலிற சாந்தோர் தண்ணிழறேடுமாறு
மெனவினை யகற்றியின்ப மீர்க்கிடி குமவற்றேடி.

(சு)

வேறு.

அனைய னின்னருடாங் கினனவனடிப் பிரியா
வினையுமுப் பொருளிராசியு நிகழ்ச்சியாய் திடுங்கான்
மனமகிற் நெளிவுருமையிற் செம்மைமுன் வணங்கி
யினமுமுண்டு கொடுன்றன னுண்டென வுரைத்தான்.

(ரு)

சனமுதுமபடி யின்னுமுண் டென்றலுங் கருத்தின்
மனைய மைநகரை மனைவியை மறந்துபோருளே
வினையிழைத்திடு மலகைகண்டக றலபேரல் வெறுத்துப்
புனிடுமெட்டி யிசுராவனே பொருளெனக் கருதித்து.

(௬)

நடக்குநாளிடைப் புகன்றிடு நற்றவ னருளா
லடுதத பஞ்சினிற்றழ லேனவிகத்தின் மெய்ஞ்ஞான
மடுத்தநவனம் வயங்குநாண் மாதவனுள்ளந்
திடத்தினமேவு சிற்பரத்தினிற் றெடாநதமை தேர்ந்தான்.

(௭)

ஆகுமத்திறந் தெளிந்தினியை யனிவ்வுடல்விட
டேகுமெண்டயல் ப்நிந்திடா னிருந்தழி யினையோன்
ஈசமுறறது புனலெனத தருவதென் றதற்குப்
போகஓ றறனன் மருங்கொரு பேரதுறு வாவி.

(௮)

சென்று நீர்கொடு திருமபிடச சிறுவரைதாழ்ப்ப
மனற மறந்தனமுன்பு முன்னிசைத்தே வாய்மை
யென்றிடும பொருணிவத்திடை யிலங்கிட வெழுதி
மின்றயங்கு வேணிபனபத மடைந்தனன் மேலோன.

(௯)

மாதவத்தினேன் புவியிடை வரைநதவனை கலியை
யோதுமோர சழைக்கடத்தி யாங்கியல்பின் வந்துறறன்
காதினேலையில வரைநதணிந் தன்னதைக கலேத்துப்
போதல்செய்தனன் சிறிதயங் பொருந்துறு குடிசை.

(௧௦)

வந்து ிநாககின்ன மாதவனிலையையு மவயங்கு
முந்து மண்டலத தெழுதிய தழிவுறுமுன் றயுஞ்
சுந்த முற்றைகிப் புனலொடு விழிவிடு சலமுரு
சுந்த முற்றவனடி மிசைவீழ்தனை றிகைத்து.

(௧௧)

விழுந்தமண் மிசைப்புரண்டன்ன் சுலுந்தனை மெல்ல
வெழுநதுபின் னுளநதெளிந்தன் னென்செய்வான் மறைநான்
மொழிந்த வாறுமேற செய்கடன முழுவதுஞ்செய்தா
னழிந்திடவ் ஓவழுத்தின்ன தென்றறிந்திடற் காய்ந்தான்.

(௧௨)

ஆன்றினர் சொலாலனைய மெல்லியலெகிர் தொடர்ந்து
வென்றிமாதவன் செலுமபொழு தாங்குமே வுற்றோர்
சென்றியாரொன வினவினான் மெரிவைவான் சென்று
யின்றுளே னுணமை தீட்டினனென்றன ணேர்ந்து.

(௧௩)

அந்தவாசகங் கேட்டலுமிக மகிழ்ந்தவனை
நந்துமத நென் முதற்குரு வெனத்தனி நயந்து
சுந்தையுட்டுகாடு பிரிவிலனாகயே திரிவான்
கந்தவார் குழலனைய லாணுதலுளங் களிப்ப.

(௧௪)

இன்னணந் திரிபவனவ ளாடி மிடத்திற்
பன்னுமந்திர வலியினந் பணைகளும் வடமு
முன்னர்ப் பூணிடுந்தமமிலே பறைகளு முழங்கும்
பொன்னளிப்பர் கண்டவர்மிகப் பூவையு மருள்வாள்.

(௧௫)

விரவுகாளைய ஸீவன்வரு வீருப்பினை யறிவா
னரிவையே வலின்வைவாக எடிப்பாகள் வறறைக
குறுவூற்றது தண்டனை யெனைக்கொடு மகிழ்ந்திருந்கு
முருவின்றிறழும் புரூஷும்கூண்டுவா வியப்புறுவாரா.

(௧௬)

செழியவேதிய ரிவனையோர் தினஞ்சிலா வெளியின்
விழியிடுகைகிநீ கூத்தியோ டீயினறனை மிக்வேன
றிழிவுபேசவுஞ் சலிப்பிலனெழ மெனையிரமேற
கழுந்தையும் பரந்திடுமெனக் கட்டுரைத் தகனஞ்ஞன்.

(௧௭)

சுறறுநீள் பலமுபலினுந் தொடங்கு மெவ்வினையும்
பறறுநாள் பலனெயதி னனறேவெதிர பவிசுரு
முறழிசோத திரிடய்பக முனிவறகித் துணைநா
ளிறறத்த தனிககுரு வருளெயது தறகூம

(௧௮)

கூடுமோர் பகலடைந்ததோர் கொற்றவ் னவைமு
னீடுறுங் கழைவடத்தின மீதிலங்க நின்றனையா
ளாடுமபோதுநா தருகென வம்பொனீக் கலச
நீடுறுங்கரத் துறறது நெல்லயங் கனிபோல

(௧௯)

நசகூள் விழிப்பிறைதுதல் கரத்தினீர் நணுக
வசசமுறறுள மிரங்கின ளிறங்கின னனைய
விசைசவேதிய னருகுறமே விபன்ன வனரு
ஞ்சசியுறறிடப் பணிந்தன னோலையை யுதவி

(௨௦)

மன்னீர் வருவிருப்புநின் மகிமையுஞ் சிறிது
முன்னமோர்ந்து வாளாவுறு மூட்டினிருந்தே
னென்ன வோதினும் பெண்ணறி விழிதகைத் தனறே
துன்னுமென பெருமபிழை பொறுத்தருள கெனச் சொன்னாள்.

(௨௧)

அத்தபோதன னவளையுங் குருமொழி யுதைய
முயத்திறைஞ்சியவ் வெழுத்தினை நோக்கமுன் னுணாத்த
சத்தமேபுக லுணமைமற றனனதைத் தழுவு
சத்தமேசிவ மெனத்தொகுத் திருந்தது தெரிந்தான்.

(௨௨)

அனையதன பொருணுட்ப முந்திப்பமு மறிந்து
நினைவின டேறபடக் குருபுரனருளினை நினைந்து
தனைமறந்துநின் றுனந்தச் சலதியிற் படிந்து
வனைதலுறறிடு மோவியத் துறைந்தனன் மாதோ.

(௨௩)

அந்தவாணுதலே வலின்வளை விட்டகலுற்
றந்தணமே மலரிதழி வாளரவம் வாழ்வேணு
யந்தமில்லரன றனையுணை யவளுடனிலகு
மந்தமீர் பசிபதிகள் சென்றிறைஞ்சின னதன்பின்

(௨௪)

வினையகற்று தைப்பூச நாள்வியன விழாவிழைந்து
தனையிலங்கிடப் பூசனைதான் புரிந்திடுப
வனைகல் வெண்பொடி பூசநாதியை யிடைமருதி
னினிதிறைஞ்சவேள் பூசனண்ணாதவ னியன்றான்.

(௨௫)

மாவேனெழுங்கிய சிவாகண் மதிராங்கண்மி
கால்புடையிடு மத்தலச் சனியைப் கணமி
சேலமாவதலுக் கருவினயத தரங்கொள கற்கண்மி
டாவுண்ணுஞ் செலவாளி - த்தமேப் பணித்தனன் கணமி.

(உரு)

உள்ளுமே மருகுதற்றித் துதித்தினின் றுசந்தி
வளர்வோருதழைப்பதன் முலையமை யெந்நீர்வணங்கிப்
பள்ளமுறியுப் பார்த்துகள பலவினும பமநய
தென்கொண்டிடுவ - ததேர் முத்தற்றிப்பெ லாநோக்கி.

(உரு)

சேலபுதந - மென்னியிற் படிந்திட வேலிச
சேல மெல்லரு கண்ணுத லுதையேயா
காண் நுதலிமலுத லுதையேயா
காண் நுதலிமலுத லுதையேயா.

(உரு)

கன் கமரையாய்க் கழுநாளை மே பததுமி
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு
க கதுவாக் துதற புருசு.

(உரு)

ஆந்தரத்திடை முழுவகின் வைவகை யொலியுஞ்
சந்தமாலயன் புரந்தான் றடங்குபா ரிடங்கண்
முத்துநின்றான் கருணையை முன்னினர் துதித்தா
ரிந்தமான்மிய மெவனுண்டிசை பெறுத்தவத்தீர். (௬௬)

என்றுஞ்சுடா முனிவரனிகைத்தலு மெதிசை
துன்றுமாதவச் சவுனகரரதிடே... துதிசெய்
தின்றுகாறு மோர்த்திலம் புலித்தல மகிமை
யொன்று மிப்பொழு துணர்ந்தன மோங்குநின் னருளால். (௬௭)

எடுத்தவகையைப் பயனினி செய்தின மின்லுங்
கடுத்ததும்பிய மிடற்றனைக் கருதுமத் தலத்தி
லடுத்திறஞ் சிடப்பெரிது மிற்காற் முடையோந்
தொடுத்திமுன் னுறகொரு நெறிபுகல்கெனச் சொன்னார்.
சொல்லிடன்னரை நோக்கிமேற் சூதனீர்வினாசன்
மல்லன்மான்மிய மத்தல மருவிலீ றொன்னிற்
செல்லுறாத ஆர்க்கியனெறி சேடிய சொர்க்கு
நல்லசெண்ணிஷீ றொன்னினே நாமுயித்திறனே. (௬௮)

மாதவத்தினீர் வருகென வுரைத்தனன் மகிழ்வுற
சூதுமத்தலந தொழவுறு விருப்பெனு முயர்தேர்
மீதிலேறினர் மாதவரியாவரும் விளம்பு.
சூதுயின்ன சூதனமுனி வரன் றுலங்க. (௬௯)

கங்கையாதிய தீர்த்தங்கள் படிந்தனர் கலந்து
செங்கையான் நிகழ்தலங்களிற் சென்றினி தனையோன்
பங்தயத் துணையடிகளிற் பணிந்தனர் படர்ந்து
திங்களுர் பொழிலிடை மருதெனும பதிசேர்ந்தார். (௭௦)

சேர்ந்துகாவிரி முதலிய தீர்த்தங்க டோய்ந்து
கூர்ந்திடந் நகர்வனன் முனிகூறிய வவற்றி
னூர்ந்திடா யிரமடங்கு கண்டதசய மிகவுற்
றேந்து நல்லெழின் மணிகழாலய மெய்தி. (௭௧)

பணைமுலைக் கொடிபுரிதவப் பயனெனத் தோன்றி
டிணையில் சோதியைக்கண்டு முன்னிறைஞ்சின மொழுந்து
தணிவிலன் பினிந்றேற்றியத் தனிமுசு லருள்பெற்
றணையிலானந்த வாரிலீழ்த் தழுந்திமென மிதந்து. (௭௨)

கருதிடேக நாயகன்றனை யாண்டிடு களிற்றை
மருதவாணனைக் கயிலையென றிசைத்திடு மருதைக்
கூவவார்குழற் பெருநலமாழைக் கொடியைப்
பரவலுற்றனர் சென்று சென்றவரடி பணிந்து. (௭௩)

சுற்றுமூவல நெய்திவே லிறையையுந் தொழுது
மற்றுமாங்குள தேவர் கடம்மையும் வணங்கிப்
பெற்றுமன்னவர் திருவருள் பின்லுந்த் தலத்தே
யுற்றிடுந் தவம்புரிந்து நீள்கெழிந் திருந்தார். (௭௪)

T. 8065

